

Léglu C., Rist R., Taylor C. - The Cathars And The Albigensian Crusade. A Sourcebook

TAM METİN EKSİKSİZ TÜRKÇE TERCÜME (261 Sayfa)
Gnostik Araştırma Kütüphanesi Arşivi

--- SAYFA 1 [Görsel / Boş] ---

--- SAYFA 2 ---

Katharlar ve Albigensian Haçlı Seferi Catharlar ve Albigensian Haçlı Seferi, on ikinci ve on üçüncü yüzyıllarda Güney Fransa'da büyüyen sapkınlık ve muhalifliğin temel yönlerini ve Kilisenin Albi haçlı seferinin daha sonra onaylanması yoluyla bu tehdide verdiği tepkiyi incelemek için zengin ve çeşitli ortaçağ kaynaklarını bir araya getiriyor. Hem öğrencileri hem de akademisyenleri hedef alan bu belgede tartışılan belgeler (papalık mektupları, ozan şarkıları, Latince ve yerel dillerdeki çağdaş kronikler ve soruşturma belgeleri) ortaçağ sapkınlığına ve haçlı seferlerinin sosyal, politik ve dini sonuçlarına dair şimdiye kadar mümkün olandan daha derin bir algıyı yansıtıyor. Okuyucu, ortaçağ dünyasını anlamamız için hayati önem taşıyan temalarla tanıştırılıyor: Haçlı seferleri ve kutsal savaş ideolojileri, Katharizm'in karmaşık doğası, Kilise'nin sapkınlığa karşı koymak için çeşitli stratejiler uygulaması, papalık engizisyonunun büyümesi, Güney Fransa'nın direniş ve isyan karşı stratejileri ve bölgesel ve kültürel kimliği ifade etmek için Latince ve yerel dilin kullanımı. Bu zamanında ve son derece orijinal koleksiyon, yalnızca daha önce keşfedilmemiş ve bazı durumlarda düzenlenmemiş materyalleri bir araya getirmekle kalmıyor, aynı zamanda Orta Çağ'ın en kötü şöhretli çatışmalarından birinin dini, sosyal ve politik boyutlarına ilişkin incelikli ve çok katmanlı bir bakış sunuyor. This book is a valuable resource for all students, teachers and researchers of medieval history and the crusades. Catherine Léglu is Professor of French and Occitan Literature at the University of Reading. She has published extensively on troubadour poetry and related literary works of the High and Late Middle Ages. Sırasıyla hiciv şiiri (2000) ve Oksitanca, Fransızca ve Katalan edebiyatında çok dillilik teması (2010) üzerine iki monografi yayınladı. Rebecca Rist is an Associate Professor in History at the University of Reading. Her research interests include the history of crusading, the papacy, medieval heresy, and Jewish-Christian relations. She has published a monograph on the papacy's authorisation of crusades in Europe during the first half of the thirteenth century (2009). Claire Taylor is an Associate Professor in History at the University of Nottingham. Her work is on the south-west of France in the high-medieval period, with an emphasis on its religious, political and social life. She has published two monographs on heresy in the region (2005 and 2011).

--- SAYFA 3 ---

Bu sayfa kasıtlı olarak boş bırakılmıştır

--- SAYFA 4 ---

CATHARS VE ALBIGENSIAN HAÇLI SEFERLERİ CATHERINE LÉGLU, REBECCA RIST VE CLAIRE TAYLOR R.
Routledge Taylor & TARAFINDAN DÜZENLENEN KAYNAK KİTABI. Francis Croup LONDRA VE NEW YORK

--- SAYFA 5 ---

İlk olarak 2014'te Routledge 2 Park Square, Milton Park, Abingdon, Oxon OX14 4RN ve Routledge 711 Third Avenue, New York, NY 10017 tarafından yayınlandı Routledge, bir bilgi şirketi olan Taylor & Francis Group'un bir markasıdır © 2014 Catherine Léglu, Rebecca Rist ve Claire Taylor, seçim, çeviri ve editöryal materyal için Catherine Léglu, Rebecca Rist'in hakları ve Claire Taylor'ın bu çalışmadaki editöryal materyalin yazarları olarak tanımlandığı, Telif Hakkı, Tasarımlar ve Patentler Yasası 1988'in 77 ve 78. bölümleri uyarınca onlar tarafından ileri sürülmüştür. Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü, yayıncıların yazılı izni olmadan, fotokopi ve kayıt dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya şu anda bilinen veya bundan sonra icat edilecek herhangi bir elektronik, mekanik veya başka yöntemle veya herhangi bir bilgi depolama veya alma sisteminde yeniden basılamaz, çoğaltılamaz veya kullanılamaz. Ticari marka bildirimi: Ürün veya şirket adları ticari marka veya tescilli ticari marka olabilir ve ihlal amacı olmaksızın yalnızca tanımlama ve açıklama amacıyla kullanılır. Britanya Kütüphanesi Yayın Verilerinde Kataloglama Bu kitap için bir katalog kaydı Britanya Kütüphanesi Kongre Kütüphanesi Yayın Verilerinde Kataloglama'dan edinilebilir. Bu kitap için bir katalog kaydı talep edildi ISBN: 978-0-415-73688-6 (hbk) ISBN: 978-1-408-25550-6 (pbk) ISBN: 978-1-315-79814-1 (ebk) Typeset in 10.5/13pt Galliard Std by Graphicraft Limited, Hong Kong

--- SAYFA 6 ---

· v · İÇİNDEKİLER TEŞEKKÜR x EDITÖRLER VE ÇEVİRMENLER HAKKINDA BİR NOT xi ÇEVİRİLER HAKKINDA BİR NOT xiii İLK KAYNAKLAR xv YÜKSEK ORTAÇAĞ DİLİ HARİTASI xxii TARİHSEL GİRİŞ 1 Bölüm 1 PAPALIK MEKTUPLARI 21 Giriş 23 Bölüm 1.1 Innocent III 32 1.1.1 Cum unus Dominus 32 1.1.2 Ad sponse dava 34 1.1.3 Inveterata pravittatis heretice 36 1.1.4 Ne nos ejus 37 1.1.5 Devotionem vestram dignis 40 1.1.6 In tantum clamor 41 1.1.7 Cum jam captis 41 1.1.8 Is in cujus 43 1.1.9 Etsi Tolosanorum fazlalığı 46 1.1.10 Alıntı ve miktar 47 Bölüm 1.2 Honorius III 50 1.2.1 Populus Israel a 50 1.2.2 Deo in cujus 52 1.2.3 Ad colligendum zizania 55 1.2.4 Justis petentium desideriois 57 1.2.5 Quum quidam Christianae 58

--- SAYFA 7 ---

İÇİNDEKİLER · vi · 1.2.6 Saygıdeğer kardeşler 59 1.2.7 Saygıdeğer Kardeşler 60 1.2.8 Mirabiles elationes maris 61 Bölüm 1.3 Gregory IX 64 1.3.1 İstekli arzular 64 1.3.2 Licet alia vice 66 Bölüm 1.4 Innocent IV 68 1.4.1 Ad extirpanda 68 Bölüm 2 TROUBADOUR ŞİİRİ 73 Giriş 75 Üç Vida: Peire Cardenal, Aimeric de Pegulhan ve Perdigon 79 Bölüm 2.1 Siyasi Şiirler 83 2.1.1 Guilhem Augier Novella 'Quascus plor e planh son Damnatge' 83 2.1.2 Gavaudan, 'A la pus longa nuech de l'an' 85 2.1.3 Pons de Capduelh, 'So c'om plus vol e plus es volontos' 87 2.1.4 Anonim, 'Vai Hugonet, ses bistenssa' 88 2.1.5 Raimon de Miraval, razo ve canso 'Bel m'es qu'ieu chant e coindei' 89 2.1.6 Peire Cardenal, 'Razos es qu'ieu m'esbaudei' 92 2.1.7 Peire Cardenal, 'Tals cuida be' 93 2.1.8 Tomier ve Palaizi, 'A tornar m'er enquer al premier us' 94 2.1.9 Gui de Cavaillon, 'Senh'en coms, saber volria' 96 2.1.10 Gui de Cavaillon, 'Doas coblas farai' 97 2.1.11 Raimon Escrivan, 'Senhors, l'autrier vi ses falhida' 98 2.1.12 Peire Cardenal, 'Ben volgra, si dieus o volgues' 99 2.1.13 Tomier ve Palaizi, 'De chantar farai una esdemessa' 101 2.1.14 Bernart de la Barta, 'Foilla ni fl ors, ni chautz temps ni freidura' 102 2.1.15 Bernart Sicart de Marvéjols, 'Ab greu cossire' 103 2.1.16 İngiltere'den görünüm: Guillaume le Clerc de Normandie, Le Besant de Dieu (alıntılar) 104

--- SAYFA 8 ---

İÇİNDEKİLER · vii · Bölüm 2.2 Din 107 2.2.1 Peire Cardenal, 'L'arcivesques de Narbona' 108 2.2.2 Peire Cardenal, 'L'afar del comte Guio' 109 2.2.3 Peire Cardenal, 'Un sirventés vuelh far dels auls glotos' 111 2.2.4 Peire Cardenal, 'Clergue si fan pastor' 112 2.2.5 Peire Cardenal, 'Ab votz d'angel' 113 2.2.6 Guilhem Figueira, 'Un sirventés farai en est son que m'agensa' 115 2.2.7 Gormonda de Montpellier, 'Greu m'es a durar' 119 2.2.8 Folquet de Marseille, 'Vers Dieus, e.l vostre nom e de sancta Maria' 122 2.2.9 Gavaudan, 'Crezens, fi s, verays et entiers' 124 2.2.10 Peire Cardenal, 'Un sirventés roman vueill Comensar' 125 Bölüm 3 SORUŞTURUCULAR' KAYITLAR 129 Giriş 131 Bölüm 3.1 Cahors Piskoposluğu'nda Kardeş Peter Seilan tarafından aktarılan Suçlar ve Cezaların Özetlerinden Alıntılar, 1241-2 135 3.1.1 Gourdon, 1-24 Aralık 1241 137 3.1.2 Montauban ve Moissac, 2-9 Mayıs 1241 140 3.1.3 Montcuq, Sauveterre, Beaucaire, Montpezat, Almont ve Castelnau-Montratier, 10 Şubat - 24 Mart 1242 141 Bölüm 3.2 Bernard of Caux tarafından Sorgulanan Castelsarrasin'deki Tanıkların İfadelerinden Alıntılar, 1243-5 144 3.2.1 Pons Grimoard ve Na Arnaude 146 3.2.2 Na Berètges ve Berètges'li Othon 151 3.2.3 John Vital 152 3.2.4 Isarn, Tauriac Lordu ve Na Finas, Karısı 153 Bölüm 3.3 Montségur Kuşatması ve Düşüşünden Sonra Biriktirilenlerden Alıntılar (1243-4), 1244 157 3.3.1 Mirepoix'li Philippa 158 3.3.2 Le Lavelanet'li Berengar 159 3.3.3 Péreille'li Raymond 161

--- SAYFA 9 ---

İÇİNDEKİLER · viii · Bölüm 3.4 Peter Garcias'a Karşı Süreçteki İfadelerden Alıntılar, 22 Ağustos-10 Aralık 1247 164 3.4.1 Kardeş William Cougot 164 3.4.2 Kardeş Doat Rodez 166 3.4.3 Kardeş William Garcias 168 Bölüm 3.5 Raymond Unaud Çemberiyle İlgili İfadelerden Alıntılar Lanta, 1 Ağustos 1245 ve 8 Ekim 1247 170 3.5.1 Raymond Unaud 171 3.5.2 Lanta'lı Raymond Adhemar 172 Bölüm 3.6 Tematik Alıntılar 174 3.6.1 Çocukluk 174 3.6.2 İnanç 176 Bölüm 4 KRONİKLER VE ANLATIMLAR 179 Bölüm 4.1 Tudela'lı William ve Anonim Devamlı'nın Albigenian Haçlı Seferi Şarkısı'ndan alıntılar 181 Giriş 181 4.1.1 Béziers'in Düşüşü, 1209 (Tudela'lı William) 182 4.1.2 Lavaur'un Düşüşü, 1211 (Tudela'lı William) 185 4.1.3 Muret Savaşı, 1213 (Anonim Devamlı) 187 4.1.4 Simon of Montfort'un Ölümü, 1218 (Anonim Devamlı) 189 Bölüm 4.2 Chronicle of Peter of Les-Vaux-de-Cernay'den alıntılar 193 Giriş 193 4.2.1 Cathars Üzerine 194 4.2.2 Lavaur'un Kuşatılması ve Düşüşü, 1211 195 4.2.3 Muret Muharebesi, 1213 198 Bölüm 4.3 Puylaurens'li William Chronicle'ından alıntılar 201 Giriş 201 4.3.1 Muret Muharebesi, 1213 201 4.3.2 Avignonet Cinayetleri, 1242 202 4.3.3 Montsegur, 1243-4 202

--- SAYFA 10 ---

İÇİNDEKİLER · ix · Bölüm 4.4 William Pelhisson Chronicle'ından alıntılar 204 Giriş 204 4.4.1 Paris Barışından Sonra 204 Bölüm 4.5 The Tale of the Heretic'ten alıntılar 208 Giriş 208 4.5.1 The Tale of the Heretic 209 EK OKUMA 215 KİŞİ DİZİNİ 223 GENEL DİZİN 231

--- SAYFA 11 ---

· x · TEŞEKKÜR Tüm minnettar teşekkürlerimiz John Arnold, Emma Aston, Malcolm Barber, Philip Bennett, Peter Biller, David d'Avray, Simon Gaunt, Sarah Kay, Anne Lawrence, Daniel Power, merhum Peter Ricketts, Jonathan Riley-Smith, Mari Shullaw, Frank Tallett ve Christopher Tyerman'adır. Ayrıca Rebecca Rist'in ebeveynleri John ve Anna Rist'e. Maguy Collongues'tan Catherine Léglu'nun minnettar bir anısı. Malcolm Barber'a. Yayıncı, bu kitaptaki metinlerin ve görsellerin çoğaltılması için nazik izin veren herkese teşekkür eder. Telif hakkı sahiplerinin izini sürmek için her türlü çaba gösterilse de bu her durumda mümkün olmamıştır. Dikkatimize sunulan eksiklikler gelecek baskılarda giderilecektir.

--- SAYFA 12 ---

· xi · EDİTÖRLER VE ÇEVİRMENLER ÜZERİNE BİR NOT Reading Üniversitesi'nden Dr. Rebecca Rist, bu kaynak kitabın ilk bölümünün editörü ve çevirmenidir. Uzmanlık alanları haçlı seferleri tarihi, ortaçağ papalığı, Yüksek Orta Çağ'da Hristiyan-Yahudi ilişkileri ve sapkınlık ve muhalifliktir. Sapkınlık hakkındaki yayınları arasında 'Papal Policy and the Albigensian Crusade: Continuity or Change?', *Crusades* 2 (2003), 99 -108; 'Kurtuluş ve Albigensian Haçlı Seferi: Papa Innocent III ve Genel Hoşgörü', *Reading Medieval Studies* 36 (2010), 95 -112; ve *Crusades* 10 (2011), 79 -102'de 'Papa Gregory IX and the Grant of Military Campaigns in Europe in the 1230s: A Study in Papal Rhetoric' ve *The Papacy and Crusading in Europe, 1198 -1245* (London: Continuum, 2009) adlı kitabı. Bu kaynak kitabı düzenlerken verdikleri cesaret ve destek için Reading Üniversitesi'ndeki meslektaşlarına teşekkür ediyor. Reading Üniversitesi'nden Profesör Catherine Léglu bu kaynak kitabın ikinci bölümünün editörü ve çevirmenidir. Ozan edebiyatı üzerine kapsamlı yazılar yazmıştır. Makaleleri arasında 'Sürgün Efsaneleri ve Albigensian Crusade', *New Readings* 4 (1998), 7-22; 'Languedoc ve Champagne'da Yerel Şiirler ve Engizisyoncular, c.1242 -1249' *Viator* 33 (2002), 117-32; 'Kadınlar Hiciv Şiiri Yaptı mı? Ortaçağ Oksitan Şiirinde Trobairitz ve Soldaderas', *Modern Dil Çalışmaları Forumu* 37 (2001), 15 - 25; ve 'Languages in Conflict in Toulouse: Las Leys d'Amors', *Modern Language Review* 63 (2008), 388 - 96. Aynı zamanda *Among Sequence and Sirventés: Aspects of Parody in the Troubadour Lyric* (Oxford: Society for French Studies / European Humanities Research Board, 'Legenda', 2000) ve *Multilingualism and Mother Tongue in the Troubadour* kitaplarının da yazarıdır. Oksitanca, Fransız ve Katalanca Ortaçağ Anlatıları (University Park, PA: Penn State University Press, 2010). (Marcus Bull ile birlikte) *The World of Eleanor of Aquitaine: Edebiyat ve Toplum in the Eleventh and Thirteenth Centuries* (Woodbridge: Boydell ve Brewer, 2005) ve (Stephen J. Milner ile birlikte) *The Erotics of Consolation: Desire and Distance in the Middle Ages* (New York: Palgrave Macmillan, 2008) kitaplarının ortak editörlüğünü yapmıştır. Catherine'in bu kaynak kitap üzerindeki çalışması kısmen Üniversite Modern Diller Bölümü tarafından verilen araştırma izniyle mümkün olmuştur.

--- SAYFA 13 ---

· xii · Reading'in EDİTÖRLERİ VE ÇEVİRİCİLERİ HAKKINDA BİR NOT ve Leverhulme Trust tarafından finanse edilmektedir. Reading'deki meslektaşlarına cömertlikleri ve destekleri için teşekkür ediyor. Nottingham Üniversitesi'nden Dr Claire Taylor üçüncü bölümün editörü ve çevirmenidir. Güney ve Batı Fransa'daki sapkınlık, haçlı seferi ve engizisyon konuları üzerine, ed.'de 'Masum III, Kral John ve Albigensian Haçlı Seferi (1209 -1216)' dahil olmak üzere kapsamlı yazılar yazmıştır. J. C. Moore, Papa III. Masum ve Dünyası (Aldershot: Ashgate, 1999), s. 205 - 28; 'Kuzey Languedoc'ta Otorite ve Cathar Sapkınlığı', ed. M. Frassetto, *Orta Çağ'da Sapkınlığın ve Zulmün Kökenleri: R. I. Moore'un Çalışmaları Üzerine Denemeler* (Leiden: Brill, 2005), s. 139 - 94; ve şu kitaplar: *Heresy in Medieval France: Dualism in Aquitaine and the Agenais, 1000 -1249* (London/Woodbridge: Royal Historical Society/Boydell and Brewer, 2005) ve *Heresy, Crusade and Inquisition in Medieval Quercy* (York/Woodbridge: York Medieval Press/Boydell and Brewer ve York Medieval Press, 2011). Kitabın ön bölümleri, giriş, dördüncü bölümü ve ileri okuma bölümlerine üç editörün de katkıları olmuştur.

--- SAYFA 14 ---

· xiii · ÇEVİRİLER HAKKINDA BİR NOT Ortaçağ ve modern çevirmenler, aslına uygunluk ve netlik gereksinimleriyle aynı şekilde mücadele etmek zorundadır. Bir metni başka bir dile, hele hele kökten farklı bir zaman ve mekana mutlak bir doğrulukla aktarmak hiçbir zaman mümkün olmamıştır. Bu kaynak kitabın dört bölümü üç farklı çeviri durumunu sunmaktadır. Papalık mektupları Latin retoriğinin en sofistike biçimleriyle yazılmıştı. Engizisyoncuların kayıtları noterler tarafından yerel ifadelerle ilgili orijinal notlardan resmi Latince düzyazıyla kopyalandı. Troubadour şiiri, diğer dil bölgelerindeki şairler tarafından öğrenilen ve kullanılan Eski Oksitanca'nın edebi bir versiyonunda yazılmıştır (örneğin, Tudela'lı William, Baskça konuşan Navarre'dandı). Toulouse ve Carcassonne'daki engizisyon mahkemelerinin tanıkları, ozanların dilini paylaşıyor olabilir, ancak birçoğu, tıpkı Bölüm 4'teki bazı kaynakların Latince anlatımında olduğu gibi, saray şiirinin terminolojisini anlamakta zorluk çekti. Bu nedenle, dört bölümün tamamı, kolayca okunabilmeleri için açıklığa kavuşturulması ve (bazı durumlarda) çıkarılması gereken çok yapay metinler içerir. Girişleri çeviriyle ilgili daha fazla not içerir. Bölüm 4'teki kronik kaynaklar zaten İngilizce olarak mevcut olmasına rağmen, haçlı seferi ve kayıtlarının en önemli yönlerinden bazılarını belirtmek için daha büyük çalışmalardan belirli alıntıları kasıtlı olarak ayırdık; ortaçağ sapkınlığı çalışmalarına yeni başlayan okuyucuların aksi halde atlayabileceği gibi. Verilen isimler üzerinde anlaşmaya varılan standart bir formda sunulmuştur. Örneğin, Hugo'nun Latince adı Eski Oksitanca'da Uc veya Huc olarak görünebilir ve bazı bilim adamları onu modern Fransızca'ya Hugues olarak çevirirken, diğerleri onu modern İngilizce'ye Hugh olarak sunacaktır. En yeni İngilizce tarih yazımındaki geleneklere uygun olarak, Latince, Fransızca veya Oksitanca'da görünen tüm özel isimler, modern İngilizce eşdeğerinin bunu mümkün kıldığı modern İngilizce biçimlerinde verilmiştir. Böylece Guillelmus ve Guilhem William oluyor. Biz bu kavramı 'de' yerine sadece 'of' şeklinde tercüme etmeyi tercih ettik; soyadları veya takma adlar genellikle modern Fransızca'da verilir. Soyadı olarak kullanıldığında toponimler modern Fransızca biçimlerine dönüştürülmüştür. Böylece Petrus Sarnensis, "Cernay Vadilerinden Peter" değil, Les Vaux-de-Cernay'den Peter olur. Birkaç ismin olduğu yer

--- SAYFA 15 ---

· xiv · ÇEVİRİLER HAKKINDA BİR NOT Aynı kişi için kullanılmış olup, tek bir biçim tercih edilmiştir: Toulouse Piskoposu Fulk (1205 – 31), Marsilya'nın ozanı Folquet'tir. Bununla birlikte, açıklık ve referans kolaylığı açısından, Bölüm 2'deki ozan isimleri, elyazmalarında ve bunların standart modern baskılarında olduğu gibi görünmektedir, bu nedenle hem ilk isim hem de takma adlar bazen Oksitanca bırakılmıştır, örneğin: 'Peter Cardinal' değil, Peire Cardenal. Bu, İngilizce konuşanlar tarafından adının İngilizce versiyonuyla en iyi bilinen William of Tudela hariç. Oksitanca nezaket unvanlarının En (Efendim) ve Na (Hanım) her zaman asil rütbeyle ilişkilendirilmediği de belirtilmelidir. Efendim ve Leydi soylu unvanlarıyla karıştırılmaya açık olduğundan bunlar korunmuştur.

--- SAYFA 16 ---

· xv · BİRİNCİL KAYNAKLAR Ortaçağ sapkınlığı ve özellikle de Orta Orta Çağ'daki Cathar sapkınlığı fenomeni ve buna verilen tepkiler, nispeten çeşitli, nadiren tercüme edilmiş olsa da, birincil kaynaklar dizisi kullanılarak hakkında çok sayıda yazı yazılan popüler bir tarih konusudur. Bu kaynak kitap, bunlardan daha fazlasını genel izleyici kitlesi için erişilebilir hale getirmenin yanı sıra akademisyenler için de değerli olmayı amaçlamaktadır. Albigensian Haçlı Seferi'nin Birincil Kaynakları Albigensian Haçlı Seferi olaylarını anlatan çağdaş kroniklerin bir dizi önemli baskısı vardır. Les Vaux-de-Cernay'li Sistersiyen keşişi Peter tarafından Latince yazılmış bir tarih olan Historia albigensis için Historia albigensis Petri Vallium sarnaii monachi Hystoria albigensis, 3 cilt, eds P. Guébin ve E. D. Lyon (Paris: Champion, 1926 –1939) bulunmaktadır. Fransızca çevirisi Histoire Albigeoise: Nouvelle traduction par Pascal Guébin et Henri Maisonneuve'dür (Paris: Librairie Philosophique J. Vrin, 1951). İngilizce bir çevirisi var: The History of the Albigensian Crusade: Peter of Les-Vaux-de-Cernay's Historia albigensis, çev. W.A. ve M.D. Sible (Woodbridge: Boydell Press, 1998). Başka bir çağdaş vakanüvis olan Puylaurens'li William'ın Latince versiyonu, Chronica magistri Guillelmi de Podio-Laurentii: texte édité, traduit et annoté par Jean Duvernoy (Paris: Editions du Centre National de la Recherche Scientifique, 1976; Le Pérégrinateur, 1996) adıyla Fransızca çevirisiyle birlikte yayınlandı. İngilizce baskısı The Chronicle of William of Puylaurens: The Albigensian Crusade and its Aftermath'tir ve notlar ve eklerle birlikte W. A. Sible ve M. D. Sible tarafından çevrilmiş ve düzenlenmiştir (Woodbridge: Boydell ve Brewer, 2003). Albigensian Haçlı Seferi'nin diğer önemli çağdaş anlatımı Eski Oksitanca yazılmıştır ve günümüze ulaşan bir başlığı yoktur, ancak genellikle 'Canso de la Crotzada' veya İngilizce'de 'Albigensian Crusade'nin Şarkısı' olarak anılır. İlk bölüm Tudela'lı William tarafından, ikinci bölüm ise genellikle Anonim Devam Edici olarak anılan kimliği belirsiz bir yazar tarafından yazılmıştır. Sadece bir el yazması hayatta kaldı

--- SAYFA 17 ---

· xvi · Şiirin İLK KAYNAĞI, ancak Orta Çağ'ın sonlarında Oksitanca düzyazıya uyarlanmıştır, dolayısıyla Toulouse bölgesinde iyi bilindiğini varsaymak gerekir. Tudela'lı William papalığın ve haçlıların destekçisiydi, her ne kadar eleştirisiz olmasa da, ancak Anonim Devamlı, Katharizm'in olmasa da, Toulouse kontlarının ve onların müttefiklerinin sıkı bir destekçisidir. On üçüncü yüzyıl şiirinin standart modern baskısı La Chanson de la croisade contre les Albigeois, ed. ve trans. E. Martin-Chabot, 3 cilt, Les Classiques de l'Histoire de France au Moyen Age (Paris: Champion, 1931 / 'Les Belles Lettres', 1957–1961). Tam bir İngilizce çeviri için bkz. Cathar Savaşlarının Şarkısı: Albigensian Haçlı Seferinin Tarihi: Tudela'lı William ve Anonim Bir Halefi, çev. J. Shirley (Aldershot: Scolar Press; Brookfield, VT: Ashgate, 1996). Papalık ve Haçlı Seferi İçin Birincil Kaynaklar Papalığın Albigensian Haçlı Seferi'ne katılımı konusunda, özellikle papalık mektupları olmak üzere çok sayıda kaynak materyal bulunmaktadır. Papalık yazışmalarının çoğu on sekizinci ve on dokuzuncu yüzyıl tarihçileri tarafından yapılmış ve mektuplar çoğu zaman yeniden düzenlenmemiştir. Innocent III's Register'ın ana kaynağı on dokuzuncu yüzyıl Patrologia cursus completus, Series Latina, comp. J. P. Migne (Paris, 1844 – 64), Baluze, la Porte du Theil ve Bosquet (bundan sonra PL olarak anılacaktır) gibi editörlerin daha önceki çalışmalarından yararlanmıştır. Bununla birlikte, mükemmel bir modern baskı vardır: Die Register Innocenz III, Publicationen des Österreichischen Kulturinstituts in Rom, eds O. Hageneder ve diğerleri. (Roma, Graz, Viyana ve Köln: H. Böhlau Folger, Verlag des Österreichischen Akademie der Wissenschaften, 1964 vd.), bugüne kadar 9 cilt, ancak halen devam eden bir çalışmadır. Innocentius III'ün Albigensian Haçlı Seferi ile ilgili mektupları Recueil des historiens des Gaules et de la France, cilt 18 ve 19, ed.'de de bulunabilir. Dom M. Bouquet (Paris: V. Palmé tarafından yeniden basılmıştır, 1879 – 80) ve Bullaire du bienheureux Pierre de Castlenau, şehit de la foi (16 février 1208), ed. A. Villemagne (Montpellier: Imprimerie de la manufacture de la Charité, 1917). Ayrıca Papa Innocent III'ün İngiltere ile ilgili Seçilmiş Mektupları (1198 –1216), eds C. R. Cheney ve W. H. Semple, Medieval Texts and Studies (London: Thomas Nelson, 1953) ve İngiltere ve Galler ile ilgili The Letters of Pope Innocent III (1198 –1216): İngiltere ve Galler ile ilgili: A Calendar with an Appendix of Metinler, editörler C. R. Cheney ve M. G. Cheney (Oxford: Clarendon Press, 1967).

--- SAYFA 18 ---

· xvii · İLK KAYNAKLAR Innocent III'ten sonraki papaların mektupları için sıklıkla eski baskılara da başvurmak zorunda kalıyoruz. Honorius III'ün yazışmaları Honorii III romani pontifi cis opera omnia quae extant, ed.'de bulunabilir. C. A. Horoy, 5 cilt (Paris: Imprimerie de la Bibliothèque ecclésiastique, 1879 – 82). Gregory IX'un mektupları için Les Registres de Grégoire IX, ed. L. Auvray, 4 cilt, Bibliothèque des Écoles françaises d'Athènes et de Rome, 2. seri (Paris: Bocard, 1890 –1955). Bu iki papanın bazı mektuplarının nispeten yeni bir baskısı Acta Honorii III (1216 –1227) et Gregorii IX (1227–1241), ed. A. L. Tautu (Vatikan Şehri: Typis polyglottis vaticanis, 1950). Bullarium Ordinis FF Praedicatorum, editörler T. Ripoll ve A. Bremond, 8 ciltte (Roma: Ex Typographia Hieronymi Mainardi, 1729 – 40) Innocent IV'ün mektupları bulunmaktadır. Layettes du Trésor des Chartes, eds A. Teulet ve diğerleri, 5 cilt (Paris: H. Plon, 1863 –1909), Epistolae selectae saeculi XIII e regestis pontifi cum Romanorum selectae per G.H. Pertz, 3 cilt, ed. C. Rodenberg (Berlin: Monumenta Germaniae Historica, 1883 – 94), Bullarium Franciscanum Romanorum Pontificum Anayasaları, ed. J. H. Sbaralea, 7 cilt (Roma, 1759 –1904) ve Bullarium pontifi cum quod assetat in archivio sacri ordinis conventus S. Francisci Assisiensis, eds L. Alessandrini ve F. Penacchi, cilt 8, 10 ve 11 (Roma: Archivum Franciscanum historicum, 1915) –18). Bir mektubun kısa bir özetini ('incipit') ve mektubun baskılarının nerede bulunabileceğine ilişkin bilgileri içeren papalık mektup takvimleri, on dokuzuncu yüzyıla ait Regesta pontifi cum Romanorum adlı eseri içerir, ed. A. Potthast, 2 cilt (Berlin: Berolini, 1874 – 5) ve yalnızca III. Honorius'un vasiyeti için, Regesta Honorii Papae III, ed. P. Pressutti, 2 cilt (Roma: ex typographis Vaticana, 1888 – 95). Les Vaux-de-Cernay'in Historia albigensis adlı eserinin Peter'in W. A. Sible ve M. D. Sible tercümesi aynı zamanda Peter tarafından kendi anlatımına eklenen bir dizi papalık mektubu da içermektedir. Vatikan Arşivlerindeki papalık Kayıtları artık CD Rom'da da mevcuttur. Ozan Şiiri ve Diğer Edebi Kaynaklar için Birincil Kaynaklar Ozan şiiri koleksiyonlarını (Fransızca'da chansonniers olarak bilinir) içeren Orta Çağ el yazmaları, 1250'li yılların başlarında kuzey İtalya, Fransa ve Katalonya'da yaratıldı. Şiirin İtalya ve Fransa'daki Hümanist entelektüellerin ve şairlerin dikkatini çektiği on altıncı yüzyıldan bu yana çok geniş bir alana yayıldılar. Chansonnier'ler yapabilir

--- SAYFA 19 ---

· xviii · BİRİNCİL KAYNAK Avrupa'daki birçok eski kütüphanede bulunabilir. Sonunda Bibliothèque Nationale de France haline gelen Fransa kraliyet kütüphanesi, ozan chansonnier'lerini çeşitli kaynaklardan edinmişti: Bazıları Fransız aristokrat kütüphanelerine aitti ve diğerleri muhtemelen kraliyet memurları tarafından İtalya'daki kütüphanelerden alınmıştı. El yazmaları müzayede yoluyla ya da hediyeler ve kişisel satışlar yoluyla elde ediliyordu. Bu nedenle ozan chansonnier'lerin asıl sahiplerinin birkaçından fazlasının izini sürmek mümkün değildir. Nispeten az sayıda melodinin yazılması şaşırtıcı görünebilir; çoğu chansonnier hiç müzik vermez. Bildiğimiz şey, ozan şiirinin on beşinci yüzyıla kadar Fransa'da (kuzey Fransızca çevirilerinde birkaç şarkı günümüze ulaşmıştır), İtalya'da ve İber Yarımadası'nda icra edildiği ve yazıldığıdır. Ozan şiirinin tüm külliyatı, on dokuzuncu yüzyılın başlarından bu yana Almanya, İtalya, Fransa, Büyük Britanya ve Amerika Birleşik Devletleri'ndeki bilim adamları tarafından düzenlendi. 2. ve 4. Bölümlerdeki şiirler ve kısa biyografik metinler güvenilir modern baskılardan alınmıştır. Ozan şiirine İngilizce dilindeki en iyi girişler arasında A Handbook of the Troubadours, editörler F.R.P. Akehurst ve J.M. Davis (Berkeley, Londra: University of California Press, 1995) ve An Introduction to Troubadour Poetry, editörler S. Kay ve S. Gaunt (Cambridge: Cambridge University Press, 1999) yer alıyor. Dönemin Güney Fransa kültürüne önemli bir giriş için bkz. Linda Paterson'ın The World of the Troubadours: Medieval Occitan Society, c.1100 –c.1300 (Cambridge: Cambridge University Press, 1993). Albigensian Haçlı Seferi şiiri konusundaki başlıca kitaplar arasında Martin Aurell'in La vielle et l'épée: troubadours et politique en France au XIIIe siècle (Paris: Aubier, 1989) ve Sergio Vatteroni'nin Falsa clercia: la poesia anticlericale dei trovatori (Alessandria: Edizioni dell' Orso, 1999). An Anthology of Troubadour Poetry, ed. dahil olmak üzere İngilizceye çevrilmiş çok sayıda yeni ozan koleksiyonu bulunmaktadır. ve trans. F. Jensen (New York: Garland, 1998), Güney Fransa'dan Ozan Şiirleri, çev. W. D. Paden ve F. F. Paden (Cambridge, Birleşik Krallık: D.S. Brewer; Rochester, NY: Boydell ve Brewer, 2007) ve (özellikle İngiliz modernist şiiri öğrencilerinin ilgisini çeken) Lark in the Morning: The Verses of the Troubadours, ed. R. Kehew ve E. Pound, W. D. Snodgrass ve R. Kehew'in çevirileri (Chicago: Chicago University Press, 2005). Popüler Fransızca antoloji Le Livre d'Or des Troubadours'da Albigensian Haçlı Seferi'nin siyasi bağlamına göndermeler var, ed. ve trans. G. Zucchetto ve J. Grüber (Paris: Les Éditions de Paris, Max Chaleil, 1998). Çevrilmemiş ve İtalyanca notlarla bir dizi şiir, www.rialto.unina.it URL'sindeki Repertorio informatizzato dell'antica letteratura trobadorica e occitana'da ('Rialto') çevrimiçi olarak bulunabilir.

--- SAYFA 20 ---

· xix · İLK KAYNAKLAR Engizisyonun Birincil Kaynakları Sapkınlığın yayılmasına karşı koymanın önemli bir yöntemi olarak Fransa'nın güneyinde engizisyonun kuruluşunun tarihi bir başka geniş araştırma alanıdır. Engizisyoncuların on üçüncü yüzyıldaki kayıtlarının çoğu, ortaçağ biçimiyle günümüze ulaşmamıştır. Ancak Kral XIV. Louis (1643 – 1715) döneminde, Navarre'ın chambre des comptes (mali ofisi) Başkanı Jean de Doat'a, Fransa'nın güney bölgeleri olan Languedoc, Béarn, Foix ve Guyenne ile ilgili tarihi belgeleri toplama ve kopyalama görevi verildi ve bu görevi 1665'ten 1670'e kadar gerçekleştirdi. Şu anda Bibliothèque Nationale de France'ın 'Fonds Doat'ını oluşturan 258 büyük el yazması cildi. Bu kaynak kitabın kapsadığı dönemden, yani yaklaşık 1250'ye kadar çok az sayıda tercüme edilmiş kaynak baskısı vardır ve İngilizce'de neredeyse hiçbir şey yoktur. Jean Duvernoy, Pierre Seilan'ın Cahors piskoposluğunda 1241-2 (Doat 21, ff. 1r- 310v) tarafından geçen cümlelerin kaydını Fransızca tercümeleriyle birlikte L'inquisition en Quercy: le registre des pénitences de Pierre Cellan, 1241-1242 (Castelnaud la Chapelle: L'Hydre, 2001) ve ayrıca 1244'te Montségur kalesinin düşüşünü takip eden soruşturmalara ilgili Doat 22, 23 ve 24'ten bir belge koleksiyonu: Le dossier de Montségur, interrogatoires d'inquisition, 1242 – 7 (Toulouse: Le Pérégrinateur, 1998). Bazı soruşturma belgeleri aynı zamanda The Chronicle of William of Puylaurens'in ilgili eklerinde de yer almaktadır. Kronolojik kapsamımız dışında olmasına rağmen, 1270'ler ve 1280'lere ait ifadeleri içeren Doats 25 ve 26, engizisyona paha biçilmez bir çağdaş giriş ile Peter Biller, Caterina Bruschi ve Shelagh Sneddon, Inquisitors and Heretics in Onüçüncü Yüzyıl Languedoc: Edition and Translation of Toulouse Inquisition Depositions tarafından tercüme edilmiştir. 1273 –1282 (Leiden: Brill, 2011). Toulouse'lu Peter Garcias'a karşı 'süreç' içeren ifadeler, konuya ilişkin kaynakların en önemli Latince baskısında yayınlanmıştır: Célestin Douais'in Documents pour servir à l'histoire de l'inquisition dans le Languedoc (Paris: Renouard - H. Laurens, 1900, Champion tarafından yeniden yayınlanmıştır, 1977), 2 cilt, ii. s. 90 –114. Engizisyon kaynaklarının diğer önemli baskıları H. C. Lea, The History of the Inquisition of the Middle Ages, 3 cilt, 2. baskıda (New York ve Londra: Macmillan, 1922, orijinal olarak 1888) bulunmaktadır. William Pelhisson'un kısa tarihi önemli bir anlatı kaynağıdır: Guillaume Pelhisson Chronique (1229 –1244) suivie du récit des dertleri de Albi (1234) (Paris: Éditions du Centre National de la Recherche scientifi que, 1994), Walter L. Wakefield, Heresy, Crusade and Inquisition in Southern'da çevrilmiştir.

--- SAYFA 21 ---

· xx · BİRİNCİL KAYNAK S Fransa, 1100 -1250 (Londra, 1974), Ek 3: 'The Chronicle of William Pelhisson', s. 207-36. Dominikli engizisyoncular için elimizdeki diğer kaynaklar arasında onların 1240'larda papa Gregory IX ve Honorius III'ün fermanlarında Roma'dan aldıkları talimatlar yer alır ve bunlar engizisyon mahkemelerinde yer alır. En önemli ilk metinler Peñafort'lu Raymond'un 1241-2'deki cümlelerinden türeyen metinlerdir: C. Douais, 'Saint Raymond of Penafort et les hérétiques: Directoire à l'usage des inquisiteurs aragonais, 1242', Le Moyen Âge 12 (1899), 305 - 25 ve Bernard of Caux ve John of St Peter's Processus inquisitionis of 1248 - 9, A. Tardif olarak yayınlandı, 'Document pour l'histoire du prosesus per inquisitionem et de l'inquisitio heretice pravitatis', Nouvelle revue historique du droit français et étranger, 7 (1983), s. 669 - 78. Özellikle sapkınlık, haçlı seferleri ve papalık engizisyonu ile ilgili diğer çağdaş metinler, Heresies of the High Middle Ages, eds W.L. Wakefield ve A.P. Evans (New York ve Londra: Columbia University Press, 1969), Heresy and Authority in Medieval Europe, eds gibi genel antolojilerde bulunabilir. E. Peters (Londra: Scolar Press, 1980), The Birth of Popular Heresy, ed. ve trans. R. I. Moore (Londra: Edward Arnold, 1975). Sapkınlıkla ilgili birkaç papalık mektubu, The Letters of Pope Innocent III, 1198 -1216, eds C.R. Cheney ve M.G. Cheney (Oxford: Clarendon Press, 1967) gibi koleksiyonlarda ve J.S.C. Riley-Smith, The Crusades, Idea and Reality (London: Edward) gibi haçlı seferleriyle ilgili çalışmalarda düzenlenmiş ve/veya çevrilmiştir. Arnold, 1981). Les Vaux-de-Cernay'in Historia albigensis adlı eserinin Peter'in W. A. Sible ve M. D. Sible tercümesi de Peter tarafından kendi anlatımına eklenen bir dizi papalık mektubu içerir. Kusurlu ama yine de yararlı olan diğer kaynak gruplarının transkripsiyonları, Jean Duvernoy'un Fransızca çevirileriyle birlikte çalışma belgeleri olarak çevrimiçi yayınlandı ve bu kaynak kitapta genişletmediğimiz İncil referansları gibi yararlı dipnotlar içeriyor. Bizim dönemimiz için, Agen, Cahors ve Toulouse piskoposluklarında Cauxlu Kardeş Bernard'ın önünde yapılan ifadeler, 1243 - 7 (Paris BnF MS lat. Doat 22, ff. 1r- 201r) Cahiers de Bernard de Caux, 1243 -1247'de bulunabilir: <http://jean.duvernoy.free.fr/text/pdf/bdecaux.pdf> (bundan sonra Duvernoy, Caux'lu Bernard olarak kısaltılacaktır). Bu, en eski soruşturma kaydını içerir; Engizisyoncu Birader William Arnold'un, 1234-6 yılları arasında Toulouse kontunun seneschali olan Pons Grimoard lehine yazdığı bir tövbe mektubu, vd. 38v- 40r. 153-64. sayfalarda Peter Garcias'a karşı yürütülen işlemlere ilişkin belgelerin Fransızcaya kısmi bir tercümesi bulunmaktadır. Ayrıca 1243 yılında Katalan Kardeş Ferrer'in önündeki ifade kayıtları da önemlidir.

--- SAYFA 22 ---

· xxi · Doat 22, ff'yi kapsayan İLK KAYNAKLAR. 108 - 296, 23'ün tamamı ve Doat 24, ff. 1- 237. Dönemin en önemli kaynaklarından biri, hala bir baskısı bulunmayan, 1245-6 yıllarında Lauragais'de Caux'lu Kardeş Bernard ve Saint-Peter Kardeş John'un mahkemesinde yapılan ifadelerin kayıdır, Bibliothèque belediye de Toulouse MS 609. Orta çağ biçimiyle hayatta kalan az sayıdaki araştırma kaynaklarından biridir ve şu adreste yazıya geçirilmiştir: http://jean.duvernoy.free.fr/text/pdf/ms609_a.pdf. MS 609, Duvernoy'un, Doat 22'de yer alan Lanta lordu Raymond Unaud'un ifadesiyle birlikte değerlendirilmesi gerektiğini önerdiği Lanta şövalyesi Raymond Adhemar'ın ifade vermesini içerir ve bu, bu kaynak kitapta bu şekilde ele alınır.

--- SAYFA 23 ---

· xxii · YÜKSEK ORTAÇAĞ DİLİNİN HARİTASI 0 50 mil 0 80 km R. Lo t R. A v e y r o n R . Tarn R. Gar onn e R . Agout R. Arie R. A u d e Gourdon Cahors Montcuq Belcaire Montpezat Najac Montalzat Moissac Caussade Agen Castelsarrasin Cordes Albi Montauban Villemur Toulouse Montegut Lautrec Lambers Le Vintrou Fiac Lavaur St-Paul-Cup-de-Joux Verfell Vlelmur Lanta Aurlac Caraman Les Cassès Montmaur St Félix Vauré Hautpoul Puylaurens Kabare Aragon Avignonet Laurac Carcassonne Montreal Termes Mirepoix Servian Bezlers Tarascon Montségur Castalbó Quéribus Puilaurens Montréal Deacon Lombers Bishop Labécède · 1 ·

--- SAYFA 24 ---

· 1 · TARİHSEL GİRİŞ Albigensian Haçlı Seferi ilk olarak 1208 yılında Papa III. Innocentius (1198 – 1216) tarafından çağrılmış ve halefleri III. Honorius (1216 – 27) ve Gregory IX (1227–41) tarafından 1229 Paris Barışı'nda savaşıyan taraflar arasında bir anlaşma yapılana kadar devam etmiştir. Hedefleri Cathar'dı. Languedoc'ta kafirler ve onların destekçileri ve koruyucuları vardı, çünkü bu, sapkınlığın onlarca yıl boyunca hiçbir engelle karşılaşmadan aşılandığı ve büyüdüğü bir toplumdur. Languedoc 1200 dolaylarında On üçüncü yüzyılın başında, şu anda Orta ve Güney Fransa'yı oluşturan bölgeler, şu anda Oksitanca olarak bilinen ortak bir dil tarafından birleştirilen laik ve dini alanların bir mozağıydı. Kuzey Fransa'daki oïl (modern Fransız oui'si) ile İtalyanca ve Kastilya'daki si'den farklı olarak oc kelimesi "evet" için kullanılıyordu; bu nedenle dile bazen la lenga d'oc deniyordu ve bize ortaçağ bölgesel terimi Languedoc'u veriyor. Ancak modern Languedoc, Albigensian Haçlı Seferi'ne dahil olan dilsel ve politik bölgelerin yalnızca küçük bir bölümünü kapsıyor. Toulouse kontu, Aragon kralı, Kutsal Roma İmparatoru ve İngiltere kralı (ki bunlar o dönemde Poitiers kontları, Aquitaine dükleri ve Guyenne dükleriydi), Montpellier ve Toulouse gibi büyük şehir merkezlerinden Gévaudan gibi uzak, dağlık bölgelere kadar uzanan bir dizi ilçe ve diğer topraklar üzerinde iktidar sahibi olduğunu iddia etti. Bu on ikinci yüzyıl toplumuna, tüm Hristiyan sapkınlıklarının en meşhurlarından biri olan Katharizm kendini yerleştirmişti. Sapkınlığın kök salıp gelişebildiği Languedoc'taki durumun birkaç temel unsuru var. Birincisi, kuzey Fransa'dakinden çok farklı olan toplumunun dili ve kültürel değerleri ile birleşmesiydi. Bu faktörler kendi başlarına onu sapkınlığa yatkın hale getirmedi, ancak birçok anlamda onu içe dönük hale getirdi. Kesinlikle hepsi sapkın olmasa da, lordların çoğu kendi inanç sistemlerini etkilemeye yönelik dış girişimlere kızdılar. Bölgenin siyasi yaşamı en yüksek düzeyde bile parçalı bir yapıya sahipti, ancak 1200'lere gelindiğinde en bariz şekilde Toulouse Kontu VI. Raymond'un (1194 –1222) hakimiyetindeydi. Kont, dük ve dük olmak üzere üçlü unvanı kullandı.

--- SAYFA 25 ---

C ATH ARS VE AL BIGE N SIA N CRU SA DE · 2 · marki, ama Toulouse, Nîmes, Saint-Gilles-du-Gard ve Mauguio ilçelerini, Narbonne dükliğini ve Provence markiliğini kapsayan bir federasyonun derebeyiydi. Siyasi manevralar, batıda ve kuzeybatıda Aquitaine dükleri (İngiltere kralları) ile Pireneler'deki Aragon hanedanı Provence ve Barselona ile ve daha doğuda Provence'a doğru yüzyıllardır süren çatışmaları sona erdirmeyi amaçlamıştı. Quercy ilçesi üzerindeki iddialarını doğrulamış ve 1196 yılında İngiltere Kralı I. Richard'ın kız kardeşiyle evlenerek Agenais'i elde etmişti. 1204'te Aragon Kralı II. Peter'in kız kardeşiyle evlenmesi ona Gévaudan ve Millau ilçelerini kazandırdı. Peter ve Provence kontu kardeşi II. Alfonso, Raymond VI ile Forcalquier ilçesinin paylaşılmasını içeren anlaşmalar yaptı. Raymond'un o andan itibaren stratejisi, Foix'li Kont Raymond Roger'ı (1188 –1223) kontrol etmeyi ve kendi yeğeni, kız kardeşinin oğlu, Béziers ve Carcassonne'lu Vikont Raymond Roger Trencavel'i (ö.1209) izole etmeyi içeriyordu. Ancak Raymond VI, kavramsal olarak aynı zamanda kuzeni olan Fransa kralı Philip II Augustus'un (1165-1223) tebaasıydı. Raymond'un annesi Constance, kocası Kont Raymond V'i terk etmişti ve Raymond'un en küçük erkek kardeşi Baldwin, Fransız kraliyet sarayında büyümüştü. Ancak net bir siyasi hiyerarşi yoktu. Birincisi, VI. Raymond bölgesel olarak en güçlü lord olmasına rağmen, Trencavel'in ya da Foix kontlarının itaatini emrettiğini iddia edemezdi; çünkü onlar, diğerlerinin yanı sıra, Aquitaine dükü ve Aragon kralı gibi dış taraflara daha doğrudan bağlıydılar. Aslında Narbonne başpiskoposu Berengar (1191-1212), Aragon Kralı II. Peter'in amcasıydı ve onun atanması, Gévaudan ilçesinden güneye doğru Barselona'ya kadar geniş bir toprak parçası üzerinde Aragonluların kontrolünü sağlamlaştırdı. İkincisi, güneydeki tımarlar ve adalar, Fransa ya da İngiltere'de olduğu gibi soyluları askeri ve siyasi yükümlülükler yoluyla birbirine bağlamıyordu. Bölgedeki daha fazla küçük lord, dikey sosyal yapılar kadar yatay sosyal yapılara da bağlıydı. Bölge aynı zamanda baskınlar, daha az ölçüde kuşatmalar ve ordularında genellikle yönlendirici olarak adlandırılan paralı askerlerin baskınlığıyla karakterize edilen endemik yerel savaşlarıyla da dikkate değerdi. Bunlar istihdam edildi çünkü büyük soylular sosyal yapıları aracılığıyla ordu kurmasalar da çoğu zaman paraları vardı. Aslında, ekonomik refah ve buna bağlı cömertlik çok önemliydi ve bölge aynı zamanda Toulouse ve Cahors gibi ticaret ve tefecilikle (kâr için borç verme) gelişen bir avuç erken gelişmiş kent merkeziyle de dikkate değerdi. Bunlar, Toulouse kontu veya çoğu zaman yerleşik bir piskopos gibi lordların kontrolünden uzaklaşıyor ve kendi hırsları aracılığıyla komünal özyönetime doğru ilerliyorlardı.

--- SAYFA 26 ---

TARİHSEL GİRİŞ · 3 · en zengin vatandaşlardan oluşan konsolosluk organları. Diğer durumlarda kontlar ve din adamları otorite konusunda rakipti. Cahors piskoposu, kendi kasabası için Toulouse kontunun tebaasıydı; Kont geleneksel olarak Moissac gibi manastır kasabalarının başrahibiydi. Bütün bunlar Katolik Kilisesi'nin kent sakinlerinin iç yaşamlarını düzenlemesini zorlaştırıyordu. Maurand ve Rouaix gibi Toulouse'daki önemli konsolosluk aileleri sapkın faaliyetlerin çekirdeği haline geldi ve Toulouse kontu 1230'larda ve 1240'larda Moissac'taki engizisyonun altını oyacaktı. Sapkınlığın yükselişindeki diğer bir faktör de, tipik olarak bir tepe üzerinde (Puylaurens veya Pech Merle gibi yer adlarında korunan puy veya pech) veya bir nehrin savunulabilir bir kısmında yer alan, tahkim edilmiş küçük kasabalardan oluşan castra'ya (tekil: castrum) hakim olan küçük soylu ailelerin rolüdür. Onlar da sıklıkla bölgede hakim olan din karşıtı ve dini açıdan şüpheli kültürle ilgileniyorlardı (bkz. kaynaklar 2.2.3, 2.2.6, 2.2.10, 3.6.2). Sapkınlık bazen bu tür kasabalardaki seçkin aile ağları aracılığıyla aktarılıyordu ve çocukların bununla genç yaşta tanıştırıldığına dair kayıtlarımız var (3.6.1). Parası olan insanlar ailelerinin ve sosyal çevrelerinin sapkınları için evler kurarlardı. Bu, ortodoks dini himayeyle karşılaştırıldığında ucuzdu, çünkü kafirler sade ve uysal bir şekilde yaşıyorlardı, kısmen kendi hayatlarını kazanıyorlardı ve daha genel olarak Oksitan seçkinleriyle paylaştıkları 'iyi erkekler ve kadınlar' veya 'iyi Hristiyanlar' lakaplarıyla ödüllendiriliyorlardı. Languedoc'ta mülkiyeti miras alma konusunda erkeklerle eşit haklara sahip olan kadınlar, genellikle Cathar'ların hamileriydi ve birçoğu, sıradan inananlara Katolik dini tarikatlardan daha fazla manevi fırsatlar sunan bu çok canlı yeni harekette kafir haline geldi. En iyi bilinen Cathar kadınlarından ikisi, Foix Kont Roger'ın kız kardeşi Foix'li Esclarmonde (3.2.1, 3.3.2) ve çok önemli ve çok saygı duyulan bir Cathar ailesinin merkezinde yer alan La Mothe'li Arnaude ile Villemur'un Cathar papazı La Mothe'lu Bernard'dır (bkz. 3.1.2, 3.2.1, 3.2.4, 3.3.2, 3.3.2). 3.3.3, 3.3.4, 3.5.1, 3.5.2, 3.6.1). Bunun tersine, bölgenin din adamları tembel, etkisiz ve şaka gibi görülerek küçümseniyordu. Öte yandan, bazı din adamları sapkınlığa sempati duyuyordu ve bazıları, hatta Carcassonne'lu Piskopos Bernard Raymond bile ailelerindeki sapkınlara hoşgörüyle bakıyordu. Peki 'sapkınlık' ile kastedilen neydi? İnanç ve 'Sapkınlık' Dini 'sapkınlığı' şüphe veya yanlış anlamadan ayırmak önemlidir. Sorgulamak ve cehalet kendi başlarına yanlış değildi. Aslında bu tür durumlarda bireyden ziyade Kilisenin hatalı olduğu söylenebilir. Bunların çaresi eğitimde yatıyordu ve bu kesinlikle Papa III. Masum'un (1198 -1216) aklındaydı.

--- SAYFA 27 ---

KATHARS VE AL BIGE N SIA N SIA N Haçlı Seferi · 4 · Albigensian Haçlı Seferi, dikkatini ilk kez güney Fransa'daki duruma çevirdiğinde. Bunun yerine, 'sapkınlık', Toulouse'lu Peter Garcias örneğinde olduğu gibi, Kilise doktrini veya uygulamasını, bunu yapmaya yetkili biri, yani bir rahip veya keşiş tarafından açıklandıktan ve ortaya konduktan sonra bile ısrarla kabul etmeyi reddetmeyi ifade eder (bkz. 3.4.1-3). Yunanca 'seçim' anlamına gelen kelimeden türemiştir, ancak 'seçim' ortaçağ Kilisesinin onu uygulayanlara verdiği tepkiden çok daha tarafsız bir kelimedir. Aslında papa, sapkınlığa inanan inatçıların 'seçimlerini' değiştirmelerini sağlamaya kararlıydı; çünkü Orta Çağ'da dinsel çoğulculuk veya 'yanlış' inanca hoşgörü kavramı yoktu. Yalnızca diğer inançlara sahip insanlar (Yahudiler ve Müslümanlar) düzeltilmesi gereken yanlışlıklardan dolayı suçlu olmakla kalmıyordu, aynı zamanda Hristiyan inancının temel ilkelerini ve gerçeklerini kasten reddeden kişilerin de din değiştirmesi veya hatalı olduğu düşünülüyordu. Sapkın hata içinde olanları cemaate geri getirmenin Kilise'nin asıl sorumluluğu olarak kabul edildiğini ve eğer kilise bunda başarısız olursa, papa ve hizmetkarlarının ne Tanrı'ya ne de insanlığa gerektiği gibi hizmet etmiş olacağını anlamak önemlidir. Dolayısıyla sapkınlığın kökünün kazınması ve zulmedilmesinin mutlaka din adamlarının hoşgörüsüzlüğünden, sadizminden ya da megalomanisinden kaynaklandığı söylenemez. Ortaçağ Katolik düşüncesine göre onlar işlerini yapıyorlardı ve bu önemli bir işti; İnatla yanlış inançlarla ölen, günah içinde ölen ve cennete gidemeyen insanlar. Eğer bu olduysa, din adamları sürüsünde başarısız olmuş demektir. Bununla birlikte, din adamlarını eleştirenler hırs ve zalimlik iddiasında bulundular (bkz. 2.2.1, 2.2.4, 2.2.5). Bazı durumlarda, sapkınlar tarafından sorgulanan temel Hristiyan gerçekleri, Katolik Kilisesi ve onun bakanlarına itaatle ilgiliydi. Bu sapkınlar, Kilise'de reform yapmak isteyen, örneğin görev yapmaya layık rahiplerin olmasını isteyen insanlardan çok da farklı değildi. Ancak diğer durumlarda sapkınlık, Ayin'de okunan İznik İnanıcı'nda ifade edildiği şekliyle Hristiyan inancının temellerinin reddedilmesini içeriyordu: 'Tek bir Tanrı'ya, Yüce Baba'ya, Göğün ve Yerin ve her şeyin: görünen ve görünmeyen Yaratıcısına inanıyorum'. Yerleşik anlayış, Cathars'ın bu inançların her birine karşı çıktığı ve aynı zamanda Mesih'in insan biçimindeki bir Bakire'den doğduğu ve insanın günah borcunu silmek için çarmıhta acı çekip öldüğü yönündedir. Bunun yerine onlar 'düalist'ler (bkz. 4.5.1). İki tanrıya inanıyorlardı; biri iyi, örneğin ruhlar gibi "görünmez" şeylerin yaratıcısı, diğeri ise "görünür" olanı, yani dünyayı, ayrıca iyi tanrı tarafından yaratılan ruhları acımasızca tuzağa düşürdüğü insan ve hayvan bedenlerini yaratan kötüydü. Bu nedenle, tüm fiziksel maddeler düalistler için kötüydü ve dolayısıyla, bırakın insan biçiminde ölümden dirilişi, Mesih'in insan haline gelmesi ya da bir insan olarak acı çekmesi bile mümkün değildir. Bunun yerine, ilk Hristiyanlara liderlik etmek, ilham vermek ve onları teselli etmek için bunları yapıyormuş gibi göründü. Bu sadece farklı bir hikaye değil

--- SAYFA 28 ---

TARİHSEL GİRİŞ Ortaçağ Kilisesi tarafından anlatılanlar. Bunun kurtuluş sorunu açısından ciddi sonuçları vardı çünkü her iki hikaye de aynı anda doğru olamaz. Cathar'ın Cathar inancı, erken ortaçağ Bulgaristan'da ortaya çıkan bir tür 'düalizm'den türetilmiştir. Buna Bogomilizm deniyordu. On birinci yüzyılda Bizans İmparatorluğu'na yayıldı, Ortodoks Kilisesi'nin merkezi olan Konstantinopolis'e yerleşti ve oradan Batı Avrupa'ya giden bir yol buldu; burada 1140'larda Ren Bölgesi'nde mevcuttu ve taraftarlarına ilk olarak "Katharlar" adı verildi. Bu sapkınlar, on ikinci yüzyılın ikinci yarısında Fransa ve Kuzey İtalya'da ortaya çıktılar, ancak en çok Languedoc'la ilişkilidiler. Düalist inançlarının bir sonucu olarak, Catharlar din adamlarının yanı sıra kutsallığa da karşıydılar. Bebek vaftizini, Ayini, itirafı ve aşırı duayı ve ayrıca Eski Ahit'i reddettiler; onun tanrısının kötü, yaratıcı tanrı olduğuna, Yeni Ahit'in tanrısının ise ruhların sevgi dolu yaratıcısı olduğuna inanıyorlardı. Tamamen inisiye olmuş üyelerinden Latince'de genellikle mükemmel (mükemmel olanlar) veya bos homs (iyi adamlar) olarak bahsedilirdi; bu terim aynı zamanda yerel dilde de genellikle iyi karakterli bir adama atıfta bulunurdu. Perfectus/a sıfatı ("tamamlanmış", "tamamlanmış" anlamına gelir) bu dönemin Oksitanca metinlerinde bu bağlamda geçmez; dolayısıyla bunun, "mükemmelleştirilmiş" olarak tanımlanabilecek bir şeye gönderme yapan entiers (tam, tamamlanmış) gibi başka bir terimin Latince tercümesi olduğu varsayılmalıdır. Engizisyon kaynaklarında ve ozan şiirlerinde kısaca 'kafir' olarak anılırlar. Bazı din adamları kafirleri İtalyan ismi Patarenes'in yanı sıra geç antik çağlardan türetilen terimlerle tanıyordu. Publicani, popelikanlar gibi başka terimler de ortaya çıkıyor. Bazı Katolik din adamlarının aksine, Catharlar çok basit bir yaşam sürüyorlardı; mülk sahibi değillerdi, kilise binalarına ihtiyaç duymuyorlardı ve geçimlerini sağlamak için çalışıyorlardı. Kurtuluşa giden yolları da basitti. Maddi olan her şey kötü olduğundan mümkün olduğu kadar vazgeçilmesi gerekiyordu ve bu nedenle mükemmeller, onlara rehberlik edecek açık kurallar dizisiyle gerçekten de çok sade hayatlar yaşadılar. Çünkü bir kişi öldüğünde ruhunun, yaratıcı tanrı tarafından insan ve hayvan bedenlerinde hapsedildiğine inanıyorlardı, Araf yoluyla cennete gitmek yerine, bu nedenle bir ruh taşıması ihtimaline karşı cinsel birleşmeden kaynaklanan hiçbir şey (yani balık yemelerine rağmen et, yumurta veya süt ürünleri) yemiyorlardı ve başka türlü insanları veya hayvanları öldürmeyi reddediyorlardı. Ayrıca kötü tanrının ruhları hapsedebileceği daha fazla beden üreten cinsel ilişkiden de vazgeçtiler. Perfectus veya Perfecta olmak, reenkarnasyon döngüsünden kaçmanın tek yoluuydu. Bunlardan biri öldüğünde ruh onunla birlikte yaşamak için kaçtı.

--- SAYFA 29 ---

KAT ARS VE AL BIGE N SIA N CRU SADE · 6 · aman tanrım. Ancak mükemmelin feragat hayatı çoğu insan için fazlasıyla zordu. Ama aslında bunun hiçbir önemi yoktu. Önemli olan nasıl yaşadığın değil, nasıl öldüğündü. Sapkınlığa inanan kişi (credens; çoğul: credentes olarak adlandırılır) ölüm döşeğindeyken consolementum'u (perfecti tarafından gerçekleştirilen sapkınlık ayini) aldığı ve bundan sonra yasaklanmış hiçbir şey yapmadığı sürece, onların ruhları da öldüklerinde cennete kaçacaktı çünkü onlar da 'mükemmelleşmişti'. Kaynaklarımıza göre (bkz. 4.5.1), tüm hayatı boyunca günaha karşı mücadele etmek zorunda kalan ve bunun için gerçek bir pişmanlık duymak zorunda kalan Katolik ile karşılaştırıldığında, Kathar inancı, inançlıların ölüm noktasına kadar diledikleri gibi yaşamalarına izin veriyordu. Dünyevi ve savaşçı güneyli Fransız lordları için bu, yargılayıcı olmayan ve kolay kolay tercih edilebilecek bir mezhepti; her ne kadar bazı takipçileri düalist teolojiyi anlamlı bir şekilde anlamamış gibi görünse de (bkz. 3.2.3, 3.6.2). Sonuç olarak, Languedoc'un kasabaları ve kastraları Cathar'larla doluydu ve onlar, dinsel olduğu kadar sosyal yaşamla da sıkı sıkıya bağlıydı. Çok farklı inançların yanı sıra mezhebin de kendi dini hiyerarşisi vardı. Perfecti'ler, birlikte evlerde yaşayan seçkinlerdi ve her birinin birlikte seyahat ettikleri bir arkadaşı (bir socius veya, Perfectae için bir socia) vardı. Ayrıca La Mothe'lu Bernard gibi kendi piskoposları ve papazları ile piskoposluklar halinde örgütlenmişlerdi (bkz. 3.2.1). Piskoposların birer "büyük" ve "küçük" oğulları vardı (filius maior ve filius minör). Bir piskopos öldüğünde, yaşlı onun yerine geçecekti ve genç de yaşlı olanın yerini alacaktı. Bu yapılar, Bogomil Papa Nicetas'ın Languedoc'a gidip Toulouse, Carcassonne ve Agen'de piskoposlar kurmasının yanı sıra Albi'nin yeni piskoposunu teselli ettiği 1167'de veya 1174 ile 1177 arasında (tarih hala tartışılıyor) Saint-Félix-de-Caraman'daki gibi Cathar konseylerinde kuruldu. Aynı zamanda Cathar inancında da reform yaptı. Batılı düalistler, iyi tanrının kandırılarak en büyük oğlunun dünyayı yaratmasına izin verdiğine inanan 'ılımlı' düalistlerdi. Nicetas ve ondan sonraki Languedoc'un Katharları gibi "mutlak" düalistler, iki tanrının "birlikte ebedi" olduğunu, yani her zaman var olduğunu düşünüyorlardı. Artık tüm mükemmellerin, gözden düşmüş 'ılımlı' düalistler tarafından değil, Nicetas tarafından teselli edilen biri veya onun tarafından teselli edilen biri tarafından teselli edilmesi gerekiyordu, aksi takdirde kendi tesellileri geçerli olmazdı. Bu nedenle Nicetas'ın misyonu, yaratılışın doğası ve örgütsel otoritenin kökenleri hakkındaki inanç sorunlarını gündeme getirmişti. 1226'da, Haçlı Seferi sırasında, Montolieu merkezli kafir Bartholemew of Carcassonne, Agen'in Cathar piskoposunu, la Bacone'lu Vigouroux'yu ve takipçilerini ılımlı düalizme dönüştürdüğünde, Cathar kilisesinde kısa bir bölünme daha yaşanacaktı. 1200'lere gelindiğinde Catharların rekabet edebileceği başka bir sapkın mezhep de ortaya çıkacaktı.

--- SAYFA 30 ---

TARİHSEL GİRİŞ · 7 · Valdocular 13. ve 14. yüzyıllar boyunca Languedoc'taki ve diğer bölgelerdeki sapkınlardan söz eden pek çok belge, 'sapkınlar ve Valdocular'dan söz eder. Waldocular, o kasabanın tüccarı Valdes tarafından kurulan bir topluluk olan 'Lyons'un Yoksul Adamları'ydı. Onlar dini hiyerarşiyi reddeden ve bir tür havariyel yoksulluğu uygulayan Hristiyanlardı. Resmi izin olmadan vaaz veriyorlardı ve kutsal metinleri ve ayinle ilgili metinleri yerel dillere tercüme ediyorlardı. Bazı kaynaklar onları ensabatatz (takunya giyenler) ile birlikte listeliyor, ancak artık aynı mezhepten oldukları varsayılıyor. 1170 yılında Valdes dünyevi meselelerden vazgeçmiş ve İncil'i yerel dilde vaaz etmeye ve onun emirlerine sıkı sıkıya bağlı kalmaya başlamıştı. Ruhsatsız vaaz vermesi, yani yerel ruhban otoritesi tarafından onaylanmayan, özellikle 1184 tarihli papalık kararnamesi Ad abolendam'da yasaklanan vaaz vermesiydi ve onu Yaratılış ve İsa'nın enkarnasyonu hakkındaki inançlarının aksine sapkın olarak tanımlayan da din adamlarına yönelik eleştirisiydi. Gerçekten de, Kilise tarafından ortaya çıkarılan Valdocu inanç beyanı, sapkın olduğundan şüphelenilen kişiyi düalizmin temel özelliklerinden uzaklaştırır. Ancak Cathar'lar gibi Valdocu kardeşler de güney Avrupalı halk arasında ilgi uyandırdı. Kişisel olarak yoksulluk içindeydiler ve kadınların profili nispeten yüksekti. Valdocular her türlü şiddeti, hatta adliyi bile reddetmeye başladılar ve on üçüncü yüzyılın başlarında onlar da değersiz din adamlarının otoritesini neredeyse 'Bağışçı' olacak kadar reddettiler (yani ayinlerin günah işleyen rahipler tarafından etkili bir şekilde yerine getirilemeyeceğine inanırken, Catharlar ayinlerin her halükarda anlamsız olduğuna inanıyorlardı). 1190'lara gelindiğinde Valdocular Languedoc'un pek çok küçük kasabasında yerleşik hale gelmiş, açıkça vaaz veriyorlardı; önde gelen liderleri arasında Les Vals'li Peter de vardı (bkz. 3.1.1) ve 1215'teki Dördüncü Lateran Konseyi'nde onlara karşı lanet duyurusu yapıldı. Ortaçağ din adamları, Katharlar ile Valdocular arasında net bir ayrım yapıyordu. Albigens Haçlı Seferi'nin vakanüvislerinden biri olan Les-Vaux-de-Cernay'li Peter, bir yanda "iki yaratıcı olduğunu varsayan" ve "Kusursuz" ya da "İyi adamlar" olarak anılan sapkınlar ile diğer yanda "Lyon vatandaşı Valdius'tan "Valdenses" adını alan sapkınlar mezhebi" arasındaki farklılıkları gözlemledi. Soruşturmacılara yönelik kılavuzlar, Catharlar ve Waldocular'ı ayrı ayrı ele alacak şekilde yapılandırılmıştı. Erken dönem engizisyon tarihçisi William Pelhisson, Cathar'lardan heretici Perfecti ve Waldocular'dan Valdenses'ler olarak söz eder ve bu ayrımı net bir şekilde yapar ve Cathar seçilmişlerini belirten bir terminoloji kullanır. Languedoc'taki Valdocuların özel bir özelliği, onların çoğunlukla tıp doktoru olmalarıydı (bkz. 3.1.1).

--- SAYFA 31 ---

Albigensian Haçlı Seferi Esasen 1209-29 yılları arasında gerçekleşen ancak 1244 gibi geç bir tarihte güneyde yapılan haçlı seferleriyle birlikte, Katolik Kilisesi'nin sapkınlığı ortadan kaldırmak için ilk ve hatta tercih ettiği yöntem değildi. Kilise konseyleri ve laik yöneticiler uzun süredir onu Avrupa çapında izole etmeye ve zayıflatmaya çalışmışlardı. İlk laik yasa, 1166 yılında İngiltere Kralı II. Henry tarafından 'Poplicani' adı verilen Avrupalı göçmenlere karşı çıkarıldı. 1179 tarihli Üçüncü Lateran Konseyi'nin 27. Kuralı, Cathar'larla sosyal etkileşimi veya onlara pratik desteği yasakladı. 1198'de III. Masum, sapkınlığa karşı vaaz vermeleri için Sistersiyenleri gönderdi (bkz. 1.1.1) ve 1205'te, kendi piskoposluğundaki sapkınlığı bastıramadığı için Béziers piskoposunu görevden aldı. Piskopos, 1194 gibi erken bir tarihte, vikontun koruyucusu da dahil olmak üzere yerel soyluları, "kafirlerin veya Waldocular"ın piskoposluğa girmesine izin vermeyeceklerine dair yemin etmeye zorlamıştı. Ancak 1206'da Sistersiyenler Dominic Guzmán, Osma'lı Diego ve papalık elçisi Castelnau'lu Peter, Raymond-Roger Trencavel'in başkenti olan şehirdeki bir grup kafiri dinden döndürmeyi başaramadılar. Guzmán ve vaiz arkadaşlarının başarısızlığı papayı gerçekten şaşırttı çünkü onlar da kafirler gibi basit bir yaşam sürüyorlardı ve yerel dilde vaaz veriyorlardı. Hatta bazı önde gelen din adamlarının kafirleri desteklediğine dair şüpheler bile vardı (bkz. 1.1.6). Bu tür başarısızlıklar sayesinde Papa Innocent, Güney Fransa'daki piskoposluk kilisesinin, Katharizm'e hitap etme ve din dışı kesimin ona bağlı bağlarını kırma konusunda yeterli donanıma sahip olmadığını biliyordu. 1207'de Kont Raymond VI, kafirlere karşı etkili bir şekilde hareket etme konusundaki isteksizliği nedeniyle aforoz edildi. Ancak kutsal savaş uzun zamandır hazırlanıyordu. 1181'de papalık elçisi ve Cîteaux başrahibi Marcy'li Henry, Lavaur'un kalesindeki kafirlere karşı bir orduyu yönetmişti. Innocentius, birkaç yıldır Fransa ve İngiltere krallarını Toulouse Kontu Raymond VI'ya karşı böyle bir girişime dahil etmeye çalışıyor ve başarısız oluyordu (bkz. 1.1.2, 1.1.3). Ancak iki kral birbirleriyle olan çekişmelerinden daha çok endişeleniyordu. Böylece, Castelnau'lu Peter'ın 15 Ocak 1208'de Languedoc'ta öldürülmesi (bkz. 1.1.4), kafirlere koruma sağladığı söylenen güçlü soylulara ve kasabalara karşı 10 Mart 1208'de bir haçlı seferinin ilanı için bir fırsattı. Papalık mektuplarında ortaya çıkan çatışma çoğu kez üstü kapalı bir şekilde 'inanç işi' ya da 'inanç ve barış işi' olarak tanımlanıyor. Böylece Roma, Katharizmin fautores'i ("kaynakları" veya "patronları"; tekil: fautor) olan yerel yöneticileri aforoz ederek sapkınlığa verilen siyasi desteği zayıflatmak için askeri olarak üstlenilecek sosyal ve politik bir program üzerinde karar kıldı ve böylece onların yerine Roma'ya sadık lordların geçmesine izin verdi. Papa, haçlı seferi için düzenlemeler yaparken bile bu tür sadık lordların Languedoc'tan olacağını öngörmüştü.

--- SAYFA 32 ---

TARİHSEL GİRİŞ · 9 Haziran 1209'da papa, haçlı seferinin operasyonlarını elçileri Milo ve Cîteaux başrahibi Arnold Amalric'e emanet etti. Bu bir haçlı seferiydi ama orduları oluşturan hacılara çoğunlukla hizmetlerinin karşılığı ödeniyordu. Profesyonel askeri adamları işe almak savaşın standart bir özelliği haline gelmişti ve en ateşli haçlılar aynı zamanda adamları ve kişisel çevrelerini donatmak, beslemek ve kontrol etmek zorundaydı. Keşif gezisine başpiskoposlardan kanonlara kadar pek çok din adamı da katıldı. Bunlardan biri, amcası ve Başrahip Guy'a eşlik eden ve 1213 ile 1218 arasındaki çatışmanın ilk yıllarına ilişkin görgü tanıklarının anlatımını yazan Les-Vaux-de-Cernay'li Peter'di. Aynı zamanda haçlı seferinin ilk seferlerine de tanık olan yerel tarihçi Tudela'lı William, Toulouse'lu Baldwin'in evinde laik bir din adamıydı ve 1213 ile 1218 yılları arasında haçlıları takip ettiği varsayılabilir. efendisi 1211'de onların tarafına geçti; yaptığı hizmetlerden dolayı papalık elçisi tarafından Montauban'da bir ön bükülme ile ödüllendirildiğini söylüyor. Esasen Fransız olan bu devasa ordu, Rhône üzerinden Provence'a doğru ilerlerken, Toulouse'lu Raymond VI akıllıca bir hareketle onu karşıladı ve elçilere teslim oldu, haçı aldı ve şimdilik kendisini ve topraklarını kurtardı. Mayıs-Haziran 1209'da Agenais ve Quercy'de Auvergne kontu ve Bordeaux başpiskoposu liderliğinde ve Quercy lordlarının da dahil olduğu kısa bir seferin ardından haçlılar, kontun düşmanı Raymond-Roger Trencavel'in teslimiyetini sağlamaya odaklandılar. Béziers ve Carcassonne kasabaları o yaz düştü ve vikont kısa süre sonra hapisanede yok olacaktı (bkz. 2.1.1). Kasabalar neredeyse kuşatılır alınmaz düştüler ve bu, haçlı seferine hakim olacak savaş biçimiydi. Meydan savaşı erkekler, atlar, silahlar ve rehineler açısından maliyetliydi, ancak kuşatma savaşı saldırgan için daha az tehlikeliydi ve ya kalenin yiyecek ve suyu bittiğinde ya da ordu harekete geçmeye karar verdiğinde sonuçlanması garantiydi. İlk seferler sırasında Île-de-France'ın nispeten alt düzeydeki bir lordu yetenekli bir general olarak ortaya çıktı. O, Évreux kontunun yeğeni Montfortlu Simon'du. Ancak Trencavel unvanlarını kendisine vermesine rağmen ordunun çoğu kuzeye döndü ve Foix Kontu ile olan kısa süreli ittifakını kaybetti, Pépieux'lu Guiraud ve Montréal'li Amalric gibi boyun eğdirilmiş güneylilerin elinde isyanlara maruz kaldı. 1210 kışının sonlarında, yeni askerlerle (bkz. 1.1.5) isyancıları cezalandırmaya başladı. Bram garnizonuna olan intikamı efsanedir. Yüzden fazla adamın burnunu kör etti ve kesti, birinin tek gözü kaldı, böylece diğer zavallılara liderlik edebildi. Batı Avrupa savaşçı bir toplumdur ve güneyliler haçlılara karşı sıklıkla gaddarca davranıyordu, ancak toplumdaki savaş deneyimini anlamak açısından Béziers ölçeğinde şiddet travmatikti. Daha sonra

--- SAYFA 33 ---

KATHARS VE AL BIG N SIA N SIA N HARÇALI · 10 · 1210 yazında, haçlılar Minerve'yi kuşattı ve pişmanlık duymayan 140 Perfecti'yi kazıkta yakarak Minerve'yi ele geçirdi. Lordu, Montréal'li Amalric gibi yeniden Montfort'un müttefiki olmasına izin verilen Pépieux'lu Guiraud'du ve ikisine onu elinde tutmaları için topraklar verildi. Montfort, 1211'in başlarında Raymond VI'nın ikinci kez aforoz edilmesini sağladı ve baharda, uzun süredir Katharizm ile ilişkilendirilen ve Montréal'li Amalric'in kız kardeşi Laurac'lı Guiraude tarafından tutulan Lavaur kasabasını kuşattı (bkz. 4.1.2, 4.2.2). Kuşatma birkaç açıdan önemliydi. 1210'da Arnold Amalric, Toulouse vatandaşlarına kolektif aforozlarının bedelini ödeme şansı sunmuştu ve eski ozan Toulouse Piskoposu Fulk (bkz. 2.2.8 ve 2.1.2), bölgenin önde gelen aileleriyle bağlantılı görünen kafir ve tefeci olduğu iddia edilenlere karşı kampanya yapmak amacıyla haç takmak için kısa ömürlü Beyaz Kardeşlik Birliği'ni kurdu. Böylece Beyaz Kardeşlik Lavaur'daki haçlılara katıldı. Mayıs ayı başlarında kasaba düştü. Amalric ve garnizon idam edildi, yaklaşık dört yüz kafir yakıldı, ancak onları din değiştirmeye yönelik hiçbir girişimde bulunulmadı. Guiraude bir kuyuya atıldı ve ardından büyük kayalar onu ezdi. Bundan sonra çok daha fazla kastro Haçlıların eline geçti. Yaz aylarında ordu, Toulouse'un ilk kuşatmasını gerçekleştirdi ancak bu da başarısızlıkla sonuçlandı. Güneyliler bir karşı saldırı için büyük kuvvetler toplamaya başladılar, ancak Castelnaudary'yi alacak ya da Saint-Martin-Lalande savaşını kazanacak kadar kendilerine güvenmiyorlardı. Böylelikle 1212 yılına gelindiğinde kontun topraklarının çoğu ve aynı zamanda Foix kontu gibi önemli müttefiklerin toprakları da düşmüştü. 1212'de Montfortlu Simon ayrıca kuzey Languedoc'un çoğunu, aşağı Quercy'yi, Périgord'daki Biron'u ve VI. Raymond'un Agen'deki kâhyası ve damadı olan Alfaro'lu Hugh tarafından garnize edilen Penne d'Agenais'deki kale dahil Agenais'i ele geçirdi. Raymond VI'nın Quercy'deki idari merkezi olan Castelsarrasin de ele geçirildi. Bu yıl Arnold Amalric de Narbonne'un yeni başpiskoposu olarak atandı (bkz. 2.2.1). Aralık 1212'de, Pamiers Tüzüğü, uzun vadeli bir savaş için askeri hazırlıklar yaparak ve aynı zamanda kuzey Fransız sosyo-politik yapılarını yasal olarak empoze ederek, güney soylularına sadakat ve ilk çocuk sahibi olma ile ilgili "Paris yakınlarında Fransa geleneğini" empoze etme girişiminde başarısız oldu. 1212'de Fransa kralı, Auvergne kontuna karşı ayrı bir kampanyayla dolaylı olarak müdahale etti (bkz. 2.2.2) ve Auvergne kontluğu sonunda Fransız kraliyet mülklerine dahil edildi. Haçlıların bir diğer önemli amacı da Aragon Kralı II. Peter'in gücünü sınırlamaktı. Peter ve Provence kontu kardeşi Alfonso, Kuzey Pireneler ile Provence arasındaki, Raymond VI'nın hak iddia etmediği bölgelerin çoğunun efendileriydi. Onun evliliği

--- SAYFA 34 ---

TARİHSEL GİRİŞ · 11 · 1204 onu Montpellier'in efendisi yapmıştı. Peter, 1211'de 3 yaşındaki oğlu James'i Montfort'lu Simon'a rehin olarak vermek ve James'in Simon'un kızı Amicie ile nişanlanmasını kabul etmek zorunda kaldı. 16 Temmuz 1212'de Las Navas de Tolosa'da (Arapça: Al-Uqab) Muvahhid ordusunu yenerek prestijini yeniden kazandı (bkz. 2.1.3). Ocak 1213'ten itibaren, (hepsi Pireneler'e bitişik olan) Toulouse, Béarn ve Comminges üzerindeki Montfort hakimiyetini baltaladı ve Haçlıları ve elçileri açgözlü bir arazi edinimi kampanyasına girişmekle suçlayarak Innocentius III'ü haçlı seferi hoşgörülerini iptal etmeye zorladı (bkz. 2.1.4). Bu, papanın haçlı seferini sona erdirmeye ve Yakın Doğu'daki seferlere yoğunlaşma arzusuyla uyumluydu (bkz. 1.1.7). Innocentius'un Quia maior boğasıyla Beşinci Haçlı Seferi'ni başlatmasıyla (Nisan 1213), hoşgörü Mayıs ayında 'Provence'ta savaşımlarla sınırlıydı. Ancak güney Fransa'daki din adamları papanın fikrini değiştirdi ve Mayıs ayında, Aragon Kralı II. Peter'e, tebaası Toulouse Kontu'na verdiği destekten vazgeçmesi için baskı yapmak amacıyla haçlı seferi yeniden başlatıldı (bkz. 1.1.8). Tudela'lı William'ın anlatısı bu sıralarda sona eriyor ve Toulouse kontunun partizanı Anonim Devam Edici hikayeyi ele alıyor. 22 Eylül 1213'te Peter'in birlikleri, bir önceki yıl haçlı seferine düşen Toulouse'un güneyindeki Muret kuşatmasında Simon'un birlikleriyle karşılaştı (bkz. 2.1.3, 2.1.5, 4.1.3, 4.2.3, 4.3.1). Tüm haçlı seferi boyunca oluşturulan en büyük orduya liderlik etmelerine ve tükenmiş ve dezavantajlı bir haçlı kuvvetiyle karşı karşıya kalmalarına rağmen, Aragonlu Peter ve en yakın müttefikleri savaş alanında öldüler ve oğlu James'i Aragon'un yeni kralı ve genç Raymond Berenguer'i Provence kontu olarak bıraktılar. Peter'in kişisel kusurlarını suçladığımız ifadeler, ancak gerçekte ne olduğu konusunda birbirleriyle çelişme eğiliminde oldukları açık. Muret, Aragon tacının kuzeye doğru genişlemesine son verdi; James, İber Yarımadası ve Balear Adaları'ndaki toprakları fethetmeye odaklanacaktı. Aragonlu Peter, papanın ve elçilerinin sapkınlığı ortadan kaldırmak için öngördüğü strateji ne olursa olsun, haçlıların laik 'politikasının' istila olduğunu kabul etmişti. Casseneuil, Béziers (bkz. 4.1.1) ve Lavaur'daki (bkz. 4.1.2, 4.2.2) katliamlar bölgeyi terörize etmiş ve kastranın hızla teslim olmasını sağlamıştı. Adı geçen kafirlerin birçoğu soylu ve askeri ailelerin üyeleri idi. Haçlıların hedef aldığı şey tam da laik güç ve akrabalık ağlarıydı. Topraklara el konuldu ya da mirasçılar topraklarla evleniyordu. Bir avuç dini eve, el konulan arazi ve mallardan oluşan düzinelerce hediye verildi. Dolayısıyla bu haçlı seferi, bu kaynak kitabın çeşitli yerlerinde de görüleceği üzere tarikatların emellerine de hizmet etmiştir. 1206'da kurulan yeni Vaizler Tarikatı (Dominikanlar), Sistersiyen Tarikatı'nın sapkınlık karşısı vaaz verme misyonunu üstlendi. Fransa'nın güneyi bir

--- SAYFA 35 ---

K ATH ARS VE AL BIG N SIA N SIA N CRU SA DE · 12 · Tapınakçı ve Hospitalier Askeri Tarikatları için önemli bir gelir ve eleman kaynağı. Tapınak Şövalyeleri zaten en ünlü Hristiyan Askeri Tarikatlarından biriydi. Üyeleri hem keşişler hem de askerlerdi ve çok sayıda haclı seferinde kilit bir rol oynamış ve modern bankacılığın temelini oluşturan finansal tekniklerin çoğunu yenilemiştir. Hastaneciler veya Aziz Yuhanna Şövalyeleri, Birinci Haclı Seferi'nden önce Kudüs'teki Kutsal Kabir'e seyahat eden hacılar için bir bakımevini ve reviri korumak amacıyla düzenlenen başka bir Askeri Tarikattı. Tapınakçılar gibi onlar da Kutsal Topraklarda askerlik hizmeti veriyorlardı. Sistersiyen merkezli Calatrava Tarikattı gibi diğerleri İber Yarımadası ile sınırlıydı. 1221'de Papa III. Honorius (1216 - 27), mirasçısı Saint Angelo'lu Kardinal Romanus'a, 'İsa Mesih'in Milisleri' olarak bilinecek yeni bir Askeri Düzen kurmasını emredecekti (bkz. 1.2.5). Yapısı Tapınak Şövalyeleri Tarikatı'na dayanıyordu ve amacı Fransa'nın güneyindeki sapkınlığa karşı koymaktı, ancak yeterli desteği sağlayamadı ve kısa sürede ortadan kayboldu. Simon of Montfort'un Muret'teki kesin zaferinden ve bu zaferin Languedoc'a gönderdiği şok dalgalarından sonra, güneyliler papayı pişmanlıklarını kabul etmeye ikna ettiler (bkz. 1.1.9). Nisan 1214'te Comminges ve Foix kontları Kilise ile uzlaştırıldı, ancak onun sayesinde değil. O yıl Toulouse'lu Baldwin'in Quercy'de öldürülmesiyle başlayan bir isyan çıktı (bkz. 2.1.6) ve kuzey Languedoc yine haclıların tüm dikkatini üzerine çekti. Yönlendirici Cazenac Bernard'ın kalesi de kendisi ele geçirilmemiş olsa da düştü (bkz. 4.1.4). Papalık elçisi Beneventolu Peter tarafından Ocak 1215'te Montpellier'de toplanan bir konsey toplandı. Bu konsey, VI. Raymond'un bu zamana kadar tekrar cemaate kabul edilmesine rağmen, Montfort'un güneyde fethettiği topraklar üzerinde hak sahibi olduğunu doğruladı. 'Toulouse Kontu' unvanına sahip olmayan Montfort yine de kont gibi davrandı. Onun zorba tavrı, şu anda Narbonne başpiskoposu olan Arnold Amalric'i bile yabancılaştırdı (bkz. 1.1.10, 2.1.7). Kont ve oğlu artık yalnızca o yaz toplanacak olan Dördüncü Lateran Konseyi'nde adaletin kendi lehlerine tecelli etmesini umut edebilirdi. Bu, itirafı, ayinleri, doktrinleri ve ibadetin diğer birçok yönünü yeniden tanımladığı için ortaçağ Kilise tarihinin en önemli konsillerinden biriydi. Burası aynı zamanda Papa III. Masum'un Toulouse'un kaderini belirlemeye çalıştığı yerd. Montfortlu Simon'a, her ikisi de Fransa kralının elinde bulunan Narbonne Dükliği'nı ve Toulouse ilçesini verdi. Provence markizliği ve Rhône nehrinin doğusundaki diğer topraklar Kutsal Roma İmparatoru'nun yetkisi altındaydı; Raymond VI'nın varisi (Raymond VII) 21 yaşına gelene kadar papalığa emanet edildiler.

--- SAYFA 36 ---

TARİHSEL GİRİŞ · 13 · Konseyin kararının ardından VI. Raymond ve oğlu, topraklarını geri kazanmak için iki cephede çalıştı. Raymond VII, Provence'taki komünlerin, özellikle Marsilya, Avignon ve Tarascon'un desteğini kazandı. Provence, kırsal alanları bağımsız sivil statü umutları taşıyan kasabalarla birleştiren istikrarsız bir bölgeydi. On ikinci yüzyılın sonlarında Toulouse kontları, Provence bölgesini Barselona kontlarının (Aragon kralları) elinden almak için bir dizi girişimde bulunmuştu. Birçok soy, özellikle de Montpellier ve Baux lordları, geleneksel olarak Toulousain'lerden ziyade Aragon hükümdarının yanında yer almayı tercih etmişlerdi. Provence'ın yeni kontu V. Raymond Berenguer ancak 1216'da reşit oldu. O ve çocuk kral James'in naibi Sancho, sadakat ağlarını korumayı başaramadılar. 1216 ve 1218 yılları arasında bir dizi çatışma ve kuşatma meydana geldi. Albigens çatışmasıyla ilgili en etkili propagandalardan bazıları o dönemde bu bölgelerde gerçekleştirilmişti ve isyanlara öncülük eden kişiler arasında Poitiers'in patronu Adhemar, Valentinois kontu ve ayrıca Aragon ve Toulouse evlerinin bir üyesi olan ozan Gui de Cavaillon yer alıyordu. (bkz. 2.1.9, 2.1.10, 2.1.12). Provence'taki Arles krallığı gibi imparatorluk toprakları, Temmuz 1214'te Fransızlar tarafından Bouvines'te mağlup edilen Kutsal Roma İmparatoru IV. Otto'nun tartışmalı seçimine karışmıştı. Onun başarılı rakibi, usta bir propagandacı ve papalıkla sık sık çatışan ozanların hamisi Sicilya kralı II. Frederick Hohenstaufen'di (1220-50). Frederick, en önemlileri arasında Beaucaire'in kalesi olan Provençal topraklarını geri alması için onu cesaretlendirmek amacıyla hızlı bir şekilde VII. Raymond'a bir mektup yazdı (bkz. 2.1.8, 2.1.9). Raymond VI, konseyden sonra asker toplamak için Aragon'a gitti. 1216'da Montfortlu Simon, Toulouse'daki Château Narbonnais'in mülkiyetini ele geçirdi, ancak daha da önemlisi, zorbalıklarıyla nüfusu yabancılaştırdı. Ertesi yıl VI. Raymond şehre tekrar girdiğinde, Montfortlu Simon Ekim 1217'den 25 Temmuz 1218'e kadar şehri kuşatmak zorunda kaldı ve Papa III. Honorius, Fransız başpiskoposlarına bu yeni haclı seferine yardım etmelerini emretti (bkz. 1.2.1). Şehrin savunmasına yardım edenler Alfaro'lu Hugh, Cazenac'lı Bernard ve La Mothe'li Hugh idi. Simon of Montfort, adamları bir kuşatma 'kedisinin' içindeki duvarları aşmaya çalışırken öldürüldü (bkz. 2.1.11, 4.1.4). Kasabanın kadınlarının işlettiği mangonelden çıkan bir taş kafasına çarpmıştı. Kuşatma kısa sürede çöktü. 1218 ile 1226 yılları arasında, III. Honorius'un papalığı sırasında (1216-27), Simon'un oğlu ve halefi Montfortlu Amalric'in çabalarını desteklemek için papalık girişimlerine rağmen, Montfort'lar ilahi takdiri kaybetmiş görünüyordu (bkz. 1.2.2, 1.2.3, 1.2.4, 1.2.6). Amalric, Marmande (1218-19) ve Castelnaudary (Temmuz) kuşatmalarında kendini zafere kavuşturmayı başaramadı.

--- SAYFA 37 ---

KATHARS VE AL BIGE N SIA N SIA N Haçlı Sadeliği · 14 · 1220 - Şubat 1221) (bkz. 2.1.10). 1219'da Fransa Prensi Louis, La Rochelle'i İngilizlerin elinden aldı ve haçlı seferine katıldı, ancak Toulouse'u Amalric yerine almayı başaramadı. Simon'un diğer oğullarından Guy, Temmuz 1220'de yaralarından öldü. VI. Raymond, 1222'de itiraf edilmeden öldü ve aforoz edildi ve cesedine onlarca yıldır Hristiyan cenazesi yapılmadı. Raymond VII, Montfort'un bir kızıyla evlenmek amacıyla Aragonlu James'in kız kardeşi Sancia ile olan evliliğini sona erdirmek için birkaç başarısız girişimde bulundu. 1224 yılında Montfortlu Amalric, Toulouse vilayetindeki iddialarını, krallığın polis memuru unvanı karşılığında Fransa Kralı VIII. Louis'e (1223 - 6) devretti. 1225'ten itibaren Montfort'un yükselişi yerini Capetian genişlemesine bıraktı. Sonuç olarak Papa'nın sapkınlığa ilişkin endişesi azalmadı (bkz. 1.2.8). 1223'te haçı alan Kral Louis (bkz. 1.2.7), 1226 baharında (bkz. 2.1.12) haçlı seferine çıktı ve Provençalı Kont Ramon Berenguer'in desteğiyle Rhône vadisi boyunca ilk başarıyı elde etti. Avignon (İmparator II. Frederick'in hükümdarlığı altındaydı) düştü (bkz. 2.1.13) ve ordu Toulouse'a döndü, ancak VIII.Louis Kasım 1226'da kalıcı bir hastalıktan öldü ve tahtı bir çocuk olan Louis IX'a (1226 - 70) miras kaldı. Bu, Aragonlu II. Peter'in 13 yıl önceki ölümünün esrarengiz bir yankısıydı ve Albigensian çatışmasının geçerliliği konusunda şüphe uyandırıyordu (bkz. 2.2.7 ve 2.1.16). Ancak Papa IX. Gregory'nin böyle bir endişesi yoktu (bkz. 1.3.1, 1.3.2) ve şüphelerini çürütmek için son ortak çabayla, bir haçlı kuvveti 1228'de Toulousain'i harap etti ve Foix ilçesini işgal etti. Albigensian Haçlı Seferi resmi olarak Meaux (Ocak 1229) ve Paris (Nisan) Antlaşmaları ile sona erdi. 1229) (bkz. 2.1.14, 2.1.15). Raymond VII'nin ölümüne kadar yalnızca Toulouse şehrini ve piskoposluğunu elinde tutmasına izin verildi. Kızı ve varisi Joan, Fransız kralının erkek kardeşi Poitiers'li Alphonse ile evliydi. O Paskalya'da Languedoc'un mükemmelleri evlerini terk ettiler (bkz. 3.1.1) ve Foix ilçesindeki Montségur kalesi gibi savunulabilir merkezlerde yeniden toplandılar. Raymond son yıllarını Provence'taki toprakları geri kazanmaya ve Aragon hanedanıyla ittifak kurmaya çalışarak geçirdi. Kuşkusuz ortodoksluğuna rağmen, sık sık kendisini, papalık tarafından topraklarına getirilen soruşturmacılara karşı çıkarken buldu. Hatta 1242'de Avignet'te engizisyon görevlilerinin katledilmesinden bile sorumlu tutulmuştu (bkz. 3.2.3). Alfaro'lu kefil Raymond muhtemelen sorgulayıcıları Montségur lordu Mirepoix'li Peter Roger ve damadı Péreille'li Raymond'a ihanet etmekten sorumluydu. Raymond VII, Foix kontunun önderlik ettiği bir isyan sırasında Fransız, Kilise ve Aragon çıkarları arasında kaldı. Cathar kilisesinin son kalesi olan Montségur kalesinin oluşturduğu tehdide yanıt verirken bile aynı şekilde kendi köşesi için savaşıyordu.

--- SAYFA 38 ---

TARİHSEL GİRİŞ · 15 · Toulouse'lu Cathar piskoposları, Castres'li Guilabert ve Bertrand Marty yeni koltuklarını yaptılar (bkz. 3.3.1, 3.3.2, 3.3.3, 3.5.2). 1242 - 4 yılları arasında kuşatıldı. Düştüğünde, üzerinde bulunduğu dağın eteğinde inşa edilen devasa bir odun yığnında 200 Perfecti telef oldu. Puylaurens'li William bize, Raymond VII'nin, 1249 yılında, kontun ölümünden kısa bir süre önce, Agen'de 80 kafirin yakılarak infaz edilmesi emrini verdiğini anlatır. Bu, Languedoc'ta kafirlerin toplu olarak yakıldığı son olaydı. Puylaurens'li William'a göre kont, Toulouse yerine Millau'da (eski Aragon topraklarında) ölmeyi seçti ve çok uzakta, Fontrevault'daki Poitevin manastırına, annesi Joan'ın ayaklarının dibine ve İngiltere'nin hükümdarları olan Aquitain'li akrabalarının yanına gömülmeyi istedi. Poitiers'li Alphonse 1271'de sorunsuz bir şekilde öldüğünde, Toulouse ilçesi ve tüm eski toprakları Fransız Kralliyetinin bir parçası haline geldi. Haçlı seferi deneyimi ve 1229'daki yerleşim, Languedoc'u geri dönülemez biçimde dönüştürmüştü. Mirasının bir kısmı kuzeyin yasal ve sosyal normlarını empoze etmekte. Savaşçılar arasında kuzey tarzı bağların dayatılması, güney kültürünün bazı değerlerinin altını oydu ve bu, toprakların fiilen ele geçirilmesi ve yeniden tahsis edilmesinin yanı sıra işgale karşı direnişi de kışkırttı. Bu, başlangıçta haçlı seferiyle ittifak kuran insanların isyanında kanıtlanmıştır: Pepieux'lu Guiraud ve Montréal'li Amalric gibi şövalyeler ve ayrıca Quercy'deki lordlar gibi savaşın başlangıcında şüphesiz ortodoks olanlar. Bununla birlikte, birçok haçlının torunları, evlendikleri soylu ailelerle birleşti. 'Fransız' ve 'Oksitan' toplulukları arasında bir ayrıma dair çok az işaret vardı ve Oksitanca, Villers-Cotterêts Nizamnamesi'nin Fransızca'yı Fransa krallığının resmi dili haline getirdiği 1539'dan sonra bile yerel yönetimin ve edebiyatın dili olarak kaldı. Orta Çağ'ın sonlarında yaşanan İngiliz-Fransız çatışmaları ve Din Savaşları, bağlılıkları bölgesel ve dilsel açıdan daha keskin ve daha kalıcı bir şekilde yeniden tanımladı. Ancak çatışmanın anısı canlı kaldı. Languedoc'ta Engizisyon Fransız Krallığı'nın müttefiki olan Katolik lordların artık Languedoc'u kontrol etmesiyle, Kilise'nin artık bölgede savaş yürütmesine gerek kalmamıştı. Sapkınlığa karşı mücadele artık tamamen farklı bir düzeyde gerçekleşebilir. Fransiskanlar 1222 yılında Toulouse'a yerleşerek bir scola (okul) kurdular (bkz. 3.4.1, 3.4.2, 3.4.3). 1229'da Toulouse Üniversitesi kuruldu ve birçok Parisli akademisyenin ilgisini çekti (bkz. 4.4.1). Hepsinden önemlisi, 1233'te Papa Gregory IX (1227-41), sapkınlık ve inanç konularını araştıran soruşturma mahkemelerinde görev yapmak üzere Vaizler Tarikatı'nı atadı (bkz. 2.2.5, 2.2.6, 2.2.7).

--- SAYFA 39 ---

Bernard Hamilton, engizisyonun, 1209'da Béziers'de olduğu gibi genellikle kitlesel ölçekte, kafir olduğu varsayılan kişilerin çeteler ve askerler tarafından linç edilmesiyle sonuçlanan toplumsal düşmanlığın daha aşırı ifadelerine karşı bir panzehir olduğunu düşünüyor. Roma ve temsilcilerinin kaygısı, ruhları kurtarmaktı ve buna, kötü niyetlileri cezalandırmaktan daha çok değer veriyordu. Bu düşmanlık, sapkınların, popüler düzeyde oldukça yaygın bir bakış açısı olan din adamlarının başarısızlıklarına yönelik eleştirilerinden değil, temel Hristiyan inançlarına, toplumsal düzene ve Kilisenin bizzat varlığına saldırılarından kaynaklandı. Engizisyonla ilgili son araştırmalar, R. I. Moore'un, popüler bir olgu olmaktan ziyade, baskıcı bir ruhban gündeminin hayata geçirilebileceği, yukarıdan iktidarın bir ifadesi ve dayatılması olarak baskıya odaklanmasını yansıtır. Bir uygulama olarak engizisyon, daha önceki mevzuatın bir bütününden ve onun pratikteki uygulamasından yararlanacaktır. Lucius III'ün (1181-5) Ad abolendam (1184) boğası, sapkınlığı araştırma sorumluluğunu piskoposlara yükledi. Dördüncü Lateran Konsili (1215), sapkınlığın pişmanlık duymayan taraftarlarının - eğer nitelikli din adamları tarafından yargılanmış ve suçlu bulunmuşlarsa - 'laik kol'a, yani din adamlarının aksine, şiddet yoluyla cezalandırma ahlaki hakkına sahip olan meşru sıradan otoritelere teslim edilerek bedensel cezalandırılmasını savundu. Dolayısıyla engizisyonun başarılı olması için gereken şiddet tehdidi zaten mevcuttu. Ancak özel engizisyon makamı, Gregory IX'un vasiyeti sırasında tanıtıldı. Ancak stratejilerinin gerçekleştirilebilmesi için kafirlerin güney Fransa kasabalarındaki ve kastradaki destek tabanlarından ayrılması gerekiyordu. Bu, haçlı seferinin bir sonucu olarak gerçekleşmemişti ve bu nedenle, sapkınları inatla destekleyenler ile onları ifşa etmeye ikna edilebilecek olanlar arasında bir ayrım oluşturmak için yeni yöntemlere ihtiyaç vardı. Bu nedenle 1229 yılında bölge halkı sapkınları buldukları yerde açığa çıkarmaya, kamu görevlileri de onları tutuklamaya yemin etmişti. Yasanın bu kısmı Paris Barışını doğrudan engizisyona bağlamaktadır. 1229 yılında engizisyonla eşanlamli hale gelecek uygulamaların da başladığını görüyoruz. Perfectus William Solier'in Toulouse'daki duruşması (bkz. 3.2.4, 3.5.1-2), kendisini suçlayanların isimlerini ve kanıtlarını, onları korumak amacıyla ve aynı zamanda etkili bir korku silahı olarak sanıktan gizledi. Kafirin kendisi de çok sayıda şüphelinin ismini verdi ve böylece engizisyon ağı genişledi. Dominikliler Peter Seilan ve William Arnold, Toulouse'un soruşturmacıları oldular ve 1234'ten 1239'a kadar Cahors'ta bir soruşturma başlattılar. Albi piskoposluğundaki ilk soruşturma Arnold Cathala'ninkiydi. Ferrer ve Durand, 1244'te Narbonne Başpiskoposluğu'nun ve Albi, Rodez, Mende ve Le Puy piskoposluklarının sorgulayıcılarıydı.

--- SAYFA 40 ---

TARİHSEL GİRİŞ · 17 · Bununla birlikte, Inquisitio hereticae pravitatis (sapkın kötülüğün sorgulanması) da piskoposlar tarafından yürütülüyordu. Piskopos Fulk'un halefi, daha önce Vaizler Tarikatı'ndan önce gelen Falgarlı Raymond (1232-70), Languedoc'un büyük bölümünde ve Rhône'un kuzey ve batısındaki çevre bölgelerde sapkınlığa karşı yoğun bir baskı dönemini yönetti. Innocentius IV'ün (1243 – 54) Ad extirpanda (1252) boğasına kadar kendisi ve meslektaşları Dominikliler üzerinde oldukça fazla yetkiye sahipti. Örneğin engizisyon görevlileri, piskoposluğa atıfta bulunmadan ölüm veya ömür boyu hapis cezası veremezler ve görevlerinden uzaklaştırılabilir, hatta piskoposlar tarafından aforoz edilebilirler. Ancak yine de Dominik engizisyon görevlilerinin öncelikli olarak Roma'ya karşı sorumlu olması ve piskoposların zamanını meşgul eden diğer endişelerden uzaklaşmadan en sistematik araştırmayı üstlenerek uzman haline gelmeleri söz konusuydu. Bu konuda titizlikle kayıt tutularak desteklendiler. Kayıtları dosyalanmamıştı, ancak daha ileri araştırmalar için delil sağlayan çalışma belgeleriydi; böylece sanıkların daha önce soruşturmacılar huzuruna çıkıp çıkmadıklarını, inançlarından vazgeçip vazgeçmediklerini ve Kilise ile barışıp barışmadıklarını bilmek mümkündü. Bundan sonraki bir hatanın şüpheli için ciddi sonuçları oldu. Bu nedenle kayıtların kendisi de şiddetin hedefiydi; örneğin 1235'te Narbonne halkı tarafından, kasabadaki Ferrer Kardeş'in soruşturmasına şiddetli tepkinin bir parçası olarak yok edildi. Engizisyon görevlileri birçok kez halk tarafından fiziksel saldırıya uğradı; örneğin 1234'te Albi'de Arnold Cathala, ölümünden sonra sapkınlıktan hüküm giymiş insanların cesetlerini mezardan çıkarmaya kalkıştıktan sonra canını kurtaracak kadar şanslıydı. Vaizler Tarikatı daha bağımsız faaliyet göstermeye başladıkça özerklikleri, sıradan otoriteyle de çatışmalara yol açtı. Raymond VII'nin sapkınlığı ortadan kaldırma arzusunda samimi olduğuna şüphe yok. 1233-4'te Agen piskoposunun desteğiyle kendi soruşturmasını kurdu ve sapkınlığa ve kafirlerin koruyucularına karşı kapsamlı kanunlar çıkardı. Ancak bu kısmen Vaizler Tarikatı karşısında kendi otoritesinin bir iddiasıydı. Bu nedenle, 1244'te yargılanan, Moissac ve Montcuq kontunun baillisi olan Berètges'li Othon, Vaiz Tarikatı'nın adli otoritesine itiraz etme talimatı verildiğini ve hüküm giymiş herkesin kefareti kabul etmesini yasakladığını iddia etti (bkz. 3.2.2). Papa, kontla barışı korumak ve sapkınlığı ortadan kaldırmak istediğinden, 1235'te Peter Seilan'ı Toulousain'den uzaklaştırdı ve onu Cahors piskoposluğundaki operasyonlarla sınırlandırdı. Nisan 1236'da yine Toulouse'da bulunan William Arnold Carcassonne'a taşındı. 1238 ile 1241 yılları arasında soruşturmaları tamamen askıya aldı. Ama geç

--- SAYFA 41 ---

1248 yılında, yani kontun ölümünden bir yıl önce, çatışma hâlâ Papa IV. Innocentius'un (1243 – 54) bölgeyi Agen Piskoposu II. William'ın kontrolü altına almasına yetecek kadar derindi. Bu nedenle, 1249'da Agen'de tekrarlanan 80 credentes'in yakılmasından Dominikliler değil, piskopos ve kont sorumluydu. Bu, Dominik engizisyonunun kapsamlı ve etkili olmadığı anlamına gelmiyor. Berètges'li Othon'un gibi itaatsizlikle buna başarılı bir şekilde karşı çıkılabildi, ancak diğer zamanlarda tüm topluluklar etkili bir şekilde çağrıldı ve kanıt sunuldu; örneğin, MS 609'da korunan, Caux'lu Bernard ve Saint-Peter'li John'un 1245-6 tarihli engizisyonunda Lauragais. Bu dönemde engizisyon görevlileri, halkı hedef alan propaganda kampanyalarını desteklediler (bkz. 4.5.1). Soruşturmanın ilk aşaması, sorgulayıcıların geleceğine dair önceden yapılan bir uyarıydı. İnsanlar kilise papazları tarafından çağrıldı ve bir soruşturmacı onlara sapkınlığın günahkar doğası hakkında konuştu ve bildikleri herhangi bir şeyi, hatta şüphelerini 12 gün içinde ona bildirmeleri gerektiğini belirtti. Tanıkların çoğunluğu, itiraf etme ve vazgeçmenin, bedensel veya idam cezası için "laik kola teslim edilemeyecekleri" anlamına geldiği bu "yetki süresi" sırasında gönüllü olarak öne çıktı. Saniğin, özellikle diğer insanlara karşı açık sözlü olması halinde, normalde alabileceğinden daha hafif bir ceza olarak, verilen süre içinde itirafta bulunup geri çekilmesi muhtemeldir. Engizisyon görevlileri, delilleri birisini suçlayan iki tanık bulabildiği takdirde, bu tanıklar ayrıntılı bir sorgulama için getiriliyordu. Bu nedenle insanlar, kanıtlanabilir gerçekler kadar kendileri hakkında yaygın olarak bilinen hikayeler veya söylentiler (fama) temelinde suçlandı ve soruşturuldu; çünkü suçlamanın gizli doğası, 'kanıt'ın mutlaka doğrulanabilir olmadığı anlamına geliyordu. En küçük suçlar önemliydi; örneğin bir mükemmeli veya mükemmeli rapor etmeden görmek gibi. Tanıklık yalnızca sorgulayıcılar, noter ve tanıklarla bağlantısı olmayan diğer iki veya daha fazla kişi tarafından, çoğunlukla da Dominikliler tarafından dinlendi. Her ne kadar savunma avukatları yasaklanmamış olsa da, hiçbir avukat sapkınlıktan suçlu bulunan birini savunarak onun kariyerini mahvetmek istemezdi. Suçlamaların gizliliği elbette engizisyonun gücünü artırıyordu. Ancak bu durum büyük olasılıkla tanıkları, olaya karışan kişinin akrabalarının intikamından koruma arzusundan kaynaklanmıştır. Şüphelilerin kendilerine kin besleyebilecek kişileri isimlendirmelerine ve bunu doğrulayacak ve iyi karakterlerini destekleyecek tanıklar sunmalarına izin verilmesi uygulamasıyla durum bir ölçüde iyileştirildi. Soruşturmaların ardından bir vaaz verildi ve cümleler okundu. Verilen cezalar sarı giymeye kadar değişiyordu

--- SAYFA 42 ---

TARİHSEL GİRİŞ 19 - kazığa bağlanarak yakılmaya geçildi; bu durum hemen gerçekleşecekti, ancak ikincisi aslında yaygın değildi ve Montségur kuşatmasının ardından yaşananlar gibi büyük ölçekli yakmalar, sıradan yetkililerin inisiyatifiydi. Ancak daha küçük cezalar bile ağır olabiliyor ve çoğu zaman uzun hac yolculuklarını da içeriyor. Lea, hac yolculuğuyla ilgili çoğu cümlede açıkça belirtilmese de, tövbe edenin gideceği yere vardığında kırbaçlamanın rutin sayılacak kadar sıradan bir olay olduğunu ileri sürüyor. Haclar genellikle yalınayak yapıldı. Peter Seilan'ın cezaları hac yolculuğunun yanı sıra ya da onun yerine genellikle bir yoksula bir yıl boyunca destek olma emrini de içeriyordu (bu muhtemelen suistimale açık olan ve 1244'te soruşturmacıların hediye almasını yasaklayan Narbonne Konseyi ile sona eren para cezasının yerini almıştı). Ailede sapkınlığın lekesi vardı. 1239'a gelindiğinde, bir kişinin mülküne el konulabiliyor ve mirasçılar mirastan mahrum bırakılabiliyor ve iki nesil boyunca görevde bulunamıyorlardı. Ancak hepsinden en ağır ceza olan kazığa bağlanarak yakma, sapkınlığın tekrar ortaya çıkması durumunda ve IX. Gregory'nin papalık buyruğu Excommunicamus'un (1229) bunu teşvik etmesine rağmen, engizisyon görevlileri tarafından sıklıkla uygulanmıyordu. Genellikle yalnızca bu ikinci fırsatta sapkınlıktan vazgeçemeyecek kadar inatçı olanlar ölümle karşı karşıya kalıyordu. Ama bizim düşündüğümüz şekliyle engizisyonun tipik örneği haline gelen şeye doğru geçişi işaret eden, Innocentius IV'ün boğası Ad extirpanda (1252) idi. Engizisyon görevlilerinin değil, sıradan görevlilerin işkence yapmasına izin verdi ve tüm sapkınların ve din değiştirenlerin yakılması konusunda ısrar etti (bkz. 1.4.1). Her ne kadar Ad extirpanda ilk etapta güneyli Fransız bir izleyici kitlesinden ziyade bir İtalyan izleyiciye hitap etmiş olsa da, bu çok büyük bir önem taşıyordu çünkü papalık ilk kez dini soruşturma süreçlerinde işkencenin kullanılmasını onaylıyordu. Bu nedenle koleksiyonumuza dahil edilmiştir. Montségur'dan Montailou'ya Organize Cathar kilisesi Montségur'da fiilen öldü. Languedoc'ta özellikle 1249'dan sonra hakimiyet kuran kraliyet görevlilerinin varlığı, sapkınların ve onların koruyucularının hayatını Berètges'li Othon'un zamanına göre daha da zorlaştırdı. Buna karşılık, hayatta kalan birçok kafir Lombardiya'ya taşınmaya başladı ve geride kalanlar, 1245-7'de araştırılan Toulouse'lu Peter Garcias (bkz. 3.4.2, 3.4.3) ve Lanta şövalyeleri (bkz. 3.5.1-2) gibi önde gelen takipçileri gibi, öncekinden çok daha istikrarsız, gezici bir yaşam tarzına zorlandılar. Languedoc'ta Katharizmin kendisi neredeyse tükenmişti. Ancak dikkat çekici bir gelişme yaşandı. Zamanın geçmesi ve yorgunluk nedeniyle son kıvılcımı da sönmek üzereyken, Foix ilçesinden iki kardeş, Peter ve William Autier,

--- SAYFA 43 ---

K ATH ARS VE AL BIGE N SIA N CRU SADE · 20 · Lombardiya'da mükemmel eğitim aldılar ve orada teselli buldular. 1298'de anavatanlarına döndüler ve düalist inanç ve uygulamaları, en ünlüsü Monttailou köyünde sınırlı bir ölçüde yeniden tanıttılar. Pamiers piskoposu James Fournier'nin (daha sonra Papa Benedict XII, 1334 – 42) sonuçta ortaya çıkan soruşturmasının kayıtları, dağ köylülerinin sosyal yaşamı ve iç yaşamları için Orta Çağ'a ait sahip olduğumuz en zengin ve en önemli kaynak temellerinden birini sağlayarak Ladurie ve Weis'in anlatılarının temelini oluşturur (bkz. İleri Okumalar). Buradan, düalist inancın o zamana kadar sorgulananların sahip olduğu çeşitli fikirlerden yalnızca biri olduğunu öğreniyoruz. Tutarlı bir inanç olarak güney Fransız Katharizmi, Peter Autier'in 1311'de ölümüyle sona erdi. Ancak Toulouse, Carcassonne ve Pamiers'deki engizisyon mahkemeleri, on dördüncü yüzyıla kadar kafirleri aramaya, tanımlamaya ve kınamaya devam etti.

--- SAYFA 44 ---

Bölüm 1 PAPAL MEKTUPLARI

--- SAYFA 45 ---

Bu sayfa kasıtlı olarak boş bırakılmıştır

--- SAYFA 46 ---

· 23 · GİRİŞ Kaynak kitabın bu ilk bölümü, Albigensian Haçlı Seferi sırasında papalık papazı tarafından yayınlanan çok sayıda mektubun küçük bir seçkisini inceliyor. On ikinci ve on üçüncü yüzyıllardaki sayıların çokluğu ve konularının çeşitliliği, onları Orta Ortaçağ tarihçisi için en önemli bilgi kaynaklarından biri haline getiriyor. Bunlar Albigensian Haçlı Seferi için çok önemli birincil kaynaklardır çünkü sadece ilerlemesi hakkında değil, aynı zamanda onu yetkilendiren ve organize edenlerin fikirleri hakkında da bol ve ayrıntılı kanıtlar sunarlar. Albigensian Haçlı Seferini Onaylayan Papalar 1160/1'de Segni'li Lothar olarak doğan Innocent III, yalnızca 37 yaşında papa oldu ve 18 yıllık (1198 -1216) uzun bir papalık döneminin tadını çıkardı. Pek çok yeteneğe sahip, hem teolojide hem de kanon hukukunda bilgili, mistik teolojiyle ilgili vaazlar ve kitapların yazarı, pastoral reforma hevesli, papalık kançılıryasının işleyişiyle ilgilenen ve Albigensian Haçlı Seferi de dahil olmak üzere hem Yakın Doğu'da hem de Avrupa'da haçlı seferlerine izin vermekten sorumlu bir adamdı. 1208'de, mirası Castelnau'lu Peter'ın Toulouselu VI. Raymond'un elinde ölmesi karşısında duyduğu öfke, onu Fransa'nın güneyindeki bu haçlı seferine izin vermeye teşvik etti; ancak 1204 ve 1205 gibi erken bir tarihte, Fransa kralı Philip Augustus'u sapkınlıkla mücadeleye katılmaya teşvik etmişti ve 1207'de askeri harekate katılanlara genel hoşgörü sözü vermişti. Papalığı boyunca Innocentius, sapkınlıkla mücadele etmek için bir dizi girişimde bulundu: kafirlere karşı Vergentis in senium (1199) gibi bir dizi önemli boğa yayınladı; kafir olarak gördüğü ya da kafirlerden fazlasıyla etkilendiğini düşündüğü Güney Fransız piskoposlarını görevden aldı; iyi durumdaki piskoposlara dini mahkemelerde sapkınlıkla ilgili soruşturma yapma emri vermek; 'Humiliati' gibi potansiyel olarak sapkın grupları Ana Kilise ile uzlaşmaya ikna etmek; Sistersiyenleri ve sonunda dilenci emirlerini sapkınlığa karşı vaaz vermeye ve öğretmeye teşvik etmek. Ancak hızlı sonuçlar almak için sabırsızdı. O sadece Kilisenin birliğini korumak ve laikliği teşvik etmekle kalmıyordu.

--- SAYFA 47 ---

PAPAL MEKTUPLARI · 24 · yetkililerin onun adına müdahale etmesini istiyordu ama aynı zamanda zararlı etkisi güney Fransız toplumunu yozlaştıran sapkınları da yok etmek istiyordu. Vaaz etme ve öğretmeyi teşvik etmeye devam etmenin yanı sıra, bu hedeflere askeri yollarla çok daha hızlı ulaşılabileceğine inanmaya başladı. Bu inanç ancak mirası Castelnau'lu Peter'ın ölümüyle güçlendi. Papalığının son yıllarında, Albigensian Haçlı Seferi ile ilgili hayal kırıklığı giderek artıyordu ve bunun yerine Avrupa askeri güçlerini Yakın Doğu'ya yapılacak Beşinci Haçlı Seferi üzerinde yoğunlaştırmayı arzuluyordu. Ancak sapkınlara karşı bir haçlı seferi çağrısı yaparak oluşturduğu emsal, haleflerinin haçlı seferi politikalarını derinden etkileyecektir. Innocent III gibi Honorius III de (1216 - 27) eski bir Roma ailesinden geliyordu. Papa olmadan önce papalık papazı arasında yükselerek bir dizi önemli görevde bulunmuştu. Cursus Honorum'u geleneksel ve muhafazakardı: vergilendirme ve papalık hükümetinin işleyişiyle ilgilenen bir diplomat, vekil ve denetçiydi. Ancak o sadece kalem itici değildi. 11 yıllık papalığı sırasında, ilk kez kardinal olarak Roma'nın din adamlarına ve halkına sunduğu vaazlardan oluşan bir kitabı derlemenin yanı sıra önemli bir kanon hukuku koleksiyonu olan Compilatio quinta'yı bir araya getirmeye zaman buldu. Papa olduktan sonra yaptığı ilk icraatlardan biri, Fransa'nın güneyindeki Albigensian Haçlı Seferi'ni yeniden canlandırmak ve başlangıçta Beşinci Haçlı Seferi için planlanan vergilerin başka yöne çekilmesi çağrısında bulunmak, aynı zamanda da Yakın Doğu'ya yönelik haçlı seferlerinin önemini sürekli vurgulayan selefinin dilini ve söylemini ihtiyatlı bir şekilde korumak oldu. Honorius'un Fransa'nın güneyine yazdığı mektuplar, Innocentius III ile aynı retorik güce veya dil yeteneğine sahip değildir ve bunlar esas olarak pratik konularla, özellikle de vergilendirmeye ilgilidir. Yine de Albigensian Haçlı Seferi'nin davasına olan katkısı göz ardı edilemezdi, özellikle de Fransa Kralı VIII. Louis'i haçlı seferine katılmaya ikna etmede etkili olduğu için - bu önemli bir dönüm noktasıydı, çünkü uzun vadede Fransız Krallığı haçlı seferinden başlıca yararlanan kişi haline geldi. Bu, yağmacılığı, hizip çatışmaları ve özel savaşları bölgeye kaos getiren ve dini otoriteyi zayıflatan güney Fransız kontlarının yerel otoritesi yerine genel olarak merkezi laik güçle işbirliği yapmayı tercih eden papalığın işine geliyordu. 1229'a kadar güney toprakları yalnızca kavramsal olarak Fransa kralının yetkisi altındaydı ve Kraliyetin uzun vadeli kontrolü ancak Paris Barışı ile elde etmesi sağlandı. Honorius III'ün halefi Gregory IX (1227-1241), papa olmadan önce seçkin bir kariyere sahipti, Paris ve Bologna'da hukuk okudu, Roma'da ve çevresinde bir dizi önemli görevde bulundu ve

--- SAYFA 48 ---

GİRİŞ · 25 · Innocentius III'ün Anweiler'li Markward ile anlaşmazlığı ve Brunswick'li Otto ile Swabia'lı Philip'in imparatorluk tahtı için verdiği mücadele sırasında Almanya'daki papalık elçisi. Honorius ayrıca ona yasal bir görev vermiş ve onu İtalya'da Beşinci Haçlı Seferi'ni duyurma göreviyle görevlendirmişti. Gregory kanon hukukuyla derinden ilgileniyordu ve papalığının en önemli eylemlerinden biri, Liber ekstra decretalium olarak bilinen yetkili ve son derece etkili kararnameler koleksiyonunun görevlendirilmesi idi. Papalığı boyunca hem Fransisken hem de Dominikli dilenci tarikatlarıyla yakın bir ilişki sürdürdü ve sapkınlıkla mücadele etmek için soruşturma prosedürleri oluşturma konusunda hevesliydi. Papa olarak, papalık ile Alman İmparatorluğu arasındaki güç mücadelesinde giderek daha aktif hale geldi ve sonunda Kutsal Roma İmparatoru II. Frederick'e karşı bir haçlı seferi çağrısında bulundu. Honorius gibi Gregory de III. Masum'un haçlı seferi politikalarından büyük ölçüde etkilenmişti. Papalığının en başından beri, sapkınlara karşı mücadeleye yönelik hoşgörü bağışını yeniden yayınladı ve politikalarının sürekliliğini vurgulamak için seleflerinin dilini kullanmaya özen gösterdi. Ancak Innocentius gibi Gregory de haçlı seferlerinin sapkınlığa karşı mutlaka en etkili silah olmadığını ve uzun vadede rahiplerin başkanlık ettiği bir papalık soruşturmasının güney Fransa'daki kafirlerle başa çıkmanın çok daha iyi bir yolu olduğunu fark etti. 1229'da, papalığının üzerinden iki yıl geçtikten sonra, Haçlılar ile Güney Fransızlar arasında Paris Barışı'nda siyasi bir anlaşmaya varıldı: Artık haçlı seferinin devamı için yeterli desteği sağlayacak siyasi irade yoktu. Engizisyon, Kilise'nin Fransa'nın güneyinde sapkınlıkla mücadelede kullandığı başlıca yöntem haline geldi. Bununla birlikte, yerel baskılara yanıt olarak Gregory, soruşturma prosedürlerinin oluşturulmasının yanı sıra, Avrupa'nın diğer bölgelerindeki kafirlere karşı bir dizi haçlı seferine izin verecekti. Papalık Mektuplarının Kompozisyonu Papalık on ikinci ve on üçüncü yüzyıllarda siyasi gücünün zirvesinde olmasına rağmen, bu dönemde papalık kançılıryasının işleyişi hakkında şaşırtıcı derecede az şey biliyoruz. Bildiğimiz şey, papaların, papalık papazından farklı türde mektupların gönderilmesine izin verdiğidir. Bu mektupları iki ana gruba ayırmak mümkündür; bunların en büyüğü, dilekçe sahiplerine yanıt olarak verilen 'ortak mektuplar' ve çok daha küçük olan diğeri, papanın ve yönetiminin özel önem verdiği konuları ilgilendiren ve papanın kendi isteği üzerine yazılan 'mesela mektuplar'dır. Papalık mektuplarının çoğunluğu dikkatle düşünülmüş yanıtlardı.

--- SAYFA 49 ---

PAPALIK MEKTUPLARI · 26 · Papalık girişimlerinin ürünü olmaktan çok, çok çeşitli kültür ve geleneklerden papazlara dilekçe veren laik ve dini otoriteler. Bunlar, Orta Orta Çağ'da meydana gelen büyük siyasi, sosyal ve ekonomik değişimler bağlamında, bireysel papazların karakterlerinin ve ilgilerinin takdir edilmesiyle ve onların beyanlarının altında yatan teolojik ve doktrinsel ilkelerin anlaşılmasıyla anlaşılmalıdır. Albigensian Haçlı Seferi örneğinde, papalar genellikle üzerinde konuşmaları gereken belirli sorunlardan hem fiziksel hem de duygusal olarak çok uzaktı ve buna bağlı olarak pratik konularla uğraşmaktan çok bu teolojik ilkeleri açıklama konusunda çok daha yetenekliydi. On üçüncü yüzyıla gelindiğinde, "ortak mektuplar", yazışmaları hem resmileştiren hem de standartlaştıran, on ikinci yüzyılda papalık makamının geliştirdiği ritmik düzyazı tarzı olan stilus curiae Romanae'ye uygun olarak çerçevelendi. Dilekçe sahiplerine yanıt olarak gönderilen bu mektupların hazırlanması karmaşık bir işti ve süreçte muhtemelen en az iki önemli aşama vardı. Bunlardan ilki, dilekçe sahibinin orijinal mektubunun kürsüde resmi bir dilekçe olarak yeniden tasarlanması ve daha sonra papaya sunulmasıydı. İkincisi ise, bu dilekçeye dayanarak hazırlanan ve daha sonra bizzat papaya veya papanın orada olmaması durumunda görevlilerine okunabilecek olan, yanıt olarak papalık mektubuydu. Bu farklı taslaklardan sorumlu olanlar, noterler, papazın kıdemli memurları ve kanunların hazırlanmasında, stilus curiae Romanae'nin üslup kurallarının uygulanmasında, mektupların yazılmasında ve formların toplanmasında özel eğitilmiş ve yetenekli olan kançılara gizli sekreterleriydi. Noterler tarafından yapılan bu çalışmanın ardından, katipler mektupları oyaladılar veya kopyaladılar ve bunu yapmak için genellikle dilekçe sahibinden bir ücret aldılar. Yazıcılar arasından seçilen düzeltmenler, görevleri (mektupların son kopyaları) kullanılan dili incelemek, yazım hatalarını kontrol etmek ve gerekirse belgeyi daha fazla çalışma için orijinal yazıcıya iade etmek olan yazıların (mektupların son kopyaları) düzeltilmesini denetlemektir. Mektup tamamlandıktan sonra bulatorlar belgeyi mühürleyecek ve üretim maliyetini karşılayacak uygun verginin tahsil edilmesini sağlayacaklardı. On üçüncü yüzyılda papalık makamındaki mektupların düzenlenmesine giderek daha fazla başkanlık etmiş görünen şansölye yardımcısı, eğer isterse, mektubun içeriğini papaya sunulmak üzere ilk kez hazırlandığında ya da daha sonra papalık mektubunun adil bir kopyası hazırlandığında mektubun içeriğini tamamen değiştirebilir. Dolayısıyla bu mektuplar, papazlıktaki çok sayıda profesyonel memurun dikkatli planlama, uygulama ve edebi becerisinin sonucuydu.

--- SAYFA 50 ---

GİRİŞ · 27 · Papalık mektuplarının yapımında bu tür noterlerin, katiplerin, düzeltmenlerin ve bulatörlerin kullanılması, bunların oluşturulduğu çalışma koşulları ve yazıldıkları siyasi koşullar, mektupların Albigensian Haçlı Seferi için birincil kaynaklar olarak değerlendirilmesinde önemli hususlardır. Papalar, yazışmalarının yapımına kişisel olarak ne ölçüde ve hangi noktada katıldılar? Papa onların mektuplarının metinlerini veya en azından bir kısmını gerçekten mi yazdı ve eğer öyleyse ne oranda? Önemli mektupların yazılmasında rektör yardımcısının, noterlerin ve katiplerin katkısı tam olarak neydi? Bazı mektuplar bir papanın kişisel denetimi altında mı yazıldı, yoksa noterlere uygun dil ve ifadeleri kullanma konusunda serbest bırakıldı mı? Papa, curia'ya sunulan dilekçeleri olduğu gibi mi kabul etti yoksa bu dilekçeleri kendi fikir ve politikalarına göre mi modelledi? Orijinal dilekçe ne ölçüde son papalık mektubunun bir parçası haline geldi? Mektuplar gönderilmeden önce papanın kendisine ne sıklıkta okunuyordu? Bir mektubun Roma'dan gönderildikten sonra Fransa'nın güneyine ulaşması ne kadar zaman aldı? Ve belki de daha da önemlisi, karmaşık siyasi müzakereler sırasında zamanlama çok önemli olduğundan, papa ve diğer yetkililer bunun ne zaman geleceğini ya da geldiğini düşünüyorlardı? Bunlar tarihçilerin kesin olarak belirlemesinin neredeyse imkansız olduğu sorulardır. Bununla birlikte, papanın, papanın, papanın, papazlardan tek tek yöneticilere veya din adamlarına gönderilen tüm mektupların üretilmesinde kişisel olarak yer alması da, tüm Hristiyan inananlara yönelik genel mektupların yazılması sırasında en azından bir noktada mevcut olması muhtemel görünüyor. Ayrıca papanın yazışmalarının bir kısmını dikte etmesi ve çoğu durumda bir mektubun her kelimesi olmasa da esas içeriğine ilham kaynağı olması muhtemel görünüyor. Hiç şüphe yok ki, papalar da kardinallerinin içeriği hakkında tavsiyeler alıyorlardı, çünkü mektuplar genellikle bu adamlarla tutarlı bir şekilde istişarede bulunularak alınan kararların sonucuydu (Kutsal Kardinaller Koleji'nin resmi toplantısı). Dolayısıyla, noterlerin ve katiplerin katkılarına rağmen, bu cilt için seçtiğimiz Innocent III, Honorius III, Gregory IX ve Innocent IV'ün çok farklı yazışma tarzlarında açıkça görüldüğü gibi, papanın kendi 'sesini' birçok mektupta ayırt etmek kesinlikle mümkündür. Her ne kadar noterlerin papazlıkta tam olarak nasıl çalıştığını, mektupların tam olarak nasıl yazıldığını ve belirli bir papanın yazım sürecine katkısını tam olarak yeniden yapılandırmak tarihçi için son derece zor olsa da, yine de papanın kendi görüşleri, ilgileri ve tutkuları açıkça fark edilebilir. Seçilen harflerin seçiminden de görülebileceği gibi, farklı papalar farklı kutsal metin pasajlarını tercih etmiş ve farklı kutsal kitap görselleri kullanmışlardır.

--- SAYFA 51 ---

PAPAL MEKTUPLARI · 28 · fikirlerini ifade etmek için. Papalık mektuplarının hazırlanmasında yer alan noterler aynı zamanda kendi favori kutsal metin pasajlarını ve metaforlarını da eklemiş olabilirler, ancak bunu papanın izni olmadan yapamazlardı. Kuşkusuz bazı mektuplar, tek tek papaların politikaları hakkında diğerlerinden daha bilgilendiricidir, özellikle de sadece basmakalıp ifadeleri ve duyguları tekrarlamakla kalmayıp yeni ve orijinal materyaller içeren daha az kalıplaşmış örnekler. Albigensian Haçlı Seferi ile ilgili mektupların tarzı büyük farklılıklar göstermektedir. Bazıları son derece formülseldir, köklü bir dini yazı türünden büyük ölçüde yararlanır ve mesajlarını çok geleneksel terimlerle ifade eder. Diğerleri oldukça retoriktir; papaların, Kilise'nin sapkınlığa karşı devam eden mücadelesinde haçlı seferinin papalığın ahlaki bir yükümlülüğü olduğuna dair kendi inancını ifade etmek için metaforlar, benzetmeler ve İncil'den alıntılar kullanarak büyük bir etki yaratırlar. Ancak papalık mektupları da büyük bir süreklilik gösteriyor. Bu şaşırtıcı değil; papalık çok eski bir kurumdu ve papalar, papalığın havariyel geleneğin devamı olduğuna dair inançlarına uygun olarak, kasıtlı olarak bu kurumu korumaya ve selefleriyle süreklilik göstermeye çalışan muhafazakar yaratıklardı. Bu nedenle, örneğin papalar, sapkınlığı geleneksel terimlerle, yani bir hastalık olarak tanımlamak için benzer metaforlar kullandılar. Bununla birlikte, mektuplarında bunların kullanılma biçimindeki ince farkları görebiliyoruz. Innocentius III standart metaforları detaylandırdı ve bunları halefi Honorius III'ten çok daha yaratıcı bir şekilde kullandı. Yani mektuplar son derece kalıplaşmış olsa da, onlardan yalnızca bir papalığın belirli siyasi ve dini meseleleri hakkında değil, aynı zamanda papaların karakterleri hakkında da çok şey öğrenebiliriz. Aziz Petrus'un halefleri gibi, papalar da kendi amaçları ve gündemleri olan bireylerdi ve onların yazışmaları çoğu zaman tarihçinin olaylara ve kişiliklere dair yalnızca kroniklerden, yıllıklardan veya biyografilerden elde edebileceğimizden çok daha karmaşık bir resim oluşturmaya olanak sağlar. Bu Kaynak Kitapta Kullanılan Papalık Mektuplarının Basımları On sekizinci ve on dokuzuncu yüzyıllarda tarihçiler tarafından üretilen papalık yazışmalarının basımlarından bu yana papalık mektupları çoğunlukla yeniden düzenlenmemiştir. Onun 'resmi' yazışmalarının büyük bir kısmını içeren Innocent III's Register'in ana kaynağı Patrologia Latina olmaya devam ediyor. Bu harika çalışma on dokuzuncu yüzyılda Abbé Migne tarafından derlendi ve Baluze, La Porte du Theil ve Bosquet gibi editörlerin daha önceki çalışmalarından yararlandı. Neyse ki, daha önce de belirtildiği gibi, Hageneder, Strnad, Haidacher ve diğerleri tarafından Masum III Kaydı'nın tamamen yeniden düzenlenmesine yönelik devam eden mükemmel bir proje var, ancak bu hala devam ettiği için elimizde sadece bazılarının yazışmaları var.

--- SAYFA 52 ---

GİRİŞ · 29 · bütünüyle papalık yılları. Innocent III'ten sonraki papaların mektupları için bu cilt, on dokuzuncu ve yirminci yüzyılın başlarındaki Biblioth  que des   coles françaises d'Ath  nes et de Rome, 2. Seri (Paris: Ecoles françaises d'Ath  nes et de Rome, 1890 –1955) gibi baskılara dayanmaktadır. Yine de bu eserdeki harflerin çoğu, tam olarak üretilmek yerine yalnızca takvimlendirilmi  tir ve bu nedenle bazen başka kaynaklar da kullanılmıştır;   rne  in, Carl Rodenberg tarafından düzenlenen on dokuzuncu yüzyıldan kalma   c ciltlik Epistolae selectae saeculi XIII e regestis pontifigum Romanorum ve Georg Heinrich Pertz tarafından düzenlenen devasa Monumenta Germaniae Historica serisinin bir parçası (Berlin: Deutsches Institut für Erforschung des). Mittelalters, 1883 – 94) veya   rne  in C  zar Auguste Horoy tarafından düzenlenen beş ciltlik Honorii III romani pontifi ci opera omnia quae extant (Paris: Imprimerie de la Biblioth  que eccl  siastique, 1863 –1909). Her durumda, papalık mektubunun   virisinin başında kullanılan baskıya atıfta bulunulmuştur. Bununla birlikte, ne kadar faydalı olsalar da, Kayıtların kendisi papalık yazışmalarının eksik bir resmini verdiğinden, bu tür basımlara dikkatle yaklaşılmalıdır. Kronikler ve yıllıklar da dahil olmak üzere diğer birincil kaynak türlerinden elde edilen kanıtlar, papalık makamından çıkan birçok önemli mektubun, muhtemelen maliyet nedeniyle hiçbir zaman kaydedilmediğini, papalık kayıtlarına girilmediğini göstermektedir. Kayıtlar, papazın yayınladığı mektupların yalnızca köşk bir kısmının kopyalarını içerdiğinden, bunların papalık bildirilerinin karmaşıklığını anlamak için ne ölçüde güvenilir kaynaklar oldukları sorunu vardır. Dahası, Kayıtların kendisi de orijinal mektupları tam olarak üretmiyor: protokol bazen kısaltılıyor ve farklı katiplerin tarihlendirme konusunda farklı uygulamaları vardı. Kayıtlı kopya başka sorunları da beraberinde getiriyor: eğer bir taslaktan kopyalanmı  sa, bu kopya kullanıma sunulmadan önce r  tu  lanmış olabilir; Kanon uzmanlarının ilgisini çekiyor, daha iyi bir hukuki metin oluşturmak için değiştirilmiş olabilir. Ve tescil edilmiş olması, bir mektubun gönderildiğini kanıtlamaz: Dilek   sahipleri tarafından talep edilmeyebilir, yerine yeni emirler konabilir veya yalnızca belirli koşullar altında yayınlanması yönünde kesin talimatlar verilebilir. On     nc   yüzyılda dilek   sahiplerinin kendi çıkarlarını temsil etmek için gözetmenleri i  e almaları ve davalarını bizzat Roma'ya gitmek yerine kürsüde ortaya koymaları, süreci daha da karmaşık hale getiriyor. İkinci olarak, papalık mektuplarının sıklıkla kaybolması gibi ciddi bir sorun var, özellikle de Papalığın     nc   yılına ait Kayıtların büyük bir bölümünün ve 4, 17, 18 ve 19. yıllara ait Kayıtların tamamının eksik olduğu Innocentius III vakasında. 17. yıl için bu, tamamen malzeme kaybı anlamına gelirken, 4, 18 ve 19. yıllar, haleflerinden biri olan Innocent VI'nın (1352 – 62) vasiyeti sırasında      parşömen k    dı üzerine yazılmış, hayatta kalan içindekiler tablosuna bağımlıdır.     nc  s  ,

--- SAYFA 53 ---

PAPAL MEKTUPLAR · 30 · Papalık Kayıtları'nın ilk editörleri ellerinde eksik kaynak materyale sahipti; bu nedenle, örneğin Migne'nin büyük ölçüde dayandığı Masumlar Kaydı III'ün Baluze baskısı önceki baskılardan daha kapsamlı olmasına rağmen, Baluze'nin Vatikan'daki Kayıtlar'ın gerçek el yazmalarına erişimi olmadığı ve bu nedenle ya önceki editörlerin çalışmalarını kullanmak ya da onun transkriptlerine dayanmak zorunda kaldığı için güvenilir olması pek mümkün değildir. Bazen değiştirdiği el yazmaları. Bu nedenle papalık yazışmalarından Albigensian Haçlı Seferi'nin bir resmini çıkarmak son derece karmaşık ve zor bir iştir. Metinlerin Seçimi ve Çevirisi Hakkında Birkaç Söz Bu kaynak kitapta, Papa III. Innocent, III. Honorius ve IX. Gregory'nin geniş yazışmalarından Albigensian Haçlı Seferi ile ilgili birçok mektubun yalnızca birkaçını tercüme etmeyi umabiliriz. Her zaman bir mektubun tamamını çevirmeyi tercih etmedik, bazen sadece bütünü temsil eden ve dolayısıyla bütüne bir tat veren kısımları tercüme etmeyi seçtik. Seçimimizi yaparken hem öğrencilerin hem de akademisyenlerin özellikle ilgisini çekeceğini düşündüğümüz mektuplar üzerinde yoğunlaştık. Bazıları kullandıkları dil nedeniyle dikkat çekicidir; sapkınlığı tanımlamak için İncil ve kutsal metinlerden imgeler ve metaforların kullanılması, bunların çoğu geleneksel söylemdi, ancak bunlar özellikle Innocentius III tarafından sıklıkla genişletildi ve süslendi. Diğer mektuplar ilgi çekicidir çünkü bir papanın belirli bir zamanda izlemeyi seçtiği özel bir politikayı vurgulamaktadırlar - örneğin, Haçlı seferlerinin vergilendirilmesine ilişkin III. Honorius. Diğerleri yine ilginçtir çünkü bazı haçlı seferi liderlerine papalık desteğini gösterirler - Innocent III örneğinde, Simon of Montfort'ta veya III. Honorius durumunda Louis VIII'de. Innocentius'un ünlü boğası Ad extirpanda'yı da (1252) dahil ettik çünkü bu, engizisyonun gelecekteki yönü açısından büyük önem taşıyordu. Bu harflerin Latincesini tercüme etmek çok zordur; bunun nedeni büyük ölçüde cümlelerin genellikle çok uzun ve son derece karmaşık olmasıdır. Bunları anlaşılır bir düzyazıya dönüştürmek için sık sık onları çok daha küçük birimlere ayırmak zorunda kaldık. Harfleri erişilebilir olacak şekilde İngilizce'ye çevirmeye çalışırken aynı zamanda orijinalin geleneksel ve çoğu zaman ayrıntılı tarzını mümkün olduğu kadar koruduk ve bu çok iyi bir dengeleme eylemi oldu. Mektupların çoğu Eski ve Yeni Ahit'e göndermelerle doluydu: farklı papalar Kutsal Yazılardan belirli pasajları tercih ediyorlardı. Her papanın dili ve üslubu farklıdır ve bu da, onların yazışmalarını ne kadar çok çevirirseniz, papanın karakterlerini ve tutumlarını o kadar çok tanıdığınızı hissetmeniz anlamına gelir.

--- SAYFA 54 ---

INTRODUCTION · 31 · Other scholars before us have translated a few, but not the majority of these letters, but the translations are entirely our own, as are any inaccuracies. We hope that they will prove useful in an age where increasingly Medievalists know so much less Latin than they used to and that we have managed to convey and retain much of the flavour of the original, while making them accessible to as wide an audience as possible.

--- SAYFA 55 ---

· 32 · Bölüm 1.1 MASUM III Burada kullanılan mektup baskıları Die Register Innocenz III, Publicationen des Österreichischen Kulturinstituts in Rom, eds O. Hageneder, H. Haidacher, A. Strnad ve ark. (Roma, Graz, Viyana ve Köln: H. Böhlau Folger, Verlag des Österreichischen Akademie der Wissenschaften, 1964 vd.), cilt 1ff.; PL; Recueil des historiens des Gaules et de la France, cilt 18 ve 19, ed. Dom M. Bouquet (Paris: V. Palmé tarafından yeniden basılmıştır, 1879-80). 1.1.1 Innocentius III, Cum unus Dominus (21 Nisan 1198) (Hageneder ve diğerleri, cilt 1, s. 135-8) Bu uzun ve oldukça duygusal mektup, Innocentius III'ün papalığının hemen başında yazılmıştı ve Aix-en-Provence başpiskoposu ve onun soff ragan piskoposlarının yanı sıra bir dizi diğer önemli başpiskoposlara hitaben yazılmıştı. ve piskoposluklarının sadık Hristiyanları. Innocentius, vaaz ve öğretim yoluyla Fransa'nın güneyindeki sapkınlık sorununu çözmek için elçileri olan Sistersiyen rahipleri Guy ve Rainier'ı gönderme kararını onlara bildirdi. Papa, sapkınları ve onların destekçilerini tanımlamak için İncil'deki imgeleri ve metaforları kullandı ve elçilerine, gerektiğinde aforoz etme ve yasaklama getirme konusunda manevi güçler verdi. Çarpıcı bir şekilde Innocent, Guy ve Rainier'e yardım eden herkesin, Roma'nın ortaçağ hac merkezlerini ve de Compostela'lı Saint-James'i ziyaret edenlerle aynı günah hoşgörüsünü elde edeceklerine söz verdi; bu da onun, Kathar sapkınlığına son vermenin Kilise'nin refahı için son derece önemli olduğuna inandığını gösteriyordu. Mektup, retorik dilin gücünün mükemmel bir örneğidir. Aix-en-Provence başpiskoposu ve destekçilerine. Tek Rab İsa Mesih kendisi için tek bir gelin seçtiğinden beri, uluslardan bir araya getirilmiş olan ve ne lekesi ne de lekesi olan Kilise'yi seçmiştir.

--- SAYFA 56 ---

MASUM III · 33 · kırıksıklık ve başı gibi iman birliği içinde O'na adanmış olan bu dikişsiz gömleği yırtmaya çalışan bazı adamların, Evanjelik, havarisel ve peygamberlik öğretisini yozlaştırarak ve kendi sapkınlıklarını savunmak için bunu kendi kurtuluşlarını mahvedecek şekilde saptırarak kendilerine ayrı kiliseler veya daha doğrusu Şeytan'ın sinagoglarını oluşturmalarına son derece hayret ediyoruz ve üzülüyoruz. . .1 Bu nedenle, Orduların Efendisi'nin bağını yok eden bu tür küçük tilkileri yakalamak için - aslında farklı formlara sahip olmalarına rağmen, kibirleri nedeniyle bir araya geldikleri için kuyrukları birbirine bağlıdır - ve Musa'nın asası kötü adamların fantezilerini yok etsin diye, sevgili oğlumuz Kardeş Rainier'a, dürüst bir yaşam ve onurlu uygulamalara sahip, eylemlerinde ve sözlerinde ilahi bir armağanla güçlü bir adam ve onunla birlikte sevgili oğlumuz Kardeş Guy'ı yönlendirdik. Allah'tan korkan ve hayır işlerinde gayretli olan kişiler buralara gitmekle görevlendirilmelidir. Onları nazikçe kabul ederek ve onlara şefkatle davranarak, sapkınlara karşı onlara yardım edebilmeniz ve bu adamlar aracılığıyla, yanlış yollarından Rab'be çağrılabilmeleri için, havarisel mektuplarla kardeşliği emrediyor ve kesinlikle emrediyoruz. Ve eğer tesadüfen onlardan bazılarını dönüştüremezlerse, bırakın bunlar sizin bölgelerinizden hariç tutulsun, yoksa saf olan o unsuru aşağı çekmezler. Vaazınızın sözü sevinçle karşılansın ve zamanı geldiğinde meyve versin ki, Şeytan'ın bu tür hizmetkarlarını ülkenizden tamamen uzaklaştırınız. Size bu konularda aynı titizlikle emrediyoruz ki, aynı Kardeş Rainier'in sapkınlara, onların destekçilerine ve savunucularına karşı emrettiği her şeyi alçakgönüllülükle kabul edin ve kesinlikle uygulayın. Çünkü Rab'bin yetkisine dayanarak, O'nun onlara karşı verdiği kararların, inatçılara karşı verdiği hüküm gibi kesinlikle yerine getirilmesini sağlayacağız. . . Ancak adı geçen Rainier Kardeş'e tam yetki verdik, böylece temyiz hakkını kaldırarak kafirleri bu konuda aforoz ve toprak yasağı yoluyla zorlayabilir. Çünkü bu adamların bu meseleyi takip etmeye mecbur kalmalarını çok kesin bir şekilde emrettiğimiz için, onların bir dereceye kadar zor ve zor zamanlar geçirmelerini istiyoruz. Aslında biz, bizden dünyevi maddeyi değil manevi hayatı çalmaya çalışan bu sapkınların kökünü kazımdan başka bir amaç için sert bir yargılama yapma niyetinde değiliz. Çünkü imanı ortadan kaldıran, hayatı çalmış olur; çünkü adil adam imanla yaşar. Ayrıca eyaletinizin tüm halkına, aynı Rainier ve Guy Kardeşler tarafından bunu yapmaları istendiği için, Rainier ve Guy'ın emrettiği gibi kafirlere karşı kendilerini kuşatabileceklerini yazıyoruz. İnsanları tehdit eden böyle bir krizde Hristiyan inancının korunması için bu adamlara sadakatle ve özveriyle yardım edenler için.

--- SAYFA 57 ---

PAPAL MEKTUPLARI · 34 · Kilise, Kutsal Petrus ve Yakup'un eşiklerini ziyaret edenlerin günahlarının bağışlanmasını kabul ediyoruz.² Talimatlarımızda aynı Kardeş Rainier'e, onları aforoz ettikten sonra kâfirlere sığınak sağlayan ve onların işlerine katılmaya cesaret eden herkese karşı ciddi bir şekilde aforoz kararı vermeyi ertelememesi gerektiğini de kesin olarak kabul ettik. ilişkiler veya evlilikler yapmak ya da onları sapkınlıklarına teşvik etmek; ve aynı şekilde onların da kafirlerle aynı cezalara çarptırılmasına karar vermesi gerektiğini söyledi. Elbette Rabbimizin yetkisiyle ve hiç ara vermeden, uygun tatmin sağlanana kadar aynı cümlelerin uygulanmasını sağlayacağız. Papalığımızın ilk yılında, XI Kalends Mayıs ayında Roma'da Aziz Petrus'ta verilmiştir. Aynı mektup Narbonne başpiskoposuna ve onun seçmenlerine de yazıldı. Buna ek olarak aynı mektup, Auch başpiskoposu ve oy hakkı savunucularına, Vienne ve oy hakkı savunucularına, Arles ve oy hakkına sahip olanlarına, Embrun ve oy hakkına sahip olanlarına, Tarragona ve oy hakkına sahip olanlarına, Lyons ve oy hakkına sahip olanlarına ve aynı piskoposlukların eyaletlerinde yerleşik tüm prenslere, baronlara, kontlara ve tüm halklara yazıldı. 1.1.2 Innocentius III, Ad sponse sue (28 Mayıs 1204) (Hageneder ve diğerleri, cilt 7, s. 127-9) Innocentius III'ün bu mektubu Fransa kralı Philip II Augustus'a gönderilmiştir. Burada papa, hem ruhani hem de laik otoritelerin Kilise'nin iyiliği için nasıl birlikte savaşmaları gerektiğine ve laik otoritenin ihtiyaç anında Kilise'ye nasıl yardım etmesi gerektiğine ilişkin vizyonunu açıklamak için meşhur İki Kılıç imgesinden yararlandı.³ Matta 7:15 ve Yuhanna 10:12'den yararlanan Innocent, aynı zamanda Kutsal Kitap'ta, Fransa'nın güneyinde kendisine benzetilen kafirler tarafından yağmalanan İsa'nın sürüsü şeklindeki iyi bilinen Kilise imgesini de kullandı. açgözlü kurtlar. Philip Augustus'a, Fontfroide manastırının Sistersiyen rahipleri Castelnau'lu Peter ve Ralph'e sapkınlığa karşı çalışmalarında yardım etmelerini emretti ve kafirlerin ve onları destekleyen herkesin yasaklanacağını ve mallarına el konulacağını ilan etti.⁴ Bu yardımın karşılığında Innocentius, papalığın Kutsal Topraklara yardıma gidenlere verdiği hoşgörünün aynısını krala vaat etti. Frankların ünlü kralı Philip'e. Rab, gelini, yani evrensel Kilise için, bir papalık koruması ve bir krallık rütbesi tesis etti; bunlardan biri oğullarını kayırmak, diğeri ise düşmanlarını yenmek içindi; tebaasına sözle hayat sağlayan kişi

--- SAYFA 58 ---

MASUM III · 35 · ve örneğin, diğeri, Kilise'nin huzurunu bozmasınlar diye kötülerin çenelerini dizgin ve ağızlıkla dizginlemek; düşmanlarını seven ve hatta kendisine zulmedenler için dua eden; diğeri ise maddi kılıcı kötülük yapanları cezalandırmak ve iyi insanları övmek için kullanmak ve silahlarla dini barışı korumaktır. Bu nedenle, hem manevi otoritenin hem de laik gücün, kuruluş nedenlerine dikkat ederek, Kilise'nin savunulması için bir olarak savaşması ve her birinin diğeri desteklemesi yerindedir, böylece laik kol, dini disiplinin kötülükten geri çağırmadığı kişileri dizginleyebilir ve manevi intikam, kendi gaddarlığına güvenerek maddi kılıçtan korkmayanları yakından takip edebilir. Bu nedenle, kılıcı sebepsiz yere taşıyormuş gibi görünmemek için, silahları ve kalkanı ele geçirerek, Frank krallığında tuniği yırtılan, küçük cadalozun bağıni yok ettiğı ve koyunları kurtların saldırısına maruz kalan bu adamın yardımına güçlü bir şekilde ayağı kalkmanız gerekir. Çünkü koyunları yakalayıp dağıtan, koyun kılığına girmiş açgözlü kurtlar, krallığı bile girmişler. Ve kiliseden ayrıldıkları sürece dini disiplinden korkmadıkları için, İsa'nın ağılına karşı utanmadan o kadar öfkeleniyorlar ki. Ama sonunda dünyevi dünyada onlara direnecek ve Tanrı'nın davasını onlara kılıçla dayatacak birini buldukları ölçüde bunu çok daha az yapıyorlar. Bu nedenle, Majesteleri'ni sakın bir şekilde uyarıyoruz ve sizi Rab'de teşvik ediyoruz ve günahlarınızın bağışlanmasını emrediyoruz; eğer mümkünse, kendiniz aracılığıyla veya Mesih'teki en sevgili oğlumuz Louis, oğlunuz veya başka bir basiretli adam aracılığıyla, onların sapkınlıklarına güçlü bir şekilde karşı çıkacaksınız ve Kilise'nin birliğini ne kadar sevdiğinizi açıkça göstereceksiniz ve size verilen ilahi gücü kullanarak, her iki kont ve kişiyi de ikna edeceksiniz. baronların mallarına el koymaları ve şahıslarını yasaklamaları. Ancak eşit bir cezanın uygulayanları ve rıza gösterenleri dizginleyebilmesi için (gizli dostlukta bariz kötülüğe karşı direnişi engelleyecek entrikalar eksik olmadığından) eğer kontlardan, baronlardan veya vatandaşlardan herhangi biri onları kendi topraklarından sürmek istemezse veya bu sapkınları barındırmaya kalkışır veya onları cesaretlendirmeye cesaret ederse, onun mallarına el koyabilir ve topraklarının tamamını kralın topraklarına eklemeyi geciktirmeyebilirsiniz. Böylece, Kraliyet Gücünüz, maddi kılıcın manevi kılıcın zayıflığını tamamlayabileceğı ve sizin, bu kadar dindar ve övgüye değer bir işten elde edeceğiniz dünyevi ihtişamın yanı sıra, denizi geçenler için bir hoşgörü olarak sunduğumuz günahlarınızın affını elde edebilmeniz için, özellikle bu meseleyle görevlendirdiğimiz sevgili oğullarımız Sistersiyen başrahipleri Peter ve Ralph'e, Fontfroide rahiplerine, Apostolik Makam elçilerine yardım etsin. Kutsal Topraklara yardım götürmek için.

--- SAYFA 59 ---

PAPALIK MEKTUPLARI · 36 · Papalığımızın yedinci yılında Lateran V Kalends'te Haziran ayında verilmiştir.5 Aynı mektup Sens başpiskoposu ve onun seçmenlerine, bu konuyla ilgili olarak krala etkili bir uyarı ve teşvik vermeleri için yazıldı. 1.1.3 Innocent III, Inveterata pravitatis heretice (17 Kasım 1207) (Hageneder ve diğerleri, cilt 10, s. 254 – 7) 1207'de Innocent III, Fransa Kralı II. Philippe Augustus'a yeni bir çağrı yayınladı. Bu mektupta papa, Fransa'nın güneyinde, özellikle de Toulouse kasabası ve çevresindeki sapkınlıktan acı bir şekilde şikayet ediyordu. Innocentius, her zaman olduğu gibi, Hristiyan inançlılara, aynı anda çürük bir asmaya ve bir yaraya benzetilen sapkınlığa karşı acilen karşı konulması gerektiğini açıklamak için, yetiştirme ve tıbbi müdahaleye ilişkin bir dizi renkli ve ayırt edici metafor ve benzetmelerden yararlandı. Philip Augustus'a kafirlerin kökünü kazımasını ve mallarına el koymasını emretti ve kralın topraklarını papalığın koruması altına aldı. Dahası, artık Kutsal Topraklara yardım getirmek için çalışanlara olduğu gibi sapkınlara karşı silaha sarılanlara da günahların bağışlanacağına dair aynı haçlı seferi hoşgörüsünü vaat ediyordu. Mektup aynı zamanda Fransa Krallığı'ndaki bazı kont ve baronlara da gönderildi. Frankların ünlü kralına. Toulouse bölgelerinde sürekli olarak filizlenen kötü sapkınlığın asırlık baştan çıkarması, kendi deliliğinden kaynaklanan yozlaşmayla, başkalarının zararına anında yeniden canlandığı canavarca yavrular doğurmaktan vazgeçmiyor. Ve kendi gösterişlerinin yenilikleriyle övünerek gerçek inanç öğretisini reddeden lanetli kalabalıkların iğrenç bir dizisi. Ve -uçurum uçuruma seslendiğinden ve gece, bilgisini geceye gösterdiğinden- kendilerine vaaz edilen hakikati ne kadar çok duyarlarsa, yalan iddialarında kendilerini o kadar benzersiz görürler ve yalanlarının sahte uydurmalarını başkaları için daha özgürce yığarlar. . . Ve bu nedenle, lapa ilacına cevap vermeyen yaraların çelikle kesilmesi gerektiğinden ve dini ıslahı az da olsa takdir edenler laik gücün kolu tarafından zaptedileceğinden, İsa Mesih'e yapılan haksızlığı haklı çıkarmak ve basit fikirli arasında Orduların Efendisi'nin bağıni yok etmeye devam eden küçük tilkileri yakalamak için yardımınızı istemenin iyi olacağını düşündük, ey çok sevgili oğlum. Majestelerini daha dikkatli bir şekilde uyarıyoruz ve sizi Rab'be teşvik ediyoruz, günahlarınızın bağışlanmasını, kökleri derinlerde olan çürümüş asma filizlerinin kökünün kazınmasını emrediyoruz.

--- SAYFA 60 ---

INNOCENT III · 37 · genişletilmiş, üzüm değil yabani asmalar yetiştirirseniz, siz de bu tür zararlı pislikleri ortadan kaldırmak için kendinizi erkekçe ve güçlü bir şekilde kuşatın, böylece hem Katolik bir prens olarak aklınızda tuttuğunuz inancınızın saflığı, yorucu eylemlerle fiilen sergilenebilir, hem de gücünüzün gücüyle ezilen hain sapkınlığın takipçileri, en azından savaşın acılarıyla gerçeğin bilgisine geri getirilebilir. Çünkü, Rabbiniz Tanrı, krallığınızdaki karışıklıklarda nezaketiyle yanınızda durduğu ve topraklarınızı huzur dolu bir sükunete kavuşturarak size muhteşem bir sonuç verdiği ölçüde, O'nun düşmanlarının ve Kilisesinin düşmanlarının sizin yolunuza daha sağlam durmaları o kadar yakışır. Aslında, bu işlerle daha güvenli bir şekilde ilgilenebilmeniz için, bu arada topraklarınızı, insanların ve onların mallarını Kutsal Petrus'un ve kendimizin koruması altına alıyoruz.6 Ve eğer herhangi biri - ki buna inanmıyoruz - sizi veya sizinkini sefil bir şekilde rahatsız etmeye cüret ederse, esas olarak Apostolik Makam'a yapıldığını düşündüğümüz bu tür zararın intikamını kanonik kınama yoluyla almaya özen göstereceğiz. Ayrıca kafirlerin tüm mallarına da el koyacağız; ve hem kendi başınıza çalışarak hem de gerekli yardımı sağlayarak sizin için ve hainleri devirmek için silaha sarılan topraklarınızın adamları için, Kutsal Topraklara yardım için emek verenler için bir hoşgörü olarak belirlediğimiz günahların bağışlanması işe yarasın; sizin ve onların bu konuda dikkatli olmanızı istiyoruz, böylece bu konuda yardım engellenmesin. Papalığımızın onuncu yılında, Aralık ayında Roma'da Aziz Petrus'ta verilen XV. Kalends. Fransa Krallığı'ndaki tüm kontlara, baronlara, askerlere ve tüm Hristiyan inananlara hemen hemen aynı şekilde ve aynı tarihte bir mektup yazıldı. Hemen hemen aynı şekilde Troyes, Vermandois ve Blois kontlarına aynı tarihli bir mektup yazıldı. Hemen hemen aynı şekilde Bar-le-Duc kontuna aynı tarihte bir mektup yazıldı. Hemen hemen aynı şekilde, Burgundy Dükü'ne, Nevers ve Dreux kontlarına ve soylu Dampierre Guy'a aynı tarihli bir mektup yazıldı. 1.1.4 Innocent III, Ne nos ejus (10 Mart 1208) (PL, cilt 215, sütunlar 1353 – 9) Fransa'nın güneyindeki başpiskoposlara hitaben yazılan bu mektupta Innocent III, Kilise'nin sapkınlığa karşı devam eden mücadelesini anlatmak için yine iyi bilinen İncil metaforlarını ve benzetmelerini kullandı. Papa, çok sevdiği mirasçısı Castelnau'lu Sistersiyen keşişi Peter'in ölümüne son derece kızmıştı ve bunun sorumlusu olarak Toulouse kontu VI. Raymond'u suçlamıştı.

--- SAYFA 61 ---

PAPALIK MEKTUPLARI · 38 · Raymond'un Kilise ile uzun süredir anlaşmazlığı vardı, sapkınlıkla ve topraklarında kafirleri barındırmakla suçlanıyordu ve Innocentius, kontu kurnaz ve tutarsız olarak tanımlarken hiçbir yumruk atmadı. Petrus'un ölümüyle ilgili olayları çok detaylı bir şekilde anlattı ve onu İnanç uğruna bir şehit olarak değerlendirdi. Aslında mirasçısının ölümü Innocentius'u bir haçlı seferi çağrısında bulunmaya teşvik etti. Bir süredir bir haçlı seferi yapmayı düşündüğü önceki mektuplarındaki hoşgörünün kabul edilmesinden açıkça anlaşılrsa da, Innocentius ancak şimdi, pişmanlık dolu kalplerle ve günahlarını gerçek anlamda itiraf ederek kafirlere karşı silaha sarılan herkes için tüm günahların bağışlanacağına söz verdi. Narbonne, Arles, Embrun, Aix-en-Provence ve Vienne başpiskoposlarına ve onların seçmenlerine. Tembel adamın tarlasından ve aptal adamın bağından geçerken, ısırgan otlarının onları tamamen doldurmasını bir sitem meselesi haline getiren o adamın azarları bize dokunmasını diye, ilk olarak ilerleyişimizin sabahında ve daha sonra düzenli aralıklarla müjdecî değış tokuşlar yoluyla, Rab'bin bağına işçi göndermek için yola çıktık. bizim ekimimize emanet. Bu nedenle, uzun bir süre bekledikten sonra, Fransa'nın güneyinde kötü alışkanlık bitkileri çok fazla büyüdüğünden ve daha uzun köklerin gayri meşru sürgünler vermemesi için, Orduların Efendisi'nin bağındaki işe yaramaz kökleri söküp, o bağı yok etmeye çalışan küçük tilkileri yakalayarak karlı kökler üretmeleri için oraya uygun adamlar görevlendirdik. Bu elçiler, yola çıktıktan sonra, Havari'nin sözlerine göre, hiçbir sağlam öğretiyi desteklemeyen, daha ziyade kendi arzularına hizmet etmek için hata öğretmenleri yığan, zararlı adamlar buldular. . . Gerçekten de tüm Kilisenin ortak acısı olarak sunulması gereken iğrenç bir şey duyduk. Kutsal anılara sahip Castelnau Kardeş Peter, bir keşiş ve bir rahip, beceri ve şöhret açısından erdemli adamlar arasında olağanüstü bir adam, bizim tarafımızdan başkalarıyla birlikte aynı eyalette barışı vaaz etmek ve inancı inşa etmek için görevlendirildi, kendisine verilen hizmete övgüye değer bir şekilde yola çıkmıştı ve sürekli ilerleme kaydediyordu. Gerçekten o, ne öğretmesi gerektiğini tamamen Mesih'in okulunda öğrenmiş bir adamdı. Ve sadık öğretiye uygun söylemi kullanarak, sağlam öğretiyle öğüt verebilmiş ve muhaliflerini çürütebilmişti. Her zaman soran herkese bir cevap vermeye hazır; yani inancı Katolik olan, hukukta yetenekli ve güzel konuşan bir adamdı. Şeytan, Kilise'ye ve Tanrı'ya karşı işlediğı birçok büyük aşırılık nedeniyle sık sık dini kınamalara maruz kalan ve sık sık kilise tarafından kınanan bakanı Toulouse Kontu'nu ona karşı kışkırttı.

--- SAYFA 62 ---

MASUM III · 39 · kurnaz ve zeki bir adamdan bekleneceği gibi, kaypak ve tutarsız - yapmacık bir pişmanlıkla aklandı. Sonunda, Petrus'a karşı beslediği nefreti kontrol altına almayı başaramayınca ve Petrus'un ağzından çıkan Rab'bin sözü, uluslar arasında adaleti sağlamaktan ve halklar arasında azarlamaktan alıkonulmadığından -ki bu nefret aynı sayımda daha güçlüydü, çünkü kendisi işlediği büyük suçlardan dolayı daha çok azarlanacaktı- hem Peter'ı hem de aynı Apostolik Makam'ın elçileri olan meslektaşını⁷ Saint-Gilles-du-Gard kasabasına çağırdı ve söz verdi: İstenilen tüm şeyler için tam bir tazminat sağlayın.⁸ Ancak belirlenen evde toplandıklarında yukarıda adı geçen Kont, bir an dürüst ve iyi huylu bir adam olarak kendisine verilen yararlı uyarıları yerine getireceğine söz verdi, diğer an ise inançsız ve inatçı bir adam olarak bunları yapmayı açıkça reddetti. Son olarak, bu adamlar aynı evden ayrılmak istediklerinde, onları alenen ölümle tehdit etti ve ayrı yollarda, karadan veya denizden nereye giderlerse gitsinler, onların gidişini dikkatle gözlemleyeceğini söyledi. Ve sözlerini hemen eylemlerle pekiştirerek, suç ortaklarını dikkatle planlanmış tuzaklar kurmaları için görevlendirdi. Ve ne sevgili dostumuz Saint-Gilles-du-Gard başrahibinin duaları, ne de konsüllerin ve kasabalıların ısrarları onun öfkesinin çılgınlığını hafifletemediğinden, konsüller ve kasabalılar, konsül isteksiz ve son derece şikayetçi olmasına rağmen, Rhône nehri kıyısına yakın bir silahlı çetenin koruması altında elçileri götürdüler. Burada, gece bastırıldığında ve onlar dinlenirken, misafirlerinin hiç haberi olmadığı kontun bazı destekçileri, aslında açıkça görülebileceği gibi, onların kanını arıyorlardı. Ve böylece ertesi gün sabah geldi ve gelenek olduğu gibi ayin kutlandı ve İsa'nın suçsuz askerleri nehri geçmeye hazırlanırken, Şeytan'ın yukarıda adı geçen hizmetkarlarından biri mızrağını sallayarak yukarıda adı geçen Petrus'u arkadan kaburgalarından yaraladı; Petrus böyle bir ihanetin farkında olmadan kayayı Mesih'in üzerine sarsılmaz bir sertlikle kurdu. Dindar adam, geriye dönüp dinsiz saldırganına baktığında ve hem efendisi İsa'nın hem de kutsanmış İstefanos'un örneğini izleyerek ona şöyle dedi: 'Tanrı seni affetsin, çünkü ben de seni affediyorum' ve bu büyük dindarlık ve sabır dolu sözleri defalarca tekrarladı. Sonra bu şekilde transa geçerek, ilahi şeyler umarak, kendisine açılan yaranın acısını unuttu. Ve her ne kadar kıymetli ölüm anı onun üzerinde baskı oluştursa da, dini tebliğ eden hizmet arkadaşlarıyla birlikte barışı tesis etmekten vazgeçmedi. Sonunda, birçok sözden sonra mutlu bir şekilde Mesih'te uykuya daldı. . . Ama yeryüzünden göklere haykırmayı bırakmayan adil kanın intikamını almak için ortodoks inancın coşkusuyla alevlenenlere, ta ki kıyamete kadar.

--- SAYFA 63 ---

PAPAL MEKTUPLARI · 40 · İntikamın Efendisi, hem yıkıcıları hem de yıkıcıları şaşırtmak için gökten yeryüzüne inecek - hem barışa hem de hakikate hep birlikte saldıran bu tür zararlı insanlara karşı erkekçe kuşatılmış olacaklar; Tanrı'dan ve onun vekilinden günahların bağışlanacağına dair açık bir söz verebilirsiniz; böylece bu tür bir işi yeterince tamamlamak için gereken çaba onlar için yeterli olabilir. Pişman bir yürekle ve gerçek Tanrı'ya gerçek bir sözlü itirafta bulunacaklar. . . Papalığımızın on birinci yılında, Lateran VIII Ides Mart ayında verilmiştir. 1.1.5 Innocent III, Devotionem vestram dignis (13 Kasım 1209) (PL, cilt 216, sütun 156) Erkekler Albigenian Haçlı Seferi'ne katılmak için akın etti. Temmuz 1209'da haçlılar Béziers'i alıp sakinlerini katlettiler ve Ağustos 1209'da Carcassonne'u kuşatıp ele geçirdiler. Ancak bunlar önemli zaferler olmasına rağmen Kasım 1209'a gelindiğinde III. Innocentius, haçlı seferinin genel lideri Simon of Montfort'un fethettiği toprakları korumak için yeterli güce sahip olmayacağından endişe ediyordu. Bu nedenle papa, alışılmışın dışında retorikten yoksun olan bu kısa, pratik mektupta haçlı ordusuna seslendi ve onlara, son askeri başarılarına rağmen Simon'ın hâlâ savaşmak için sahada kalmalarına ihtiyacı olduğunu hatırlattı. Innocentius onları yeni kazandıkları toprakları korumaya devam etmeye teşvik etti ve karşılığında Tanrı'nın yardımıyla Paskalya'da onlara takviye sağlayabileceğine söz verdi. Montfortlu Lord Simon'un yanında kalan haçlı ordusunun asil baronlarına ve askerlerine. Rab'be layık övgülerle bağlılığınızı övüyoruz, çünkü ortodoks inancın coşkusuyla ateşlenerek, inancımızı yıkanlara karşı dindar ve gayretli bir şekilde mücadele ettiniz. Pişmanlıklarıyla muhteşem bir zafer kazanılmış olmasına ve uzun süredir Deccal'in habercileri tarafından sahip olunan topraklar İsa Mesih'in topraklarına geri getirilmiş olmasına rağmen, siz, onun emrine emanet edilen sevgili oğlumuz lord Montfort'lu Simon ile birlikte O'nun savunmasında kaldınız ve elde edilen şeyi korumak, onu elde etmekten daha az cesaret gerektiren bir şey olmadığından, sağduyulu bir şekilde beklediniz. Bu nedenle, tacı kavga değil sonuç kazandığı için, soylularınıza daha ciddi bir şekilde yalvarıyor ve tavsiye ediyoruz, günahlarınızın affedilmesini emrediyoruz - övgüye değer kararınızı daha övgüye değer ve gayretli bir azimle taçlandırabilmeniz için - adı geçen lorda, bir sonrakinden alacağınız ücretle yetinerek, o toprakları koruması için erkekçe yardım etmenizi rica ediyoruz.

--- SAYFA 64 ---

MASUM III · 41 · Paskalya'dan itibaren, yeni yardım gönderilene kadar - eğer Tanrı izin verirse, bunu size ve onun için çeşitli şekillerde sağlıyoruz. Papalığımızın on ikinci yılında Lateran'da, Kasım ayının Ides'inde verilmiştir. 1.1.6 Innocent III, Aniden yaygara (28 Haziran 1210) (PL, cilt 216, sütunlar 283 – 4) Fransa'nın güneyindeki elçilerine, Riez'li Hugh piskoposuna ve Sistersiyen keşişi Arnold Amalric'e hitaben yazılan bu mektupta, Innocent III sapkınlıkla mücadeleyi yalnızca haçlı seferi. Innocentius, elçileri Narbonne başpiskoposu Berengar'ın yanı sıra Auch piskoposunun iddia edilen sapkın inançlarını araştırmaya özellikle teşvik etti; çünkü bir süredir her iki adamın da ortodoksluğu ve piskoposluklarındaki kafirlere karşı uygun önlemleri alma konusundaki görünür başarısızlıkları hakkında şikayetler almıştı. Her ne kadar resmi bir soruşturmayı artık erteleyemeyeceğini hissetse de Innocent yine de bunun büyük bir dikkatle ve kanuni prosedürlere uygun olarak yürütülmesi gerektiğini vurgulamaya çok dikkat etti. Apostolik Makam'ın elçileri olan Riez piskoposuna ve Sistersiyen başrahibine. Narbonne ve Auch başpiskoposlarına karşı halihazırda yükselen yaygara o kadar güçlü hale geliyor ki, tehlikesizce bunu daha fazla ihmal edemeyiz. O halde, iddia edildiği gibi sadece ihmalkar değil aynı zamanda zararlı olduklarından, yaptıkları kötülüklerden bir nebze olsun teselli alamamaları için, havarisel mektuplarımız aracılığıyla, hakikatte ne ölçüde daha gayretli davranmaya karar verebileceğinizi ve yalnızca Tanrı'yı gözünüzün önünde bulundurarak, onlara karşı hazırlanan her şeyle ilgili soruşturmaları sizin takdirinize bırakıyoruz. Kanonik kurallara uygun olarak ne yapılması gerektiğini belirlemeli, tüm itiraz haklarını geri almalı ve dini kınama yoluyla eylemlerinize kesinlikle uyulmasını sağlamalısınız. Papalığımızın on üçüncü yılında Temmuz ayında Lateran IV Kalends'te verilmiştir. 1.1.7 Innocent III, Cum jam captis (15 Ocak 1213) (PL, cilt 216, sütun 744 – 5) 1213 yılına gelindiğinde Innocentius III, Hristiyan Avrupa'nın dikkatini Kutsal Topraklara yönelik yeni bir haçlı seferi olan Beşinci Haçlı Seferi'nin başlatılmasına çevirmek istiyordu. Bu mektup, mirasçısı Arnold Amalric'e gönderilmişti.

--- SAYFA 65 ---

PAPAL MEKTUPLARI · 42 · Albigensian Haçlı Seferi liderlerinin ve şu anda Narbonne'un başpiskoposunun. Innocentius, Arnold Amalric'e sapkınlığa karşı yürütülen haçlı seferinin sona ermesini ve bir barış yapılmasını sağlamasını emretti ve ona, haçlılar ile onların fetihlerine direnmeye çalışan güney Fransız soyluları arasındaki barış anlaşmalarının düzenlenmesinde merkezi bir rol üstlenmesini emretti. Innocent, Albigensian Haçlı Seferi'nin sapkınlıkla mücadelede istenen sonuçlara ulaşmasından ve böylece sona ermesini haklı çıkarmasından mutlu olduğunu vurguladı. Onun planı, bundan böyle tüm haçlı askeri çabalarının Yakın Doğu'daki Müslümanlara karşı yeni bir haçlı seferi üzerinde yoğunlaşmasıydı. Apostolik Makam'ın elçisi Narbonne başpiskoposuna. Şimdi Fransa'nın güneyinde, sapkın kötülük virüsüne yakalanan ve askeri yıkım nedeniyle baskı altında kalan Orduların Efendisi'nin başını yok eden küçük tilkiler yakalandığından beri, inanç işi Tanrı'nın lütfuyla yeterince başarılı oldu.10 Ve artık daha acil bir dava ortaya çıktığına göre, Hristiyan halkın elinin ona çevrilmesi yerinde olacaktır. Gerçekten de, Sarazenlerin kralının, Hristiyan halkının ellerinde, hatta kendi davasını bize uygun bir hükümle yargılayan bizzat Mesih'in ellerinde daha büyük bir düşüşe maruz kaldığı kadar, Hristiyan inancına inananlara karşı daha güçlü bir şekilde ayaklanmak için güçlerini savaş için donattığı haberini aldık. Nitekim Rabbin mirasının ince bir ipi olan Kutsal Topraklar, yardıma çok muhtaç olduğundan, Hristiyan halkın desteğini arar ve arar. Çoğu zaman ve aslında normal olarak bir araya gelen güçler galip gelir; ancak tam tersine dağılırlarsa kolaylıkla başarısızlığa uğrarlar. Dolayısıyla, diğer şeylerle ne kadar az meşgul olursak, Mesih'e tapınanların bu genel ve özel işiyle ilgili olarak Sarazen ırkının sadakatsizliğine karşı daha etkili bir şekilde ilerleyebiliriz. Kardeşimiz, havarisel mektuplar aracılığıyla, Mesih'teki en sevgili oğlumuz, Aragonluların ünlü kralı Peter ve bunun için gerekli olduğunu bildiğiniz tüm baronlar ve diğer sağduyulu adamlarla birlikte, barış ve antlaşmalar düzenleyerek ve davayı dikkatli bir şekilde ele alarak, Fransa'nın tüm güneyinin barış anlaşmaları veya sağlam ve güvenli ateşkesler yoluyla sağlanmasına özenle özen göstereceğinizi emanet ediyoruz. Böylece, bu konuyla ilgili olarak, Apostolik Makam'dan sapkınlara karşı gelen hoşgörü yoluyla, tesadüfen Apostolik Makam'dan bu yönde özel bir yetki almadığınız sürece, Hristiyan halkını silaha çağırılmaz veya yoramazsınız. Papalığımızın onbeşinci yılında, Şubat ayının XVIII. Kalends'inde Lateran'da verilmiştir.

--- SAYFA 66 ---

INNOCENT III · 43 · 1.1.8 Innocent III, Is in cujus (21 Mayıs/1 Haziran 1213) (PL, cilt 216, sütunlar 849-52) Aragon kralı II. Peter'a hitaben yazılan bu mektupta Innocent III, Ocak 1213'te Fransa'nın güneyindeki haçlı seferlerini sona erdirmek için aldığı kararı iptal etti. Fikrinin değişmesi, piskoposluklarındaki sapkınlar konusunda endişelenmeye devam eden güney Fransız din adamlarının baskısının bir sonucu gibi görünüyor. Özellikle (Ocak 1213'te toplanan) Lavaur Konseyi, Peter'ın tebaası Toulouse Kontu Raymond VI'nın devam eden düşmanlığından şikayetçiydi. Papa, Peter'a, İspanya'daki Las Navas de Tolosa savaşında (1212) Mağriplilere karşı kazandığı zafer nedeniyle papazın kendisine büyük saygı göstermesine rağmen, yine de yasak altındaki Toulouse şehrini haçlılardan korumakla yanlış davrandığını hatırlattı. Masum, Peter'ın Toulouse'a verdiği destekten vazgeçmesini talep etti ve ayrıca o kasabanın vatandaşlarının sapkınlıklarında ısrar etmeleri halinde, bir kez daha hoşgörü göstererek haçlıları onlara karşı savaşmaya teşvik edeceğini vurguladı. Bu nedenle Peter'ın haçlı seferini hiçbir şekilde engellememesi gerektiğini açıkça belirtti. Aragon'un ünlü kralına. Tüm kralların kalpleri elinde olan Tanrı, kendisine alçakgönüllülükle dua edildikten sonra size ilham vermelidir ki, havarilerin emrine göre bize yakışan şeye - yani yalvarmaya, iddia etmeye ve azarlamaya - sağduyulu bir şekilde katılarak, baba sevgisiyle size yönelttiğimiz azarlamalarımızı sadık bir bağlılıkla karşılayabilesiniz. Bu nedenle, sağlıklı uyarılarımıza ve tavsiyelerimize itaat edin, böylece, havariyel düzeltmeyi özverili bir şekilde kabul ederek, performansınızın şüphesiz yetersiz bulunduğunu bildiğiniz şeylerde de samimi bir iyi niyete sahip olduğunuzu gösterebilirsiniz. Elbette, diğer Hristiyan prensler arasında özellikle sizi onurlandırmaya özen gösterdiğimiz ve bu sayede hem güç hem de şöhret kazandığınız, artık neredeyse tüm dünyanın dikkatini çekmiştir -Sizin Serenity'nin bunu bilmediğine veya hatta inkar ettiğine inanmıyoruz. Keşke bu ödüllerle birlikte sizin de basiretiniz ve fedakarlığınız artsaydı, çünkü bunun bizim için faydalı olacağını kabul etsek de, sizin için de daha avantajlı olurdu! Aslında siz bu meseleyi ne kendiniz iyi anlamışsınız, ne de gerektiği gibi konuyu bize iletmışsiniz. Toulouse yurttaşları aforoz hançeriyle Kilise'nin bedeninden koparılmış ve şehirleri bu nedenle yasak altına alınmıştır: Bunlardan bazıları bariz kafirlerdir ve daha büyük bir grup da bu tür adamların inananları, destekçileri ve sığınakları, hatta onların savunucularıdır. Mesih'in ordusu¹¹ - aslında daha doğrusu, aleyhine kışkırttıkları Mesih'in kendisi

--- SAYFA 67 ---

PAPAL MEKTUPLARI · 44 · kendi entrikalarıyla diğerlerini yanılgı lağımı nedeniyle çadırlarından ayrılarak Toulouse şehrine gitmeye zorladılar. Orada, uçurumun kuyusundan çıkan çekirgeler gibi, zamanı kolluyorlar ve buralara ekilen imanı neredeyse sıfırdan yerle bir edecek kadar güçlenebilecekleri fırsatı bekliyorlar. Ama siz, Allah korkusunu unutup, sanki Allah'a karşı galip gelebilir veya O'nun, günahları kendilerini sürükleyenlere uzanan elini geri çevirebiliyormuşsunuz gibi, onları ve suç ortaklarını tanıdınız. Dindarlık görünümü altında, Hristiyan halkının skandalına ve kendi itibarınızın kaybına yol açacak şekilde dinsizlik yapıyorsunuz. Bunu, vasiyetimizin Tanrı adına ve bizim adımıza size yaptığı son derece katı yasağa rağmen, büyük bir utanç işareti ve daha da ciddi bir şüphe tehlikesi olmadan yaptınız. Bu nedenle son zamanlarda saygıdeğer kardeşimiz, Segorbe piskoposu ve sevgili oğlumuz Colombus Efendi, sizin habercileriniz ve elçilerimizin elçileri ve Montfort Kontu Lord Simon'un bizim huzurumuz da önermek istediği şeyleri dinledik.12 Artık her iki taraftan gelen mektuplar daha iyi anlaşıldı ve kardeşlerimizle toplantılar ve dikkatli istişareler yapıldı. İtibarınız kadar onurunuzu, ruhunuz kadar sağlığını ve topraklarınız kadar güvenliğinizi de gözetmek isteyerek, babamızın ricasıyla, Kutsal Ruh'un yardımıyla, ilahi ve havariyel lütuf bahanesiyle, yukarıda adı geçen Toulouse halkını ve onların suç ortaklarını gecikmeden terk etmeniz için Huzurunuzda emredilmesini kesinlikle sağladık. Dini disiplinden kaçmak amacıyla verilen veya alınan hiçbir söz veya yükümlülük yolunuza çıkmamalıdır. Ve onlar bu şekilde kaldıkları sürece, ne kendiniz ne de başkaları aracılığıyla onlara öğüt, yardım ve iltifatlarda bulunmayın. Eğer içlerinden bazıları gerçekten de Kilise birliğine geri dönmek istiyorlarsa, adı geçen habercilerin huzurumuzda önerdiği gibi, Toulouse piskoposu saygıdeğer kardeşimiz Fulk'a - sağlam fikir ve yaşam sahibi, sadece Kilise içinde olanların değil, aynı zamanda dışarıdakilerin de tanıklığını taşıyan - vekalet olarak mektuplarımızı veriyoruz, böylece kendisinin yanı sıra iki basiretli ve onurlu adamla da dini birliğe uzlaşsın - bir onay aldıktan sonra - Sahte bir inançla değil, temiz bir yürekle ve iyi bir vicdanla dönmek isteyenlerden yeterli garanti. Ancak aynı piskoposun, hatalarının gölgesinde ısrar ederek, sapkın ahlaksızlık hastalığına yakalanmış olarak kaydettiği kişilerin yukarıda adı geçen şehirden sürülmesini ve tüm mallarına el konulmasını emrettik. Dolayısıyla bu konuda, tesadüfen, ilahi ilhamdan ilham alarak, Ortodoks inancını takip eden insanlar olduklarını açık eserlerle göstermedikçe, asla aynı şehirde kabul edilmelerine izin vermeyin. Ve böylece şehrin kendisi de aynı derecede barışmış ve arındırılmış olarak Apostolik Makam'ın koruması altında huzur içinde olabilir.

--- SAYFA 68 ---

MASUM III · 45 · ve yukarıda adı geçen kont veya diğer sadık Katolikler tarafından başka şekilde zarar görmeyecek, aksine savunulacak ve desteklenecektir. . . Bu arada, bu nedenle, sapkınlar hariç olmak üzere, sizinle topraklarınız ve söz konusu Montfort Kontu ile kendi toprakları arasında sıkı ateşkeslerin yapılmasını ve korunmasını istiyor ve emrediyoruz. Ortodoks inancını savunanların bu adamlarla ateşkes veya barış yapması uygun değildir, çünkü ışığın gölgeyle ortaklığı yoktur, Mesih'in Belial ile ortak bir amacı yoktur ve sadık adamın sadakatsizle ortak bir amacı yoktur. Aynı zamanda, sizden elinde bulunan arazi konusunda, yerine getirmekle yükümlü olduğu görevleri saygıyla yerine getirebilmesini de emrediyoruz. Ancak, Ekselanslarının dikkatinden kaçmasını istemiyoruz ki, eğer Toulouse halkı ve adı geçen soylular hala hatalarında ısrar edebileceklerini düşünüyorlarsa, haçlıların ve diğer inançlı adamların, bu tür bir vebayı ortadan kaldırmak için ayağa kalkıp ilahi yardıma güvenerek, hem sapkılara hem de onların koruyucuları olanlara karşı Orduların Tanrısı Rab adına ilerleyebilmeleri için yeni hoşgörülerle harekete geçmelerini emrettik. kafirlerin kendisinden daha zararlı olan savunucular. Bu nedenle Huzurunuzu uyarıyoruz, önünüze koyduğumuz bu şeyleri, sizi ilgilendiren ölçüde istekli bir ruhla yerine getirmenizi istiyor ve Rab'den size yalvarıyoruz. Bileceksiniz ki, eğer aksi bir duruma sebep olursanız -ki buna inanmıyoruz-, bu yolu takip ederek şüphesiz uzaktan kendinize karşı kışkırtacağınız ilahi gazabın yanı sıra, büyük ve telafisi mümkün olmayan bir zarara uğramanız muhtemeldir. Kişinizi ne kadar seversek sevelim, sizi Hristiyan inancının işlerine aykırı olarak başışlayamayız veya muaf tutamayız. Çünkü sadece eski değil, aynı zamanda modern örnekler de, eğer Tanrı'ya ve Kilise'ye, özellikle de iman davası konusunda karşı çıkarsanız ve bu kutsal işin tamamlanmasını engellerseniz, tehlikenin sizi ne ölçüde tehdit edeceğini size öğretebilir. Papalığımızın on altıncı yılında, Haziran ayının Kalends'inde Lateran'da verildi. Montfort Kontu Lord Simon'a hemen hemen aynı şekilde ve yukarıdaki tarihte bir mektup yazıldı. 'Elindeki adam' vb. 'Ev Sahiplerinin Tanrısı Rab'e kadar. 'Çünkü eğer adı geçen kral başka türlü yapılmasına sebep olursa' vb. 'öğretmek'e kadar. Bu nedenle Asaletinizi uyarıyoruz ve sizi daha dikkatli bir şekilde uyarıyoruz, havariyel yazılar aracılığıyla, önünüze koyduğumuz bu şeyleri, sizi ilgilendiren ölçüde hazır bir ruhla tamamlamanızı emrediyoruz. Yukarıdaki gibi tarihlendi. Hemen hemen aynı şekilde, Apostolik Makam'ın elçisi Narbonne başpiskoposuna da bir mektup yazıldı. 'Elindeki adam' vb.

--- SAYFA 69 ---

PAPAL MEKTUPLAR · 46 · 'öğretmek'e kadar. Buradan yukarıda adı geçen kralı uyardık ve mektuplarımızı saydık ki, ortaya koyduğumuz şeylerle ilgili olduğu kadar hazır bir ruhla tamamlayabilirler. Ve bu nedenle, havariyel yazılar aracılığıyla, kardeşçe, adı geçen kralı uyarmanızı ve bunu etkili bir şekilde yapmaları için onları yönlendirmenizi emrediyoruz, yukarıda adı geçen üç soyluyla ilgili olarak yukarıda daha kapsamlı olarak ortaya konan plana göre ilerlemelisiniz. Sonunda sen, başpiskopos kardeş vb. Toulouse piskoposuna hemen hemen aynı şekilde bir mektup yazıldı. 'Elindeki adam' vb.'den 'öncülüğe' kadar, yukarıda daha kapsamlı bir şekilde belirtilen plana göre adı geçen vatandaşlara karşı işlem yapabilirsiniz. Sonunda sen, piskopos kardeş vb. Tarih yukarıdaki gibi. 1.1.9 Masum III, Etsi Tolosanorum aşırılığı (25 Ocak 1214) (Buket, cilt 19, s. 589-90) Bu kısa mektupta Innocentius III, Fransa'nın güneyi için yeni atanan elçisi Benevento'lu Peter'a hitap ederek onu kendisine emanet edilen elçiliği sürdürmeye devam etmeye teşvik etti. Innocent, Toulouse'un son zamanlarda bir sapkınlık merkezi ve haçlıların başlıca hedeflerinden biri olduğunun tamamen farkında olmasına rağmen, yine de Toulouse halkının Kilise ile uzlaşma talebinde bulunması nedeniyle bunun kabul edilmesi ve Simon of Montfort ve haçlılar tarafından daha fazla taciz edilmemeleri emrini verdi. Ancak Innocentius ayrıca Toulouse vatandaşlarını son isyanlarını telafi etmemeleri halinde ciddi sonuçlarla karşılaşacakları tehdidinde bulundu ve sapkınlıkta ısrar etmeleri halinde hoşgörü bağışını yenileyeceğini açıkça belirtti. Bunun, haçlıları kafirlere ve onları koruyan ve savunan herkese karşı silaha sarılmaya bir kez daha teşvik edeceğini biliyordu. Aquiro'daki Santa Maria'nın kardinal diyakozu, Apostolik Makam'ın elçisi Peter'a. Her ne kadar Toulouse halkının sapması ciddi ve anormal olsa da, yine de sık sık ve yakın zamanda habercileri sevgili oğullarımız Peter Guillard ve Bernard Guilbert aracılığıyla kapıyı çaldılar - ve alçakgönüllülükle kapıyı çalanlar için Kilise'ye yaklaşmak kapatılmamalıdır - havariyel yazılar aracılığıyla, sizin takdirinize bağlı olarak, size uygun görüne göre ve onlardan aldığınız garantinin yeterli olması koşuluyla, bunu yapabilirsiniz. onları dini birlikle uzlaştıran.13 Ve böylece uzlaştırılan şehrin kendisi Apostolik Makam'ın koruması altında olmaya devam edebilir. Üstelik şehir değil

--- SAYFA 70 ---

MASUM III · 47 · Toulouse halkının Katolik inancını ve Kilise barışını kararlı bir şekilde sürdürmeye karar vermesi koşuluyla, Montfort kontu veya Katolik inancına sahip diğer kişiler tarafından zarara uğramak. Ancak şans eseri tatmin olmak istemezlerse ve hatalarında ısrar etmeye karar verirlerse, haçlılara ve diğer sadık kişilere yenilenen hoşgörü yoluyla çağrılmalarını emrettik, böylece bu tür vebayı ortadan kaldırmak için ayağa kalkıp ilahi yardıma güvenebilirler, Orduların Tanrısı Rab adına, hem bu adamlara hem de onların koruyucuları veya savunucuları olan ve kafirlerin kendilerinden daha zararlı olan diğer bazı kişilere karşı ilerleyebilirler. Papalığımızın on altıncı yılında, Şubat ayının VIII. Kalends'inde Lateran'da verilmiştir. 1.1.10 Innocent III, Quot et quanta (2 Temmuz 1215) (Buket, cilt 19, s. 596 – 7) Bu mektup, haçlı seferinin lideri Montfortlu Simon'a gönderilmişti ve Simon'un papalık elçisi ve Narbonne başpiskoposu Sistersiyen keşişi Arnold Amalric ile yakın zamanda yaşadığı kavgayla ilgiliydi. Haçlılar yakın zamanda Narbonne kasabasını ele geçirmişlerdi ve Simon of Montfort ile Arnold Amalric, düklük hakkı konusunda tartışmışlardı. Arnold Amalric duk unvanını aldığı anda, Simon misilleme olarak Narbonne'un duvarlarının yıkılmasını emretmiş, böylece kasaba düşmanların eline geçmişti. Innocentius, Simon'ı Arnold Amalric'e karşı saldırgan bir eyleme girişmemesi konusunda uyardı, ona haçlı seferi sırasındaki desteğinden dolayı başpiskoposluğa borçlu olduğu minnettarlığı hatırlattı ve onu barış yapmaya ve uğranılan yaralanmalar için yeterli tazminat vermeye çağırdı. Innocentius ayrıca Simon'un, düklükle ilgili nihai karar için Kasım 1215'te Roma'da toplanacak Dördüncü Lateran Konseyi'ne kadar beklemesi konusunda ısrar etti. Montfort Kontu Lord Simon'a. Rab, saygıdeğer kardeşimiz Narbonne başpiskoposu Arnold'un hem piskoposluğa seçilmesinden önce hem de sonrasında, Tanrı'nın sözünün kılıcıyla ve bitmek bilmeyen bir gayretle Emrin hakikati için Albigensian sapkınlarına karşı savaşıırken, hizmeti boyunca büyük ölçüde çalışmıştır. Onun talihinizde ne kadar ihtiyatlı, sadık ve bilge bir şekilde yanınızda olduğunu ve bu ihtiyatlılığının sizin için ne kadar gerekli olduğunu orada bulunanlara kaydetmemize gerek yok, çünkü bu şeyler artık farklı eyaletlerde tamamen biliniyor. Bu nedenle, aynı piskoposdan duyduğumuza göre, ona saygı göstermiş ve sadakat yemini etmiş olsanız da, sizi memnun ettiği ölçüde, bunu yapmış olmanıza hayret etmek zorunda kalıyoruz.

--- SAYFA 71 ---

PAPAL MEKTUPLARI · 48 · şehrinin surlarının ve kulelerinin yıkılmasını sağladı. Ve hem kendisi hem de din adamları ve halk, Apostolik Makam'ın elçisi, Aquiro'daki Santa Maria'nın kardinal papazı sevgili oğlumuz Peter'in huzurunda bu konularda tamamen adil davranmaya hazır olmasına rağmen, düşmanlarına karşı açık durumda kalıyor. Bu arada, vikont olarak ona borçlu olduğunuz sadakati ve Carcassonne'da haksız yere rehin tutulan Narbonneluların sadakatini geri çektiniz. Böylece onu, terfi ettiği andan itibaren barış içinde elinde tuttuğunu iddia ettiği Narbonne Düklüğü'nden mahrum etmeyi amaçlıyordunuz. Bunun yanı sıra, Cabrières kalesi ile ilgili olarak ve Montégut, Saint-Marcel kalesi ve Ventignac kalesinin yarısı dahil olmak üzere kanunen kendisi ve kilisesi ile ilgili olduğu bilinen diğer meselelerle ilgili olarak ona haksız yere zarar verdiniz. Ve sen onun Kilisesinin adalete aykırı olarak el konulan bazı diğer mallarına el koydun. Bu nedenle, Tanrı pek çok kötülük arasında birkaç iyi şeyi unutmadığı ve hiç kimsenin birkaç kötülük arasında pek çok iyi şeyi unutmaması gerektiğinden, eğer bazı olaylar birinin ihmali sonucu ortaya çıkmışsa, Asilzadenize dikkatle yalvarıyoruz ve sizi havarişel mektuplar aracılığıyla bu kayıplar ve meydana gelen yaralanmalar konusunda ona yeterli tatmini göstermenizi emrederek, sizi haklı olarak itibarsızlaştırmanıza ve nankörlük ahlaksızlığının günahınızda size atfedilmesine neden olmaması için teşvik ediyoruz. Belki de sizi onurlandırmak için gayretle çabalayan adamın onurunu zedellerseniz ve daha önce sizi büyük bir gayretle terfi ettirmeyi arzulayan kişiyi hem gücendirmeye hem de aşağılamaya çalışırsanız. Ve diğer açılardan, o adama mevcut ve diğer konularda haksız yere zarar vermekten kaçınmalısınız ki, eğer Tanrı izin verirse, genel konseye geldiğinde, bize sizin hakkınızda şikayette bulunmak için haklı bir nedeni olmasın. Üstelik bu konuda kendimizden başkasını vekil olarak görevlendirmek istemediğimiz için, uyarılarımızı ve emirlerimizi hiçe sayıp bu konularda bizi tatmin etmeyi ihmal ederseniz, bunu iyi ve uygun görüldüğü ölçüde düzeltmeye çalışırız. Papalığımızın on yedinci yılında Forenza, VI Nos'da Temmuz ayında verilmiştir. Notlar 1 Yahudilerin ibadet yeri olan 'sinagog' terimi III. Masum tarafından kafirlerin buluşma yerlerini tanımlamak için kullanılmıştır. Clairvaux'lu Bernard aynı zamanda bu sözcüğü Fransa'nın güneyindeki sapkın toplantılara atıfta bulunmak için de kullanmıştır, bkz. Clairvaux'lu Bernard, 'Epistolae', Opera Sancti Bernardi, cilt. 8, ed. J. Leclercq, C.H. Talbot, H.M. Rochais (Roma: Editiones Cistercienses, 1957-78), s. 125. Ve göreceğimiz gibi III. Honorius bunu Ad mektubunda kullanmıştır.

--- SAYFA 72 ---

MASUM III · 49 · 1219 tarihli colligendum zizania (1.2.3), Albigensian Haçlı Seferi'ne başlamak üzere olan Châlons'lu William piskoposuna hitap ediyordu. 2 yani Roma'nın hac merkezleri ve Compostela'lı Saint-James. 3 Örneğin, St. Bernard'ın Beş Düşünce Kitabı'nda bu görseli meşhur kullanımı. Bir Papa'ya Öğütler, çev. J. D. Anderson ve E. T. Kennan (Kalamazoo, MI: Sistersiyen Yayınları, 1976), s. 118.4 Fontfroide manastırı, İspanya sınırına yakın, Narbonne'un 15 km güneybatısında yer alan bir Sistersiyen manastırıydı. 5 Lateran sarayı, papanın Roma'da yaşadığı yeri. 6 'Kutsal Petrus'un koruması altında' havarişel koruma altında demektir. 7 Couserans Piskoposu Navarre, Mayıs 1207'den beri papalık elçisi. 8 Saint-Gilles-du-Gard kasabası, Arles'in yaklaşık 15 km batısında ve Nîmes'in 20 km güneyindedir. 9 Pons, 1208'de Saint-Gilles-du-Gard manastırının başrahibi. 10 'İnanç işi' ve 'barış ve inanç işi' Albigens Haçlı Seferi için kullanılan örtmece terimlerdir. 11 'Mesih'in ordusu' haçlı ordusu için kullanılan üstü kapalı bir terimdir. 12 Colombus deneyimli bir diplomattı ve Innocent III'ü 1200'den beri tanıyordu. 13 Guilard ve Bernard Guilabert 1217'de Toulouse'da konsüldü.

--- SAYFA 73 ---

· 50 · Bölüm 1.2 HONORIUS III Kullanılan baskı Honorii III romani pontifi cis opera omnia quae mevcut, ed. C. A. Horoy, 5 cilt (Paris: Imprimerie de la Bibliothèque ecclésiastique, 1879-82). 1.2.1 Honorius III, Populus Israel a (3 Ocak 1218) (Horoy, cilt 3, sütunlar 573 – 5) Bu mektupta Papa III. Honorius, Fransa başpiskoposlarına ve onların soff raganlarına hitap ederek onlardan haçlı seferi lideri Montfortlu Simon'a yardım sağlamalarını istedi. Bu noktada Simon Fransa'nın güneyini istila etmiş, 1215'teki Dördüncü Lateran Konseyi'nde III. Innocentius tarafından resmi olarak Toulouse ilçesine verilmiş ve ardından Kral Philip II Augustus'a saygı duruşunda bulunmuştu. Bu büyük bir ayaklanmaya yol açtı ve Raymond VI liderliğindeki Toulouse vatandaşları Simon'un yönetimine karşı isyan etti. İnananları silaha sarılmaya teşvik etmek için Honorius, Innocentius III'ün Haç'ı alan herkese başlangıçta verdiği genel hoşgörü vaadini yeniledi ve böylece Innocentius'un 1213'te Yakın Doğu'ya yönelik Beşinci Haçlı Seferi lehine küçültülmesi çağrısında bulunduğu Albigensian Haçlı Seferi'ne olan bağlılığının sinyalini verdi. Ancak Honorius, Kutsal Topraklara gitmeye yemin etmiş olanların kafirlere karşı savaşmak için haçlı seferi yeminlerini değiştirmemeleri gerektiğini açıkça belirtti; bunun yerine piskoposları, Kutsal Topraklara gitmeye henüz yemin etmemiş olanları cesaretlendirmeye çağırdı. Rheims başpiskoposu ve destekçilerine. İsrail halkı Firavun'un saldırısına uğradı. . . Bununla birlikte, o bölgelerde ölmüş olan inancın yeniden canlanması ve bu topraklardan alınan arzu edilen huzurun nihayet geri gelmesi için büyük emek ve insan ve mal harcamasıyla büyük çabalar sarfedildi. Bunun dikkatinizi çektiğine inanıyoruz, dolayısıyla

--- SAYFA 74 ---

H ONORIUS III · 51 · Bu meselede fazla oyalanmamız hiçbir şekilde bize yakışmaz. Ama bu konuda sessiz kalamayız, hatta yüreğimizde acıyla, zihnimizde derin bir endişeyle konuşmak zorunda kalıyoruz; Apostolik Makam ve Frank krallığının güçleri için olan şevkle ve en önemlisi de en soylu ve enerjik adam, Montfort Kontu Simon'un gücü ve tehlikeleri sayesinde, hataların karanlığı dağıldığında ve savaşın felaketleri püskürtüldüğünde, şimdi barış ve inanç zamanları geri dönmüş gibi görüldüğünü anlatırken, konuşmak zorunda kalıyoruz. Ancak olumlu sonuçlara kıskançlıkla bakan Toulouse Kontu, böylece Toulouse vatandaşlarını ve onların destekçilerini kendi adına silahlandırdı, böylece geçmişi umursamadan ve geleceği öngörmeden, yukarıda adı geçen Kont Simon'un zararına her şeyi eski kafa karışıklığına düşürmeye çalışıyorlar. Hayır, aslında savunucusu olduğu Katolik inancının zararına. Onlar da isyan ruhuna bürünerek ayağa kalkıyorlar ve Kont'u ve diğer birçok Frenk halkını sınırlarından uzaklaştırmakla meşguller. Böyle bir şey – başarılı olmasın! - sadece Tanrı'ya ve Apostolik Makama bir zarar vermekle kalmayacak, aynı zamanda yukarıda bahsedilen Frank krallığına da bir zarar verecektir. Adı geçen kont, bu toprakları büyük ölçüde sadakatle, Frankların ünlü kralı, İsa'nın en sevgili oğlu Philip'ten aldığına göre, orada kötü sapkınlığın yok edilmesi ve Hristiyan inancının yeniden tesisi için yapılan her şey, özellikle bu krallığın ve kendi halkının güçleri tarafından yasalaştırılsın. Uzun zamandır üzerinde çalışılan bu meselenin çok kısa bir sürede mahvolması ve son durumun ilkinden daha kötü olması ve özellikle kiliseler ve Kilise adamlarına karşı yeni bir zulmün ortaya çıkması durumunda -zira yukarıda adı geçen vatandaşların planının adaletsiz olduğu ve Apostolik Makam'ın bir elçisi önünde bu planı sürdürmekten çekinmedikleri açık olduğundan- Evrenselliğine sığınıyor, uyarıyor ve Rab'den sana yalvarıyoruz, talimat veriyoruz. havariyel mektuplar aracılığıyla size günahlarınızın affedilmesi için ihtiyatlı bir şekilde katılmanızı emrediyor - çünkü olaydan sonra geç çareler için yalvarmaktansa zamanında bir plana uymak daha iyidir - ve piskoposluklarınızdaki Kutsal Toprakların yardımı için Haç ile imzalanmamış sadık adamların yukarıda belirtilen kontun hızlı yardımına gitmeleri için gayretli öğütler yoluyla canlandırarak Kont Simon'a yardım etmeye dikkatlice odaklanın, yetkiniz sayesinde onlara bağışlamanın size iyi görüldüğü gibi, günahlara karşı kesin bir bağışlama sağlarsınız. Ancak böyle bir bahaneyle Haç imzalı bazı kişilerin Kutsal Topraklara yardım etmesini engelleme durumunda ihtiyatlı bir şekilde dikkatli olmanızı rica ederiz, çünkü bu şekilde büyük bir arzuyla arzuladığımız Kutsal Toprakların işlerine herhangi bir şekilde engel olmak istemiyoruz.¹

--- SAYFA 75 ---

PAPAL MEKTUPLARI · 52 · Papalığımızın ikinci yılında, Lateran'da, Ocak ayının III Yok'unda verilmiştir. Bu şekilde Sens, Tours, Rouen, Bourges, Lyons ve Bordeaux başpiskoposlarına ve onların seçmenlerine, ayrıca eyaletlerinde kurulu kiliselerin başrahiplerine ve diğer piskoposlarına da bir mektup yazıldı. 1.2.2 Honorius III, Deo in cujus (5 Eylül 1218) (Horoy, cilt 3, sütunlar 24 – 7) Bu uzun mektupta Honorius III, Fransa Kralı II. Philip Augustus'a ve Fransız piskoposlarına hitaben, kralı Toulouse vatandaşlarına karşı askeri harekate katılmaya ikna etmeyi ve 1920'lerde haçlı seferinin yeni lideri olan Montfortlu Simon'un oğlu Montfortlu Amalric'e yardım etmeyi umuyordu. Babasının Haziran 1218'de ölümü. Honorius, mektubunu alan kişilere, Kutsal Topraklara yapılan Beşinci Haçlı Seferi için Kilise'den toplanan yirmide birlik vergiyi hatırlattı. Şimdi bu verginin yarısının Fransa'nın güneyindeki sapkınlara karşı yapılacak yeni bir sefer için kullanılmasını talep etti ve ayrıca İngiltere'yi işgal ettikleri için aforoz edilen kral oğlu Louis ile takipçilerinin Albigens Haçlı Seferi için sırasıyla onda biri ve yirmide birini ödemeleri gerektiğini detaylandırdı. Dahası Honorius, Güney Fransa'nın Arles, Vienne, Narbonne, Auch, Embrun ve Aix-en-Provence piskoposluklarında yirminci yılın vergisinin sadece yarısının değil tamamının sapkınlığa karşı haçlı seferine ayrılması gerektiğine karar verdi. Bu, kaynakların Kutsal Topraklardan önemli ölçüde saptırılmasıydı ve Honorius'un hem haçlı seferlerinin vergilendirilmesine olan ilgisinin hem de kafirlere karşı askeri kampanyalara olan derin bağlılığının sinyalini veriyordu. Frankların kralı Philip'e. Kralların kalpleri elinde olan Tanrı'ya, Toulouse'un hain halkının ve onların suç ortaklarının kötülüğünü sınırlamak için Yüce Yüceliğinizi uyandırmaya istekli olduğumuz mektuplarımız size sunulmadan önce, bize teslim edilen mektuplarınızın işaret ettiği gibi, ilahi ruhtan ilham alarak bu teklifi kabul ettiğiniz için, nezaket eylemleri için şükranlarımızı sunarız. Ancak, aynı mektuplarda talep ettiğiniz şey, yani Fransa Krallığı'nın yirminci ülkesinin vergisi ve orada toplanan ve toplanacak diğer gelirlerle ilgili olarak, bu işe yardım etmekle ilgilenmemiz gerektiği yönündeki talep, kuşkusuz, ruhumuza belli bir şaşkınlık katmıştır. Çünkü papalığımızın başlangıcından beri, yirmincinin hem yukarıda bahsedilen krallık için hem de bireysel piskoposluklarda toplanması gerektiğine karar verdik.

--- SAYFA 76 ---

H ONORIUS III · 53 · diğerleri - ve hatta Haç ile imzalanmış olsaydı, yerin piskoposu aracılığıyla. Aksi halde, Kutsal Topraklar'ın işlerinde kullanılacak kuvvetlere harcanmak üzere, piskoposluktaki Haç ile imzalanmış diğer sadık ve uygun adamlar aracılığıyla denizin karşı tarafına taşınmalıdır. Çünkü eğer aksini yapmış olsaydık, başkalarına onu ya da başka bir kısmını kendi kullanımımız için yönlendirmeye istekliymişiz gibi görünürdü. Biz sadece bunu asla yapmayacağımızı düşünmekle kalmadık, aynı zamanda yirmi bin marktan fazla harcayarak o Kutsal Toprakların işleri adına hazinemizi boşalttık. Bu nedenle, sizin dilekçeniz ve bahsi geçen yasayı dikkatlice düşündüğümüzde, Kutsal Toprakların işleri için tahsis edilen paranın başka amaçlarla kullanılması ve Kutsal Toprakların kendisini aynı parayla herhangi bir şekilde dolandırmanın çok tehlikeli ve iftira için bir fırsat olduğunu gördük. Fakat yine de, Toulouse ve çevresinde İnanç ve Barış işinin ne kadar kafa karışıklığına dönüştüğünü düşünenler için, güçlü ve acil bir yardım getirilmediği sürece, bu işin havarilerin yardımından mahrum bırakılması çok ciddi görünüyor, özellikle de bu işin teşviki, Tanrı bizim şahidimiz olduğu gibi, dünyanın diğer krallıklarından önce sevdiğimiz krallığınızın şerefiyle ilgili olduğundan, şimdiye kadar bu kadar büyük miktarda malzeme ve asker tedarik edilmişken. Ve kralların kalplerini kendi isteklerine meyleden Tanrı, bu işte size yardım etmeniz için size yakışan bir öneri ilham etsin. Dolayısıyla, bu görünen tartışmada orta yolu seçerek, şu şekilde sağlamamız gerektiğini düşündük: piskoposlarının bir kısmı yurtdışında bulunan veya bir sonraki Vaftizci Yahya bayramına kadar oraya gitme yolculuğuna çıkmak üzere olan piskoposluklara uygulanan yirminci vergiyi bir kenara bırakıyoruz; Haçı alan bazı piskoposlara ve baronlara veya onlara verdiğimiz toprakların veya kiliselerinin yirminci kısmıyla ilgili olarak verdiğimiz tavizleri ve ayrıca haçlılara zaten onların aracılığıyla Kutsal Toprakların yardımına taşınabilmesi için verilmiş olan yirminci tavizleri de bir kenara bırakıyoruz. Bahsedilen krallığın - Narbonne ve Auch eyaletleri hariç olmak üzere - hem toplanmış hem de hala toplanacak olan diğer yirmide birine ve ayrıca para sandıklarından elde edilen gelirlere ve adakların yerine getirilmesi için hem bağışlanan hem de bağışlanacak olan gelirlere gelince: Özetle, eşit olarak bölünmesi ve yarısının Kutsal Toprakların kendisinin yardımına tahsis edilmesi, geri kalanının sizin dilekçenize uygun olarak harcanması. söz konusu iş. Ancak saygıdeğer kardeşlerimiz Noyon ve Meaux piskoposlarının ve sevgili oğlumuz Sistersiye başrahibinin bu konuda yetkilendirilmesinin iyi olacağını düşündük.

--- SAYFA 77 ---

PAPAL MEKTUPLARI · 54 · Paranın toplanmasını ve daha önce söylediğimiz gibi paylaştırılmasını emredin. Yarısını yukarıda adı geçen Kutsal Topraklar için hibe olarak ayırdıktan sonra, geri kalanını, gerekli göreceğiniz ölçüde, Fransa'nın güneyindeki bu iş için harçlık ve diğer faydalı yardımlar için harcanmak üzere size tahsis edebilirler. Ayrıca, ilk çocuğunuz olan sevgili oğlumuz soylu Louis'in ve onunla birlikte İngiltere'ye girenlerin yirmide birinin geri dönüşlerinin onda birini ve mirasçımızın talimatına göre her iki yılda bir yurtdışına göndermekle yükümlü oldukları gelirlerin onda birini bu yerel işe tamamen devrediyoruz. Bu işi kişisel olarak üstlenen kişiler bunu kendilerine saklayabilirler. Başkalarının, Fransa'nın güneyinde yukarıda adı geçen işe yardım amacıyla kullanılmak üzere onu size devretmesi gerekir. Ayrıca, aynı ilk doğan oğlunuzla bu konuda aforoz başına maruz kalanların - İngiltere'ye girerek değil, ona başka şekillerde iyilik yaparak - yukarıda belirtilen işi desteklemek için kişisel olarak gitmek isterlerse, kaynaklarına uygun olarak, en azından asker veya para şeklinde yardım sağlamaya yetkin olarak - Kilise'nin alışılmış biçimine göre, piskoposların yanı sıra piskoposlardan da affın faydasını alabileceklerini de kabul ettik. vaaz makamının kendilerine görevlendirildiği kişiler. Üstelik, saygıdeğer kardeşimiz, Sant' Agata de' Goti piskoposu aracılığıyla, yukarıda adı geçen işe kişisel olarak veya mal olarak yardım gösteren herkes için tüm gücümüzle kalmasını istediğimiz havarisel hoşgörüyü oluşturduk. Bunlarla ilgili olarak, Arles, Vienne, Narbonne, Auch, Embrun ve Aix-en-Provence eyaletinde Kutsal Toprakların yardımı için Haç imzası taşıyan çok az kişi olduğundan, bu kişilerin kesinlikle yirmide birini söz konusu iş için, sevgili oğullarımız Bertrand, Aziz John ve Paul kiliselerinin kardinal rahibi, havarisel elçi ve soylu Amalric'in elleri aracılığıyla görevlendiriyoruz. Toulouse, bu iş için kullanılacak. Bu nedenle, Majestelerini teşvik ediyoruz ve Rab'den size yalvarıyoruz ki, bu inanç ve barış meselesiyle ilgili olarak - ki bu şimdiye kadar sizin güçleriniz ve krallığınızın güçleri tarafından teşvik edilmiştir - böylece muhteşem ve güçlü bir şekilde baskı yapabilirsiniz, böylece Sizin Azametiniz ve krallığınızın ihtişamı bu konu aracılığıyla özellikle yeryüzünde ilişkilendirilebilir ve cennette size sonsuz bir ödül saklanabilir. Papalığımızın üçüncü yılında Lateran, Eylül Ayının Yokları'nda verildi. Hemen hemen aynı şekilde, Noyon ve Meaux piskoposlarına ve Sistersiyenlerin başrahibine bu konuyla ilgili bir mektup yazıldı: 'Kralların kalpleri elinde olan Tanrı' vs. 'yukarıda bahsedilen işe harcanabilir'e kadar. Sonra şunu ekliyor: Ve o kadar ki

--- SAYFA 78 ---

HONORIUS III · 55 - havarisel mektuplar yoluyla takdirinize bağlı olarak, aynısını özenle toplayıp eşit olarak bölüştürerek, yarısını şimdi adı geçen Kutsal Topraklara yardım olarak ayırarak, geri kalanını, Fransa'nın güneyindeki iş için maaşlar ve diğer hizmetler için harcanmak üzere yukarıda adı geçen krala sadık bir şekilde tahsis edebilirsiniz - onun uygun göreceği kadar. Ve söz konusu kralın ilk çocuğu olan sevgili oğlumuz asilzade Louis'in getirilerinin onda birinin ve onunla birlikte İngiltere'ye giren adamların, mirasımızın yetkisine göre her iki yılda bir deniz yoluyla göndermekle yükümlü oldukları geri dönüşlerinin yirmide birinin bu işe tahsis edilmesinin iyi olduğunu düşündüğümüz için, bu işi kişisel olarak üstlenen adamlar bu parayı kendilerine saklasınlar. Diğerleri, yukarıda bahsedilen işin desteklenmesi için onu din değiştirmesi için kralın kendisine devredebilir. Bu hususların resmi otorite tarafından iki başlık altında emredilmesini sağlamanızı emrediyoruz: eğer varsa itiraz edenlere veya isyancılara karşı, dini kınama uygulayarak ve temyiz hakkını kaldırarak. Papalığımızın üçüncü yılında Lateran, Eylül Ayının Yokları'nda verildi. Aynı şekilde başpiskoposlara ve piskoposlara, başrahiplere, başrahiplere ve Fransa krallığı boyunca kurulan tüm şehirlere anlamda birkaç değişiklikte bir mektup yazıldı. 1.2.3 Honorius III, Ad colligendum zizania (1 Nisan 1219) (Horoy, cilt 3, sütunlar 185-6) Bu mektupta Honorius III, piskoposu Châlons'lu William'a, Fransa'nın güneyinde devam eden sapkınlık sorununu tanımlamak için buğday ve daralar gibi tanıdık İncil metaforlarını kullanarak (Matta 13:24 - 30) hitap etti. Geleneksel bir dil kullanarak, Hristiyanlığı baltadığını düşündüğü kâfir sapkınlara karşı sövüp sayıyor ve haçlıları övgü dolu ifadelerle İsa'nın askerleri olarak tanımlıyordu. Piskoposu Haç'ı üstlendiği ve Albigensian Haçlı Seferi'ne katılmaya adamlara liderlik etmeye hazır olduğu için övdü. Dahası, piskoposun çağrısına yanıt olarak Honorius, piskoposun yeterli kaynağı olmadığı ve parasal yardıma büyük ihtiyaç duyulduğu için, Fransa'nın güneyindeki kampanyalarını finanse etmek üzere Kutsal Topraklara Beşinci Haçlı Seferi için toplanan yirminci verginin tamamını elinde tutmasına izin verilmesi gerektiğini kabul ederek, Apostolik Makam'dan özel bir muafiyet tanıdı. Bu, kuzeydeki bir Fransız piskoposuna verilen çok önemli bir tavizdi ve Honorius'un, Kilise'nin Yakın Doğu'daki Müslümanlara olduğu kadar sapkınlığa karşı da mücadeleyi desteklemeye devam etmesinin hayati önem taşıdığına inandığını gösteriyor.

--- SAYFA 79 ---

PAPAL MEKTUPLAR · 56 · Châlons piskoposu William'a. İnsan ırkının düşmanının buğdayın ortasına ektiği deliceleri bağlamak için, Mesih'in emekçilerinin, yani Evanjelik gerçeğin vaizlerinin ve ortodoks inanç için gayretli olanların, O'nun İsmine düşmanlarını yakalayabilmeleri ve Katolik inancına karşı savaşanları erkekçe yenebilmeleri için sık sık bir araya gelmeyi üstlenmeleri gerekir. Çünkü şüphesiz, eğer Rab Mesih'in Hristiyanları ne ölçüde onurlandırdığına dikkatle bakarsak - vaftiz suyunda yenilediği bu adamların özellikle Kendisine ait olduğunu düşündüğünden - O, onları böyle bir tanımlama ayrıcalığıyla güçlendirmesi gerektiğini kutsal kutsallığın kefareti ile belirlemiştir, böylece büyük bir yaralanmaya maruz kalmayalım ve hiçbir hakarete maruz kalmayalım. Bu konuyla ilgili olarak, Albigensianların sinagogundan hatalı bir şekilde çıkan efendileri gibi, Hristiyan isminin açıklığını lekelemek, daha doğrusu karartmak konusunda gayretli olan skandal kafirlerin utanç verici skandalları. Bu nedenle, tıpkı mektuplarınızda belirttiğiniz gibi, Rab'bin evi için olan gayretiniz sizi haksız yere tüketmiyor ve bu tür günahkarların sapkınlığını karıştırmak için omuzlarınıza yapıştırılmış Haç işaretiyle kendinizi silahlandırılıyorsunuz. Rab'bin mirası olan tarladan deliceleri söküp atarak yanınızda güçlü savaşçılar getirmek üzere olan sizler, bu daraları yakılmak üzere demetler halinde bağlayabilirsiniz. Rabbin ambarına nakledilecek olan buğdayı kendileri muhafaza edecekler. Ancak gerçekte, sizin de söylediğiniz gibi, ağır bir sorumluluk yükünün altında ezildiğiniz ve kendi yetenekleriniz bu kadar büyük bir işi tamamlamaya yeterli olmadığı için, havarilerin yardımı için yalvardınız. Ancak vicdan azabı çekmeden bu tür işlerle ilgilenemeyecek olsak da, yine de elimizden geldiğince dualarınızı dinlemek istiyoruz. Kutsal Toprakların yardımına göndermek üzere olduğunuz sofranızda oturanların, toplanan ve toplanacak olan gelirlerinin yirmide birinin özel bir lütufla bağışlanmasını iyi düşündük. Dolayısıyla, bahsettiğiniz işi ilerletmek için harcamanız gereken paralar konusunda, Huzurlu Majestelerine kesin bir havarisel taviz verilmiştir. Kardeşliğinizi uyarıyoruz ve sizi Rab adına teşvik ediyoruz ki, yukarıda adı geçen sapkınlara boyun eğdiren Mesih'in askerlerine yardım edesiniz, böylece onlar, Tanrı'nın yardımıyla, sizin yardımınızın ve halkınızın yardımının onlara yardım edeceğini kendi gözleriyle görebilsinler ve Rab'be layık övgülerle, sizin basiret ve ilginizin gayretini övebilelim. Papalığımızın üçüncü yılında, Nisan ayının Kalends'i Lateran'da verildi.

--- SAYFA 80 ---

H ONORIUS III · 57 · 1.2.4 Honorius III, Justis petentium desiderio (3 Haziran 1220) (Horoy, cilt 3, sütunlar 445-6) Bu mektubun alıcısı, Toulouse kontu Montfortlu Amalric ve haçlı seferi lideri Montfortlu Simon'un oğluydu. Haçlı orduları Fransa'nın güneyindeki toprakları ele geçirdiğinde Simon, papalığa, haçlı seferinin papalığa bağlılık ve Katolikliği savunmak amacıyla yürütüldüğünün bir işareti olarak, fethedilen topraklardaki her evden üç dinarın her yıl Kilise'ye verileceği sözünü vermişti. Haçlılar 1218'de Toulouse'u kuşatırken Simon öldürüldü ve Amalric haçlı seferinin liderliğini devraldı. Bu nedenle III. Honorius, bu mektupta Amalric'in, daha önce babası tarafından fethedilen ve haçlı orduları tarafından istila edilen güney Fransa'daki tüm bölgelerin gerçekten de gerçek sahibi olduğunu doğruladı. Innocentius III, bu toprakları 1215'teki Dördüncü Lateran Konseyi'nde resmen Simon'a vermişti. Innocentius'un Kayıtlarına yapılan atıf, Honorius'un Aziz Petrus tahtındaki selefinin yazılarına atfettiği önemi ve kendi kitabını yazarken ilham ve rehberlik için onun mektuplarına nasıl baktığını ortaya koyuyor. Montfort'lu Amalric'e, Toulouse kontu. Gereken mutabakatı göstermemiz ve aklın yolundan sapmayan sözlerimizi kalıcı bir etkiyle yerine getirmemiz, dilekçelerinizin haklı isteklerine layıktır. Elbette, iyi anılara sahip selefimiz Papa Innocent'in Kayıtlarında, Béziers, Carcassonne ve Albi şehirlerinin ve Rab'bin, şanlı babanızın ve Hristiyan ordusunun ellerine verdiği diğer sapkın toprakların, ordularının komutanlarının, bu şehirlerin Apostolik elçilerin tavsiyesi üzerine kontrol edilmesi konusunda anlaştığı aynı adama, yani babanıza düşeceğini bizzat doğruladığının kaydedildiğine dikkat çekiyoruz. Bkz. Ve Innocentius, mirasçılarının Katolik inancına bağlı kalmaları ve Apostolik Makam'a bağlı kalmaları koşuluyla bu kuralı onayladı. Kafirler ve onların iltifatçıları, inananları, savunucuları ve sığınakları dışında, kanun uyarınca ilgili olan önde gelen lordlara ve diğerlerine gelince, babanız, Apostolik Makam'a ve kutsal dine bağlılıkla bu toprakların diğerlerinden korunmasını düzenlediğinin bir göstergesi olarak, aynı topraktaki evlerin her biri için her yıl üç dinar Roma Kilisesi'ne söz verdi. Aynı selefimiz, genel konseyde, Haçlıların Montauban ve Toulouse ile birlikte sapkınlardan, onların inananlarından, iltifatçılarından ve sığınmacılarından elde ettikleri toprakların parçalanması ve Katolik erkeklere yönelik hakları her yönüyle korunacak şekilde yukarıda adı geçen kontu verilmesi gerektiğine karar verdi.

--- SAYFA 81 ---

PAPALIK MEKTUPLARI · 58 · kadınlar ve onların kiliseleri, böylece onu, adil bir şekilde kendisinden alınması gereken erkeklerden uzak tutmalıdır. Biz, sizin adil dualarınıza boyun eğerek, havarisel yetkiyle ve o adamın örneğine atıfta bulunarak, adı geçen selefimizin babanıza ve onun mirasçılarına onayladığı bilinen toprakları size ve mirasçılarınıza onaylıyoruz ve bunu mevcut belgenin himayesi ile onaylıyoruz. Gerçekten de, genel konseyde aynı babanıza verilmesi ve diğer konularda görevden alınmasına karar verdiği hususlarda, size ve mirasçılarınıza sürekli destek sağlıyoruz. Bu nedenle hiç kimsenin bu mektuba aykırı hareket etmesine izin verilmemelidir. Papalığımızın dördüncü yılında, Lateran III Nos Haziran'da verildi. 1.2.5 Honorius III, Quum quidam Christianae (7 Haziran 1221) (Horoy, cilt 3, sütun 844) 1221 tarihli bu kısa ve pratik mektubunda III. Honorius, Fransa'nın güneyindeki elçisi Porto piskoposu Saint Angelo'lu Kardinal Romanus'a hitap ediyordu. Bir 'İsa Mesih Milisleri' kurulması için yapılan dilekçenin ardından papa, Romanus'a bir mektup yazarak, varoluş nedeni Fransa'nın güneyindeki sapkınlığa karşı olacak yeni bir Askeri Düzen kurması talimatını verdi. Amaç, on ikinci yüzyılda Payensli Hugh tarafından kurulan Tapınak Şövalyeleri Tarikatı'nın Kutsal Toprakların savunulması için Müslümanlara karşı savaşması gibi, üyelerinin de kafirlere karşı savaşmasıydı. Katılanların Romanus'un onayladığı dini uygulamaları takip etmelerine ve Tapınakçılar gibi yaşamalarına izin verilecekti. Herhangi bir karışıklığı veya olası rekabeti önlemek için Honorius, yeni Tarikat'ın Tapınakçılar üzerinde herhangi bir yargı yetkisine sahip olmayacağını, aksi takdirde Tapınakçılar bunu kabul etmeyeceklerini belirtti. Bununla birlikte, sonraki papalık mektuplarında İsa Mesih'in Milislerinden daha fazla bahsedilmiyor, bu da Tarikatın harekete geçmek için yeterince halk desteği sağlamadığını gösteriyor. Bu mektuptaki retorik eksikliği, Innocentius III'ün yazışmalarındaki süslü dille tam bir tezat oluşturuyor. Porto piskoposu Romanus'a. Hristiyan inancına bağlı olanlardan bazıları, Narbonne eyaletinde bir askerler Tarikatının kurulmasını arzuluyor; bu askerler, tıpkı Tapınakçıların Doğu bölgelerinde Sarazenlere karşı savaşması gibi, bu bölgelerde de barış, inanç ve dini özgürlük uğruna sapkın ahlaksızlığa karşı mücadele etmeleri gerekiyor. Onaylanmış dini uygulamalara göre bu tür bir Tarikat kurma yönündeki övgüye değer arzularına havarilerin lütfunu bahşederek, orada bulunanların yetkisi üzerine sınırsız gücü size teslim ediyoruz. Ama yaşam tarzını seçen adamlar

--- SAYFA 82 ---

H ONORIUS III · 59 · yukarıda adı geçen askerlerin (Tapınakçılar) yaşamayı seçmiş oldukları, tesadüfen kasıtlı bir seçimle kendilerini tabi kılmak istemedikleri sürece, onlar üzerinde hiçbir yargı yetkisine sahip olmayacaktır. Papalığımızın beşinci yılında, Lateran VII Ides Haziran ayında verilmiştir. 1.2.6 Honorius III, Cum saygıdeğer fratres (15 Kasım 1221) (Horoy, cilt 4, sütun 24 – 5) 1221'de III. Honorius, Haçlı seferlerinin vergilendirilmesi konusunda Rheims eyaletinin başrahiplerine, başrahiplerine, diyakozlarına, başdiyakozlarına, piskoposlarına ve din adamlarına hitap etti ve ayrıca Rheims başpiskoposuna çok benzer bir mektup gönderdi. ve onun acı dolu raganları. Bu, papanın üç yıl boyunca Albigensian Haçlı Seferi için tüm Fransa'daki din adamlarından yirmide bir vergi alınmasını talep ettiği bir dizi mektubun ilkiydi. Dolayısıyla bu çok önemli bir bağıştı ve Honorius'un sapkınlığa karşı yürütülen haçlı seferini ne kadar önemli gördüğünü gösteriyor. Daha önce Honorius, yalnızca güney Fransız piskoposluklarının, kafirlere karşı yürütülen haçlı seferi için Kutsal Topraklara başlangıçta taahhüt edilen yirminci verginin tamamını kullanmasına izin vermişti - onun 'Deo in cuius' mektubuna bakınız (1.2.2). Politika değişikliğinin nedeni, Dimyat limanının kaybedilmesiyle Beşinci Haçlı Seferi'nin artık sona ermesiydi, bu da tüm kaynakların Albigensian Haçlı Seferi'ne odaklanabileceği anlamına geliyordu. Honorius, yalnızca belirli mesleklerin ve dini tarikatların vergi ödemesinden muaf tutulacağını şart koştu ve Rheims başpiskoposuna yazdığı mektubunda, kundakçıların ve huzuru bozanların haçlı seferine katılabilmeleri için günahlarından aklanması gerektiğine karar verdi. Rheims eyaleti genelinde yerleşik başrahiplere, başrahiplere, diyakozlara vb. Saygıdeğer kardeşlerimiz, Rheims başpiskoposu, Apostolik Makam elçisi ve onun seçmenleri, bizim vekâletimizin yetkisiyle - biz de başpiskoposun kendi vilayeti ve Rheims vilayetlerinde hem hoşgörü hem de diğer konularda hareket etme yetkisini verdik, böylece Fransa'nın güneyinin bazı kısımlarında yürütülmekte olan inanç işinin desteklenmesine ilişkin her şeyi nasıl hızlandıracağını bilsin. - kendilerinin ve Rheims eyaletinde yerleşik tüm din adamlarının, kolaylıkla hesaplanamayan avcılık ve balıkçılık vergileri hariç olmak üzere, yukarıda bahsedilen işlerin hafifletilmesi için kilise gelirlerinin yirmide birini üç yıllık bir süre için bir araya getirebilmeleri konusunda kendi toplumsal konseyleri ve fikir birliğiyle. Ve aynı zamanda, yalnızca Sistersiyenler, Tapınakçılar, Hastaneciler ve Misafirperverler hariç, tüm dindarlara da böyle bir yük yükleyecekler.

--- SAYFA 83 ---

PAPAL MEKTUPLAR · 60 · Karthuslular. Aynı başpiskoposa sınırsız yetki veren, havariyel otorite tarafından dikkatlice hazırlanmış olan bu kanunu, temyiz hakkının kaldırılmasıyla, eğer varsa, retçilerin kanonik hükümlere uygun olarak yirminciyi ödemek zorunda kalabileceğini onaylıyoruz. Ve bu nedenle, Ekselanslarına, havariyel mektuplar aracılığıyla, bu yirminciyi cömertçe ve özgürce ödeyebilmeniz için emrediyoruz; bu, aksi takdirde bu zor ve kritik anda yerine getiremeyeceğiniz bir görevdir. Papalığımızın altıncı yılında, Aralık ayının XVII. Kalends'inde Lateran'da verilmiştir. Hemen hemen aynı şekilde, bu konu hakkında Rheims başpiskoposu ve destekçilerine bir mektup yazıldı: 'Başpiskopos kardeş, sana kendi eyaletinde ve Rouen eyaletlerinde hoşgörü olarak hareket etme yetkisini verdiğimiz yetkilerimizin yetkisiyle,' vb. yukarıdaki 'ihtiyatlı bir şekilde yapılmış olarak, havariyel otorite ile onaylıyoruz ve bunu mevcut olanın desteğiyle onaylıyoruz. Mektup, Apostolik Makam'ın kesin bir yetkisiyle size, başpiskopos kardeş, eğer varsa retçileri zorlama konusunda serbest yetki veriyor' vb. yukarıda 'zorunlu olabilir'e kadar. Ayrıca, bu unutulmaz işe yardımcı olmaları için onları daha etkili bir şekilde teşvik edebilmeniz için, size bu mevcut mektupların yetkisiyle, Kilise ve elçiliğimizin formülüne göre, kundakçıları ve şiddet içeren eylemlerde bulunanları temize çıkarma yetkisini bir lütuf olarak veriyoruz. Yukarıdaki gibi tarihlendi. 1.2.7 Honorius III, Dignas Deo laudes (13 Aralık 1223) (Horoy, cilt 4, sütunlar 483 – 4) Bu mektupta Honorius III, 1223'te Fransa kralı olan VIII. Louis'e hitap ederek onu Albigenian Haçlı Seferi'ne katılmaya teşvik etti ve onu bu davaya alenen bağlılığından dolayı son derece Hristiyan bir kral olarak tanımladı. Honorius, haçlı seferini desteklemek için babasının kasasından on bin mark gümüş gönderdiği için krala övgüde bulundu ve ayrıca krala daha fazla yardım etmek için kendisi ile İngiltere Kralı III. Henry arasındaki barış anlaşmalarının genişletilmesini kolaylaştırma niyetinde olduğuna söz verdi. Bu, Louis'in 1216'da İngiltere'yi işgal ettiği ve başlangıçta başarılı olmasına rağmen mağlup edildiği ve 1217'de barış yapmaya zorlandığı anlamına gelir. Louis, 1219'da Fransa'nın güneyindeki haçlı seferlerine zaten katılmıştı, ancak kampanyanın başarısı sınırlıydı. Ancak bu mektubun ardından bir kez daha sefere çıkmayı kabul etti. Bunu yaparak dindarlığını gösterdi ve kendisini, papanın haçlı seferine katılma çağrılarını defalarca görmezden gelen babası II. Philippe Augustus'tan farklılaştırarak, aynı zamanda kral olarak yeni otoritesini de vurguladı. İronik bir şekilde, 1224'te Honorius

--- SAYFA 84 ---

HONORIUS III · 61 - Louis'in öfkesine rağmen haçlı seferinin ertelenmesi çağrısında bulundu, ancak 1225'te haçlı seferi hoşgörüsünü yeniden yeniledi ve Louis 1226'da haçlı seferine liderlik etti ve sefer sırasında Avignon'da öldü. Frankların kralı Louis VIII'e. Tanrı'ya yerinde övgüler sunuyoruz ve size büyük şükranlarımızı sunuyoruz, çünkü tıpkı Porto piskoposu saygıdeğer Kardeşimiz Conrad'ın bizim ve kardeşlerimizin huzurunda önerdiği gibi, taç giyme töreninizi takip eden ilk günlerde, soyundan olduğu kadar Hristiyan bağlılığı konusunda da seleflerinizi taklit ettiniz. Ve kaygının sizi yordduğu ölçüde, özellikle de İsa'nın işini ve kamu yararını herhangi bir özel çıkarın önüne koymak, Albigenliler meselesinde, Ortodoks inancına herhangi bir zarar gelmesi sizi üzdüğü sürece, kendi adamlarınızın yardımına gelmemesi nedeniyle aynı işin zarar görmesine izin vermektense, davanızda başarısızlığa uğramaya istekli olduğunuzu kamuoyuna ilan ederek, çoğu Hristiyan prensin iyi niyetini gösterdiniz. Bu nedenle, eyleminiz vesilesiyle, size bırakılan aynı işle bizzat ilgilenerek bu işe olan desteklerini geri çeken piskoposlara ve diğerlerine yardımsever ve nazik bir izin verdiğiniz. Kısacası, bu konunun öneminden etkilendiğiniz ve yeri geldiğinde, bunun harekete geçilmesini talep ettiğiniz için, ünlü babanız Philip'in sadakalarından bu işe yardımcı olmak için on bin mark gümüş gönderdiniz. Bu nedenle, bu konuda ruhunuzu bu kadar çabuk harekete geçiren Kişinin, Ekselanslarından gelen diğer mektuplarda talep ettiğimiz gibi, bu işi kendiniz üstlenebilmenizi ve O'nun adını övmek ve şerefini ve refahınızı artırmak için bu işi mutlulukla başarabilmenizi sağlayacağına güveniyoruz ve Yüce Majestelerine umuyoruz. Ve aslında biz, şu an için, daha kolay bir şekilde ilahi teşekkür ve Apostolik Makam'ın teşekkürlerini kazanabileceğiniz veya krallığınızın durumu ve şerefiyle ilgili başka herhangi bir şey yapabileceğinize inanmıyoruz. Geri kalanına gelince, İsa Mesih'in işlerine daha etkili ve özgür bir şekilde katılabilmeniz için sizinle İngiltere'nin ünlü kralı Mesih'teki en sevgili oğlumuz arasındaki ateşkesleri uzatmayı öneriyoruz. Papalığımızın sekizinci yılında, Aralık ayının Ides'inde Lateran'da verildi. 1.2.8 Honorius III, Mirabiles elationes maris (15 Şubat 1225) (Horoy, cilt 4, sütunlar 781–4) 1225 tarihli bu uzun mektubunda III. Honorius, tüm Fransa'nın başpiskoposlarına, piskoposlarına ve piskoposlarına hitap ederek derin endişesini gösterdi.

--- SAYFA 85 ---

PAPAL MEKTUPLAR · 62 · ülkenin güneyinde süregelen sapkınlık sorunu hakkında ve 'barış ve inanç işinin' mevcut durumundan yakınma. Kilisenin sapkınlığa karşı mücadelesini anlatmak için geleneksel ve çok renkli İncil metaforları ve benzetmeler kullandı; bu görüntüler daha çok Innocentius III'ün yazışmalarında bulunurdu. Bunların en çarpıcılarından biri, Kilise'nin uzun süredir devam eden ve popüler bir ortaçağ imgesi olan Aziz Petrus'un teknesinin (gemisinin) dalgalar üzerinde parlatılmasıydı. Bu mektupla Honorius, Albigenian Haçlı Seferi'ne tam anlamıyla bağlı olduğunu bir kez daha göstermişti. Gerçekten de, sapkınlığa karşı yenilenen bir hamlenin parçası olarak, papa, yeni mirasçısı Aziz Angelo'lu Romanus'un adaylığını duyurdu, ona geleneksel bağlama ve çözme yetkilerini verdi ve din adamlarından onu karşılamalarını ve çabalarında ellerinden gelen her şekilde ona yardım etmelerini istedi. Fransa krallığının başpiskoposlarına, piskoposlarına ve piskoposlarına. Denizin kabarması harikuladedir, ama yükseklerdeki Rab daha harikuladedir, çünkü dünyanın fırtınalarının dalgaları Petrus'un gemisine, yani Kilise'ye doğru kabardıkça, Rab de aynı şekilde uyuyor gibi görünür ve onun fırtınalar ve dalgalar tarafından sarsılmasına, çalkalanmasına izin verir. Ancak O, kendi sadık halkının tüm yürekleriyle haykırışlarıyla harekete geçerek ayağa kalkar, rüzgarlara ve denize emirler verir ve büyük bir sükunet yaratır ki onlar bunu görerek ilahi güce saygı duysunlar. Gerçekten Narbonne eyaletlerinin ve çevre bölgelerin sefil durumu, aslında kalıcı sefalet, bizi endişeyle eziyet etti ve bizi şüphe içinde bıraktı. Aslında, bu kısımlarda sanki içeriden aşınmış gibi görünen barış ve inanç işine yardımcı olabileceğimiz yollar ve araçlar bulma konusunda endişeliydik. Ve biz, emeğimiz bozulduğu ve işe yaramaz hale geldiği için bu toprağın tamamen acı bir duruma dönüşmesinden ve - onun ekimine ne kadar sevgi dolu bir ilgi gösterilmiş olursa olsun - ondan arzu edilen demetleri geri alamamamızdan endişeleniyoruz. Çünkü hakkında "yukarıdan sık sık yağın yağmurları içen ve onu ekenler için uygun bir ürün üreten toprak, Rab'bin bereketini alacaktır" diye okuduğumuz o topraklara benzemiyor. Ama daha ziyade, hakkında hemen eklenen şeye benziyor: "Dikenleri ve devedikenini öne çıkararak kınanmıştır ve lanetlilere yakındır." . . İşte, soyluluğu ve karakteriyle öne çıkan, kararlılığı ve çalışkanlığıyla dikkat çeken, bizim için özellikle değerli olan ve diğer kardeşlerimiz arasında erdemle takdir edilen, Aziz Angelo'nun kardinal papazı, çok sevgili oğlumuz Romanus'un atanmasını sağladık.

--- SAYFA 86 ---

H ONORIUS III · 63 · burada, kendisine yol gösteren ilahi dindarlığın yardımıyla hataları düzeltebilir ve çarpıklıkları düzeltebilir, zararlı şeyleri parçalayıp sağlıklı olanları ekebilir ve uzun süredir ahlaksızlık dikenleri tarafından kuşatılmış olan, kötülük ve acı meyveleri sunan bu topraklarda, Tanrı'nın yetkisiyle dindarlık ve tatlılık meyveleri yeşertebilir. Ve bunları yapabilmek için, Frankların ve onun krallığının şanlı kralı İsa'daki en sevgili oğlumuz Louis'in yardımına ihtiyaç duyulduğundan ve Apostolik Makam, bu krallıktaki diğer işlerin aynı kardinale devredilmesinden dolayı - Fransa'nın güneyinde olduğu gibi bu krallıkta ve Tarentaise, Besançon, Embrun, Aix-en-Provence, Arles ve Vienne eyaletlerinde de benzer şekilde - resmi makamların bu görevi yerine getirmesinin iyi olacağını düşündük. Tanrı tarafından kendisine verilen pratik bilgeliğe göre, yıkma ve yıkma, inşa etme ve dikme, düzenleme, düzenleme, kurma, bölme ve yapılması gereken her şeyi yapma yetkisine sahip tam bir elçilik ona bahşedilecektir. Ve Majestelerine havarisel mektuplarla emrediyoruz ve kendisi Apostolik Makam'ın bir elçisi olduğu kadar - hatta onun tarafından temsil edildiğimiz için daha doğrusu - ona gayretle ve bağlılıkla davranmanızı kesinlikle emrediyoruz. Ve ona özenle ve sadakatle yardım ederek, onun sağlıklı uyarılarını ve emirlerini alçakgönüllülükle kabul etmenizi ve bunlara sarsılmaz bir şekilde uymanızı dilerim. Çünkü biz, O'nun isyancılara karşı haklı bir sebeple verdiği hükümleri geçerli sayacağız ve Tanrı'nın yetkisi aracılığıyla bu hükümlere dokunulmaz bir şekilde uyulmasını sağlayacağız. Papalığımızın dokuzuncu yılında, Mart ayının XV. Kalends'inde Lateran'da verilmiştir. Not 1 'Kutsal Toprakların İş'i', yani Beşinci Haçlı Seferi.

--- SAYFA 87 ---

· 64 · Bölüm 1.3 GREGORY IX Kullanılan baskı Les Registres de Grégoire IX, ed. L. Auvray, 4 cilt, Bibliothèque des écoles françaises d'Athènes et de Rome, 2. seri (Paris: Bocard, 1890 -1955). 1.3.1 Gregory IX, Ardenti desiderio aspirantes (21 Ekim 1228) (Auvray, cilt 1, s. 141-3) Papa Gregory IX, bu mektubu Fransız başpiskoposlarına, onların sof raganlarına ve piskoposluklarındaki diğer din adamlarına hitaben, selefleri Innocent III ve Honorius III'ün Albigensian'a bağışladığı hoşgörüyü yeniledi. Haçlı seferi. Gregory, Aziz Angelo'nun kardinal papazı olan mirası Romanus'un çalışmalarını övdü ve elçiliğini uzattığını belirtti. Kendi pahasına savaşanlara, kendileri adına kampanya yapmaları için başkalarına para ödeyenlere ve savaşmak için başkalarından para alan kişilere genel hoşgörüyü tanıdı. Ayrıca, yapılan yardımın nitelik ve niceliğine bağlı olarak, haçlılara yardım edenlere daha az müsamaha gösterdi ve özellikle Yahudi tefecilerin faaliyetlerinin kısıtlanmasına odaklanarak, haçlıların tefeciliğe maruz kalmaması gerektiğini ilan etti. Genel olarak tüm muhataplarına haçlı seferini teşvik etmeye ve desteklemeye devam etmelerini emretti. Rheims, Sens, Rouen, Tours, Bourges, Bordeaux, Auch, Narbonne, Lyons, Embrun, Tarantaise, Besançon, Aix-en-Provence, Arles ve Vienne başpiskoposlarına ve onların seçmenlerine ve piskoposluklarında yerleşik başrahiplere, rahiplere, papazlara ve diğer dini piskoposlara. Albigens topraklarını sapkın deformitelerden temizlemeyi arzularak, bir zamanlar Apostolik Makam tarafından haçlı seferine katılmış olanlara veya bu çaba için emek veren sadıklara tanınan hoşgörülerini yeniliyoruz. Ve biz bunun doğru olduğunu düşündük ki sevgili oğlumuz Romanus, Aziz Angelo'nun kardinal papazı, Apostolik Makam'ın elçisi,

--- SAYFA 88 ---

Gregory IX · 65 · bu işin doğasını ve koşullarını bilen ve bu konuda başka bir görevde verimli bir şekilde çalışmış olan biri, söz konusu iş nedeniyle ve Apostolik Makam'ın orada araştırması gereken diğer konular için piskoposluklarınıza bizim adımıza atanır. O, öğüt ve sağduyu konusunda olağanüstü, Frank krallığının onurunu seven ve bu işte gayretli bir adamdır. Apostolik Makam'da bizim için ne kadar gerekli olsa da ve orada bulunması da uygun olsa da, yine de projenin kendisi, zorluğundan dolayı, bu kadar iyi ve bu kadar büyük bir adamın gayretini gerektirdi. Ve böylece, Her Şeye Gücü Yeten Tanrı'nın merhametiyle ve kutsanmış havariler Petrus ve Pavlus'un otoritesine güvenerek, her ne kadar değersiz olsa da, Tanrı'nın bize bahsettiği bağlama ve çözme gücü sayesinde, bu emeği kendi şahsiyetleri ve masrafları kendilerine ait olmak üzere üstlenen herkese, kalplerinde gerçekten pişman oldukları ve sözlü olarak itiraf ettikleri günahlar için tam bir bağışlama olarak bağışlıyoruz. Ve onlara adil insanların ödülü olarak sonsuz kurtuluşun artacağını vaat ediyoruz. Üstelik oraya kendi şahsiyetleriyle değil, en azından masrafları kendilerine ait olmak üzere gitmeyi üstlenenler ve yeteneklerine ve niteliklerine göre uygun adamlar atayanların ve benzer şekilde, masrafları başkaları tarafından karşılanmasına rağmen yine de kendi şahsiyetleriyle oraya gidenlerin günahlarından dolayı tam bağışlanma kabul ediyoruz. Ayrıca, kendi mallarından o işin yardımına uygun bir şekilde bakan veya yukarıda belirtilen konularda uygun tavsiye ve yardımda bulunan herkesin, yardımlarının miktarı ve özverilerinin niteliği ile orantılı olarak bu indirimden pay sahibi olmalarını diliyor ve kabul ediyoruz. Açıkçası, onlar Cennetin İmparatoru'nun adil kararlarına bağlı kaldıkları ve özel bir imtiyazdan memnun olmaları gerektiği için, eğer oraya gidenlerden bazıları ödenmemiş faizi geri ödemeye kesin bir yeminle bağlıysa, alacaklılarını dini kınama yoluyla onları yaptıkları yeminden kurtarmaya ve faiz uygulamasından vazgeçmeye zorlayabilmeyi diliyor ve emrediyoruz. Fakat alacaklılardan herhangi biri onları faiz ödemeye zorlamışsa, siz de aynı kınama ile aynı kişileri faizi geri almaya zorlayabilirsiniz. Ayrıca, laik güç aracılığıyla Yahudilerin faizi geri almaya zorlanmasını ve faizi kaldırana kadar müminlerle ilişkilerinin engellenmesini sağlayabilirsiniz. Bundan böyle, eğer herhangi bir haçlı şu anda Yahudilere olan borçlarını ödeyemiyorsa, laik yargıçların onlara uygun bir erteleme sağlayabilmesi için emek harcamaya özen gösterebilirsiniz. Öyle ki, hac yolculuğunu yaptıktan sonra vefatları veya geri dönüşleri kesin olarak bilindikten sonra faiz ödeme zahmetine uğramasınlar. Ve aynı şekilde Yahudiler, gerekli harcamalar düşüldükten sonra kendilerinin bu arada toplayacakları gelirleri sermayeye eklemek zorunda kalacaklar. Ayrıca borçluları zorlayabilirsiniz

--- SAYFA 89 ---

PAPAL MEKTUPLARI · 66 · Haçlıların, Yahudilerin sahip oldukları borçları faizsiz olarak ödemelerini ve alacaklılarını, borçların ödenmesi için önceden belirlenen sınırları gerektiği ölçüde genişletmeye teşvik etmelerini sağladı. Aslında, bazılarının söz konusu kafirlere karşı üstlendikleri haçı kendi yetkileri doğrultusunda indirdikleri söylendiğine göre, onları yeniden başlamaya zorlayabilirsiniz. Bu nedenle, sağduyunuzu uyarıyor ve sizi Rab İsa Mesih adına teşvik ediyoruz; orada bulunanların yetkisine dayanarak, yukarıda belirtilen tüm şeyleri size tabi olan halklara özenle sunmayı ve onları, yukarıda belirtilen işlere maddi mallar ve insan kaynakları açısından yardım etmeye yönlendirmeyi, sorumluluğunuzun bir parçası olarak kabul edilen her konuda, yukarıda belirtilen ayrı ayrı makaleleri tek tek titizlikle takip etmenizi emrediyoruz. Öyle ki, bu kadar dikkatli ve özenli davranarak, hayırseverliğinizin coşkusu, en yakınlarınızı bile alevlendirebilir ve bugün bizden teşekkür, gelecekte de Tanrı'dan bir ödül alabilirsiniz. Papalığımızın ikinci yılında Lateran'da verildi. 1.3.2 Gregory IX, Licet alia vice (Haziran/Temmuz 1228) (Auvray, cilt 1, s. 143 – 4) Bu mektupta Gregory IX, Aziz Angelo'nun kardinal papazı olan mirası Romanus'a hitap etti. Gregory'nin selefi III. Honorius, Romanus'u Fransa'nın güneyi için olduğu gibi Fransa krallığı için de mirasçı olarak atamıştı. Gregory, Romanus'a, bölgedeki sapkınlığa karşı yaptığı önemli çalışmalarından dolayı Fransa'nın güneyindeki elçiliğini yenilediğini ve oradaki çalkantılı siyasi ve dini duruma mutlu bir sonuç bulmak amacıyla Apostolik Makam adına hareket etmesi için ona tam yetki verdiğini hatırlattı. Gregory özellikle elçisinden, haçlı seferini sona erdirmek amacıyla savaşan taraflar arasındaki müzakereleri sonuçlandırmasını istiyordu. Romanus'un diplomatik çabaları sonunda 1229 Paris Barışı'na yol açtı; bu barışla Toulouse'lu Raymond VII, Kilise ile barıştı ve Fransa Kralı IX. Louis'e sadakat yemini etti. Gelecekte Gregory, sapkınlıkla mücadelede alternatif bir yöntem olarak, dilenci tarikatların önderlik ettiği papalık engizisyonunun kurulmasını teşvik edecekti. Apostolik Makam'ın elçisi Aziz Angelo'nun kardinal diyakozu Romanus'a. Başka bir zamanda, selefimiz, iyi anılara sahip Papa Honorius, sizi barış ve inanç işleri adına ve Apostolik Makam'ın orada araştırmayı düşündüğü diğer konularla ilgili olarak Fransa Krallığı'na, Albigen topraklarına ve yakın bölgelere sonradan mirasçı olarak atadığında, bu işi kendinize büyük bir kişisel maliyetle ve çok büyük maliyetlerle karlı bir şekilde sürdürdünüz.

--- SAYFA 90 ---

Gregory IX · 67 · emek. Ancak meselenin kendisi, zorluğu nedeniyle kişisel olarak hazır bulunmanızı gerektirdiğinden, danışmanlık ve sağduyu konusunda olağanüstü bir adam olduğunuzdan, aynı işte tutkulu olduğunuzdan ve işin doğasını ve koşullarını tam olarak anladığınız için, oraya tekrar atanmanızı ayarladık. Ve Apostolik Makam'da bizim için ne kadar gerekli olursanız olun ve orada bulunmanız uygunsa, size tam bir elçilik görevini teslim ettik ve size verilen bilgeliğe göre yapılması gerektiğini düşündüğünüz her şeyi yok etmek ve kökünü kazımak, dağıtmak ve dağıtmak, inşa etmek ve dikmek, elden çıkarmak, emretmek, kurmak, bölmek ve yapmak için tam yetki verdik. Bu nedenle, havarisel mektuplar aracılığıyla, uzun zaman önce başlamış olan bu işi kendi takdirinize bağlı olarak alışılmış bir gayretle takip etmenizi emrediyoruz, böylece İlahi Lütuf önderliğinde ve öngörünüze eşlik eden coşkuyla mutlu bir sonuç elde edilebilir. Çünkü size ve aynı işe, Tanrı'nın yardımıyla elimizden geldiğince yardımcı olacağız, böylece asilere karşı rasyonel olarak getireceğiniz kararları geçerli sayacağız ve Tanrı'nın yetkisiyle, Apostolik Makam'dan alınmış gibi görünen herhangi bir ayrıcalık veya hoşgörü olmadan, bu kararların dokunulmaz bir şekilde yerine getirilmesini sağlayacağız. Papalığımızın ikinci yılında Perugia'da verildi.

--- SAYFA 91 ---

· 68 · Bölüm 1.4 MASUM IV Kullanılan baskı Bullarium Ordinis FF Praedicatorum, editörler T. Ripoll ve A. Bremond, 8 cilt (Roma: Ex Typographia Hieronymi Mainardi, 1729-40). 1.4.1 Innocent IV, Ad extirpanda (15 Mayıs 1252) (Bullarium Ordinis FF Praedicatorum, cilt 1, s. 209-12) 1252 yılında Innocent IV (1243 - 54) bu mektubu İtalya genelindeki şehirlerin podestàlarına, rektörlerine, konseylerine ve komünlerine yazdı. ruhun katilleriydi ve onlara gerçek hırsızlardan ve katillerden daha iyi davranılmaması gerektiğini ilan etti; bu, seleflerinin bir kısmı tarafından kullanılmış olan kafirler ve diğer suçlu türleri arasında tanınmış bir benzetmeydi. Artık sapkınlığa karşı soruşturma sürecinin kullanılması yalnızca Fransa'nın orta ve güneyinde değil, aynı zamanda kuzey ve orta İtalya şehirlerinde de yaygınlaşmıştı. Soruşturma prosedürleri ilk kurulduğunda, din adamları olarak engizisyon görevlilerinin, bilgi veya itiraf almak amacıyla sapkınlara veya sapkınlıktan şüphelenilen kişilere işkence yapmasına izin verilmiyordu; bunun yerine, işkence yalnızca laik mahkemelerdeki sıradan yargıçlar tarafından kullanılabilirdi. Ad extirpanda devrim niteliğinde bir kararnameydi çünkü papalık ilk defa dini soruşturma süreçlerinde işkencenin kullanılmasını onayladı. Yine de Innocentius, sorgulayıcıların bu işkenceyi yapmasına izin vermedi; bunun yerine bu iş sıradan görevliler tarafından yürütülecekti. Sadece dört yıl sonra, 1256'daki kararname Ut müzakeresinde IV. Alexander (1254 - 61), engizisyon görevlerini yerine getirirken (işkence dahil) herhangi bir kanonik usulsüzlükle karşı karşıya kalmaları halinde sorgulayıcıların birbirlerini temize çıkarmalarına izin verdi.² Böylece işkence ancak on üçüncü yüzyılın ortalarından itibaren dini soruşturma prosedürlerinin kabul edilen bir parçası haline geldi.

--- SAYFA 92 ---

INNOCENT IV · 69 · Innocent IV, İtalya şehirlerinin podestà'larına, rektörlerine, konseylerine ve komünlerine. Düşmanın bu zamanlarda daha özgürce ekim yapması nedeniyle her zamankinden daha fazla filizlenen sapkın kötülük demetini Hristiyan halkının ortasından söküp atmak için, bize emanet edilen özene göre çok daha titizlikle çalışmayı öneriyoruz; bu kafirleri ne kadar yıkıcı bir şekilde ihmal edersek, onlar Katolik tohumunu yok etmeye o kadar çok yayılırlar.³ Ama insanların bu tür emekçilere karşı ayaklanmasını istiyoruz. Kötülük ve Kilise oğullarının ve ortodoks inanç için gayretli olanların bize bağlı kalması için, sapkın salgının ortadan kaldırılması için, aynı inancın sadık savunucuları olarak sizin de titizlikle uymanız gereken bazı yasalar çıkardık. Bu kanunlar tek tek aşağıda yer almaktadır. Bu konuyla ilgili olarak herkese, havarisel mektuplar aracılığıyla, her bir kişinin ayrı ayrı bu kanunların yasa kodlarına yazılmasını ve hiçbir zaman kaldırılmamasını sağlamasını emrediyoruz, böylece bu kutsal Kiliseye karşı çıkan her sapkınlığa karşı, bu kanunlara uygun olarak hiçbir ihmal olmadan ilerleyebilirsiniz. Geri kalanına gelince, sevgili oğullarımıza, eyalet başrahibine ve Engizisyoncu kardeşlerimize, Lombardiya'daki, Ancona Yürüyüşlerindeki ve Romagna'daki Vaizler Tarikatı'nın sapkın ahlaksızlığını, vekâletname niteliğindeki mektuplarımızla, halkınızı teker teker, kişileri aforoz ederek ve herhangi bir itiraz hakkı olmaksızın topraklarda yasaklama yoluyla bu meseleye katılmaya zorlamaları gerektiğini duyurduk.⁴ O halde bunlar, tüzükler: Lombardiya, Romagna veya Ancona Hudutları'nda, şu anda veya gelecekte şehirde veya başka yerlerde görevli olan sulh yargıcının veya Rektörün dikkatle yargılama yapmasına ve harekete geçme konusunda hiçbir isteksizlik olmaksızın bunlarla dokunulmaz bir şekilde ilgilenmesine karar verdik. Ve bunları koruyacak ve yönetiminin tüm süresi boyunca, hem şehirde hem de hükümdarlığının olduğu yerde, kendi otoritesine tabi olan topraklarda, hem aşağıda yazılanların tümü hem de kötü sapkınlığa karşı ilan edilen diğer dini ve medeni kanun ve kanunların tümü ve her biri tarafından bunlara uyulmasını sağlayacaktır. Ve bunlara tam olarak uyulmasının yanı sıra, Podestàs konseyindeki herhangi birinden veya yönetimde başarılı olanlardan yemin alacaklardır. Eğer biri bunu yapmak istemezse, hiçbir şekilde Podestà veya Rektör olarak değerlendirilmesine izin vermeyin ve Podestà veya Rektör olarak ne yapmış olursa olsun, hiçbir içsel yaptırıma sahip olmayacaktır. Ve hiç kimse, taraftarını ödünç vereceğine dair yemin etmiş olsa bile, onlara uymakla yükümlü olmasın. Ancak Podestà veya herhangi bir Rektör, kendi görevlerinin yanı sıra bunların hiçbirinde veya herhangi birinde hizmet etmek istemezse veya bunları ihmal ederse

--- SAYFA 93 ---

PAPAL MEKTUPLARI · 70 · Yalan yere yemin etmek ve sürekli olarak alçaklık yapmaktan dolayı reddedilen kişi iki yüz marklık bir cezaya çarptırılsın; bu ceza kendisinden herhangi bir bağışlama olmaksızın alınacak ve tamamen Topluluğun kullanımına yönlendirilecektir - yalancı şahit ve kötü niyetli biri olarak ve sapkınları kayıran ve inançta bir şüpheli olarak bile olsa, onun yönetiminin şerefi ve görevinden alınmasına izin vermeyin: ne de onu göz önünde bulundurun Podestà veya Rektör hiçbir yerde veya geri kalan günlerinde herhangi bir onur derecesine terfi etmez veya herhangi bir amaç için kamu görevi üstlenmez. . . Ayrıca aynı Podestà veya Rektör, yönetiminin başlangıcını takip eden üçüncü gün içinde, dürüst ve Katolik on iki kişiyi ve iki noteri ve iki hizmetçiyi veya kendisi mevcutsa ve dahil olmak istiyorsa piskoposluk piskoposu gibi gerekli sayıda kişiyi atamakla yükümlü olmalıdır. Ve eğer orada aynı Tarikatlardan oluşan bir kurul varsa, iki Rahip Vaiz ve iki Fransisken'in başrahipleri tarafından görevlendirilmesine karar verecekler. Nitekim sapkın erkek ve kadınları yakalayıp mallarını almak, mallarının başkaları tarafından götürülmesini sağlamak için bu şekilde kurulmalı, seçilmeli, hem şehirde hem de kendi yetki alanlarının tamamında bu işlerle ilgilenmeli ve tam yetkiyle güçlendirilmelidirler. Ve esirleri getirmeli ve onların piskoposluk piskoposunun, onun vekillerinin veya engizisyoncuların yetkisine verilmesini sağlamalıdır. . . Bunun yanı sıra, Podestà veya Rektörün, bedenlerine ve yaşamlarına zarar vermeden, esir tuttuğu tüm kafirleri - sanki bunlar gerçekten hırsızlar ve ruh katilleri ve Tanrı'nın Kutsal Ayinleri ve Hristiyan inancının hırsızlarıymış gibi - hatalarını açıkça itiraf etmeye ve tanıdıkları diğer kafirleri suçlamaya ve mallarını yasaklamaya ve aynı şekilde soyguncular ve onların savunucularını suçlayan iman kardeşlerini ve onları kabul edenleri ve onların savunucularını suçlamalarına izin verilmelidir. Dünyevi şeylerin hırsızları, suç ortaklarını suçlamaya ve işledikleri kötülükleri itiraf etmeye zorlanırlar. Gerçekten de, içinde sapkın bir erkek ya da kafir kadının bulunduğu herhangi bir ev, herhangi bir yeniden inşa olanağı olmaksızın temelden yerle bir edilmelidir - eğer efendileri onlar için ev bulunmasını ayarlamamışsa. Ve eğer aynı evin efendisi, o evin yakınındaki başka evlerin sahibi olursa, bu evlerin tümü aynı şekilde yıkılacak ve o evde bulunan ve komşu evlerde bulunan mallara el konulacaktır. Ve bu mallar, onları ele geçirenlerin kamu görevinde yer almadığı sürece, onları taşıyanların malı haline gelebilir. Üstelik, o evin sahibi, maruz kalacağı daimi rezilliğin işaretinin yanı sıra, şehirdeki veya o yerdeki topluluğa nakit olarak elli İngiliz sterlini hazır para ödeyecektir.

--- SAYFA 94 ---

INNOCENT IV · 71 · ödediyse, süresiz hapis cezasına çarptırılabilir. Aslında kafirlerin yakalandığı veya bulunduğu herhangi bir kalenin, şehrin komününe yüz pound ödemesi gerekir; ve elli poundluk bir kır evi; ve hem kale hem de şehir mahallelerinde, nakit olarak elli İngiliz poundu tutarında hazır para ödenecektir - eğer bu adamları kabul edenler üç gün içinde esirleri Podestà'ya teslim etmemişse. Aslında, yukarıda belirtilen diğer ceza ve aşağıda eklenen cezanın yanı sıra, sapkın bir erkek veya kadına tavsiyede bulunurken veya yardım ederken veya iyilik yaparken yakalanan kişi, o andan itibaren aynı yasa uyarınca sonsuza kadar rezil ilan edilecektir. Kamu görevlerine veya meclislere kabul edilemez, bu tür görevlere kimseyi seçemez ve tanık olarak görev yapamaz. Onun da vasiyetsiz olmasına izin verin ki ne özgürce vasiyet yapma hakkına sahip olsun, ne de kalıtsal mirası kabul etsin. Bunun yanı sıra, hiç kimse herhangi bir iş ilişkisinde kendi çıkarına hareket etmeye zorlanmamalı, kendisi de başkalarına karşılık vermeye zorlanabilir. Ancak şans eseri yargıcı olursa, verdiği cezanın hiçbir geçerliliği olmayacak ve herhangi bir davada herhangi bir nedenle kişilerin kendisi tarafından dinlenmesi sağlanamayacaktır. Avukat olması halinde hiçbir şekilde himayesi kabul edilmeyecektir. Noter ise hazırladığı belgelerin hiçbir faydası olmayacaktır. Ayrıca kafirlerin hatalarına inananlar da kafir gibi cezalandırılmalıdır. Bunun yanı sıra, Podestà veya Rektör, kafir olarak kötü şöhrete sahip olan veya yasaklanan tüm adamların isimlerinin aynı içerikli dört deftere kaydedilmesini sağlamalıdır; bunlardan birini şehrin veya yerin komünü tutabilir, diğeri piskoposluk piskoposunun elinde olacak, üçte biri Rahip Vaizi ve dördüncüsü Küçük Rahipler tarafından tutulacak. Ve isimlerinin yılda üç kez halka açık bir toplantıda törenle okunmasını sağlamalıdır. Ayrıca Podestà veya Rektör, sapkınların oğulları ve torunlarını ve onların alıcılarını, savunucularını ve iltifatçılarını titizlikle soruşturmakla yükümlü olmalı ve gelecekte onları hiçbir şekilde hiçbir kamu dairesine veya konseye kabul etmemelidir. . . Bu konuların yanı sıra, üzerinde anlaşmaya varılmış olan her şey, ister kanunlar ister kanunlar olsun - ve sapkınlara ve onların suç ortaklarına karşı, başka herhangi bir zamanda Apostolik Makam'ın otoritesi tarafından mahkum edilen başka kanunlar varsa - tek ve aynı içerikten oluşan dört ciltte yer almalıdır. Bunlardan biri her şehrin komününün kayıt ofisinde tutulmalı, ikincisi piskoposluk piskoposu tarafından, üçüncüsü Rahipler Vaizi tarafından, dördüncüsü ise sahtekarlar tarafından bir şekilde yozlaştırılmaması için Küçük Rahipler tarafından saklanmalıdır. Bu ferman, papalığımızın dokuzuncu yılında, Mayıs ayının ortasında Perugia'da verildi.

--- SAYFA 95 ---

PAPAL MEKTUPLARI · 72 · Notlar 1 Bir podestà, bir ortaçağ İtalyan kasabasındaki baş yargıçtı. Bir rektör aynı zamanda üst düzey bir şehir yetkilisiydi. 2 Alexander IV'ün Ut negotium'u (1256) için bkz. Malcolm Lambert, Medieval Heresy. Gregoryen Reformundan Reformasyona Popüler Hareketler, 2. baskı (Oxford: Blackwell, 1992), s. 101-2. 3 'Düşman' Şeytan'ı ifade eder. 4 'Vaiz Tarikatı' Dominiklileri ifade eder.

--- SAYFA 96 ---

Bölüm 2 TROUBADOUR ŞİİRİ

--- SAYFA 97 ---

Bu sayfa kasıtlı olarak boş bırakılmıştır

--- SAYFA 98 ---

· 75 · GİRİŞ Albigenian Haçlı Seferi'nde müzik bir silahtı. Les-Vaux-de-Cernay'li Peter, Haçlı piskoposlarının ve başrahiplerinin Moissac kuşatmasında mucizevi bir etki yaratacak şekilde 'Veni, Yaratıcı Spiritus' ilahisini söylediklerini söylüyor. 'Hostem repellas longius' ('Düşmanımızı ileri sürün') dizesini söylediklerinde kuşatma altındaki garnizon dağıldı (§§ 226, 351). Haçlı seferi şiirin siyasi boyutu olan topraklarda gerçekleşti. Bir yüzyıldan fazla bir süre boyunca ozanlar ve trobairitz (kadın şairler), aşkla ilgili olduğu kadar kendi zamanlarının siyasi ve ahlaki meseleleriyle ilgili yerel dilde şarkılar besteledi ve seslendirdi. Bu uluslararası bir saray olgusuydu: Lombardiya, Kastilya, Aragon ve daha uzak bölgelerdeki saraylarda ve şehirlerde ünlü ozanlar ağırlanıyordu. Albigenian Haçlı Seferi'nin başlıca oyuncularında yer alan Toulouse piskoposu, ozan Folquet de Marseille olarak başarılı bir kariyere sahipti. Eski Oksitanca, söylenen (lirik) şiire çok uygun olduğuna inanılan bir Roman diliydi. Dilbilgisini öğrenmesi kolaydı ve tüm Roman dillerini konuşanlar tarafından anlaşılabilirdi. Oksitanca dilini ve bu dilde nasıl şiir yazılacağını öğreten ilk kılavuzlar 1200-50 yılları arasında Katalonya, Sardunya ve Lombardiya'da üretildi. Bunlar bir Avrupa yerel dili için en eski gramer kılavuzlarıdır. Modaya uygundu ve zarif, soylu zevklerle eş anlamlıydı. Oksitanca lirik şiir yazma sanatına trobar ("bulmak") adı veriliyordu ve bu sanatın şairlerine trobadorlar ("bulanlar") adı veriliyordu. Ozanlar, joglar ("hokkabazlar", başka bir deyişle ozanlar) adı verilen, çeşitli şarkıcılar, müzisyenler veya yetenekli akrobatlar olan profesyonel şovmenlerle çalıştı. Eserleri günümüze ulaşan trobairitzler çoğunlukla evli soylu kadınlardı, ancak bazıları rahibe de olabilir (bkz. 2.2.7). Raimon de Miraval gibi bazı ozanlar, başka türlü güçlü saraylara erişemeyecek olan zavallı şövalyelerdi (bkz. 2.1.5). Peire Cardenal ve Tudela'lı William, şiiri yazar veya papaz olarak kariyerlerle birleştirmek için genellikle din adamı eğitiminden yararlandılar (aşağıdaki vidalara bakın). Gui de Cavaillon veya çift perdeli Tomier ve Palaizi gibi soylular ve milisler siyasi şiir bestelediler. Albigenian Haçlı Seferi bölgedeki patronaj ağını değiştirdi ve bu bölümde yer alan birçok ozan 1215'ten sonra yerleşik düzene geçmiş gibi görünüyordu.

--- SAYFA 99 ---

TROUBADOUR ŞİİRİ · 76 · Katalonya, Kastilya ve Lombardiya'da izleyici. Ancak lirik şiir, Oksitanca konuşulan bölgelerde on ikinci yüzyılın sonuna gelindiğinde zaten daha az popüler hale gelmişti; dolayısıyla bu, haçlı seferiyle hiçbir ilgisi olmayan bir gerilemeyi doğrulamış olabilir. İddia edilenin aksine ozan şiiri ne kilise ne de laik yöneticiler tarafından yasaklanmış ve bir yüzyıl daha şehirlerde olduğu gibi bazı saraylarda da varlığını sürdürmüştür. Ozanlar ve saray sevgisinin dili, siyasi ve diplomatik dünyada, Oksitanca konuşan veya Akdenizli patronları için açık olan, ancak gerçekçi fikirli kuzey Fransız haçlı seferi liderlerini şaşırtan bir rol oynadı (bkz. 2.5.1 ve 4.3.2). Ozan Uc de Lescura, şehir ve Toulouse mahkemesi ile bağlantılı çeşitli şair arkadaşlarından bahsetti (bu alıntı aynı zamanda dilin nasıl görüldüğüne dair de bir fikir veriyor): De mots rics no tem Peire Vidal ni N'Albertet de sa votz a ben dir ni N'Perdigon de greu sonet bastir, ni N'Pegulhan de chansos metr' en sal, ni de gabar sos chans N'Arnaut Romieu, ni de lausar Fonsalada son fi eu, ni N Pelardit de contrafar la gen, ni N Gualaubet de viular coindamen.¹ (Peire Vidal'ın asil sözlerinden, Albertet'in etkileyici sesinden, Perdigon'un zor bir melodi tasarlama tarzından ya da Pegulhan'ın aşkını nasıl renklendirdiğinden korkacak hiçbir şeyim yok. şarkılarından, Arnaut Romieu'nün övünge şarkılarından, ne Fonsalada'nın kendi bestesini övme tarzından, ne Pelardit'in başkalarını taklitlerinden, ne de Gualaubet'in zarif keman çalmasından.) Peire Vidal zamanının ünlülerinden biriydi; Bir kürkçünün oğlu olarak Lombardiya, Macaristan ve Kıbrıs'ta asil ve kraliyet saraylarında sahne aldı. Aimeric de Pegulhan'ın Lombardiya'da bir kafir olarak öldüğü söyleniyordu (aşağıdaki vidaya bakın) ama o tanınmış bir aşk şairiydi. Bunlar, enstrümantalist Gualaubet ve kısa süre sonra bir sokağa onun adını veren Toulousain ünlüsü empresyonist Pelardit ("Yanmış Saç") ile birlikte anılıyor. Arnaut Romieu ya övünme şarkısı türü olan gevezelik konusunda uzmanlaşmıştı ya da kendi sesiyle fazlasıyla gurur duyuyordu; Elias Fonsalada orta sınıf doğumluydu, bu yüzden onun 'emeğini övmesi' hakkındaki yorum muhtemelen ironiktir. Ünlü olsun ya da olmasın, Uc hepsine nezaketten En (Efendim) unvanını veriyor. Ozan şiirleri kronikler ya da chansons de geste değildir. Bir anlatıdan ziyade bir durumun anlık görüntüsünü sunuyorlar ve farklı yerlerden ve farklı yerlerden parçaların bir araya getirildiği derlemeler halinde korunuyorlar.

--- SAYFA 100 ---

GİRİŞ · 77 · dönem. Günah çıkarma şiiri de değildir. Retorik, dinleyicilerini övgü ve suçlama yoluyla ikna etme ve harekete geçirme bilimidir. Kamusal bir amaca hizmet eder ve yalnızca kendisi için yazıldığı dinleyicilerin fikirlerini ve önyargılarını temsil edebilir. Peire Cardenal'ın dediği gibi: 'Kelimeler arasında büyük bir ticaret var ve ben konuşmak için tutuldum, bu yüzden onları bol bol kullanmalıyım, çünkü 'kiralık bir dil asla yorulmaz'.² Her ne kadar bu şiirler kolektif ifadeler olsa da, romantik bir bakış açısıyla bir topluluğun, hele bir 'halk'ın ifadesi olarak görülmemelidirler. Auvergne, Aquitaine, Languedoc ve Provence'in beyleri kendilerini modern anlamda bir "ulus"un değil, öncelikle karmaşık aile ve bağlılık ağlarının üyeleri olarak algılıyorlardı. Basımlar Üzerine Bir Not Dört yüz altmış kadar adı geçen ozan ve bazı anonim şiirler var. Eserleri çoğunlukla chansonniers adı verilen kırk kadar parşömen ve kağıt el yazmasında hayatta kalmıştır. Bu ozan şiir koleksiyonlarının çoğu, 1254 ile on dördüncü yüzyılın sonları arasında kuzey İtalya'da kopyalandı. Bu chansonniers şiirleri üç türe göre sınıflandırma eğilimindedir: aşk şiiri (cansos), politik veya ahlaki şiir (sirventés veya vers) ve tartışma şiiri (tensos). Bu koleksiyondaki şarkılardan bazıları, coblas esparsas ("dağınık kıtalar") olarak bilinen çok kısa tartışma şiirleridir (2.1.9 ve 2.1.10). Tipik olarak, ilk coblas seti muhatabına meydan okur ve coblas'ın alıcısı aynı ölçü ve kafiye şemasını kullanarak bir yanıt oluşturur. Chansonnier'ler her ozanı bir birey olarak ele alıyor ve birçoğu kısa bir biyografi (vida), bazen de bir yazarın portresini sunuyor. Bazıları bir dizi şarkıyı kısa biyografik anlatılarla (razos) bir döngüye bağlar. Bir avuç Razo, Albigensian Haçlı Seferi'ndeki olaylardan ilham alıyor ve Lombardiya'da sürgüne giden Oksitan topluluklarının çıkarlarını ve görüşlerini yansıtıyor olabilir. Son ozan chansonnier'ler on altıncı yüzyılda İtalyan ve Provençal hümanistler tarafından kopyalandı. Michel de Nostredame (Nostradamus'un kardeşi), ozan şiirlerinin ilk editörüydü. Modern baskılar 1816'da François Raynouard'ın altı ciltlik *Choix des poésies originelles des ozanları* (Paris: Didot, 1821), ardından Henri de Rochegude'un 1819 tarihli *Parnasse occitanien*'i (Cenevre: Slatkine Yeniden Baskıları, 1977) ve Friedrich Diez'in *Die Poesie*'den başlayarak baskıları ve çalışmaları ile başladı. der Troubadours (Zwickau, 1826). On dokuzuncu yüzyıl Almanya'sında Romantizm Filolojisi akademik disiplininin gelişimi, Carl Appel'in *Provenzalische Chrestomathie*'si (Leipzig: Reisland, 1891) ve Eski Oksitanca'nın standart sözlüğü gibi çığır açan yayınların ortaya çıkmasını sağladı.

--- SAYFA 101 ---

TROUBADOUR ŞİİRİ · 78 · Provençalische Etymologische Supplement-Wörterbuch, Emil Levy (Leipzig: Reisland, 1894 –1921). Almanya'nın yanı sıra İtalya, Fransa, Büyük Britanya, Amerika Birleşik Devletleri ve İspanya'daki diğer bilim adamları da basımlar, sözlükler ve ders kitapları ürettiler. Yirminci yüzyılın ortalarına gelindiğinde, bilinen ozan eserlerinin neredeyse tamamı basılmıştı. Bütün külliyyatın bir antolojisi yok ama Martín de Riquer'in üç ciltlik Los Trovadores: histórialiteraria y textos'u bugüne kadarki en geniş ve en temsili seçkiyi sunuyor. Bu kaynak kitapta seçilen şiirler, tek tek ozanların standart baskılarından alınmıştır. Bazı çeviriler, ya belirli bir şiirin çeşitli elyazmalarında farklı versiyonlarda görünebilmesi ya da editörlerin seçimlerinde farklılıklar olması nedeniyle birden fazla baskıya dayanmaktadır. Vidalar ve razolar Jean Boutière ve A.-H. tarafından yazılan standart baskıdan alınmıştır. Schutz. Çeviriler Üzerine Bir Not On üçüncü yüzyılın ozanları standartlaştırılmış bir şiir dili kullanıyorlardı. Artık eskimiş gibi görünen bazı ifadeleri, dönemin kültürel değerlerine daha uygun görüldüğü için kullanmayı seçtik. Kapsayıcı bir konuşma yoktu: 'iyi adamlar', şair söylemediği sürece kadınları veya köylüleri kapsamaz. Bu bölgelerdeki soylu kadınların kuzey Fransa'ya göre daha fazla zamansal güce sahip olduğuna dair bazı kanıtlara rağmen, cinsiyet eşitliği çok azdı. Cortesia (nezaket) kavramı, erkek lordun gücüne, kudretine ve parasına dayanır. Bir ozanın saygı duyduğu ve sevdiği hanımefendi için kullanılan terim genellikle Midons'du ve kelimenin tam anlamıyla 'efendim' anlamına geliyordu. Bir domna'nın (Latince domina'dan gelen hanımefendi), sadece bir femnadan (kadın) daha iyi olduğu anlaşıldı. Cortesia, arzu edilen nitelikleri yüksek sosyal rütbe ve güçle eşitliyor. Kişisel nitelikler Latince'den türetilen isimlerle ifade ediliyordu: Pretz (pretium'dan) bireyin 'fiyatı' veya kişisel değeridir; bir erkek (veya hanımefendi) Valors'a, yani 'değere' sahip olabilir ve Proeza'yı (proditia), cesaretini ve gücünü sergileyebilir. 'Değerli bir şövalye' olmak, 'yiğitlik' göstermek, 'yiğit' olmak modern kulaklara Viktorya dönemi gibi geliyor ve ekonomik çağrışımlarını kaybetmiş durumda. Saray toplumunun temelini oluşturan şey hediye verme sistemiydi. İyi bir senyörden, servetini tebaaları, arkadaşları ve tabii ki kendisini eğlendirenler arasında dağıtması ve paylaşması beklenirdi. Buna, Eski Fransızca cömertlik isminin eşdeğeri olan donars ('vermek') deniyordu. 'Largesse' pek çok okuyucuya Viktorya dönemine ait bir not verecektir, ancak 'cömertlik' pek uygun değildir, çünkü bağışlar ahlaki bir eylem değil, bariz bir israftır. Bir senyör tarafından bir vasala devredilen topraklara onur (Latince'den, onur) deniyordu. İle

--- SAYFA 102 ---

Ricx'in ya zengin ya da asil ya da tercihen her ikisi birden olması gerekiyordu. Burada ricx genellikle 'asil' olarak tercüme edilir. Ozanlar, kendi değer sistemlerine uygun olarak açgözlülüğü, cimriliği veya açgözlülüğü sıklıkla kınarlar. Kötü bir insan, avols pretz (düşük ya da düşük doğuştan fiyat ya da değer) sergileyen, saraylı kişinin karşısındaki aynaydı. O bir vilandı (asil değildi) ve servetini kendisine sakladı (escas). Kale duvarlarının ötesinde, Loire'in güneyindeki bölgelerde bir katip için standart bir eğitim, Roma hukukunu da içerecekti. Batı Avrupa'nın diğer bölgelerine göre orantısal olarak daha fazla noter ve diğer büro personeli vardı, bu nedenle hacli seferi genellikle hukuki terimlerle tartışılıyor. Son olarak bos homs, baştan sona 'iyi insanlar' veya 'iyi adamlar' olarak tercüme edilir. Bu terim, les-Vaux-de-Cernay'li Peter'in ve modern bilim adamlarının mükemmel olarak adlandırdığı Cathar'lara atıfta bulunmak için engizisyon belgelerinde tekrar tekrar geçmektedir. Bununla birlikte, ozan şiirinde bos homs olmak, yüksek standartta sosyal ve etik davranış gözlemlemek ve (bazı durumlarda) yüksek sosyal statüye sahip olmakla eşdeğerdi. Aslında bu terimin 'saygın insanlar' olarak çevrilmesi en doğrusu olabilir. Üç Vida (J. Boutière ve A.-H. Schutz, I.-M. Cluzel ve M. Woronoff ile birlikte gözden geçirilmiş 2. baskı, Biographies des troubadours: Textes provençaux des XIIIe et XIVe siècles (Paris: Nizet, 1973)). Peire Cardenal'in Vidası Yüze yakın sirventé ve şiirli vaaz, 1205 yılı civarından 1265'e kadar aktif olan Peire Cardenal'e atfedilir. Bunlardan bazıları ona ait değildir; ünü o kadar fazlaydı ki başkaları onun adını kullanarak yazdı. Özellikle Aragon Tacı'nda iyi tanınıyordu ve daha sonra çok sayıda Katalan şair onun özel ahlak dersi tarzını kopyaladı. Vida, Cardenal'in yetişkin yaşamı hakkında çok az bilgi veriyor ve bazı şarkılarının yalnızca "bilgi sahibi" kişiler tarafından anlaşılabilirliğini ima ediyor. Cardenal'ı, kendisi için şarkı söylemesi için profesyonel bir ozanı çalıştıran eğitilmiş bir adam olarak tasvir ediyor. Sık sık gittiği mahkemelerde saygın bir rolü olmuş olabilir. Avukat ya da noter olduğu sanılıyor; 1204 tarihli tek bir belge, Petrus Cardinalis adında bir katibin o yıl Toulouse Kontu'nun kançılıyasında çalıştığını gösteriyor. Üslubu ne romantik ne de gösterişliydi ve aşk şairlerinin tavırlarıyla alay ediyordu. Chansonniers'taki Cardenal portrelerinden bazıları, kasvetli laik kıyafetler giymiş, sakallı, yaşlı bir adamı gösteriyor. Cardenal'in şarkıları özlü, ironik ve bazen de şiddetlidir. O bir Cathar değildi ama bir rahip ya da keşiş olmadığı zamanlarda vaazlar yazmış olması Waldensçiliğe sempati duyduğuna işaret edebilirdi.

--- SAYFA 103 ---

TROUBADOUR ŞİİRİ · 80 · Vida Peire Cardenal, Velay'den, Le Puy-Notre-Dame şehrindeydi. Bir şövalye ve bir hanımefendinin oğlu olan Paratge'nin onurlu bir ailesindeydi. Küçükken, babası onu Le Puy'un büyük kanon koleji katedral kanonu olması için gönderdi; burada Latince öğrendi ve okuma ve şarkı söyleme eğitimi aldı. Yetişkinliğe ulaştığında kendini neşeli, yakışıklı ve genç hissettiği için bu dünyanın kibrine kapıldı. Pek çok güzel razo (hikaye) ve güzel şarkılar besteledi. Birkaç canso yaptı ama çok fazla değil; pek çok sirventé besteledi ve onları hem çekici hem de güzel buldu. Bu sirventelerde, onları iyi anlayanlar için pek çok güzel hikaye ve çekici örnekler sergiledi, çünkü sirventelerinin gösterdiği gibi, sık sık bu dünyanın çılgınlığını eleştirdi ve sahte din adamlarını en güçlü şekilde uyardı. Kralların ve soylu baronların saraylarını ziyaret etti ve kendisi için sirventelerini söyleyen joglar'ını da yanına aldı. Efendim, iyi kral Aragonlu James ve muhterem baronlar tarafından onurlandırıldı ve teşekkür edildi. Ve ben, yazar Miquel de la Tor, En Peire Cardenal'in bu hayattan ayrıldığında neredeyse yüz yaşında olduğunu bilmenizi isterim. Ve ben, adı geçen Miquel, bu sirventeleri ve bu vaazları Nîmes şehrinde yazdım. Aimeric de Pegulhan'ın Vidası Aimeric de Pegulhan'ın vidası onu Katharizm için üç önemli bölgeye yerleştiriyor: Toulouse, kuzey Katalonya ve Lombardiya. Eğer bir kafir olsaydı, bu ona bir zarar vermezdi: Elli kadar şiiri hayatta kaldı ve bunlar onun, Frederick II Hohenstaufen'in yanı sıra Kastilya krallığında da himaye gördüğünü gösteriyor. Vida En Aimeric de Pegulhan, kumaş satan bir kasabalı tüccarın oğlu olan Toulouse'luydu. Canso ve sirventé'leri öğrendi ama çok kötü şarkı söyledi. Komşusu olan kasabalı bir kadına aşık oldu. Bu aşk ona şiir yazmayı öğretti ve onun hakkında pek çok güzel canso yaptı. Kocasını onunla tartıştı ve ona karşı onur kırıcı davranışlarda bulundu. Aimeric, onu kafasına kılıç darbesiyle öldürerek intikam aldı. Katalonya'ya gitti ve En Guillem de Berguedan onu [sarayında] karşıladı ve [William] yazdığı ilk şiirde onu şiirlerinde övdü. Ona atını ve elbiselerini vererek joglar yaptı. Onu, kendisine daha fazla at ekipmanı ve onur veren Kastilya Kralı Alfonso'ya sundu. Uzun süre bu bölgelerde kaldı, sonra bütün iyi adamların onu onurlandığı Lombardiya'ya gitti ve Lombardiya'da öldü.

--- SAYFA 104 ---

· 81 · TH REE VID AS (Bir el yazması şunu ekler: '... ve Lombardiya'da sapkın bir halde öldüğü, dolayısıyla bildirilmektedir.) Perdigon'un Vidası Perdigon'un yaşamının iki versiyonu vardır. Adı alışılmadık; onun alt tabakadan doğmasına uygun bir sahne adı olabilir. Bunlardan biri, aniden çöken bir kariyerin kısa bir anlatımıdır. Diğer onu haçlı seferinin propagandacısı olarak tanımlıyor. Bu, burada verilen versiyondur. Şiirlerinde Perdigon'un Montfortlu Simon'un ya da Baux'lu William'ın himayesine sahip olduğuna dair hiçbir kanıt yoktur, ancak her iki adam da 1218 yazında öldüğünden, o yıl pekala zor günler geçirmiş olabilir. Vida, gözden düşmüş Perdigon'un, Monteil'li Lambert'in (Baux'lu William'ın damadı değildi) himayesi altında 'Silvabela' adlı bir Sistersiyen manastırına girdiğini söylüyor. Muhtemelen Baux ailesinin Aix-en-Provence yakınlarındaki La Roque-d'Anthéron'daki Silvacane'deki kuruluşuydu. Vida Perdigon çok iyi keman çalabilen ve şiir yazabilen bir koşucuydu. Gévaudan piskoposluğundan, Lespéron adlı küçük bir kasabadan geliyordu. Balıkçılık yapan fakir bir adamın oğluydu. Zekası ve şiiri sayesinde yüksek bir zenginliğe ve şerefe yükseldi, çünkü Auvergne'li Dalfin onu şövalyelerinden biri olarak işe aldı³ ve uzun bir süre ona kıyafet ve silah sağladı, ona toprak ve gelir verdi. Bütün prensler ve baronlar onu onurlandırdı ve uzun süre iyi bir şansın tadını çıkardı. Onur ve değere sahipken, Orange Prensi, Baux'lu William, Folquet de Marsilya, Toulouse piskoposu ve Cîteaux başrahibiyle birlikte Roma'ya doğru yola çıktı; hepsi Toulouse Kontu'na zarar vermek ve haçlı seferini organize etmek istiyordu.⁴ Bu yüzden iyi Toulouse Kontu Raymond mirastan mahrum bırakıldı ve yeğeni Béziers Kontu öldürüldü. [neden] Toulousain, Quercy ve Biterrois harap oldu ve neden Aragon Kralı Peter Muret'te bin şövalyeye birlikte öldürüldü ve neden 20.000 adam daha öldürüldü. Perdigon tüm bu eylemleri gerçekleştirip düzenledi ve insanların çarmıha gerilmesi için şarkılarla bunlar hakkında vaaz verdi. Fransızlar Aragon kralını (bir zamanlar onu giydiren) mağlup edip öldürdüğü için Tanrı'ya şükretti. Bu yüzden Değer, Onur ve Zenginlikten düştü. Hâlâ hayatta olan tüm değerli adamlar onu küçümsediler çünkü onu görmek ya da duymak istemiyorlardı. Ona dostluk gösteren tüm baronlar savaşta öldürüldü: Montfort Kontu, Baux'lu William ve bu duruma katkıda bulunan diğerleri.

--- SAYFA 105 ---

TROUBADOUR PO E T RY · 82 · the crusade; and Count Raymond took back his lands. Perdigon did not dare travel. Dalfi n of Auvergne had taken back the lands and revenues he had granted him. He went to see Lambert of Monteil,⁵ the son-in-law of William of Baux, and begged him to put him in a monastery of the Cistercian Order called Silvabela. He [Lambert] had him received into the monastery as a monk. That is where he died. Notes 1 Uc de Lescura, 'De motz,' M. de Riquer, Los trovadores: Historia literaria y textos, 3 vols (Barcelona: Editorial Ariel, 1983), II, pp. 925– 30. 2 Peire Cardenal, 'De paraulas es grans mercatz', Poésies complètes du troubadour Peire Cardenal (1180 –1278), edited by René Lavaud (Toulouse: Privat, 1957), no. 48, II. 1– 4. 3 Robert IV, 'Dalfi n' of Auvergne (1150 –1234) was a prominent patron. 4 This must refer to the Fourth Lateran Council in 1215. 5 Also identified as Lambert of Montélimard.

--- SAYFA 106 ---

· 83 · Bölüm 2.1 SİYASİ ŞİİRLER Bazı ozanların siyasi ve ahlaki şiirde uzmanlaştığı görülüyor. Sirventé'ler genellikle bir aşk şiirinden (canso) alınan mevcut bir melodiye ve ölçü şemasını kullanır. Şair, müzik bestelemek için kaybedecek vaktin olmadığını, çünkü kamusal bir mesaja acil bir ihtiyaç bulunduğunun işaretini veriyor. Terimin sirvenlerden, yani hizmetçi, paralı asker veya köleden türediği düşünülüyordu: bu şiirler hem daha eski bir ölçüye ve melodiye hem de siyasi, dini veya ahlaki bir gündeme "hizmet ediyor". Canso gibi sirventéler de genellikle altı ila sekiz kıtadan (coblas) oluşur. En az bir kasırga, kısa bir adanma ile sona erer ve genellikle şarkıyı adı geçen muhatap için seslendirmesi istenen bir joglar'a emanet edilir. Bu isim bazen bir takma adla (senhal olarak bilinir) gizlenir. Senhal, ozanın şarkıları geri dönüştürmesini sağladı ve görünüşte Bels Papagais gibi hanımlarının kimliğini korudu (bkz. 2.1.1). Aynı zamanda senhal Audiart (2.1.5) gibi erkek patronları da belirledi. Senhaller ve imalı bir üslup çoğu zaman şarkıların tarihlerini ve içeriğini belirsiz hale getirir, bu nedenle şarkıların girişleri modern bilim adamları tarafından önerilen yorumları sağlar. Toulouse kontlarını destekleyen bazı ozanlar, Haçlılara karşı mücadeleyi Paratge ismiyle ilişkilendirdiler. Paratge hem 'asil rütbe' hem de yüksek ahlaki değer anlamına gelir; Albigensian Haçlı Seferi'nden önce şiirde neredeyse hiç yer almıyor, dolayısıyla çatışmayla bağlantılı bir şarkıyı tanımlayabiliyor. 1209-15: İlk Seferler 2.1.1 Guilhem Augier Novella, 'Quascus plor e planh son Damnatge' (M. de Riquer, Los trovadores, cilt 2, s. 1178 – 80) Guilhem Augier Novella'nın kariyeri neredeyse bilinmiyor, ancak 'novella' takma adı onun anlatı şiirlerinde veya novalarda uzmanlaştığını ima ediyor. Bu

--- SAYFA 107 ---

TROUBADOUR ŞİİRİ · 84 · Béziers, Carcassonne ve Albi vikontu Raymond Roger Trencavel için bir planh (bir planktus, yas ağıtı). Genç vikontun gizemli ölümünden kısa bir süre sonra yazılmış olabilir ve onu İsa'ya benzer bir figür olarak tasvir ediyor. 1 Herkes kayıpları, talihsizlikleri ve kederleri için ağlıyor ve ağıt yakıyor, ama (ne yazık ki!), kalbimde öyle bir öfke ve öyle bir üzüntü var ki, bana ayrılan tüm günler boyunca, ölen o cesur, değerli, asil vikont için, Béziers'den gelen, cüretkar ve kibar, neşeli, en becerikli, nazik olan, dünyanın en iyi şövalyesi için yeterince üzülmедim veya ağlamadım. 2 Onu öldürdüler! Daha önce hiçbir zaman bu dönek köpeklerin, Pilatus'un sahte soyunun soyundan gelen böyle bir suça ya da kötülüğe tanık olunmamıştı ya da Tanrı'dan ve Rabbimiz'den bu kadar yabancılaşma kaynağı görülmemişti. 1 Çünkü onu öldürdüler ve Tanrı bizi kurtarmak için ölmeyi seçtiğinden, o da [vizit] O'na benziyor, çünkü kendi halkını kurtarmak için aynı köprüyü geçti. 3 Onun ölümünden sonra bin soylu şövalye ve bin çok değerli kadın, tıpkı bin burjuva ve bin hizmetçi gibi umutsuzluğa kapılacak; çünkü eğer o yaşasaydı hepsine iyi bir zenginlik ve toprak sağlanacaktı. Artık o öldü! Tanrım, ne suç! Bakın kimsiniz ve kim bizimle geldi! Onu öldürenlere, kim olduklarına ve nereden geldiklerine bakın! Şimdilik artık bizi karşılayamaz, sözlerimize cevap veremez. 4 Ah efendimiz! Onun senyörümüz olarak onurlu statüsünü, bizim uğrumuza onu ölüme mahkûm ettiklerinde bize gösterdiği onur ve sadakati hatırladığımızda, büyükler ve küçükler için ne kadar korkutucu olsa gerek. Artık o öldü! Ah, Tanrım! Bu ne büyük bir suçtu! Zavallılar, bakın nasıl da kötülüğe teslim oluyoruz! Kime başvurabiliriz ve nereye gidebiliriz? Güvenli bir limanı nerede bulabiliriz? Kalbimi eritiyor. 5 Asil şövalye, soyu itibarıyla asil, gururu ile asil, değeri ile asil, düşüncesiyle asil, vasal hizmetiyle asil, vererek asil ve iyi bir hizmetçi. Gururunda asil, alçakgönüllülüğünde asil, düşüncende asil ve

--- SAYFA 108 ---

SİYASİ ŞİİR · 85 · çalgınlıkta asil. Yakışıklı ve iyi, tüm iyi şeylerde başarılı, asla sana eşit bir erkek olmadı. Herkesin sevinçle çıktığı çeşmeyi sende kaybettik. Tornada 1 Kendisinde ilahi olan Teslis'i yaratan Tanrı'ya, bu ruhu (hiç sorgulamadan) en büyük Sevincin bulunduğu Cennete yerleştirmesi ve Kendi iyiliği uğruna Kendisine dua eden herkesi kurtarması ve yardım etmesi için dua ediyorum. Tornada 2 Bels Papagais [Güzel Papağan], Aşk beni hiçbir zaman denizin çevrelediği o yerde doğmuş en iyi efendiyi kaybetmemin getirdiği sıkıntıdan daha fazla etkilemedi. Beni öldürdüler, o 'Nerede olduğunu bilmiyorum' hainleri. 2.1.2 Gavaudan, 'A la pus longa nuech de l'an' (Il trovatore Gavaudan, ed. Saverio Guida (Modena: STEM Mucchi, 1979), 10, s. 396 - 416)2 Adının Gévaudan ilçesinde doğduğunu ima etmesi dışında bu ozan hakkında hiçbir şey bilmiyoruz. Gavaudan'ın açılıştaki güneşe yaptığı göndermeler, Toulouse kontu, Narbonne dükü ve Provence markisi şeklindeki üçlü unvanı kullanan Raymond VI'nın mühründeki güneş yıldızını ima ediyor. Cobla 1, Aralık ayı sonlarında, 'güneşin hareketsiz durduğu' (gündönümü) kış gündönümünü işaret ediyor. Güneşin altı ay boyunca dünyanın etrafında döndüğüne inanılıyordu. Gündönümünde iki güne kadar hareketsiz kaldı ve sonra yönünü tersine çevirdi. Burada sayı kalıcı ama kırılabilir güneşi temsil ediyor. Vaazlarıyla şiddeti kışkırtan ve baronlardan para alan 'aptal beyaz insanlar', beyaz giyimli Sistersiyen Tarikatı'dır. Bunlar ya Toulouse Piskoposu Fulk ve onun Beyaz Kardeşliği olabilir ya da papalık elçisi ve Cîteaux Arnold Amalric'in başrahibi olabilirler. Gavaudan'ın saldırısındaki isimsiz hedef, muhtemelen bir köprüyü geçmeye çalışırken (cobla 2 ve 6) bacağından sakatlanmış olabilir (cobla 3). Ancak bu aynı zamanda ruhların öbür dünyaya girmek için dar bir köprüyü geçmek zorunda oldukları şeklindeki geleneksel inanışı da ima ediyor olabilir. 1 Yılın en uzun gecesine ve en kısa gününe geldik. Ve güneş oradadır (onun aracılığıyla dünya onun sayesinde parlar), çünkü o ne batar ne de kaçır. Gökkubbe hareketsiz olduğuna ve evrenin bedeni döndüğüne göre, 'topallayan tarafın' gururunu indirip onu dinlendirmesi oldukça doğrudur.

--- SAYFA 109 ---

TROUBADOUR ŞİİRİ · 86 · 2 Şimdi bu doğru değil (bu sözlerde hile yok), böylesine soylu bir senyörle savaşıyor hiç kimse, bu tür bir barışı çaba harcamadan elde edebileceklerini asla hayal edemezdi. Kırık bir köprünün üzerinden, zayıf bir tahta kalas üzerinden Öfkeye dönüşmesi gereken Sevinç geçer. Ve size gelince, siz aptal beyazlar, siz kırmızıyı beyaz olan bir şey haline getirirsiniz! 3 Çünkü Dük'e, Kont'a ve Marki'ye hizmet etmiyor. Aksine onu öldürtüp mağlup ettirirdi. Verdiğin tüm altının sana bir meşe palamudu kadar faydası olmayacak. Kalbini kapatan veya kilitleyen adam aldanmaz. Yalancı vaazlarla Öfke biriktiriyor ve bahsettiğim adamın kalçasını kırması daha iyi olurdu: Onu gördüğün gün şanssız bir gündü! 4 Ne söylerseniz söyleyin, hepinizin dilsiz olması daha iyi olur diye emir verin. Şövalyeler, Roland'ı hatırlayın, çünkü siz sahte parayla satıldınız.3 (Price'ın kendisine baktığı) Kont yüzünden kendinizi en yüksek koltuktan kürsüye indireceksiniz. Pride'ın önünde kendisine barikat kurar. O halde yerlerinize dönün! 5 Hiçbir ürünün yetişmesini beklemediği bir yere tohum eken bir aptaldır - ve Martianne'den getirdiği adamların hileyle geçebileceklerini sandılar!4 Bir kralın meşru gücüne ihanet eden ve onu elinden alan ve özgür olanları köle yapan bir adam için bütün dünyanın bir kuruş bile değeri yoktur. 6 Daha fazlasını yapamam. Kendimi Allah'a havale ediyorum. Ödül umuduyla bir araya gelenler, artık sanki köylülermiş gibi desteklendikleri için Fiyatı nasıl düşürdüklerini araştırıyorlar. Şuna inanın: Geç de olsa Allah'ın nefret ettiği kimselerin cezası unutulmayacaktır. Orada, küçük bir köprüden düşen adam gibi çamura düşecekler. Göz ardı edileceğini düşünmüyorum. Tornada Buna üzülürsem Tanrı beni kurtarmanın.

--- SAYFA 110 ---

SİYASİ ŞİİR S · 87 · 1213: Muret Savaşı 2.1.3 Pons de Capduelh, 'So c'om plus vol e plus es volontos' (M. de Riquer, Los trovadores, cilt 2, s. 1267-9) Bu haçlı seferi şarkısının kasırgası, Aragon Kralı II. Peter'in Las Navas de Müslüman ordusuna karşı kazandığı zaferi övüyor. Tolosa, 16 Temmuz 1212, dolayısıyla şiir 1213 yazının başına tarihlenebilir. Auvergne kontunun tebaası olan on ikinci yüzyılın sonlarına ait bir soylu olan 'Pontius de Capitolio'ya dair belgesel kanıtlar vardır. Doğduğu yere artık Saint Julien-Chapteuil deniyor. Ozanın vidası onun Kutsal Topraklarda haçlı seferinde öldüğünü iddia ediyor. Cobla 3'te birbirleriyle savaşan kral ve imparator, Kutsal Roma İmparatoru IV. Otto ve onun seçilmiş rakibi Sicilya Kralı I. Frederick'tir (gelecekteki İmparator II. Frederick). 1 Bir insan en çok istediği ve en çok arzuladığı, en çok dilediği ve en değer verdiği her şeyi bırakmalı ve geride bırakmalıdır, çünkü hepimiz görebiliriz ki, günahların sadık bağışlayıcısı, merhamet kralı, adil ve kurtarıcı olan Rab'be hizmet etmemiz gereken zaman ve mevsim gelmiştir, çünkü O gerçekten bizim için yaratılmıştır ve bizi kurtarmak için Ölümü kabul etmiştir. 2 Artık O'nun bizim için yaratıldığını bilebileceğiz: Çünkü bizim uğruna dikenlerle taç giyilmesine, dövülmesine, yaralanmasına ve acı içmesine izin verdi ve değerli kanıyla bizi kurtardı. Yazık, zavallı zavallılar! Oraya gitmeyen, komşusunun topraklarını yalanla alabileceğini zanneden adamlar, ne kadar da kötü bir iş yapıyorlar! Kıyamet gününde korkmaları gerekecek. 3 Geride kalan ne bilge ne de layık olacaktır; çünkü bir adam diğerine güvenemez. İşte bu yüzden insanlar laik dünyanın daha fazla dayanamayacağını, laik dünya devam ederse zengin baronların utanarak yerlerinde kalacaklarını söylüyorlar. Kral ve imparator, yerlerinde kaldıkları, gümüş veya topraklar için savaştıkları sürece kargaşa içinde olacaklar, çünkü bu durumda her şey ellerinden kaybolacaktır. 4 Geride kim kalırsa kalsın, isteyerek yola çıkacağım; çünkü burada Tanrı'nın bana verdiği iyi şeylerin karşılığını alamam ve

--- SAYFA 111 ---

TROUBADOUR ŞİİRİ · 88 · Yaptığım yanlışları düzeltebilir miyim? İşte bu yüzden O, merhametli olduğu için O'na dua ediyorum ve tıpkı hırsız gibi O'ndan merhamet diliyorum. O sahte insanları yenebilmemiz için, tatlı Annesi bizi desteklesin ve Aziz Yuhanna da bizi desteklesin. 5 Latince'yi ve kutsal yazıları bilen, iyilik ve Kötülük hakkında bilgi sahibi olanlar gitmek istemiyorlar, çünkü suçlu Sarazenler yerine Hristiyanları mirastan mahrum etmeyi tercih eden bazılarını tanıyorum. Eğer bundan bahsedersen, senin günahkar olduğunu söylerler. Kendini başkalarına vaiz olarak gören kişi aynı zamanda kendine de vaaz vermelidir. Ancak açgözlülük din adamlarının aklını başından alır. Aragon'un Tornada Kralı, sadık, alçakgönüllü, iyi bir soydan gelen, tüm yüreğinizle Tanrı'ya alçakgönüllülükle hizmet ediyorsunuz. O yanınızda olsun ve hepimize 'Amin' diyelim. 2.1.4 Anonim, 'Vai Hugonet, ses bistença' (M. de Riquer, Los Trovadores, III, s. 1702 - 4, İspanyolcaya tercümesiyle) Joglar Hugonet tarafından iletilecek bir mesaj gibi görünen bu sirventés, Aragonlu II. Peter'ı Toulouse kontunun haçlılara karşı seferine katılmaya davet ediyor. 1213 yılının başlarına tarihlenmektedir. Artık Raimon de Miraval'a atfedilmemektedir. 1 Hugonet, hiç tereddüt etmeden iyi niyetli Aragon kralının yanına git. Ona yeni bir sirventé söyleyin ve insanların onun yanlış yaptığını düşünecek kadar hoşgörülü olduğunu söyleyin. Bu bölgelerde Fransızların topraklarını o kadar uzun süredir hiçbir rakiple karşılaşmadan işgal ettiğini ve buraları neredeyse fethettiklerini söylüyorlar. Bunu aklında tutsun! 2 Ona söyle, eğer onu Carcassès'te iyi bir kral gibi toprak gelirini savunurken görürsek, büyük meziyeti üç kat artacaktır. Kendisine karşı savunma kurulduğunu görürse, bu onu üzüyormuş izlenimi versin ve bu ruh haliyle onları ateşle, kanla yensin, duvarların onları koruyamayacağı kadar güçlü saldırsın. 3 Fransızların sizin hakkınızda yaydığı kötü dedikodulara bu şekilde son verebilirsiniz lordum (Tanrı onlara lanet etsin!). Madem onların bu ahmaklığının intikamını almıyorsun, bu kadar utanmazca davrandın,

--- SAYFA 112 ---

SİYASİ ŞİİR · 89 · Bu konuda daha açık konuşmamayı tercih ederim. Bir aptal kendi yolunu tanıyamadığı için aramızdan kaybolan Paratge geri dönebilir. 4 Miğferler ve zırhlar beni mutlu ederdi; çayırarda güzel flamalara sahip mızraklar ve her türden arma görürdük. Bir gün Fransızlarla buluşmak için bir fırsat bulalım, kimin şövalyeliğini en iyi şekilde sergileyebileceğini görelim ve (benim söylemek istediğim bu) bakalım onlara ne gibi zararlar verilecek! Tornada Değerli Kontu, asil Marki: Savaş alanında darbeler vurarak ve hediyeler dağıtarak bana verilen zarar düzeltildi. Birçok meskeni kurtardın. 2.1.5 Raimon de Miraval, razo ve canso 'Bel m'es qu'ieu chant e coindei' (Boutière ve Schutz, Biographies des troubadours, 58, E (razo'dan PC 406, 12'ye) ve Les Poésies du troubadour Raimon de Miraval'dan şarkı, ed. L. T. Topsfield (Paris: Nizet, 1971), 47, s. 358 – 60) Raimon de Miraval (1180 – 1216 civarında aktif), Miraval'ın kadrosunun yalnızca dörtte birini miras alan Carcassonne bölgesinden fakir bir şövalyeydi. 1180'lerde bir akrabası, Béziers'in vikontu Roger Trencavel'in sarayının önde gelen üyelerinden biriydi. Miraval kalesi 1209 ile 1211 yılları arasında haçlılar tarafından ele geçirilmiş olabilir. Raimon de Miraval, Raymond VI'ya 1215'ten sonra kuzey İspanya çevresindeki seyahatlerinde eşlik ettiyse, adı Toulouse kontu için düzenlenen belgelerde hiçbir zaman geçmiyor. Raimon de Miraval'ın vidası, son yıllarını Aragon krallığında Lérida (Lleida) yakınlarındaki bir dini evde geçirdiğini söylüyor ve 1229 tarihli bir belge bu iddiayı biraz destekliyor. Raimon de Miraval'la ilgili saçmalıklar anlamsız ve çoğu zaman komik. Aynı çatı altında iki şaire yer olmadığı için karısını reddeden kibirli bir yürek çarpıntısını tasvir ediyorlar. Karısı hemen sevgilisiyle evlendi, bunun üzerine asil metresi Miraval'dan ayrıldı. Bir razoda, Miraval'ın metreslerinden biri geceyi Aragon Kralı II. Peter ile geçirerek onu küçük düşürür. Muret ile ilgili razo, William of Puylaurens'in (bkz. Bölüm 4) ele geçirilen bir aşk mektubu hakkında aktardığı anekdotu yansıtıyor. Burada Miraval'ın şarkısı, Toulouse'lu Raymond VI'nın karısı ve Aragonlu Peter II'nin kız kardeşi Eleanor'a bir aşk şiiri gibi görünüyor. İstedğin gibi

--- SAYFA 113 ---

TROUBADOUR ŞİİRİ · 90 · bkz. (2.1.6), Miraval'ın burada bestelediği kanso, Muret'ten birkaç ay sonra Kont Raymond'un kardeşi Baldwin'in idamını anmak üzere yeniden yazıldı. Razo Toulouse Kontu, Kilise ve Fransızlar tarafından mülksüzleştirildiğinde, Argence ve Beaucaire'i kaybettiğinde ve Fransızlar Saint-Gilles-du-Gard'ı, Albigeois'yi, Carcassès'i aldığı, Béziers yok edildiğinde ve Béziers vikontu öldüğünde ve bu bölgelerin bütün iyi insanları ya öldürüldüğünde ya da Toulouse'a kaçtığı, Miraval Kont'un yanındaydı. Toulouse (senhal Audiart'ı birlikte kullandığı kişi). Efendisi ve efendisi olduğu tüm iyi insanlar -hanımlar ve şövalyeler- ya ölmüş ya da topraksız kalmış, karısını kaybetmiş (duyacağınız gibi), leydisi ona ihanet edip aldatmış ve kendisi de kalesini kaybetmiş olduğu için büyük bir üzüntü yaşadı. Sonra Aragon kralı, kontla konuşmak ve kız kardeşleri leydim Eleanor ve leydim Sanchia'yı görmek için Toulouse'a geldi. Kız kardeşlerini, kontu, vaftiz oğlunu [gelecekteki Raymond VII] ve Toulouse'un tüm iyi insanlarını teselli etti ve konta Beaucaire ve Carcassonne'u kendisi için geri alacağına, kalesini Miraval'a geri getireceğine ve iyi insanların kaybettikleri neşeyi yeniden kazanacağına söz verdi. Sir Miraval, kralın kontu ve kendisine, kaybettikleri şeyleri geri getireceğine dair verdiği sözden duyduğu sevinçle, çünkü yaz gelmişti (çünkü kaybettiği kaleyi geri alana kadar daha fazla canso bestelememeye karar vermişti), kontun dünyanın en güzel ve en iyi hanımı olan karısı Eleanor'a aşıktı ama henüz ona sevgisini göstermemişti, Sir Miraval şu şarkıyı besteledi: Bel m'es qu'ieu chant e coindei, Pos l'aur'es dousa e.l temps guais, Duyacaksınız çünkü aşağıda yazıyor. Şarkıyı bitirince Aragon'daki krala gönderdi. Bu nedenle kral, kontun kaybettiği toprakları yeniden ele geçirmek için verdiği sözü yerine getirerek Toulouse kontunun hizmetine binlerce şövalyeyle birlikte geldi. Sonuç olarak kral, yanında getirdiği bin şövalyeyle birlikte Muret dışında Fransızlar tarafından öldürüldü, çünkü hiçbiri canını kurtaramadı. 1 Şarkı söylemek ve zarif olmak hoşuma gidiyor çünkü hava yumuşak ve neşeli; çünkü yeşilin, beyazın ortasındaki birçok küçük kuşun meyve bahçeleri ve çitler arasındaki cıvıltısını ve gürültüsünü duyabiliyorum

--- SAYFA 114 ---

SİYASİ ŞİİR · 91 · ve gri. Dolayısıyla Sevginin kendisine yardım etmesini isteyen erkek, bir sevgili gibi davranmayı düşünmelidir. 2 Onun tanınmış sevgilisi değilim ama ona kur yapıyorum. Acı çekmekten de, yük olmaktan da korkmuyorum; ne kızıyorum ne de kızıyorum, Gurur'un beni endişelendirmesine de izin vermiyorum. Ama korku beni dilsizleştiriyor, bu yüzden bu güzel güzele kalbimi göstermeye, anlatmaya cesaret edemiyorum. Bunu gizli tutuyorum çünkü onun değerini anlamaya başladım. 3 Yalvarmadan ve hediye vermeden, onun büyük yiğitliğini anlatırken nasıl samimi görünebileceğimi bulmak için büyük çaba harcadım; çünkü kadından doğan hiçbir hanımefendi onunla boy ölçüşemezdi. Çok değer verilen birçok hanım tanıyorum ama o onların en iyilerini bile mağlup etti. 4 Bir erkeğin hoş flörtünü kabul eder ve eğlencelerden ve oyunlardan hoşlanır. Bu tür şeylerden yüz çeviren, aptalca davranışlarda bulunan kaba bir adamı tasvip etmez. Önünde toplanmış olan değerli adamlara öyle hoş bir yüz gösteriyor ki, huzurundan ayrıldıktan sonra her biri ona övgüler yağıdırıyor; bu, kendisini ona satmış olsaydı yapacağından daha fazlasıydı. 5 Başka bir kadının güzelliğinin onunkiyle karşılaştırılabileceğine inanmıyorum çünkü gül fidanının çiçeği ondan daha taze değil. Biçimli, orantılı vücudu, ağzı ve gözleri dünyayı aydınlatıyor. Güzellik kendisini daha da geliştirmek için yapabileceği hiçbir şey bulamadı ve bunun yerine tüm gücünü onu süslemeye harcadı ve başka hiçbir hanıma hiçbir şey bırakmadı. 6 Eğer ondan merhamet dilemeye çalışırsam leydim şikayet etmesin, çünkü onun itibarını düşürmek ya da daha aşağı bir sevgiye yönelmek istemiyorum. Evimin içinde ve dışında her zaman en iyiyi aradım. Onunla övünmüyorum çünkü ondan hoş bir karşılama ve selamdan başka bir şey istemedim. 7 Song, benim adıma Sevinç'in yönlendirdiği, giydirdiği ve beslediği krala git ki, onda suçlanacak hiçbir şey kalsın, öyle ki onu tam istediğim gibi göreyim. Montégut'u yakalayıp yeniden ele geçirdiği sürece

--- SAYFA 115 ---

TROUBADOUR ŞİİRİ · 92 · Carcassonne, o zaman Worth İmparatoru olacak ve onun kalkanından buradaki Fransızlar, oradaki Müslümanlar korkacak. Tornada 1 Hanım, benim için her zaman öyle bir değere sahip oldun ki, senin uğruna şarkıcı oldum. Kaybettiğim Miraval beşliğini sana geri verene kadar şarkı bestelemeyi hayal etmedim. Tornada 2 Ama kral, onu yakında geri alacağım ve Audiart'ımın Beaucaire'i yeniden kazanacağı konusunda benimle aynı fikirde. İşte o zaman hanımlar ve aşıklar kaybettikleri Neşeye geri döneceklerdir. 2.1.6 Peire Cardenal, 'Razos es qu'ieu m'esbaudei' (Lavaud, 69) Bu sirventés, Raymond VI'nın erkek kardeşi Baldwin'in Şubat 1214'te asılarak ölümünü kutlamak için Raimon de Miraval'in canso'sunun ölçü şemasını ve birçok kafiyeli kelimesini ödünç alır (yukarıya bakın). Toulouse'lu Baldwin (Muret'te savaşmış) şu şekilde tasvir edilmiştir: Cain. Puylaurens'li William daha sonra onun infazını kardeş katili olarak adlandıracaktı (§ XXII). Baldwin ile Cardenal'in ortakları, Plantagenet krallarının hizmetinde seneschalcy kazanan Martin Algai, daha sonra Haçlı ordusuna katıldı, ancak 1211'de taraf değiştirdi. 5 Martin Algai, 1212 yazında Montfortlu Simon tarafından Biron'un kalesinde asıldı. Şiir, özellikle Tanrı'ya intikam dolu bir selam atfetmesiyle İncil'i yansıtıyor (Zekeriya 9:14). 1 Sevinmeye, neşeli ve mutlu olmaya, aşk şarkıları ve lailer söylemeye ve sirventéler açmaya hakkım var, çünkü Vefa Batılı yendi ve az önce kudretli bir hainin hem gücünü hem de kuvvetini kaybettiğini duydum. 2 Tanrı, (gerçek bir Tanrı olduğu için) değerli ve kötü olana Adaleti ve kendi Yasalarına göre herkese Merhamet verir, verecektir ve verecektir. Çünkü Habil'in kardeşine yaptığı gibi, aldatılan ve aldatan hepsine ödeme yapılacaktır. Çünkü hainler yok edilecek ve ihanete uğrayanlar hoş karşılanacaktır. 3 Tanrı'ya, tıpkı Algailere yaptığı gibi, hainleri yere sermesi, boğazlarını kesmesi ve alçaltması için dua ediyorum, çünkü onlar

--- SAYFA 116 ---

SİYASİ ŞİİR · 93 · ticaret yapmak için en kötüsü. Şunu çok iyi biliyoruz: Bir hain, bir hırsızdan daha kötüdür ve nasıl ki bir çömezden biçimli bir keşiş çıkarabiliyorsan, bir hainden de asılmış bir adamı yapabilirsin. 4 Kurtlar ve koyunlar arasında koyunların sayısının daha fazla olduğunu görüyorum ve her çakır kuşuna karşılık bin keklik doğuyor, inanın bana! Bundan, katil ya da soyguncu bir adamın Baba Tanrı'yı pek memnun etmediğini ve O'nun bu adamın soyunu alçakgönüllü insanları sevdiği kadar sevmediğini biliyoruz. 5 Bir soylu, Tanrı'yı inkar ettiği sürece bol miktarda zırha, çelik grisi ve doru atlara, kulelere, duvarlara ve saraylara sahip olabilir. Bu nedenle, başka bir adamın evini alarak kurtuluşa kavuşacağını hayal eden veya başka bir şey aldığı için Tanrı'nın kendisine bir şey vereceğini uman kişi, gerçekten de aklını kaybetmiştir! Tornada Çünkü Tanrı yayını gergin tutar ve yapması gereken yere ateş eder ve herkese indireceği darbeyi, erdemine göre, yani kusuruna veya erdemine göre vurur. 1216 – 20 2.1.7 Peire Cardenal, 'Tals cuida be' (Lavaud, 73) Bu muhtemelen Toulouse Kontu VI. Raymond'un unvanlarını ve topraklarını 'gayri meşru' şekilde aldığı için Montfortlu Simon'a yönelik bir saldırdır. Simon, 1216 yılında topraklar için Kral II. Philippe Augustus'a saygı duruşunda bulundu. 6 1 Birisi onun karısından bir oğlu olduğunu ve bununla Toulouse'lu adamdan daha fazla ilgisi olmadığını düşünüyor! Çünkü acelesi olan bir eş, senyörün varisi yapacağı oğlunu (herhangi bir fahişeden daha kötü) elinde tutabileceği çirkin bir dolandırıcıyı karşılayabilir. Bu yüzden Kötülüğün bir öncekinin oğlu olduğuna inandığım birinin içine yerleştiğinden eminim. 2 Dünya öyle bir aşırılığa dönmüştür ki, hakkın yerini batıl almakta, açgözlülük durdurulamaz bir şekilde büyüyüp kötüleşmektedir. Kötülük ortada

--- SAYFA 117 ---

TROUBADOUR ŞİİRİ · 94 · Worth'un yeri, Pity kendini evsiz buluyor ve Charity laik dünyadan şikayet ediyor. Allah'ı umursamayan övülür, O'nun sevgisini isteyen ise küçümsenir. 3 Buradan Türkiye'ye, oradan Normandiya'nın ötesine kadar her şeyi gaddar bir barona vermek isteyen biri varsa, onun hiçbir suçlama olmadan yaşayabileceğini ne hayal ediyorum ne de buna inanıyorum. Muazzam bir zenginlik armağanının, daha fazlasını fethetme arzusunu yatıştırması çok zordur. Böylesine büyük bir baronun eline geçmesi şanssızlık, çünkü bu onu hırsız olarak anılmaktan temize çıkarmaz. 4 Huzur içinde yaşayan ve ihtiyaçlarını karşılayan yoksul bir ribaud, utanç verici kârını her gün yığan ve şerefsizlikten korkmayan kötü bir konttan çok daha değerlidir. Çünkü ribaud düz yolu sever, Kont ise Tanrı'dan ve kutsallıktan bıkmıştır. Aşağı doğumlu adam mükemmel değerini koruduğu ve kont korumadığı için, ben ikisinden daha iyi olana değer veriyorum. 5 Peki her gün kötülük yapan ve neredeyse hiç iyilik yapmayan bu kötü niyetli baronlar ne yapacak? Yaptıkları yanlışları nasıl geri alabilecekler? Çünkü onların çocukları daha da büyük hırsızlar olacak ve babalarının ruhlarına tek bir eldiven fiyatından daha fazla değer vermeyecekler. Ayrıca kimse kendisinininkine değer vermeyecek. Ve aldatanın hileleri, aldatana geri dönecektir! Tornada Bugün bana şarkı söyletecek ve geri kalan zamanda onun için ağlayacağım bir malikaneye sahip olmak gibi bir arzum yok. 2.1.8 Tomier ve Palaizi (veya Guilhem Rainol d'Apt), 'A tornar m'er enquer al premier us' (I. Frank, 'Tomier et Palaizi, troubadours tarasconnais (1199-1226)', Romanya 78 (1957), 46 – 85) Bu şiir, Beaucaire kuşatmasının Eylül 1216'daki sonu hakkındadır. ve daha spesifik olarak Raymond VI'nın bazı tebaalarının haçlılara teslim olması hakkında. Aragon krallığının naibini ordu göndermeyi reddettiği için eleştiriyor. Beaucaire kalesi hem stratejik hem de hanedan açısından öneme sahipti, çünkü Rhône nehri üzerinde önemli bir kaleydi ve VII. Raymond orada doğmuştu. Rhône'un batı yakasında yer alıyordu ve 1215'te Simon of Montfort'a devredilinceye kadar Arles başpiskoposlarının mülkiyetindeydi.

--- SAYFA 118 ---

SİYASİ ŞİİR · 95 · Younger'ın Beaucaire kasabasına girişi ve garnizonun kuşatılması Simon of Montfort'u şaşırttı. Fransa'dan Nîmes'e doğru yola çıktı ve 7 Haziran'da Beaucaire'e ulaştı. Kuşatma kuşatması, Simon'un garnizonun zarar görmeden ayrılmasına izin verecek bir ateşkes müzakeresi yaptığı 25 Eylül'e kadar sürdü. 1199'da Provence'taki Tarascon'da (Bouches-du-Rhône) derlenen domino milislerinin listesi, Tomierus ve Palaizinus adında iki soyluyu (dominus) içerir. Doğdukları yer onları Provence kontunun tebaası yapardı. Vidalarına göre ikili, birlikte şiirler yazan şövalyelerdi (militeler). 1 Artık büyük bir meselenin ortaya çıktığını gördüğüme göre eski yöntemlerime dönmem gerekiyor. Eğer şarkım biraz uzak geliyorsa, o zaman bu benim hatam değil, sizin hatanızdır, çünkü haksızlığa uğrayan insanlar arasında teselli bulunamaz. Evet, kontun hoşuna gittiği için şarkı söyleyeceğim ve böylece terbiyeli tavrımdan biraz öfke çıkarıp onu Montfortlu Simon'a göndereceğim. 2 Kazancını almak için buraya gelmek istiyorsa, ona savaşın arifesinde kaçtığı Beaucaire kasabasında kalacak yer aramasını tavsiye etmem, bu da o zamandan beri itibarının azalmaya devam ettiği anlamına geliyor. Artık Cunning'in onunla ve din adamlarıyla birlikte olduğu biliniyor. Artık kavgadan çekilen kişi 'yaşlı bir kurttan daha büyülenmiş' olacak ve güvenli bir sığınak istemediğini göstermiş olacak. Ve eğer o bunun için acı çekerse kimi suçlayabilirim ki? 3 Bir kez başarısız olan bir adam, fırsat bulduğunda daha fazla başarısız olduğunun tüm işaretlerini gösterir. Peki ya sen, fare gibi tuzağa düşmüşsün, sonunda katlanabileceğin hasarı göremiyor musun? Baronlar! Ellerinizi ve o büyük, güçlü kollarınızı o kibirli adamlara karşı hareket ettirin! Çabalar, aksi takdirde yenilip öldürülecek olan birçok insanı kurtardı. 4 Artık işiğe geçtik, değerini gösterebilen öne çıksın! Ovalarımızı, bataklıklarımızı koruyalım, umursamazlığımızdan dolayı yıkılmalarına izin verelim. Fransızlar silahları olmadan geri döndüğünde niyetlerinin ne olduğunu bilmeliydik ama Tanrı ve Adalet, bir anlaşma için çabalayanlara rağmen onların kaderlerini değiştirdi.

--- SAYFA 119 ---

TROUBADOUR ŞİİRİ · 96 · 5 Barış herkesin amaçlarını onurlandırmak, eğitmek, yükseltmek ve desteklemek ister, ancak Simon'un bize getirdiği Barış bizi soyar, öldürür ve yüksek rütbeleri alır. Ah, korkak baronlar, o din adamları ve o Fransızlar, Barış iddiasıyla sizi bu duruma düşürdüler. Eğer onlara istediklerini verirsiniz kasabamızı meyve bahçesine çevirecekler. 6 Şimdi söyleyin bana, tembel Katalanlar, sahip olduğunuz o onur nerede? Savaş sizi temizleyene kadar utanç içinde yaşamak zorunda kalacaksınız. Seni şerefli tutan o iyi kralı görüyor musun? Onu öldüren kişi yanınızda uyurken, onun için yersiz bir şekilde yas tutuyorsunuz ve ölümünün intikamını almaya çalışmıyorsunuz. Orada bu gerçeği hatırlayan herkes davranışlarınızı daha da kınayacaktır. Aragonlu Tornada Adamları, ben daha fazlasını söyleyene kadar öfkenizi kontrol edin. Şunu bilmenizi istiyorum: Kralın başarısızlığı ve ölümünden o kadar çok sorumlusunuz ki, yaptığınız yanlış, mahkemede çirkin bir savunmaya dönüşüyor. 2.1.9 Gui de Cavaillon, 'Senh'en coms, sabre volria' (S. Guida, 'L'attività poetica di Gui de Cavaillon durante la crociata albigese', Cultura neolatina, 33 (1973), 235-71) Gui de Cavaillon, Aragon kontunun maiyetindeki Provence'ın önde gelen asilzadelerinden biriydi. Provence Alfonso II (ö.1209). 1204'te Aragonlu II. Peter ve Montpellierli Marie'nin düğününe tanık oldu. Toprakları 1215'te Venaissin ilçesinin bir parçası olarak papalığın eline geçti. 27 Ağustos 1216'da VI. Raymond, Gui'yi Venaissin için daha güçlü yaptı. Raymond VII'nin 1222'de Fransız kralına yazdığı mektubu emanet eden iki adamdan biriydi ve Nisan 1229'da Paris Antlaşması'nda kararlaştırıldığı gibi Toulouse surlarının yıkılmasını garanti eden 120 rehinenin yer aldığı listedeki ilk isimdi. 1225 civarında, muhtemelen kontun bir hediyesi olan 'Cavaillon vikontu' unvanını kullanmaya başladı; 1230'lara geldiğinde neredeyse tüm topraklarını kaybetmişti. Kariyeri, görüşleri ve şiirsel üslubu onu, kendisi hakkında bazı iltifatlar yazan Albigenian Haçlı Seferi Şarkısının İsimsiz Devam Edicisiyle neredeyse aynı kılıyor; muhtemelen onunla yakından bağlantılıydı. Coblas esparsas, Toulouse kontu, muhtemelen Raymond VII ile değiştirildi:

--- SAYFA 120 ---

SİYASİ ŞİİR · 97 · Gui de Cavaillon: Sayın Kont, hangisinin en iyi olduğunu düşündüğünüzü bilmek isterim: Papa'nın sevgisiyle topraklarınızı size geri vermesi mi, yoksa sizin için onları şövalye eylemiyle, şerefle, hem sığağa hem de soğuğa dayanarak geri fethetmeniz. Çünkü eğer bu, kötü muameleyi boş bir hayata dönüştürebilecek kadar asil olsaydı, hangi seçeneği seçeceğimi biliyorum. Toulouse Kontu: Lordum Gui, beni onursuz bir duruma sokacak herhangi bir zenginlikten Price ve Worth'u fethetmeyi tercih ederim. Bunu din adamlarına bir saldırı olarak söylemiyorum ya da korkudan vazgeçmiyorum, çünkü kendim fethetmezsem bir kale ya da kule istemiyorum - ve onurlu yardımcılarım ödülün kendilerine ait olacağını bilirler. 2.1.10 Gui de Cavaillon, 'Doas coblas farai' (Guida, 'L'attività poetica di Gui de Cavaillon') Coblas esparsas. 1220'de Gui de Cavaillon, Raymond VII adına Castelnau-d'Aud'un kalesini savundu. Bernart Falcon, Avignon'da kontun kefaletçisiydi ve şehrin konsoloslarından biriydi. 1 Bu melodi için iki cobla yapacağım ve bunu En Bertran d'Avignon'a göndereceğim, o da Castelnau-d'Aud'de olduğumuzu ve Fransızların bizi kuşattığını bilsin. Kimin hükümdarı olduğumu çok iyi hatırlıyorum, çünkü sık sık yola çıkıyorum ve onun uğruna atımı mahmuzluyorum, sancağımı kaldırıyorum ve aslanımı salıyorum, bu yüzden onu Bertran d'Avignon'a gönderiyorum. Evet, En Bertran'a. 2 En Bertran'a, kuşatılmış bir adam gibi, yanımıza gelmesini sağlamak için haber gönderiyorum, çünkü gün ışığında dışarıdayız ve atlarımız zırhlı, sonra akşam erken akşam yemeğimizi yerken, duvarlar ve hendek arasında nöbet tutuyoruz. Ve Fransızlarla henüz ateşkes yapılmadı, aksine çok darbeler alındı, verildi ve üç ay bu şekilde geçti. O Bernart Falcon, veda etmeden aramızdan ayrılınca orada tatlı bir keyifle vakit geçirdi! Bernart Falcon 1 En Gui de Cavaillon'un, bir hanımefendinin ona söz vereceği ya da vereceği herhangi bir şey uğruna Fransızlar arasında aslanını gösteriş yaptığına asla inanmayacağım, çünkü

--- SAYFA 121 ---

TROUBADOUR ŞİİRİ · 98 · Fransız ya da Burgonya birliklerinin bulunmadığı Usson'daki yenilgide çok kötü bir performans sergiledi. Daha sonra En Guillem d'Esparron'dan korkudan öfkelenerek mekanı terk ettiğini duyduk. Gui bu konuda kötü iş çıkardı çünkü ben onların asla o yerde olmadıklarını söylüyorum, En Gui! 2 Tanrı aşkına, En Gui, kontun seni Castelnau-d'Aud'de hapsettiği biliniyor ve kanıtlanıyor, çünkü senin tam rızanla seni oraya koyması için teşekkürünü çok zayıf bulacaktır. Bana gönderdiğiniz mektupta iddia ettiğiniz kadar Fransızlara karşı savaştığınıza inanmayacağım. Gerçekten kuşatılmış bir kalenin içinde olup olmadığına karar vermeyi En Reforzat'ın (Güçlendirilmiş Efendi) yetkisine bırakıyorum, Tanrı aşkına, En Gui! 2.1.11 Raimon Escrivan, 'Senhors, l'autrier vi ses falhida' (Martín de Riquer, Los trovadores, II, s. 1108 -11) Toulouse kuşatması sırasında, muhtemelen 25 Haziran 1218'de kuşatma makinesindeyken bir füzeyle öldürülen Montfortlu Simon'un ölümü üzerine bestelenmiş bir şarkı. Kuşatılmış Toulousain'lerin mancınıklarına (ya da başka kaynaklarda mangonellere) karşı ham deri katmanlarıyla ateşten korunan barınak. Kedi, hendekler ve surlar arasındaki alanlarda yükseltilmiş ahşap kazıklar olan lissaları parçalamak için kullanılıyordu. Burada, duvarın daha küçük bölümlerine vidalanan uzun bir direk olan bir 'fare' ile birleştirilmiş gibi görünüyor. Raimon Escrivan (Katip Raymond) başka türlü bilinmiyor. 1 Efendilerim! Geçen gün şüphesiz Kedi'yi gördüm (bu görüntüyü hiç unutamam!). Ona çok iyi bakıldı ve hatta daha da güzel bir şekilde süslendi; seçkin bir kadın gibi konuştu ve Trebuchet'e şunları söyledi: 'Ben güçlüyüm ve bana zarar veremezsin. Lissas'ta bir geçit yapacağım çünkü şehirde bir süre kalmak istiyorum.' 2 Trebuchet şöyle dedi: 'Şeytan sana rehberlik ediyor, zavallı, üzgün Leydi Kedi! Sana üç darbe vurduğumda benden şifa alamayacaksın. Çünkü o direği oraya doğru hareket ettirirsen, kalbinin bu konuda ne hissettiğini bileceğiz, çünkü duvarlara yaklaşırsan sana ölümcül bir darbe indiririm.' 3 Bunun üzerine Kedi yola koyuldu, çünkü artık kendini tutamamıştı, ta ki kasabaya gelene ve pürüzlü yüzünü gösterene kadar. Yavaşça hareket etti,

--- SAYFA 122 ---

SİYASİ ŞİİR 99 Gizlice, azar azar ve hiçbir direniş kalmayana, eski binanın içine girene kadar bir şeyler alıp kaptı. 4 Trebuchet onu görüp tanıdığında, 'Sert ısırılmış kedi, seni yakında yere sereceğim' dedi ve miğferinin ön kısmına öyle bir vurdu ki, her yeri sarsıldı. Sonra ona şöyle dedi: 'Benimle kavga etmeye başladığın için çok aptalsın Cat ve bunu sana çok yakında bildireceğim.' 5 Bu, Kedi'nin tüylerini diken diken etti çünkü o büyük, şişman ve hantaldı ve hâlâ güçlü bir derisi olduğunu ve lissa'ya ulaşacağını söyledi. Pençelerini bir araya getirip saldırdı, sonra bağırdı, 'Trebuchet, sen bir demir gibi değersizsin, çünkü saldırım beni hemen yanına getiriyor!' 6 Bu Trebuchet'in tüylerini diken diken etti, çünkü o şiddetli ve güçlü, zalim ve dürüsttü ve o da şöyle dedi: 'Sefil Hanım Kedi, o sert deriye ihtiyacın olacak, çünkü kaçamayacaksın!' Ve ona uçan bir füze gönderdi. Üç ribaut bile yetişemedi ve onu sıcak bir şekilde vücuduna vurdu ve bu herkesi mutlu etti. Tornada 1 Ve darbeyi hisseden Kedi neredeyse acıdan ölüyordu ve şöyle bağırdı: 'Trebuchet, seni gördüğüm gün şanssız bir gündü. Seni serbest bırakıyorum. Şimdi bırak beni.' Tornada 2 Ve Trebuchet ona şöyle cevap verdi: 'Leydi Kedi, öyle olmasın, çünkü benden ne ateşkes ne de bağışlama olacak. Bunun yerine seni burada öldüreceğim.' 1226: Kral Louis VIII'in Haçlı Seferi 2.1.12 Peire Cardenal, 'Ben volgra, si dieus o volgues' (Lavaud, 15) İmparator II. Frederick, 31 Mart 1225 tarihli bir mektupta VII. Raymond'a imparatorluğun Fransızlar tarafından ele geçirilen topraklarını yeniden ele geçirmesi konusunda ısrar etti. Cardenal, genç Raymond'u 'Dünya'nın [mon] 'Işığı' veya güneş ışını [rai] olarak sunar, ancak kraliyet elçileri onun tebaalarının çoğundan onay aldı. 'Buradaki' seyirci, Raymond'un güvenilmez müttefiki Valentinois kontu Poitiers'li Adhemar'a bağlılık borçlu olan Vivarais ve Valentinois ilçelerine karşılık geliyor. İlk kobla şunu ifade eder:

--- SAYFA 123 ---

TROUBADOUR ŞİİRİ · 100 · imparatorun 1226'da bir haçlı seferi düzenleme ve Lombard Birliği'ni bastırma girişimleri. Raymond VII, Arles'in genel valisiydi, ancak Mayıs 1226'da Fransa Kralı VIII. Louis tarafından işgal edildi ve Avignon, üç aylık bir kuşatmanın ardından Eylül ayında düştü. 1 Keşke (Tanrı isteseydi) Suriye'yi geri alsaydık, cesur imparator Lombardiya'yı yeniden ele geçirseydi ve burada yiğit Kont, Dük ve Marki Vivarais'i yeniden ele geçirseydi. 2 Mayıs Marsilya, Arles ve Avignon orada aynı rotayı çiziyor. Ayrıca Carpentras, Cavaillon, Valence, Die, Vienne, Pipet ve Drôme buradan Türkiye'ye kadar çorap veya mahmuz takarak bulunabilecek en iyi adamı kralları olarak alsınlar, çünkü eğer bundan hiçbir şey kazanmıyorsa, yiğitlik yaparak zamanını boşa harcıyor demektir! 3 Açık denizdeyken bir gemide olmak, kürekli bir teknede veya kadirgada olmaktan daha yararlı olduğu gibi, bir aslanın bir yaban domuzuna tercih edilmesi ve zarif bir hediyenin 'Kaybol'dan daha güzel olması gibi, kont da diğer baronlardan daha değerlidir. Çünkü yalancılardan alıp sadıklara vererek Değer yolunu takip ediyor, Fiyatın zirvesine yokuş aşağı düşmeden tırmanıyor, asil işlerde ustalaşılıyor. 4 Toulouse Kontu o kadar değerli, o kadar başarılı ve o kadar enerjik ki, dünyada hiç kimseye (kim olmasını isterseniz isteyin) kötü niyetle iltifat etmez. Tam da olmasını istediğim gibi biri: cömert, cesur, eğlenceyi seven, dürüst, iyi arkadaşlıklar kuran, dürüst, sadık ve aldatıcı olmayan, iyi görünümlü ve iyi konuşan biri. 5 Toulouse'da öyle bir Raymond/Dünyanın Işığı var ki, Kont (Tanrı onun rehberi olsun!). Suyun pınardan çıkması gibi, şövalyelik de ondan doğar, çünkü kendisini ve tüm dünyayı karşılaşılabilecek en kötü adamlardan korur. Ne Fransızlar ne de din adamları onun gözünü korkutamaz ama o iyilerin önünde eğilir ve kötülerini yok eder. Tornada Ve Cesareti herkese saldırdığından, Kont-Dük'ünki olarak bilinen derebeylik gücü dünyanın dört bir yanına tırmanıyor. Çünkü adı şu anlamı taşıyor: Rai-Mon.

--- SAYFA 124 ---

SİYASİ ŞİİR S · 101 · 2.1.13 Tomier ve Palaizi, 'De chantar farai una esdemessa' (I. Frank, 'Tomier et Palaizi') 10 Haziran 1226'da Avignon şehrinin konsolosları ile Kral Louis VIII arasındaki görüşmeler bozuldu. Avignon kapılarını kapattı, üç ay süren kuşatmaya katlandı ve 9 Eylül'de kansız bir şekilde teslim oldu. Louis kuşatma sırasında dizanteriye yakalanmış ve Kasım ayında ölmüştü. Şarkı, Fransız ordusunun gelişinden kısa bir süre önce geçiyor (cobla 3) ve konsolosların kralı Beaucaire'i vererek satın almaya yönelik başarısız girişimine gönderme yapıyor (cobla 6). Ayrıca Urach'lı kardinal elçi Conrad tarafından 12 yıllık aforoz cezasının kaldırılmasını da istediler. Tomier ve Palaizi, şehrin Aragon'dan hiçbir yardım alamayacağını düşünmekte haklılar (cobla 4), ancak İngiltere Kralı III. Henry'nin onları kurtaracağını ummakta yanılıyorlar (cobla 5). 1 Şarkı söylemeye çalışacağım. Zaman geçiyor ve söz hala geçerli. Fakat büyük sıkıntı içindeyken, Tanrı yakında bizi savunacaktır. Kararlı olalım lordlarım ve güçlü desteğe güvenelim. 2 Güçlü bir desteğe sahip olacağız (Tanrıya inanıyorum) ve Fransa halkını yeneceğiz. Tanrı, kendisinden korkmayan bir ordudan intikam almakta hızlıdır. Kararlı olalım lordlarım ve güçlü desteğe güvenelim. 3 Haçlı seferi kapsamında bir adam gelir ve kamp ateşini yakmadan kaçmak zorunda kalır. Bir adam iyi saldırarak bütün bir taburu kolaylıkla bozguna uğratabilir. Kararlı olalım lordlarım ve güçlü desteğe güvenelim. 4 Sirventé'lerimi ve çabalarımı Aragonlular ve Katalanlarla boşa harcadım. Genç olan krallarının onu teşvik edecek kimsesi yoktur. Kararlı olalım lordlarım ve güçlü desteğe güvenelim. 5 Her ne kadar Almanya'nın hükümdarı Frederick, Louis'in imparatorluğunu elinden almasına göz yumsa da, bundan en çok Brittany'nin ötesindeki kral üzülecek. Kararlı olalım lordlarım ve güçlü desteğe güvenelim. 6 Haçlı seferini saptıran Kutsal Kabir'e yardım ve desteklerini geri çektiler ve bu bir iman suçudur. Onlar

--- SAYFA 125 ---

TROUBADOUR ŞİİRİ · 102 · Yalancı, temize çıkan ahmaklar Argence'ı asla göremeyecekler. Kararlı olalım lordlarım ve güçlü desteğe güvenelim. 7 Hain piskoposlar, Rabbimizin çölden ayrıldıktan sonra gömüldüğü Kutsal Kabir'in kaybıyla ilgilenmiyorlar. Beaucaire'i tercih ederlerdi. Kararlı olalım lordlarım ve güçlü desteğe güvenelim. 8 Avignon'a gelince, bana öyle geliyor ki o asla pes etmeyecek. Hepimiz onun asil Cesaretini ve tüm işlerinin her geçen gün daha da güçlendiğini açıkça görebiliyoruz. Bu durumun hoşuna gitmeyen herkese lanet olsun! Kararlı olalım lordlarım ve güçlü desteğe güvenelim. 1229: Paris Antlaşması'na Tepkiler 2.1.14 Bernart de la Barta, 'Foilla ni flors, ni chautz temps ni freidura' (F. Chambers, 'Three Troubadour Poems with Historical Overtones', Speculum, 54 (1979), 42 – 54 (s. 51– 4). P. Ricketts tarafından yeniden düzenlenmiştir, 'Foilla ni fl ors, ni chautz temps ni freidura de Bernart de la Barta: édition critique et traduction', La France latine, 142 (2006), 141–5.) 1 Ne yaprak, ne çiçek, ne sıcak ne de soğuk hava bana şarkı söyletmiyor ya da bunu yapma arzumu etkilemiyor, ama insanların kendisi için öngöründe bulunana iyilik gelmesi gerektiğini söylediklerini duyduğumda şarkı söylüyorum. (Tanrım!) Biraz iyi şans, Kont ve Marki olan bir Barış Dükü ve din adamlarının ve Fransızların Barışı. 2 İyi, sağlam ve güvenli olduğu sürece barış; herkese çekici gelen bir dostluk huzuru; asil yürekli adamlar tarafından ve sadakatle yapılan bir barış; kırınglık duymadan sevebilecek bir huzur; Güzel bir huzur, sürdüğü sürece beni memnun eder. Zoraki bir barış da beni hiç memnun etmiyor. Düşük doğuştan gelen bir barış, yarardan çok zarar getirir. 3 Kraliyet mahkemesinde adaleti, kilisede merhametli ve anlayışlı zihinleri ve ölümcül kusurlar için dürüst bir affı bulmalısınız.

--- SAYFA 126 ---

POLITICAL POEMS · 103 · words of Holy Scripture. And the king should observe moderation, for if he does not maintain it, he shall be the worse for it. It would be cause for harm to come his way. 4 Just as a man dies for a mortal crime, so should he become noble who serves a good seigneur a long time with all his strength. For the good master enhances his own man and improves his lot, and the bad seigneur only harms himself. This is why it pleases me enormously when the worthy ones are given support and the wicked ones are harmed. 5 A king should love and honour his own kind, and he should reward the best man with improvement, giving him more landholdings and more honour, and he should protect his court from immoderate behaviour. The king who cares about his good Price must believe in the advice of trustworthy men, of courtly men, of those who are the most honoured and the best informed. 2.1.15 Bernart Sicart de Marvéjols, 'Ab greu cossire' (Riquer, Los Trovadores, vol. 3, pp. 1202 – 6) Bernart Sicart de Marvéjols was from the Gévaudan. This is his only surviving song. Peter II of Aragon sold the lapsed title of count of Gévaudan to the count of Toulouse in 1204. In 1214, the county was placed under the authority of the bishop of Mende, on the grounds that the lands of Peter of Aragon were the confiscated possessions of a deceased heretic. However, this was contested repeatedly by James I of Aragon and in 1233 the bishop invited the seneschal of Beaucaire to take control on behalf of Louis IX of France. The lord of Anduze (whose family had occasionally claimed the title of count of Toulouse) exclaimed to the bishop in exasperation: 'We are of great blood and it is not good that we are being sold like pigs or sheep.' 8 1 With great concern, I compose a cutting sirventés. God! Who can either express or understand this torment? For when I think about it, I feel great sadness. I cannot describe in writing the rage or the sorrow, because I see the secular world in turmoil, and the law being corrupted, along with the sacrament [or oath] and the faith [or fealty], so each man thinks that he can defeat his equal with malevolence, and sets about killing both other men and himself with neither a reason nor justice.

--- SAYFA 127 ---

TROUBADOUR ŞİİRİ · 104 · 2 Bütün gün öfkeleniyorum ve öfke duyuyorum; geceleri hem uyanıkken hem de uyurken iç çekiyorum. Nereye dönsem, nazik insanların Fransızlara 'Messire!' diye bağırdıklarını duyabiliyorum. Fransızlar yüksek rütbeli teçhizatı gördükleri sürece merhametlidirler, çünkü orada adaletin başka bir kanıtını göremiyorum. Yazık, Toulouse, Provence, Agenais, Béziers ve Carcassès, seni o zaman nasıl gördüm, şimdi de nasıl görüyorum! 3 Şövalyelik, ister Hastanede, ister Tapınakta, ister başka herhangi bir düzende olsun, bana hoş gelmiyor ya da hoş gelmiyor. Taklit ve büyük kazanımlar sayesinde onları aldattıcı ve kibirli buluyorum. Büyük bir serveti veya iyi miras kalmış toprakları olmayan hiç kimse onlara çağrılmaz. Bu adamlar bolluk ve refah içinde yaşıyorlar. Hile ve ihaneti itiraf ediyorlar. 4 Sadık (frank) din adamları, sizin hakkınızda iyi şeyler söylemeliyim ve eğer yapabilseydim bunları iki kez söylerdim. Çekici yolunda kalırsın ve onu bize gösterirsin, ama iyi bir rehber olarak hareket eden, bunun için güzel bir mükâfat alacaktır. Hiçbir şeyden vazgeçtiğini görmüyorum. Verebildiğiniz kadarını veriyorsunuz, büyük rahatsızlıklara katlanıyorsunuz ve görünüşünüze dikkat etmeden giyiniyorsunuz. Tanrı bize iyilik etsin, çünkü senin hakkındaki gerçeği söylemiyorum! 5 Tıpkı sert adamın hava kötüleştğinde melodisini değiştirmesi gibi, ben de ön saflarda şarkı söylemek istiyorum çünkü Paratge yozlaşıyor ve asil soylar düşüyor ve sahteleşiyor ve Kötülük büyüyor. Kötü niyetli baronlar (aldatanlar ve aldatılanlar), Worth'u arka korumaya ve Dishonor'u öne koydular. Alçak fikirli, kötü asilzade kötü bir miras alır. Aragon Kralı Tornada, eğer hoşunuza giderse, tarafınızdan onurlandırılacağım. 2.1.16 İngiltere'den görünüm: Normandiya Rahibesi William'dan alıntılar (Guillaume le Clerc de Normandie, Le Besant de Dieu, mit ein Einleitung über den Dichter und seine sämtlichen Werke, ed. E. Martin (Cenevre: Slatkine Reprints, 1975)) William 'Normandiya'nın din adamı', burada yaşamış evli bir katipti. İngiltere'de. Uzun hiciv şiiri Lothar'ın bir incelemesinden etkilenmiştir.

--- SAYFA 128 ---

SİYASİ ŞİİR S · 105 · Segni (Papa III. Masum), De miseria condicionis humane ("İnsan Durumunun Sefaleti Üzerine", c.1196), insanları dünyevi bağların ötesine geçmek için bedenin iticiliği üzerine meditasyon yapmaya teşvik eden bir çalışma. William 'Father Innocent'a hayranlık duyuyor ancak papalığın, daha zayıf komşulara savaş açarak üstün askeri güçlerini kötüye kullanan güçlü laik yöneticileri kontrol etmedeki başarısızlığını tasvip etmiyor. Louis VIII'in 1226'daki ölümünü, tüm Hristiyanlığı etkileyen daha geniş bir rahatsızlığın belirtisi olarak görüyor: 'Lordlarım, içinde yelken açtığımız Aziz Petrus'un teknesinde çok değerli adamlar ve bir sürü piç var' (II. 2373 – 4). Alıntı 2'deki satırlar, William'ın Albigenian Haçlı Seferi'ni adaletsiz bir savaş olarak gördüğünün kanıtı olarak sıklıkla bağlam dışında alıntılanmıştır. Şiirin tamamına bakıldığında William'ın argümanının biraz farklı olduğu açıkça görülüyor: Kont Raymond düzeltmeler yapacağına söz vermişti ve onun ne yapacağını bekleyip görmek Kilise'nin göreviydi. Alıntı 3'te William, Kıyamet'in tarihin bu noktasında gerçekleşmesi durumunda ne olacağını hayal ediyor. Haçlılar eylemlerini Tanrı'ya haklı çıkarabilecekler miydi? Çıkarma 1: . . . [A]ve o [William] bu şiiri yazdığı sırada Ölüm, başkalarının topraklarını ele geçirmek için topraklarını terk eden Fransa kralı Louis'i devirmişti. Provençaux'ları kovalayıp Toulouse'luları yakalayıp utandırabileceğini hayal etti. Tam her şeyi ele geçirdiğini, fethettiğini ve kendisi için güvence altına aldığını düşündüğü anda tüm hırsları çöktü. Fransa'dan, Normandiya'dan ve (doğru ya da yanlış) elinde tuttuğu tüm büyük topraklardan yalnızca bir buçuk metre alabildi. Topraklar üzerindeki hakimiyeti böyle oldu: Hiçbir şeyi olmadı, çünkü toprak (bunu çok iyi biliyorum) onu ele geçirdi! Çünkü gücü kalmamıştı ve artık vücudunu hareket ettiremiyordu. Birkaç saat içinde bir kadavraya dönüştü ve kurtçuklar, onun en güzel özelliği olan dilinde, belinde ve burnunda yollarını izlediler. (II. 159-82) Alıntı 2: Eğer oğullarından biri yanlış yapmışsa ve bu hatayı düzeltmek istiyorsa, Roma (sanırım) büyük oğlunu yanlışlıkla onu yenmesi için göndermemelidir. Bunun yerine krallığını yok etmek yerine onu çağırmalı, ikna etmeli ve uyarmalı. Fransızların (Popelikanlar adını verdikleri) Toulouse'ların üzerine yürümesi ve Roma elçiliğinin onları bu amaca yönlendirmesi ve yönlendirmesi, bence bu iyi bir şey değil. Her ülkede iyi ve kötü insanlar vardır ve bu nedenle Tanrı insanların beklemesini ister çünkü O, insanların durumu düzeltmesinden çok memnun olur. Eğer biri adil kalacağına söz verirse, diğerlerinin de onun ne gibi düzeltmeler yapacağını görmek için beklemesi gerektiğini düşünüyorum. Kutsal Kilise kendisine dönmek isteyen adama yanlış yapmamalı. (II. 2395-2408)

--- SAYFA 129 ---

TROUBADOUR ŞİİRİ · 106 · Alıntı 3: Albigenlilere karşı sık sık göğüslerine haç işareti yaptıran bu Fransızlara, bu kadar değerli şövalyelere ne diyecek? Yine de en az kendilerine karşı yürüdükleri kişiler kadar suçlanmaya değer olan bu Fransızların birçoğu var. Zalimlere zarar vermeniz, onları iyilerin arasından çekip çıkarmanız, gemiden dalgalara atmanız ve derin denizlerde boğmanız beni elbette üzmez (ve aksini duymayacaksınız). Bu beni üzüyor! Ancak bu gerçekleşmeden önce birçok iyi oğul, kötü oğulların hatası yüzünden yok olacak. En iyi buğdayı samandan vurup sıyırmadan harmanlayamazsınız. Roma Konseyinin parasını başka bir yere harcamaya karar vermesi ve buğdayın yanında çavdar otunun da büyümesine izin vermesi daha iyi olurdu (birçoklarına öyle geliyor). Çünkü Allah herkesi bir anda ayırıp kaderini belirleyecektir. O anda hiçbir yansıma olmayacak, kendikine 'Gel', mazlumlara 'Git' diyecek. (II. 2483 – 512) Notlar 1 Pilatus'un soyundan gelenler Roma'nın memurları olmalıdır; şiir, haçlıların ve din adamlarının vikontu öldürdüğünü ima ediyor. 2 Cobla 1'in anlaşılmasındaki yardımlarından dolayı Anne Lawrence'a teşekkür ederim. 3 Bir chanson de geste olan Roland'ın Şarkısı'nda Roland, üvey babası Ganelon'u bitirir. Ganelon Sarazen tarafına katılır ve Şarlman'ın Roland liderliğindeki ordusunun artçıların katledilmesine izin verir. Para el değiştirmez: 'sahte parayla satmak' yalan söylemektir. 4 Burası Albi yakınlarındaki Sainte-Martianne (Tarn) köyü olabilir. 5 Martin Algai hakkında bkz. Shirley, Song of the Cathar Wars, II. 2450 – 6 ve les-Vaux-de-Cernay'lı Peter, §337. 6 Gayri meşruluk suçlamaları için bkz. Sible and Stained, Guillaume de Puylaurens, §V, n. 62, PL'ye atıfta bulunarak, cilt. 216, sütun 754 – 5. 7 Bir serseri, kabadayı veya paralı asker. 8 Anduze'nin efendisi için bkz. J. K. Bulman, The Court Book of Mende and the Secular Lordship of the Bishop: Recollecting the Past in Thirteenth-century Gévaudan (Toronto: University of Toronto Press, 2008), s. 36.

--- SAYFA 130 ---

· 107 · Bölüm 2.2 DİN Önceki bölümdeki pek çok sirventé, sapkınlık suçlamasını güç, toprak ve zenginlik konusundaki bir çatışmada bir bahane olarak ele alır ve hiçbir ozan sapkınlığa destek beyan etmez. Bu nedenle, Peire Cardenal tarafından yazılan aşağıdaki gibi, din adamlarına yönelik şiddetli saldırıları okurken dikkatli olmak önemlidir: Ne akbaba ne de akbaba, pis kokulu etin kokusunu almakta, din adamlarının ve vaizlerin zengin bir adamın kokusunu almakta olduğu kadar hızlı değildir. Hemen onun yakın dostu oluyorlar, hastalanınca kendi akrabalarının ondan kazanç elde etmemesi için ona bağış yaptırıyorlar. Peire Cardenal ayrıca Haç üzerine bir haçlı seferi şarkısı olarak okunabilecek ünlü bir meditasyon da besteledi: Haçın dört ucundan biri gök kubbeye doğru uzanır, diğeri aşağıdaki uçuruma bakar; bir diğeri Doğu'ya uzanıyor, bir diğeri Batı'ya uzanıyor. Bu, Mesih'in her şeye sahip olduğunu gösterir.¹ Din adamlarına yönelik saldırılar sapkınlığın kanıtı değildir. 25 Ağustos 1274'te Toulouse'da alınan bir engizisyon ifadesi, tüccar sınıfından yerel bir adamın, Guilhem Figueira'nın Roma'ya karşı sirventé'lerini bildiğini gösteriyor (bkz. 2.2.6).² Ayrıca, engizisyoncunun aradığı Fransızca İncil adlı kitabı, 'Kokuşmuş, korkunç dünya üzerine' başlığıyla birlikte teslim etti. . . ' Bir soruşturmacı, dünyayı kokuşmuş bir yozlaşma çukuru olarak tanımlayan bir 'İncil' karşısında pekâlâ paniğe kapılabilirdi, ama bu, düalist bir broşür değildi. Cluniac keşişi Guiot de Provins'in yazdığı İncil Guiot (c. 1206), dünya ve din adamları hakkında geleneksel bir hicivdir. Ancak Guiot papayı cinayetle suçluyor: 'Baba çocuklarını öldürdüğünde büyük bir günah işlemiş olur. Ah, Roma, Roma! Hâlâ birçok insanı öldürmek istiyorsun; bizi her gün öldürürdün. . . ' (Il. 660 – 4). Daha sonra şöyle yakınır: 'Roma saldırıyor ve bizi boğuyor; Roma ihanet ediyor ve her şeyi yok ediyor.

--- SAYFA 131 ---

TROUBADOUR ŞİİRİ · 108 · Roma, kötü ahlaksızlıkların ortaya çıktığı kötülük çubuğudur. Haşerelerle dolu bir balık havuzudur (Il. 769-75). Bu türden ruhban karşıtı hakaretler yalnızca potansiyel olarak sapkınlık niteliğindeydi; Guiot'nun Figueira ile aynı gündemi yoktu (bkz. 2.2.4), ancak bir Toulouse vatandaşının her iki metnin de kopyalarına sahip olduğunu görmek ilginçtir. Din adamı karşıtı ve manastır karşıtı eylemlerin birbirinden ayrılması gerekir. Les-Vaux-de-Cernay'li Peter, orduya Moissac'ı kuşatma konusunda danışmanlık yaparken kendisine ateş edildiğinden şikayet ediyor (§347). Öfkesi, Moissac kuşatmasının bir grup piskoposun yanı sıra müstahkem manastır binasının askeri kontrolünü ele geçirmek isteyen Saint-Pierre-de-Moissac başrahibi tarafından yönetilmesine rağmen, beyaz Sistersiyen cübbesinin onu savaşçı olmayan biri olarak göstermesi gerektiğine olan inancına dayanıyor. Daha sonra Peter, Toulouse'lu Folquet'nin Toulouse halkına "bir piskopos olduğu kadar bir keşiş olduğunu" (§464) ve dolayısıyla muhtemelen bir barış adamı olduğunu belirtmek için bir keşiş kukuletasını göndermesiyle daha da öfkesini ifade eder. Başlık saygısızlıkla parçalandı. Bu tür anekdotlar, keşişler gibi sıradan din adamları ile savaşa girebilecek daha dünyevi din adamları arasındaki önemli ayrıma dikkat çekiyor. 2.2.1 Peire Cardenal, 'L'arcivesques de Narbona' (Lavaud, 19) Cîteaux başrahibi Arnold Amalric, 1212'de Narbonne başpiskoposu oldu. Coblas 1-3'teki 'kötü karakter' ya Montfort'lu Simon (ki açgözlülüğüyle meşhurdur) ya da cobla 4'te görünen cani Sistersiyen olabilir. 5, Beuve de Hautmont ve Gui de Nanteuil'in (Aye d'Avignon'un oğlu) Eski Fransız chansons de geste'sine gönderme yapmaktadır; her ikisi de asil kahramanların (ve bazen onların Saracen destekçilerinin) kuzeyli hain gaspçıların ve Fransa kralının elindeki talihsizliklerini anlatır.³ 1 Ne Narbonne başpiskoposu ne de Kral, kötü bir adamdan değerli bir adam çıkarmaya yetecek sağduyuya sahip değildir. karakter. Ona altın, gümüş, kumaş, şarap ve buğday verebilirler ama iyi yetiştirme yalnızca Tanrı'nın verebileceği bir şeydir. 2 İyi bir kirası olan, sarayda ziyafetler düzenlemeyen ve evine kimseyi davet edip hoş karşılamayan zavallı bir zavallı tanıyorum. Bunun yerine, servetini kötü bir şekilde ele geçiriyor ve onu daha da kötü harcıyor; Bayonne kasabasını ona verirseniz, gelirini Worth'un talep ettiği şekilde harcamaz.

--- SAYFA 132 ---

REL IĞION · 109 · 3 Worth erkeklerin misafirperver olmalarını, harcama yapmalarını, hediye ve hediyeler dağıtmalarını ister. Charity adında buna razı olan bir arkadaşı var. Worth, Charity'nin teşvikiyle nereye giderse gitsin, onlarla savaşıırken Wickedness'tan başka bir şey değildir. 4 Başı kazanmış ve beyaz kaftanlar giyen bir adam var; niyeti bir kurdun ya da bir yılanınki kadar zalimdir; çünkü biri soygun yaparsa, ihanet ederse, yalan söylerse, öldürürse ya da zehirlerse, onun içinde olgunlaşan niyetler açıkça görülür. 5 Şimdi sanki Yunanca konuşuyormuşum gibi insanlara sirventélerimi anlattığımı, çünkü kimse beni anlayamadığını söyleyecekler. Anlayışlı olanlar beni anlayacak ve diğer sahtekar insanlara gelince, onlara Leydi Aye'nin oğlu ve Hampton'lu Bevis hakkında şarkılar söyleyeceğim. Tornada O büyük, hain her şeyi bilen adama gelince, keşke biri onu başkalarına beslediği baharatlı şarabın aynısını ona da sunabilecek birini çağırırsa. 2.2.2 Peire Cardenal, 'L'afar del comte Guio' (Lavaud, 18) Bu şarkı, aristokratların manastır evlerini yağmalama alışkanlığını ve Fransa kralının Auvergne ilçesinin kontrolünü ele geçirmek için böyle bir olaydan nasıl yararlandığını gösteriyor. Tarihçi Bernard Itier şunu bildiriyor: 'Bu yıl Auvergne Kontu Guy, Mozac manastırını yerle bir etti ve Saint Austremoine'in cesedini kasabalarından birine götürdü. Bu nedenle Frank kralının kovuşturmasına katlandı. 4 Saint Pierre-de-Mozac, Clermont piskoposluğunda bir Cluniac manastırıydı ama aynı zamanda Auvergne kontlarının da kalesiydi. Manastır kraliyet koruması altında olduğundan, Fransa Kralı II. Philip Augustus, 1212 sonbaharında komşu Bourbonnais'in beyi Guy of Dampierre liderliğinde bir cezalandırma seferi gönderdi. 1216'da Guy of Dampierre, Auvergne ilçesinin çoğuyla ödüllendirildi ve sonunda 1238'de Fransız Kraliyetine geri döndü. Burada Peire Cardenal, manastırlara yönelik diğer saldırıların göz ardı edildiğinden şikayet ediyor. Le Puy-en-Velay piskoposluğundaki Le Monastier-sur-Gazeilles'deki (Haute-Loire) Saint-Chaff re'nin (Orange'lı Aziz Theofred) Benediktin manastırı hakkında endişeleniyor. Mozac gibi, manastırın da sözde Aziz Calminius tarafından kurulduğuna inanılıyor.

--- SAYFA 133 ---

TROUBADOUR ŞİİRİ · 110 · Auvergne'in ilk sayısı. Bu manastırın Chamalières-sur-Loire'da Saint-Gilles-du-Gard'a adanmış bir kiliseyle birlikte bir manastırı vardı (gerçi burada Saint-Gilles'in yağmalanmasına yapılan atıf aynı zamanda haçlıların Toulouse kontuna saldırılarına da gönderme yapıyor olabilir). Cardenal, iki manastırın saldırganlarının veya savunucularının isimlerini vermekten kaçınıyor. 1 Şu Kont Guy meselesi, kralın savaşı ve Mozac'ın yağmalanması: Bütün bunların nasıl olduğunu duydum. Ama bu kadar değerli ve adil olan kahyamızın neden Saint-Chaffre keşişlerinin öldürülmesine izin verdiğini henüz anlamadım. Artık oradan uzak duruyorum, çünkü Adalet orada ne din adamlarının ne de din adamlarının yanında sığınacak bir yer bulmuyor; bu insanlar kazanç hırslarından o kadar heyecanlanıyorlar ki. 2 İktidar, Chamalières'in evini haksız yere ele geçirdi ve Le Monastier'i yok etti; bu durum başrahibimizi ve manastırı da rahatsız ediyor, çünkü sadakatsiz bir adam hiçbir sebep göstermeden onları evlerinden atıyor. Aziz Theofred'in ölümünden bu yana hiç kimse Le Monastier'i işgal etmedi ve duvarlarını bu kadar feci şekilde yıkmadı. Bunun Tanrı'yı nasıl memnun edebileceğini bir düşünün! 3 Alayına katılmak yerine birbirlerine sokularak, sıcak ve soğuk havada silah taşıyarak, zil çalmak yerine borazan çalarak hızla yürüyecekler. Beni buna güldüren şey öfke, çünkü kraliyet şövalyeleri şehitliklerini durdurmak için bunu yapmalı ve zengin adamın haklarını korumayanlar, fakirlerin haklarını asla koruyamayacak. Adalet, Zenginlik onu birbirine karıştırdığında asla hüsnükuruntudan başka bir şey değildir. 4 Çizmeler ve geniş pelerinler onlar için kaba tarım aletlerinden veya Aziz Benedict Kurallarından daha yararlı olacaktır. Bunun yerine zırhlara ve kumarhanelere ihtiyaç duyacaklar. Risalelerinden Mektupları okuyanlar, taşları füze gibi fırlatacaklar. Mezmurların saklandığı yerde sopalar ve mızraklar bulunmalıdır ve bu alışkanlığı edinen kişi, eğer gerçek bir keşiş olmak istiyorsa, silahlanmalı ve donatılmalıdır. 5 Yakında dünyanın kanunsuz olacağı, kâtiplerin turnuvalara katılacağı, kadınların vaaz vereceği ve erkeklerin balık sahibi olamayacağı bir zaman göreceğiz.

--- SAYFA 134 ---

REL IĞION · 111 · sadakatsiz olduğunu kanıtlamadıkça kızartılacak. Hain yalancı efendi ve efendi olacaktır ve Tanrı'nın bir dostu olduğunda kime güvenebileceğini bilemeyecektir. Dünya öyle bir düzenlenecek ki, yasak şeyler her yerde olacak. Tornada Din adamlarımız başkalarının evlerinden hırsızlık yapmanın ölümcül bir günah olduğunu söylerdi, şimdi de Saint-Gilles'i yağmaladılar! Vaazlarında düşmanınızı sevmeniz gerektiğini söylüyorlar ama onların niyetinin oldukça farklı olduğunu sadece bakarak öğrenebilirsiniz. 2.2.3 Peire Cardenal, 'Un sirventés vuelh far dels auls glotos' (Lavaud, 37) 1 Tanrı'yı satan, insanları yok eden ve kutsallık içinde yaşamamız gerektiğini vaaz eden aşağılık oburlar hakkında bir sirventé yazmak istiyorum. İhanetlerini güzel bir görünümle gizliyorlar; bu yüzden onların kötülüklerini gizleyen biri olmak istemiyorum asla. Bunda Vefasızlık vardır, çünkü hırsız destekleyen adam, Allah katında hırsızın kendisi kadar suçludur. 2 Bunlar hırsızdır ve üzerimizde egemenlik kurarlar. Yani biz gerçekten aptalız ve muhakeme gücümüz yok çünkü bir hırsızın eylemlerine rıza gösteren kişi de hırsızdır. Peki Akıl bize yardım edemezse ne yapacağız? Yaptıkları ya da başkalarına yaptırdıkları kötülükleri haykıralım ki, onların günahları tanınsın ve hiç kimse komşusunun ya da kardeşinin mahvolduğunu gördüğünde kendini güvende hissetmesin. 3 Hepsi kardeştir, fakat İsa Mesih'in mallarından paylaştıkları pay eşit değildir. Ah, bizi senin kanınla kurtaran Gerçek Tanrı, Kutsal Kilise'nin ne kadar satın alınabilir olduğuna bak! Çobanlarınızın yeğeni ya da oğlu olmadığı ya da onların sadakatsiz davranışlarını onaylamadığı sürece hiç kimse sık sık, yararlı hediyeler almadan makam ya da geçim elde edemez. 4 Onlar suç işlerinden ve ruhani sözlerden, güçlü seslerden ve kederli yüreklerdendirler. Deccal'in elçileri olduklarını düşünüyorum. Dikkat: Her türlü kötülük onlardan gelebilir. Ama Allah bu insanlardan her gün çok güzel paralar alıyor. Dünyevi hayatta ne kadar yükseğe tırmandırsa

--- SAYFA 135 ---

TROUBADOUR ŞİİRİ · 112 · şeref, acıya ve gözyaşına düştükçe Cehennemin derinliklerine düşerler. Ve başka bir adam onların gelirini topluyor! 5 Ailelerine miras bırakabilecekleri kira ararlar ve meslekten olmayan bir erkek kardeş, onlara verdiği bir hediye onlara varlığını hatırlatmadığı sürece asla dilenci olarak görülmeyecek kadar dost olmaz. Tornada Suçu adalete dönüştüren o adamlardan sakının, çünkü ben öfkemi yalnızca onlara yöneltiyorum. 2.2.4 Peire Cardenal, 'Rahip si fan papazi' (Lavaud, 29) 1299-1300 dönemine ilişkin bir engizisyon ifadesine göre, William Saisset adlı bir Pamiers şövalyesi bu sirventé'leri arkadaşı ve şövalye arkadaşı Taix'li Bertrand'a, her ikisi de katedral korosunun ön sıralarında dururken okudu. Guillem, önlerinde ayini kutlayan kardeşi Pamiers piskoposuyla dalga geçiyordu. Taix'li Bertrand din karşıtı görüşleriyle ünlüydü ve William Saisset'ten şarkıyı kendisine öğretmesini istedi.5 Daha sonra şarkıyı başkalarına da öğretti. Böylece şiir, bir Engizisyon Kaydına eklenen birkaç ozan şiiri parçasından biri haline gelir (ayrıca bkz. 2.2.6). Şiir bir sınıf masalını (aç kurt Ysengrin bazı koyunlara yaklaşmak için koyun kılığına girer) ve Kutsal Yazıyı birleştirir: 'Size koyun kılığında gelen sahte peygamberlerden sakının, ama onlar aslında kudurmuş kurtlardır' (Mat. 7:15). 'Sahte peygamber', Kıyamet'teki Deccal'in elçisidir (Va. 13). Cobla 5, papalığı, İmparator II. Frederick'e savaş açmak adına Doğu'daki haclı seferlerini ihmal etmesi nedeniyle eleştiriyor. 1 Din adamları kendilerini çoban yaparlar ama katildirler. Onları cüppelerini giyerken gören herkes için her şey çok kutsal görünüyor ve kendimi Ysengrin'in bir gün ağıla girmek istediğini hatırlarken buluyorum. Köpeklerden korktuğu için üzerine koyun postu giyip onunla alay etti; sonra görünüşünü beğendiği her şeyi yedi ve kaptı. 2 Krallar ve imparatorlar, dükler, kontlar ve komandolar ve onlarla birlikte şövalyeler dünyayı yönetiyorlardı. Artık din adamlarının hırsızlık, ihanet ve ikiyüzlülük, güç ve şiddet yoluyla derebeylik kontrolünü elinde tuttuğunu görebiliyorum.

--- SAYFA 136 ---

REL IĞION · 113 · vaaz yoluyla. Birinin sahip olduğu her şeyi kendilerine teslim etmemesinin dayanılmaz olduğunu düşünüyorlar. Ne kadar geç olursa olsun, öyle olacak. 3 Ne kadar büyükse değeri de o kadar azdır; onların daha çok çılgınlıkları var, söyleyecek daha az doğru sözleri ve daha çok yalanları var. Daha az arkadaşlık; daha fazla ihanet; daha az din adamı statüsü. Sahte din adamları hakkında şunu söyleyeceğim: Eski çağlardan beri bu kadar Allah düşmanları duymadım. 4 Yemekhanedeyken kendimi onur duymuyorum çünkü yüksek masada oturan kızları görebiliyorum ve ekmeklerini et suyuna ilk onlar batırıyorlar. Korkunç bir şeye kulak verin: Çünkü oraya gitmeye cesaret ediyorlar ve kimse onları uzaklaştırmıyor. Ama hiçbir zavallı dilencinin zengin bir adamın yanında oturduğunu görmedim. Hepinizin huzurunda onların bu suçlamadan masum olduğunu ilan ediyorum. 5 Kaidlerin (komutanların) ve Mansur'un, başrahiplerin ve başrahiplerin topraklarını işgal etmeye veya ele geçirmeye gelmelerinden korkmaları için hiçbir neden olmayacak, çünkü bu onlar için çok zor bir iş olacaktır. Bunun yerine dünyayı kendilerine ait kılmanın ve Sör Frederick'i sığınağından nasıl atabileceklerinin endişesini yaşadıkları yer burası. Ancak pişman olan bir adam ona saldırdı! Tornada Rahipleri! Sende suçlu, zalim bir yürek göremediğini sanan, verdiği hesapta yanılıya düşmüş demektir, çünkü ben bundan daha kötü bir kavim görmedim. 2.2.5 Peire Cardenal, 'Ab votz d'angel' (Lavaud, 28, ancak bu çeviri S. Vatteroni'nin dörtlük sırasını ve yeniden basımını takip etmektedir, 'Le poesie di Peire Cardenal, I', Studi mediolatini e volgari 36 (1990), s. 73 - 259). Paris'te satın aldıkları 'Jacobins' adını verdiler. 1233'te Papa Gregory IX, Rahip Vaizine sapkınlığı araştırma görevini verdi. Üç manastır yemininden yalnızca birini, itaat yeminini yerine getirdiler. On üçüncü yüzyılın diğer polemikçileri gibi Cardenal da onların yoksulluk veya iffet yeminlerini göz ardı ettiklerini iddia ediyor. Başlangıç, Aziz Pavlus'u ima eder (I Korintliler 13:1): 'İnsanların ve meleklerin dilleriyle konuşursam ama sevgim yoksa, ben yalnızca çınlayan bir gong veya çınlayan bir zilim.'

--- SAYFA 137 ---

TROUBADOUR ŞİİRİ · 114 · 1 Meleklerin sesleriyle, gevezelik etmeyen uzman bir dille, İngiliz kumaşından daha yumuşak, incelikli sözlerle, iyi birleştirilmiş, tekrarlanmadan iyi söylenmiş, öğrenilenden çok öksürmeden dinlenen, ağıtlar ve hıçkırıqlarla, İsa Mesih'in, tıpkı O'nun bizim için almak istediği gibi, herkesin izlemesi gereken yolunu gösterirler. Bize Tanrı'yı nasıl görebileceğimiz konusunda vaaz vermeye gidiyorlar. 2 İlk dini tarikatlar gürültü ve gürültü istemeyen kişiler tarafından kurulmuş ancak Jakobenler yemek yedikten sonra sessiz kalmıyorlar. Bunun yerine, hangisinin en iyi olduğunu belirlemek için şarap konusunda tartışıyorlar ve davaları yargılamak için bir mahkeme kurdular ve onları bu amaçtan uzaklaştıran kişinin Valdocu olduğu söyleniyor. Kendilerini korkutmak için tüm insanların sırlarını bilmek istiyorlar. 3 Onların yoksulluğu manevi değildir; kendilerinin olanı saklarlar ve benim olanı alırlar. Tüylü gömlek yerine İngiliz yününden dokunmuş yumuşak tunikleri tercih ediyorlar çünkü onlar için çok sert. Saint Martin'in yaptığı gibi kıyafetlerini paylaşmıyorlar ama fakirlere yardım etmek için kullanılan tüm sadakaları almak istiyorlar. 4 Hafif, bol giysiler giymiş, yazın deve tüyünden, kışın kalın kumaştan dokunmuş bir pelerin giymiş, iyi ayakkabılı, hava çok soğuk olduğunda Fransız tarzı tabanları olan, Marsilya derisinden yapılmış, ustaca bir el ile sımsıkı bağlanmış (çünkü kötü bağlamak büyük bir aptallıktır), ince bilgileriyle, kalbimizi ve eşyalarımızı Tanrı'ya bağlamamız gerektiğini vaaz etmeye giderler. 5 Onlarla birlikte güzel bir işkembe yiyelim, içebileceğiniz kadar pürüzsüz badem kreması, köy tavuğunun yağlı et suyu ya da pazılı taze koruk suyu ve mümkün olan en iyi şarap, Fransızları en çabuk sarhoş eden şarap. Eğer iyi yaşayarak, giyinerek, yemek yiyerek ve iyi uyuyarak Tanrı'yı fethetmek mümkünse, o zaman onlar da gerçekten O'nu fethedebilirler. . . 6. . . tıpkı bira içenler, çavdar ve kepekten yapılmış ekmek yiyenler, yağlı öküz et suyunu iğrenç bulanlar, yağlı baharatlar, tombul çiftlik balığı, yulaf lapası ve kızarmış sos istemeyenler gibi. Bu nedenle, umudunu Tanrı'ya bağlayan herkese, eğer alabiliyorsa, cüzi bir miktar yemesini tavsiye ederim.

--- SAYFA 138 ---

REL IĞION · 115 · 7 Evli olsaydım eşimin yanına pantolonsuz bir adam otursa çok korkardım, çünkü onların etekleri onunki kadar geniş ve üzerine yağ damlasa ateş kolaylıkla yanabiliyor. Beguinler hakkında sana hiçbir şey söylemeyeceğim: Aniden meyve verebilen kişi kısırdır. Öyle mucizeler yaratıyorlar ki, biliyorum: azizler, aziz babaların mirasçıları olabilir. 2.2.6 Guilhem Figueira, 'Un sirventés farai en est son que m'agensa' (Guilhem Figueira, ein provenzalischer Troubadour, ed. Emil Levy (Berlin: Liebrecht, 1880), 2, s. 35-43) Toulouse doğumlu Guilhem Figueira'nın diğer şarkıları onun Lombardiya civarında yaşadığını gösteriyor. 1239. Roma'ya saldırısı, Louis VIII'in 1226'daki ölümünden kısa bir süre sonra (bkz. cobla 6), kesinlikle 1221'de Beşinci Haçlı Seferi'nin sona ermesinden sonra (cobla 5) Provence veya Lombardiya'daki bir izleyici kitlesine yönelik olabilir. Figueira'nın şiiri, her kıtası 'Bakire' kelimesiyle başlayan 22 kıtalık Marian şarkısı 'Flors de Paradis'in (kendisi de Ave, maris stella'ya dayanmaktadır) taklidini yapar.6 Bu şiirin ciddi bir ruhban karşıtı eser olarak görüldüğüne şüphe yoktur. Figueira'nın şarkısına yanıt için bkz. 2.2.7. 1 Bu melodiyi kullanarak (ki bu bana uygun geliyor) bir sirventé bestelemekten geri durmayacağım, ne de kaçamak yapmak istemiyorum ve eminim ki sonradan kötü muamele göreceğim, çünkü bu sirventéleri hilelerle dolu, çöküşün başı ve her güzel şeyin yıkıldığı yer olan Roma'dan gelen insanlara karşı yapıyorum. 2 Artık, Roma, insanların günah mı işlediğini merak etmiyorum, çünkü sen dünyevi dünyayı işkenceye ve savaşa sürükledin ve Worth ve Mercy senin ellerinde öldürölüp gömüldü. Aldatıcı Roma! Siz, İngiltere Kralı'nın sizin tarafınızdan ihanete uğradığı noktaya kadar, her türlü kötülüğün rehberi, ağacın tepesi ve kökü sizsiniz. 3 Hile Roma! Koyunlarınızdan çok fazla yün kırktığınız için açgözlülük sizi aldatır. İnsan biçimine giren Kutsal Ruh duamı duysun ve gaganı kırsın! Roma, bana hiç mühlet vermeyeceksin çünkü sen Yunanlılara olduğu gibi bize de yalan söylüyorsun ve kötü niyetlisin.

--- SAYFA 139 ---

TROUBADOUR ŞİİRİ · 116 · 4 Roma, zayıf adamların etini ve kemiklerini kemiriyorsun ve körleri de yanında hendeğe götürüyorsun; Tanrı'nın emirlerini çiğniyorsun çünkü açgözlülüğün çok büyük, çünkü günahları para karşılığında affediyorsun. Roma, sırtına ağır bir kötülük yükü yüklüyorsun. 5 Roma, kötü pazarlıkların ve aptallığın bizi Damietta'yı kaybettiğini bilmelisin. Kötü hüküm sürüyorsun, Roma. Tanrı seni düşüşe geçirsin, çünkü para yoluyla çok sahte bir şekilde hüküm sürüyorsun, Roma, sen kötü bir tohum ve kötü bir vaatsin. 6 Roma! Doğrusu, sahte af hilesiyle Fransa ordusunu azaba sürüklediğini çok iyi biliyorum. Cennetten Uzakta - ve Roma'daki Kral Louis'e gelince, onu sahte vaazların onu Paris'ten uzaklaştırdığı için öldürdün. 7 Roma! Sarazenlere pek zarar vermiyorsunuz ama Yunanlıları ve Latinleri katliama, çukurun ateşine gönderiyorsunuz. Roma, lanet içinde kendi evini kurdun. Tanrı beni Avignon'a yaptığın af ya da hac yolculuğunun bir parçası yapmasın. 8 Roma! Pek çok insanı sebepsiz yere öldürdün ve bu bana hiç de iyi görünmüyor çünkü sen dolambaçlı bir yol izliyorsun, çünkü Roma, kurtuluşun kapısını kapatıyorsun. Bu yüzden yaz kış sizin ayak izlerinizi takip eden kişi kötü bir lider seçmiştir çünkü Şeytan onu Cehennem ateşine götürür. 9 Roma! Hakınızda söylenecek kötü şeyleri görmek çok kolay, çünkü alay ederek Hristiyanları şehit ediyorsunuz. Peki Roma, Hristiyanların öldürülmesi emrini hangi kitapta buluyorsun? (Gerçek günlük ekmek olan) Tanrı, Romalıların başına gelmesini görmek istediğim kaderi görmemi sağlasın. 10 Roma, Toulouse'un o hain aflatını fazlasıyla hızlı yaptığın açık ve gerçek; kuduz bir kadın gibi ellerini çok fazla kemirdin. Uyumsuz Roma! Ama cesur kont iki yıl daha hayatta kalabilirse Fransa yalanlarınızın acısını çekecek.

--- SAYFA 140 ---

REL IĞION · 117 · 11 Roma! Sözüñüze ihanetiniz o kadar büyük ki, Tanrı'yı ve azizleri unutulmaya itiyorsunuz, o kadar kötü hüküm sürüyorsunuz ki. Sahte, suçlu Roma! Bu dünyanın neşesi senin içinde saklanıyor, tükeniyor, yok oluyor ve sen Kont Raymond'a karşı aşırı davranıyorsun. 12 Roma! Tanrı ona yardım etsin ve konta güç ve güç versin, çünkü Fransızları kırkıyor ve yüzüyor; Ne zaman karşılarna çıksa onlardan bir kalas ve köprü yapıyor, bu da beni sevindiriyor. Roma, Tanrı senin büyük hatanı hatırlasın ve Kont'u senden ve ölümden kurtarsın. 13 Roma! Yetenekli imparatorun kaderini ustalıklı yönetmesi ve yapması gerekeni yapması koşuluyla, yakında kötü bir limana ulaşacağınız gerçeği beni rahatlatıyor. Roma, sana gerçekten söylüyorum, gücünün düştüğünü göreceğiz, Roma ve gerçek Kurtarıcı bunu yakında görmeme izin versin. 14 Roma, zenginlik uğruna çok aşağılık şeyler yapıyorsun, pek çok nahoş şeyler yapıyorsun ve birçok suç işliyorsun. Dünyayı yönetmeyi o kadar çok istiyorsunuz ki hiçbir şeyden, ne Tanrı'dan ne de O'nun savunmasından korkmuyorsunuz. Bunun yerine benim söyleyebileceğimden on kat daha kötü şeyler yaptığınızı görüyorum. 15 Roma, pençeli ayağını o kadar sıkı kapatıyorsun ki, tuttuğun her şey zorlukla kaçabiliyor. Eğer [avını] yakın zamanda kaybetmezsen, dünya kötü bir tuzağa düşecek, ölmüş ve yenilmiş olacak ve Worth yenilecek. Roma, papanın gerçekleştirdiği erdem budur! 16 Roma, dünyanın ışığı, gerçek yaşam ve gerçek kurtuluş olan Tanrı, sana kötü bir kader versin. Çünkü o kadar çok bilinen suç işliyorsunuz ki, dünya 'Sadakatsiz Roma! Bütün Kötülüklerin Kökü!' diyerek düşünce tarzınızı değiştirmezseniz mutlaka Cehennem ateşine gideceksiniz. 17 Roma! Kardinallerinizin hatırına, işledikleri söylenen suçlardan dolayı azarlanabilirsiniz.

--- SAYFA 141 ---

TROUBADOUR ŞİİR · 118 · Tanrı'yı ve O'nun dostlarını satmanın yolları dışında hiçbir şey yoktur ve onlar için azabın hiçbir değeri yoktur. Roma, senin vaazını duymak ve anlamak çok sıkıcı. 18 Roma, sana kızgınlım çünkü gücün artıyor ve senin sayende bizi büyük sıkıntılar bekliyor. Çünkü sen hilenin, utancın ve şerefsizliğin sığınağı ve başısın. Çobanların yalancı hainler, Roma ve onlara yaklaşan herkes büyük bir aptaldır. 19 Roma'da papa, imparatorla tacın hakları konusunda kavga ettiğinde, onu yanılsız sürüklediğinde ve ona savaş açanları bağışladığında kötü iş yapıyor. Hiçbir tartışmaya dayanmayan böyle bir af, Roma'nın işine yaramaz. Aslında bunu haklı çıkaran herkes utanç içinde kalacaktır. 19 Roma, bizim uğrumuza çarmıhta ölümcül acı çeken Yüce Tanrı sana kötü bir hediye göndersin, çünkü her gün dolu bir kese taşımak istiyorsun. Aşağılık geleneklerin Roma'sında, kalbin bir hazine sandığında saklanıyor, böylece Açgözlülük seni bitmeyen ateşe sürüklüyor. 20 Roma, boğazında tuttuğun kötü kan, (tatlı çekirdeğinden) dünyayı boğarak öldüren bir özsü üretir. Bu nedenle bilge adam ölümcül zehri fark ettiğinde ve onun nereden geldiğini görünce titrer. Roma, yüreğinden akıyor ve insanların göğüsleri onunla dolu! 21 Roma, sık sık kafanın küçüldüğü söylenir, bu yüzden sık sık onu tıraş ettiriyorsun. Bu yüzden beyninizi çıkarmanın gerekli olabileceğini düşünüyorum ve inanıyorum Roma! Hem sen hem de Cîteaux "kötü şapka takıyorsunuz" ve Béziers'te en tuhaf katliamları gerçekleştirdiniz. 22 Roma, balık ağına sahte yem atıyorsun ve haksız yere elde edilmiş birçok lokma yiyorsun (bunu kimin hoş bulduğuna bakmaksızın), çünkü içinde aç kurt olan masum yüzlü kuzuların ve engereklerden doğmuş taçlı yılanların var. İşte bu yüzden Şeytan sizi en yakın danışmanlarından biri olarak koruyor.

--- SAYFA 142 ---

REL IĞION · 119 · 2.2.7 Gormonda de Montpellier, 'Greu m'es a durar' (Songs of the Women Troubadours, eds M. Bruckner, L. Shepard ve S. White (New York: Garland, 1995), 30, s. 106 -19, İngilizceye çevirisiyle ve K. Städtler, 'The Sirventés by Gormonda de Monpeslier', The Voice of the Trobairitz: Perspectives on the Women Troubadours, ed. William D. Paden Jr (Philadelphia: University of Pennsylvania Press, 1989), s. 129-55) Montpellier'li trobairitz Na Gormonda, Guilhem Figueira'nın iddialarına tek tek yanıt veriyor. İki şiir bir tartışma olarak icra edilebilirdi. Louis VIII'in Montpensier'deki ölümünden ("Göbek Dağı" olarak söz ederek) (cobla 6) ve 1229'da Toulouse kontu ile İmparator II. Frederick'in savaşındaki yenilgilerden (cobla 13) söz eder. 1 Böyle bir inançsızlığın söylendiğini veya ekildiğini duyduğumda dayanmakta zorlanıyorum ve bu beni ne memnun ediyor ne de memnun ediyor, çünkü hiç kimse tüm iyiliğin geldiği ve doğduğu şeyi, yani kurtuluş ve imanı parçalayan birini sevmemelidir; bu yüzden bunun beni üzdüğünü göstereceğim. 2 Bütün iyi ve güzel işleri kendi yetkisi altına alan, kovuşturmaya uğratan ve hapse atan sahte, kötü eğitilmiş adama karşı açtığım savaşa kimse şaşmasın. Yeryüzündeki tüm iyi ruhların başı ve rehberi olan Roma hakkında kötü şeyler söylediği için cesurmuş gibi davranır. 3 Roma'da her türlü iyilik başarmıştır ve aynı fikirde olmayan kişi kendini aldattığı için aklını yitirmiştir; gömüldükten sonra kibirini kaybedecektir. Tanrı çağırımı kabul etsin: Zalim gagalarını Roma yasalarına karşı kullananlar, genç ya da yaşlı, top sürmeye başlasın. 4 Roma, bence hepsi aptal. Ben onların, üzerlerine pis kokulu bir ateşin yakıldığı hendeğe düşmelerine neden olan alçakça eylemleri etlerine ve kemiklerine yükleyen kaba, şaşı ve kör insanlar olduğunu düşünüyorum. Böylece günahlarının yükünü taşımaktan kurtulmuş olmuyorlar. 5 Roma, şimdi aşağılık bir adamın seninle kavga etmesinden rahatsız oluyorum. Sen iyi adamlarla barışıklı, çünkü herkes senden memnun. Aptallık

--- SAYFA 143 ---

TROUBADOUR ŞİİRİ · 120 · aptalların Damietta'yı kaybetmelerine neden oldu. Ama zekanız inkar edilemez bir şekilde, size karşı geldikleri ve sert bir yönetim uyguladıkları için onları perişan ve mutsuz ediyor. 6 Roma, kesin olarak biliyorum ve Fransa'yı gerçek kurtuluşa doğru çekeceğine hiç şüphem yok, evet! Size yardımcı olmak isteyen diğer kişilerle birlikte. Merlin'in iyi kalpli Kral Louis hakkındaki kehanetinde onun 'karnında' öleceğine dair söyledikleri artık açık. 7 Kötü sapkınlar Sarazenlerden daha beter ve daha aldatıcı yürekli dirler. Aralarında yaşamak isteyen uçurumun ateşine, korkunç bir yere, lanete gider. Avignonluların talep ettiği kötü ücreti düşürdünüz (bu hoşuma gitti, Roma). Bu çok büyük bir merhametti. 8 Roma, adaletin sayesinde birçok çarpık şeyi düzelttin ve çarpık bir anahtarı olan Kurtuluş kapısını açtın, çünkü iyi bir hükümetle aptalca alaycılığı yıktın. Senin yolundan giden herkes melek Mikail'in eline geçecek ve Cehennemden korunacaktır. 9 Roma, birileri, sırtını dönmek için kışın ve yazın Kitabı okumalı ve İsa'nın şehitliği karşısında duyduğu küçümsemeyi gördüğünde, onun iyi bir Hristiyan olup olmadığını düşünmelidir. Ahir zaman kaygısı taşımayan, bu kaygıyı taşımayan kişi ahmak ve boş kafalıdır. 10 Şüpheli inançları ve aptalca, aşağılık sözleriyle o hain Roma, Toulouse'dan geliyor gibi görünüyor, bu nedenle açık hile yapmaktan utanılacak bir şey olmamalı. Ancak değerli kontun, eğer herhangi bir yanlışı düzeltmek istiyorsa, iki yıl geçmeden tüm aldatıcılıkları ve şüpheli inançları bir kenara bırakması gerekiyor. 11 Roma! Doğruluğun efendisi olan büyük Kral, emirlerine bu kadar çirkin bir şekilde itaat etmeyen Toulouse'un sahte halkına talihsizlik yaşatsın. Çünkü herkes bunu gizliyor ve dünyanın kafasını karıştırıyorlar. Kont Raymond onları desteklemeye devam ederse onu iyi bir adam olarak görmeyeceğim.

--- SAYFA 144 ---

REL IĞION · 121 · 12 Roma, sana karşı homurdanan ya da kaleler ya da hisarlar inşa eden kişi yenilir ve gücü değersizdir; çünkü o, Tanrı'nın gururunu ve suçunu unutmasına yetecek kadar yüksek bir dağın tepesinde kendisini asla tahkim edemez [. . .] bütün derisini kaybedecek ve çifte ölümle ölecek. 13 Roma, kontun ve imparatorun senden yüz çevirdiğinden beri hiçbir başarı elde edememiş olmaları beni çok teselli ediyor; çünkü aptalca davranışları ve kötü niyetleri, onları senin isteğin doğrultusunda tamamen yere düşürüyor. Bir savaşçı olsa bile gücünün ona hiçbir faydası yoktur. 14 Roma, umarım senin egemenliğin ve kötü yolun kimseyi memnun etmediği Fransa'nın egemenliği Gurur ve Sapkınlığı altüst eder. Bildirilene saygı duymayan ve gizemlere inanmayan sahte, gizli kafirler, o kadar ihanet ve kötü niyetle doludurlar ki. 15 Roma, biliyorsun ki, onların konuşmalarını duyan kişi kaçmakta zorlanır; çünkü tuzaklarını yalancı yemle kurarlar, böylece herkesi tuzağa düşürürler. Hepsi sağır ve dilsiz, çünkü bu onların kurtuluşunu ortadan kaldırıyor ve bu onların her birini lanetliyor. Pelerinleri ve şapkaları yok ve çıplak kalıyorlar. 16 Kesinlikle gizli ama bilinen bir şekilde doğarlar, kötü yaşamları tarafından yakılır ve lanetlenirler, çünkü hiçbir zaman erdemli bir eylemde bulunmadılar ve onlar hakkında böyle bir iddianın söylendiğini henüz duymadık ve ölümlü yaşamları sadık olsaydı, Tanrı'nın bunu destekleyeceğine inanıyorum, ancak bu doğru değil. 17 Kurtarılmak isteyen herkes sahte sapkınlığı yenmek ve cezalandırmak için şimdi çarmıhı çekmelidir, çünkü Cennetsel Olan buraya kollarını tamamen dostları için uzatmak için gelmiştir. O, bu tür işkenceleri kabul ettiği için, O'nu anlamak istemeyen ve O'nun cezalandırıcı sözlerine inanmayan kişi kötüdür. 18 Roma, eğer seni utandıranların (Kutsal Ruh'la birlikte) iktidara gelmesine izin verirsen, o zaman böyle davranan insanlardan hiçbir onur alamazsın.

--- SAYFA 145 ---

TROUBADOUR ŞİİR · 122 · budalaca ve bayağı, kendileriyle bu konu konuşulduğunda hiçbiri gerçeğe yüzleşmeyecek. 19 Roma, seninle tartışan adam aptalca bir iş yapıyor. İmparator hakkında şunu söylüyorum, eğer sizinle ittifak kurmazsa tacı büyük bir şerefsizliğe düşecektir, haklı olarak da öyle. Ama sizin sayenizde kişi, günahlarını kaygısızca kabul ederek kolaylıkla bağışlanma bulabilir. 20 Roma, Magdalene'yi bağışlayan ve kendisinden iyi bir hediye umduğumuz Yüce Tanrı, bu tür yalan sözler eken kuduz budalay, hazinesi ve kötü yüreğiyle birlikte öldürsün ve bu, bir kafirin ölümü olsun. 2.2.8 Folquet de Marseille (veya Falquet de Romans), 'Vers Dieus, e.l vostre nom e de sancta Maria' (P. Squillaciotti, Le poesie di Folchetto di Marsiglia (Pisa: Pacini, 1999), s. 442) Bu şarkı bazen Toulouse Piskoposu Fulk olan ozan Folquet de Marseille'e atfedilir. (Falquet de Romans, on üçüncü yüzyılın ortalarında ahlakçı bir ozandı, dolayısıyla ona atfedilmek bizim dönemimize de uyuyor). Bir vaaz gibi, cobla 1 Vahiy Kitabı'ndan bazı ayetleri aktarıyor. Bazen bir haçlı seferi şarkısı olarak görülür, ancak manevi veya vaaz veren bir haçlı seferini teşvik ettiğine dair güçlü bir his vardır. Parisli üstat Sorbonlu Robert, piskoposun dünyevi geçmişinden uzaklaştığını söylentilere dayanarak aktarıyor: 'Ne zaman şarkılarının çalındığını duysa, kendini her zaman ekmek ve su diyetine adardı. Bir gün Piskopos Fulk, Fransa kralının masasında otururken, bir ozan onun şarkılarından birini söylemeye başladı. Piskopos hemen kendisine su getirilmesini istedi ve yemeğin sonuna kadar sadece ekmek ve su tüketti.' 7 Sistersiyen tarikatı, yaşlanan ozanları ve kuzey Fransız şairlerini memnuniyetle karşılamış görünüyor: Foulque'un Sistersiyen arkadaşı ve 1229'da Toulouse'daki yeni üniversitede öğretim görevlisi olan Froidmontlu Helinand da başarılı bir laik şairdi. 1 Gerçek Tanrı, Senin adınla ve Aziz Meryem'in adıyla, bundan sonra uyanık olacağım, çünkü Sabah Yıldızı Yeruşalim'e geldi ve bana şöyle dememi gösterdi: 'Kalkın ve ayağa kalkın, ey Tanrı'yı seven efendilerim!' 8 Çünkü gün yaklaştı ve gece uzaklaştı. Tanrı bizim tarafımızdan övülsün ve ona tapınılsın ve O'ndan hayatımızın geri kalanında bize esenlik vermesini isteyelim.

--- SAYFA 146 ---

REL IĞION · 123 · Nakarat: Gece gider ve gün gelir, açık ve sakın bir gökyüzüyle ve şafak bizi geciktirmemeli çünkü geliyor, güzel ve mükemmel. 2 Rab Tanrı, sen, bizi ölümden kurtarmak ve bizi hayata döndürmek için, İblis'in yönettiği Cehennemi yok etmek için Meryem Ana'dan doğan sensin. Çarmıhta yükseltildin, dikenlerle taçlandırıldın ve acıyla sulandın; Rabbim, bu şerefli kavim senden merhamet diliyor; senin merhametinden günahlarının bağışlanmasını istiyorlar. Amin. Tanrım, öyle olsun. Gece gider ve gün gelir. . . 3 Eğer bir insan Tanrı'ya nasıl dua edeceğini bilmiyorsa, o zaman bunu nasıl yapacağını öğrenmesi gerekir; söyleyeceklerimi duyacak, dinleyecek ve anlayacaktır. Tüm girişimlerin başlangıcı olan Tanrı! Bunun için ve geçmişte bana yaptığın iyilikler için sana şükrediyorum ve övgüler sunuyorum. Ve dua ediyorum, Tanrım, bana çok acımanı ve hata yapmamı, hataya sapmamı, herhangi bir konuda yanlış yapmamı veya Şeytan tarafından pusuya düşürülmemi engellemeni dilerim. Gece gider ve gün gelir. . . 4 Tanrım, bana bilgi ve sağduyu ver ki, kutsal emirlerini öğreneyim, onları duyup anlayabileyim; ve bana Merhametini ver ki, beni bu dünyevi, dünyevi dünyadan iyileştirip koru ki, beni yanıltmasın. Çünkü sana tapıyorum ve sana inanıyorum, Tanrım ve sana kendimden ve inancımın bir adak sunacağım, o zaman öyle olmalı ve öyle de kalmalı. Bu yüzden merhametini diliyorum ve hatamı telafi ediyorum. Gece gider ve gün gelir. . . 5 Bizi kurtarmak için bedenini satışa sunan o yüce Tanrı'ya, Kutsal Ruh'u'nu aramıza yayması ve bizi kötülükten koruması için dua ediyorum. O'nun bizimle bir olması ve bizi kendisinin yanına, yukarıya, uygun göreceği yere koyması ve bizi kendi çadırının altına koyması için dua ediyorum. Gece gider ve gün gelir. . .

--- SAYFA 147 ---

TROUBADOUR ŞİİRİ · 124 · 2.2.9 Gavaudan, 'Crezens, fis, verays et entiers' (Guida, 3) Bu şiir çok sıra dışı. Bu, isimsiz bir bayan için bir yas şarkısıdır (planh), ancak Gavaudan kendisini crezens (inançlı), fi s (rafine), verays (doğru) ve entiers (tam) olarak tanımlayarak başlıyor. Credens, engizisyon yargıçları tarafından Cathar 'inanan' için kullanılan Latince terimdir; crezens bu kelimenin güvenilir Oksitanca versiyonudur. Her ne kadar soruşturmacılar Cathar Perfectus ve Perfecta'ya ("tamamlanmış kişi" anlamına gelen bir sıfattan türetilen bir isim) atıfta bulunsalar da, Oksitanca eşdeğeri perfect gerçekten de on beşinci yüzyıldan önce çok nadirdir ve bizim dönemimiz için en yakın eşdeğeri entiers ("bütün", "tamamlanmış") terimidir. Bu nedenle burada katılımcı bulmak ilginçtir. Gavaudan'ın şiiri şöyle diyor: 'Ben her zaman katı bir inançlı, incelikli, gerçek ve mükemmel oldum'. Şarkının sadece ikinci satırında sevdiği bir bayandan bahsettiği anlaşılıyor. Ancak şiir aynı zamanda insanın acısının da güçlü bir anlatımıdır. Gavaudan ölmek istiyor. Zamanın Katolik doktrini, açıkça intihara yönelik ifadeleri ölümcül günah olarak kınardı. Hanımının bakirelerin arasına yerleştirilmek üzere doğrudan cennete gideceğini umuyor. Araf doktrini henüz resmi değildi ve onu görmezden gelen Katolik dualarını okumak alışılmadık bir durum değil. Yuhanna İncili'ne atıfta bulunuyor. Bu şarkının günümüze ulaşan iki nüshasından yalnızca biri, İsa'nın ruh için şefaatten söz etmektedir. Bu, yok olduğu anda dualist sapkınlığı öven bir şarkının eşsiz bir örneği mi? 1 Ben her zaman leydime inanan, saf, gerçek ve mükemmel biri oldum lordlarım. Ve bana o kadar çok onur gösterdi ki, beni bir gün bile Sevincinden mahrum etmedi. Talihsizlik (ne yazık ki!) onu benden aldı, çünkü tüm dünyayla dalga geçebilir. Sahte Ölüm, bizi, hanımı ve beni ayıran sen! Tanrı onu korusun! 2 Acı çekerek neşesiz yaşamaktansa önce ölmek benim için daha iyi olurdu. Çünkü var olan ve olabilecek en güzel Hanımı kaybettim. Bu yüzden öfke, keder ve azap hissediyorum. Ölüm, bütün dünya onun güzelliğine ve neşesine bakmaktan keyif alırken, leydimi nasıl öldürebilirsin? 3 Hanımefendi, sizin hatıranız için arzum bana bir sevinç tadı verirdi. Artık Joy'un benim için hiçbir değeri yok ve bana hiçbir yardım etmiyor. Çünkü keder kalbime o kadar ağır bir yük bindiriyor ki, ayağa kalktığımda kendimi yere bırakıyorum.

--- SAYFA 148 ---

REL IĞION · 125 · Ve kendimi ne yaralayabilirim ne de öldürebilirim. Hanımefendi, Kederin acısını çekmektense sizinle birlikte Sevinçle ölmeyi tercih ederim! 4 Düşüncelerim o kadar yabancı ki. Gece gündüz ağıt yakıyorum, iç çekiyorum ve ağlıyorum. Zavallı, Aştan yoksun. Neşesiz, kederli çünkü Kederden besleniyorum. Ve alımda ve yüzümde de görülüyor. Keder beni genç ve sarı saçlı halden yaşlı ve gri saçlıya dönüştürüyor! Düşmeme, tekrar ayağa kalkmama ve ürpermeme neden oluyor. Yaşayan ölümler gibi yürümemi sağlıyor. 5 Değerimi ve Yiğitliğimi kaybettiğim için bir daha asla halkın arasına çıkmayacağım. Neşesiz, şerefsizce yaşamak – Rabbim yaşatmasın beni! Her geçen gün azalıyorum ve depresyonum daha da artıyor çünkü Kederimi kalbimden çıkaramıyorum. Kendimi neşelendirmek için Joy'u düşündüğümde sağduyumu kaybediyorum ve kendimi eksik hissediyorum. 6 Diğer tüm sevinçler bir yükür, yüreğim o kadar üzüntüyle dolu ki. Utancımı ya da korkumu kaybettim: Sarhoş gidiyorum artık, sarhoşum. Allah artık bana beni şişmanlatacak bir şey vermesin ve artık Aşka hizmet etmeme izin vermesin. Kalbimin acidan buruşmasına izin vermeyi tercih ederim. Sonsuza kadar eşi olmayan bir güvercin olacağım. 7 Hanımefendi, büyük Sevinç, büyük mutluluk sizi Aziz Yuhanna'nın dediği gibi övgü veren meleklerle birlikte en yüksek Cennetin saflarına koysun. Çünkü ister karanlık ister gri olsun, hiçbir sahte iftiracı size karşı tek bir şey söyleyemeyecektir. Yaptığın iyilikleri nasıl anlatacağımı, nasıl anlatacağımı da hiçbir zaman bilemeyeceğim. Tornada 1 (sadece R el yazması hayatta kaldı) İsa sizi Kendi hizmetinde parlak Cennette parlatsın ve sizi Bakireler arasında taçlandırsın. Tornada 2 (yalnızca el yazması C'de hayatta kalmıştır) Çünkü Gavaudan, kendisini şehit eden ağıt ya da acıya son veremez. Hiçbir şey onu teselli edemez. 2.2.10 Peire Cardenal, 'Un sirventés roman vueill Comensar' (Lavaud, 36) Bu, Kıyamet Günü'nde ruhların lanetlenmişler ve seçilmişler olarak bölünmesine karşı bir şikâyetir. Babaların ve çocukların olması isteği

--- SAYFA 149 ---

TROUBADOUR ŞİİRİ · 126 · Aziz Yuhanna ile aynı yere konulursa, Kurtarıcı'nın sağında Meryem Ana'nın ve solunda şefaathçi olarak Vaftizci Yahya'nın ve bakirelerin ruhlarının bulunduğu Kıyamet Günü görüntülerine gönderme yapılabilir. Cardenal'ın demek istediği, bakirelere ayrılan yere bakire olmayanların yerleştirilmesi gerektiğidir. 1 Beni yoktan var edenin huzurunda, kıyamet gününde yapacağım yeni bir sirvente başlamak istiyorum. Eğer beni herhangi bir konuda azarlamak isterse ve beni şeytanların yerine koymak isterse, O'na şunu diyeceğim: 'Rabbim, merhamet et, öyle olmasın! Çünkü kötü dünyevi dünya yıllarım boyunca bana eziyet etti, bu yüzden lütfen beni işkencecilerden koru.' 2 Onlar benim ricamı duyduklarında tüm sarayını hayrete düşürecekim, çünkü eğer onları yok edebileceğini veya Cehenneme gönderebileceğini hayal ederse, O'nun kendisini başarısızlığa uğratacağını iddia ediyorum. Çünkü hasat edebildiği mahsulü kaybeden herkes, bolluk yerine kıtlığı hak eder. Çünkü ölmekte olan ruhları korumak için nazik olmalı ve çoğalmalıdır. 3 Şeytanları mirastan mahrum etmeli, o zaman daha çok cana sahip olmalı, hem de daha sık. Onların mülksüzleştirilmesi herkesi memnun edecektir ve O Kendisini affedebilirdi çünkü bence onların her birini yok edebilirdi, çünkü bunun için Kendisini affedebileceğini biliyoruz. Yüce Tanrım! İğrenç, ağır Düşmanın mirasçısı olun! 4 Kapınızı asla sürgülememelisiniz çünkü bu onun kapı bekçisi olan Aziz Petrus için çok utanç vericidir. İsteyen her ruhun gülümsemesine izin verin. Çünkü bir adam gülerken bir başkası ağlıyorsa hiçbir mahkeme geçerli olmaz. Sen egemen, kudretli bir Kral olsan bile, eğer o kapıyı bana açmazsan, resmi bir şikayette bulunacaksın. 5 Senden umudumu kesmek istemiyorum! Bunun yerine, ölümümde bana yardım edeceğine dair büyük umudumu sana bağlıyorum. Bu yüzden ruhumu ve bedenimi kurtarmalısın. Size iyi bir seçim sunacağım: Ya beni hayatımın ilk günü geldiğim yere geri götürün ya da suçumu bağışlayın, çünkü doğmamış olsaydım hiçbir yanlış yapmazdım.

--- SAYFA 150 ---

REL IĞION · 127 · Tornada 1 Kötülüğe burada katlanıyorum ve eğer bunu Cehennemde yapmak zorunda kalsaydım, inancıma göre bu yanlış ve günah olurdu. O halde, bir iyiliğin karşılığı olarak bin kötülükle karşılaşsam, seni gerçekten eleştirebilirim. Tornada 2 Merhametiniz için yalvarıyorum Leydi Aziz Meryem, Oğlunuzun önünde bana kefil olmanızı rica ediyorum, böylece O, babaları ve çocukları alıp Aziz Yuhanna ile aynı yere koyabilir. Notlar 1 Peire Cardenal, 'Tartarassa ni voutor'. Lavaud, hayır. 74; 'Dels quatre caps que a la cros', Lavaud, hayır. 30. 2 Les Œuvres de Guiot de Provins, poète lyrique et satirique, ed. J. Orr (Manchester: Presses de l'Université, 1915). E. Siberry, Crusading'in Eleştirisi, 1095–1274 (Oxford: Clarendon Press, 1985), s. 8.3 Benim yorumum. Lavaud'un baskısı 'Bueve d'Antona e lo fi l N'Arsen' (ve Leydi Arsen'in oğulları) şeklinde bir satır değiştiriyor, ancak el yazmalarını takip etmiyor. Elyazması Db'de 'lo fill naïen' (lo fill N'Aien) tekil olarak okunur: destansı kahraman Aye d'Avignon'un oğlu Gui de Nanteuil'dir. Kuzey Fransa'daki iki şiir birbiriyle doğrudan ilişkili olmasa da her ikisi de 1200 civarında yazılmıştır. Philip Bennett'e önerileri için minnettarım. Gui de Nanteuil: chanson de geste, 2 cilt, editörlük yapan N. Desgrugillers-Billard (Clermont-Ferrand: Paleo, 2009); Edebiyat geleneğinde Hampton'lu Sir Bevis, J. Fellows ve I. Djordjevic tarafından düzenlenmiştir (Cambridge: D.S. Brewer, 2008). 4 Bernard Itier, Chronique, ed. ve trans. J.-L. Lemaître (Paris: Les Belles Lettres, 1998), §133.29. 5 Le Registre d'Inquisition de Jacques Fournier, Evêque de Pamiers (1318 –1325), ed. J. Duvernoy, 3 cilt (Toulouse: Privat, 1965), cilt. 3, s. 320. 6 Düzenleyen: F. J. Oroz Arizcuren, La lírica religiosa en la literatura provenzal antigua (Pamplona: Diputación Foral de Navarra – Institución Príncipe de Viana, 1972). 7 Schulman, Ozanların Piskopos Olduğu Yer, s. 36 numara 124. 8 Vahiy 22:16 –17, 'Ben İsa, kiliselere bu tanıklığı size iletmesi için meleğimi gönderdim. Ben Davud'un Kökü ve Soyuyum ve parlak Sabah Yıldızıyım.'

--- SAYFA 151 ---

Bu sayfa kasıtlı olarak boş bırakılmıştır

--- SAYFA 152 ---

Bölüm 3 ENGİZİTÖR KAYITLARI

--- SAYFA 153 ---

Bu sayfa kasıtlı olarak boş bırakılmıştır

--- SAYFA 154 ---

· 131 · GİRİŞ Bu bölüm, Languedoc'taki soruşturma faaliyetinin ilk yirmi yılında, 1230'larda ve 1240'larda üretilen belgeleri tercüme etmektedir. Tarihçiler hâlâ engizisyoncuların çalışmalarını 'Engizisyon', yani bir kurum olarak mı adlandırmamız gerektiği konusunda, yoksa basit bir 'soruşturma'dan daha spesifik bir faaliyeti ifade eden ortak bir isim olarak 'engizisyon' olarak mı adlandırmamız gerektiğinden emin değiller - bu durumda 'engizisyonlara' da atıfta bulunabiliriz - ya da sadece bir süreç olarak 'engizisyon'a da atıfta bulunabiliriz. Daha yeni literatürde kavramsal olarak ilkinden uzaklaşma eğilimi vardır, çünkü inquisitio hereticae pravtatis'e (sapkın ahlaksızlığın soruşturulması) dahil olan Dominikanlar, operasyonları denetleyen merkezi bir organ tarafından kontrol edilmiyorlardı, ancak değişen derecelerde özerkliğe sahiptiler ve oldukça farklı durumlarda faaliyet gösteriyorlardı. En erken aşamasında iki paralel soruşturma süreci yaşanıyordu. Bunlardan biri yerel piskoposlar tarafından Toulouse Kontu VII. Raymond'un girişimiyle üstlenildi, diğeri ise Papa IX. Gregory tarafından bu görev için seçilen Dominikliler tarafından görevlendirildi. İlki ikincisinden önce geldi ve dönemimizin sonuna gelindiğinde rahipler bir dereceye kadar hâlâ piskoposlara bağlıydı. Öte yandan, onların faaliyetleri papa tarafından başlatılıp denetleniyordu ve tarihi girişimimizde de belirttiğimiz gibi bazen yerel girişimlerle çatışıyordu. Üstelik 1249'da Dominikliler Languedoc'taki engizisyonun piskoposların lehine çekildiler. Bu nedenle, bu kitabın amaçları ve Güney Fransa'nın politik ve askeri ve aynı zamanda sapkın bir bağlamdaki gelişimine yaptığı vurgu açısından, engizisyonun örtüşen ama sonuçta birbirinden ayrılan iki alan içinde gelişen bir faaliyet olarak ele alınması mantıklıdır: 'komital engizisyonu' ve 'Roma engizisyonu'. Elbette henüz 'Engizisyon' denebilecek bir kurum yoktu. Ortaçağ engizisyonuna İngilizce dilindeki en erişilebilir giriş hâlâ Bernard Hamilton'unkidir. Bununla birlikte, şaşırtıcı bir şekilde, H. C. Lea'nın 1888 tarihli çalışmasından bu yana gerçekten sistematik bir çalışma yapılmamıştır ve genel girişte atıfta bulunulan Katarizm ile ilgili son zamanlardaki çok iyi çalışmalara rağmen, daha geniş bir ortaçağ bağlamında engizisyon konusunu ele alan diğer Anglofon çalışmalar da oldukça eskidir. Tarihçinin engizisyon çalışması için elinde çeşitli kaynakları vardır. William Pelhisson'un 1229-44 dönemine ilişkin kroniği, erken dönem operasyonel bağlamını anlamak için çok önemlidir ve içeriden öğrenenler için önemlidir.

--- SAYFA 155 ---

ENGİZİTÖR KAYITLARI · 132 · görünüm. 1268'de ölen Pelhisson'un kendisi de muhtemelen 1234'ten kalma bir engizisyon yargıcıydı. Ancak 1230'lardan yalnızca bir kayıt günümüze ulaştı. Bu, kafirlerin önemli bir destekçisi olan Pons Grimoard, seneschal'e Toulouse Kont VII. Raymond'a 1234'te verilen bir tövbe mektubunun bir kopyasıdır. 1236'da sapkınlıktan vazgeçip Kilise ile barıştıktan sonra ziyaret etmek zorunda kaldığı hac merkezlerine kendisi tarafından taşınmak üzere tasarlanmıştı. Mektup, bu merkezlerin din adamlarının onun samimi kefareti kabul etmelerini istiyor, belki de ona bir karşı mektup sağlıyor. ziyaretini, kendisini günahahtan temize çıkaran soruşturmacı Rahip William Arnold'un kefareti yerine getirdiğinin kanıtı olarak kaydetti. Dominikan'ın titiz kayıt tutması, 1236 tarihli mektuba 1244'te Caux'lu soruşturmacı Bernard'ın başvurmasına olanak sağladı. Bunu yapması gerekiyordu çünkü Pons kendisini sapkınlıktan uzak tutmaktan başka her şeyi yapmıştı. Mektubu elimizde bulunduruyoruz çünkü Bernard'ın kendi Kayıt Defterine kopyalanmış ve aynı yıl Pons tarafından yapılan ve onun Katharizm ile devam eden ve yüksek profilli ilişkisini itiraf eden iki ifadeye yer verilmiştir. Ön Bölümümüzde Doat el yazmalarını tartışıyoruz. William Pelhisson tarafından açıklanan cümle kayıtlarının en eski versiyonu Doat 21'de günümüze ulaşmıştır. Bu, 1241-2'de Cahors piskoposluğundaki soruşturmacı Peter Seilan'a aittir. Onun Kayıtlarından alıntılar buraya çevrilmiştir. Doat 21 ayrıca Niort lordları hakkında 1234'te başlatılan bir soruşturmanın kaydını, 1235-41'de Toulousain ve Lauragais'de William Arnold ve Saint-Thibéry'li Stephen kardeşler tarafından verilen cezaları ve Albigeois ve Fanjeaux'da Ferrer Kardeş tarafından verilen cezaları da içerir. Pons Grimoard'ın mektubunun kopyasıyla birlikte, Doat 22'nin büyük bir kısmı Caux'lu Bernard'ın Agen, Cahors ve Toulouse'daki soruşturmalarını kaydediyor. Bunlar ifadelerin derlemesidir, yani yalnızca verilen cümlelerden ziyade verilen delillerdir ve bu nedenle çok daha fazla ayrıntı içerir. Burada, belirli amaçlara yönelik olarak hazırlanmış iki ifade koleksiyonuyla birlikte alıntılar tercüme edilmektedir; Toulouse'lu Peter Garcias'a karşı bir süreç ve Lanta şövalyeleri hakkında bir soruşturma. Kardeş Ferrer'in 1243 ile 1247 yılları arasında yaptığı soruşturmaların kayıtları Doats 22, 23 ve 24'te yer almaktadır. Mart'tan Mayıs 1244'e kadar sorgulayıcı Durant Kardeşler ve Pons Gary ile birlikte Montségur'dan sağ kalanlarla röportaj yaptı. Doat 23 aynı zamanda en tanınmış mükemmellerden biri olan La Mothe'lu Arnaude'den aldığı kanıtları da içeriyor. 1246 - 7'de Caux'lu Bernard Pamiers'teydi ve bu kayıt da Doat 24'te. Ortaçağ biçimiyle varlığını sürdüren az sayıdaki araştırma kaynaklarından biri Bibliothèque belediye de Toulouse, MS 609'dur. 1245-6'da Lauragais'te Caux'lu Bernard ve Saint-Peter'li John'un personeli tarafından derlenen ifadeleri içerir. MS 609 ayrıca Jean Duvernoy'un önerdiği Lanta şövalyesi Raymond Adhemar'ın ifadesini de içerir.

--- SAYFA 156 ---

GİRİŞ · 133 · Doat 22'de yer alan Lanta lordu Raymond Unaud'un ifadesiyle birlikte ele alınmıştır ve bu nedenle bunlar burada birlikte tercüme edilmiştir. İfadelerin Yapısı ve İçeriği Belki de paradoksal olarak, bu tür aldatıcı kaynaklar için ifadeler ve cümleler son derece kalıplaşmıştır, hatta yapıları ve içerikleri tahmin edilebilir. İfadeler genellikle tanığın tarihi, kimliği ve 'Sapkınlık ve Waldensçilik konusunda kendisi ve yaşayan ve ölmüş başkaları hakkındaki gerçeği söylemesi gerektiğini, yemin eden tanığın söylediği' ifadesiyle başlar. . Bazen bu sadece katip tarafından kısaltılır. İfadelerin çoğu, belirli etkinliklerde kimlerin bulunduğunu gösteren kapsamlı ve ayrıntılı listeler içerir. Okuyucu bu isimlerin her birine ve her birine soruşturmacı kadar ilgi duymasa da, topluluklar ve aileler içindeki sapkınlığa bağlılığın kapsamını ve kapsamını ve toplulukların ve ailelerin ve onların bireysel üyeleri arasındaki ilişkilerin bu tür ayrıntılardan nasıl ortaya çıktığını daha genel olarak anlama konusunda sorgulayıcının ilgisini paylaşabilir. Engizisyon görevlileri aynı zamanda yeni din değiştirenlerin sapkınlığa yönelmesi (consolementum) ve sapkınlara ritüel tapınma (appareillementum) gibi faaliyetlerin kanıtlarını da arıyorlardı. Ancak birikimler tam olarak aynı formülleri takip etmiyor. Aynı mahkemede yapılan her bir ifade dizisinin, soruşturmacının belirli bağlamlarda sapkınlık ve onun yandaşları hakkında neyi anlamaya ve saptamaya çalıştığını ortaya koyan kendine has özellikleri vardır. Örneğin Montségur'un düşüşü bağlamında yapılan ifadelerden, kafirlerin tapınması sırasında neler söylendiğini ve yapıldığını öğreniyoruz. İnançlılar mükemmelin önünde üç kez diz çöktüler ve şöyle dediler: 'Beni tanrı(lar)ı korusun. Günahlarım için Tanrı'ya dua et ki, beni iyi bir Hristiyan yapsın ve beni iyi bir sona ulaştırsın.' Kafirler herkese şöyle cevap verdiler: 'Tanrı sizi kutsasın' ve sonuncusundan sonra, 'iyi bir Hristiyan olmanız ve iyi bir sona ulaşmanıza yardım etmesi için' (yani teselli aldıktan sonra ölmeniz için). Bu, ifadelerde o kadar sık yaşanıyordu ki, sorgulayıcıların katibi -ya da belki de Doat katibi- tanığın 'Beni koru' dediğini belirterek bunu not ediyordu, bu da yazılanların bir formüle uyduğu hissini artırıyordu. Doat 22'de başka bir yerde consolementum'a ilişkin ayrıntılı açıklamalara sahibiz, örneğin Balaguier'li Peter Vinol'un ifadesinde olduğu gibi, kafirlerin hasta bir adama kendisini Tanrı'ya ve İncillere adamak isteyip istemediğini sorduğunda şöyle dediği kaydedilmiştir: 'Evet cevabını verdi ve kafirlerin isteği üzerine artık et, yumurta, peynir ya da sıvı yağ ve balık dışında herhangi bir yağ yemeyeceğine, asla yemin etmeyeceğine, yalan söylemeyeceğine ve hayatının geri kalanında lüks giyinmeyeceğine söz verdi. ateş korkusuyla kâfirlerin mezhebini terk etmemek,

--- SAYFA 157 ---

ENGİZİTÖR KAYITLARI · 134 · veya su veya herhangi bir ölüm şekli. Sonra kafirler ellerini ve bir kitabı onun başına koyup ondan okudular. Bundan sonra onun önünde birkaç kez diz çöküp dua ettiler ve kitapla barışmasını sağladılar, sonra onu iki kez ağızından öptüler.'1 Son olarak, düzenleme açısından, ifadelerde anlatılan tek tek 'hikayeler' genellikle yeni bir anlatımın başladığı yeri işaretlemek için Madde ile başlar. Bu burada muhafaza edilmemiştir. Kaynakların Ortaya Çıkardığı Sorunlar ve Çevirileri Doat elyazmalarında sahip olduğumuz şey, on üçüncü yüzyılda Languedoc'ta Dominikliler tarafından ve onlar için Fransız Kraliyeti için yazılanlar da dahil olmak üzere el yazmalarının erken modern bir transkripsiyonudur. Bu orta çağ belgeleri, kaybolduğundan beri, Oksitanca verilen sözlü ifadelerin Latince'ye yazılı çevirileriydi ve üçüncü kişiye çevrilmişti. Bu ifade ilk etapta baskı altında verilmişti; zira tanığın sapkınlık veya kafirlere inatçı sadakatten dolayı suçlu olduğu düşünülürse hapis, sürgün ve hatta kazığa bağlanarak ölümle karşı karşıya kalması söz konusuydu. Dahası, hem savcı hem de yargıç olarak yalnızca engizisyoncu, tanık aleyhine hangi delillerin sunulduğunu ve bunu kimin yaptığını biliyordu. Bu faktörlerin birleşimi - elimizdeki kaynağın kökeninden çok uzak olması ve adaletsizlikten, modern düşünce tarzına, bilginin elde edilme şekline kadar - bir araya gelerek bu belge dizisini tarihçi için duruşma kayıtlarından daha da sorunlu hale getiriyor. Elbette ki kaynakları birinci şahıs bakış açısıyla modern dillere çevirmemeliyiz - yirminci yüzyılın sonlarında bunu yapmaya yönelik bir eğilim vardı - çünkü bu, kaydedilen şeyin ifadenin birebir çevirisi olduğunu iddia ediyor, ama kesinlikle öyle değil. Ancak yazılı kaydı üçüncü şahıs olarak vermek bizi tanıkları 'tanımaya' pek yaklaştırmıyor. Buna, Katharizm'in en son tarih yazımının bazılarının, bu gibi kaynakların ürünü olarak 'Katar'ın yapısökümüne yöneldiğini de eklerseniz, son on yılda yaklaşık olarak akademik bir tartışmanın ortaya çıktığını görürsünüz. Bu, ortaçağ sapkınlığının kaynaklarını incelemek için daha önce hiç bu kadar heyecan verici bir zaman olmadığı anlamına geliyor! Not 1 Nokta 22, vd. 250 - 64.

--- SAYFA 158 ---

· 135 · Part 3.1 EXTRACTS FROM SUMMARIES OF CRIMES AND SENTENCES PASSED BY BROTHER PETER SEILAN IN THE DIOCESE OF CAHORS, 1241- 2 The diocese of Cahors, corresponding in the main to the medieval county of Quercy, for which the bishop of Cahors owed homage to the count of Toulouse, was important to the Albigensian Crusade because of its strategic positioning, dominating communications between Toulouse and the lands of the dukes of Aquitaine. The dukes were allies of the counts by the late twelfth century. Cahors was also an important financial centre, and references are often made to its coinage in inquisitorial documents. However, while the diocese was part of Languedoc culturally and linguistically, it had been affected far less by heresy. Its southern towns contained heretical communities only from c.1204, and there is no evidence of its presence in the centre and north of the diocese by the outbreak of the crusade. Lords from these areas were prominently involved in the very early stages of the crusade. Bertrand of Gourdon and his kinsman Ratier of Castelnau-Montratier, Bertrand II of Cardaillac, who was the nephew of the bishop of Cahors, and their Aquitainian neighbour Viscount Raymond III of Turenne campaigned against the heretical Agenais. But within a few years all except the lords of Cardaillac defected to the southern side, beginning with their betrayal of Baldwin of Toulouse in 1214. The rebellion involved another kinsman of the Gourdon family, Bernard of Cazenac. In contrast, the commercial towns of lower Quercy, far more like the Toulousain in their characteristics, resisted the crusade where they could, although they were occupied by its soldiers much of the war. Heresy at Moissac was targeted by inquisitors as early as 1234. One of its most important lords, Fulk of Saint-Paul (a castle on the Tarn) was a

--- SAYFA 159 ---

ENGİZİTÖR KAYITLARI · 136 · Perfectus. Daha sonraki kayıtlardan, Moissac'ın memurlarından biri olan Beretges'li icra memuru Othon'un, o sırada, efendisi Toulouse Kontu VII. Raymond Raymond'un emriyle insanların ceza kabul etmesini yasakladığını öğreniyoruz; bu, Roma ve koital engizisyonları arasındaki gerilimi yansıtıyor. 1236'nın başlarında soruşturmacılar Peter Seilan ve William Arnold Montauban'a geldi. Pons Grimoard'ın itirafını sağladılar. Bu ilk bölümdeki alıntılar, Peter Seilan'ın 1241 ve 1242 yılları arasında Quercy'deki soruşturmacılar sonucunda elde edilen ve Doat 21'de saklanan ceza kayıtlarından alınmıştır. Kardeş Seilan, Toulousain'in önemli bir ailesinden geliyordu ve 1233'e kadar Limoges'te kurduğu Dominik manastırının başrahibiydi ve daha sonra 1235-7'de Toulouse'daki manastırın başrahibiydi. Tanıkların sapkın itirafları, suçları ve cezalarının özetleri. En tipik olarak bunlar, Le Puy-en-Velay, Limoges'den Saint-Martial, Noblat'tan Saint-Léonard veya Saint-Gilles-du-Gard gibi orta veya güney Fransa bölgelerine yapılan hac ziyaretleriydi; Compostela'lı Saint-James ve Asturias'lı Aziz Kurtarıcı gibi İberya merkezleri; Paris'in hemen kuzeyindeki Capetian kraliyet tapınağı Saint-Denis; veya Canterbury'den Saint Thomas Becket, hatta Konstantinopolis veya Kudüs gibi daha uzak bölgeler. Cezalar aynı zamanda yoksullara destek verilmesini ve giysilere kumaş haç takılmasını da içeriyordu. Bazı kişiler Lütuf Dönemi'nde öne çıkmamış ve daha sert cezalarla karşı karşıya kalmıştı. Aşağıdaki kaynaklar Register'ın yüzlerce cümlesinden yalnızca küçük bir seçimdir. Bize siyasi isyanı takip eden günah çıkarma konusundaki kararsızlığa dair kısa bir bakış sunuyorlar ve bölgedeki en önemli lordlardan bazılarını tanıtıyorlar; bunlardan bazıları savaşta Toulouse'a yardım edecek ve 1229 anlaşmasından etkilenecek. 1230'larda bu lordlardan bazıları, yasadışı şiddete ve sapkınlığa karşı çıkan Rocamadour Konfederasyonu adlı ortodoks bir barış birliğinde yer aldı ve aynı anda hem Cathar'ların hem de Cathar'ların varlığını örtbas etti. Valdocular kendi kasabalarında. Ayrıca Kayıtlardan Waldocu taraftarların sayısının Cahors piskoposluğundaki Catharlar kadar olduğunu da öğreniyoruz. Gourdon'da, Katharları Valdocuları ayıran sorgulayıcı kayıt ayrıntılarını görüyoruz. Komşu Agenais'in Cathar piskoposu La Bacone'lu Vigouroux ve Valdocu lider les Vals'li Peter gibi önde gelen Cathar'larla karşılaşılıyor. Peter Seilan, önemli mükemmelleri ve Valdocular'ı tanımlamanın yanı sıra, ritüel uygulamalar ve okuryazarlık gibi sapkın kültürün yönleriyle de ilgileniyordu. Ayrıca Katharlar ile Valdocular arasında ve sapkınlarla Katolikler arasında tartışmalar yapıldığını da öğreniyoruz. Cathar kilisesi içindeki 1226'daki küçük bölünmenin liderlerinin bölgede bir miktar destek aldığını görüyoruz. Aynı zamanda binbaşı

--- SAYFA 160 ---

KARDEŞ ER PETER SEIL A N · 137 · ilçenin soylularıyla, Montauban'daki Sapiac lordları gibi kasaba liderleriyle tanışıyoruz; bu kasabalardaki mükemmelliğin liderleri Joanna ve Guillemasse; ve La Mothe'li Arnaude'un ailesi. Kayıttaki ilk cümle, yazıcıya diğer birçok tanık için geçerli olan bir şablon sağladı. 3.1.1 Gourdon, 1-24 Aralık 1241 (Doat 21, ff. 185v-213v) Raymond Guiraud'un karısı Huguette, kafirlerin alıcısıydı, onların vaazlarını birçok kez duydu ve birçok kez onlara hayran kaldı ve kendisine ait olan şeyleri onlara verdi. Onları kaldıkları yerde birçok kez ziyaret etti ve sık sık vaaz ettiklerini duydu. O zamanlar onların iyi adamlar olduğuna inanıyordu ve kocasının sapkınlığına yardım ediyordu. Le Puy'a, Saint-Gilles-du-Gard'a, Compostela'lı Saint-James'e, Asturias'lı Aziz Kurtarıcı'ya, Limoges'li Saint-Martial'a, Saint-Léonard'a, Saint-Denis'e ve Canterbury'deki Saint Thomas'a gidecek. Ve bir yıl boyunca ön tarafında bir avuç uzunluğunda ve iki parmak genişliğinde iki haç taşıyacak ve yaşadığı sürece bir yoksulu destekleyecektir. Stephen Galtier kafirleri kabul ediyordu, onlara eşlik ediyordu ve birçok kez onların vaazlarını duymuş (kaç kez olduğunu hatırlayamadığı kadar çok), onlara sık sık tapmış, sık sık onlarla yemek yemiş ve kendisine ait olan şeyleri onlara vermişti. Onların iyi insanlar olduğuna inanıyordu. Konstantinopolis'te kalacak ve omuzlarına avuç içi uzunluğunda haçlar takacak. Bu yolculuğu Advent'in ilk Pazar gününden itibaren bir yıl içinde gerçekleştirecektir. Stephen Palmier kafirlerin vaazlarını birçok kez ve birçok yerde duydu ve onlara birçok kez hayran kaldı ve yolculuklarında onlara eşlik etti. Yoksullar dışında Huguette olarak (cezalandırılır). Laquièbre'li Adelaide'nin evinde uzun bir süre, farklı zamanlarda kafirler vardı ve sık sık onların vaazlarını duyuyor, onlara mal veriyor, onlara tapıyor ve düzenli olarak kaldıkları yere gidiyordu. Huguette olarak. Gourdon şövalyesi Bertrand, şatosunda ve evinde kafirleri gördü. Onların kafir olduklarını bilerek onlarla konuştu ve küfürlerini dinledi. Bir gün La Bacone'lu Vigouroux'yu gördü, onunla konuştu ve gitmesine izin verdi. Ve bir keresinde Vigouroux'nun yanında Carcassonne'lu Bartholemew'in de bulunduğunu söyledi. Ama o zamanlar onun bir kâfir olduğunun söylendiğini duymamıştı. Bunu daha sonra, gittikten sonra anladı. William Ichier bir keresinde les Vals'li Waldocular Peter'ı görmüştü. Le Puy'a gidecek. Raymond Arpe uzun bir süre boyunca pek çok kafirin ev sahibi ve rehberiydi. Vaazlarını duydu ve onların iyi insanlar olduğuna ve onlar aracılığıyla kurtulabileceğine inandı. O sebepten dolayı yakalandı

--- SAYFA 161 ---

ENGİZİTÖR KAYITLARI · 138 · sapkınlık ve lütuf döneminde değil. Sekiz yıl boyunca Konstantinopolis'te kalacak, haç takacak ve diğerleri gibi yolculuğa çıkacak. 'Hacı' William kafirlerle yemek yedi ve onlardan [kutsanmış] ekmeği ve Barış [Öpücüğünü] kabul etti, gecenin bir kısmını onların evinde geçirdi, onların vaazlarını birçok evde sık sık duydu, iki tunik de dahil olmak üzere kendi eşyalarından onlara verdi ve sık sık onlara taptı. Üç yıl boyunca Konstantinopolis'te kalacak ve yaşadığı sürece bir rahibe bakacak. O da haç takacak ve yolculuğu diğerleri gibi yapacak. 'Hacı' Peter kafirlere o kadar çok hayrandı ki kaç tane olduğunu bilmiyor. Ve onların birçok kez vaaz verdiğini duydu, iki appareillementa'da hazır bulundu, onlara kendi eşyalarını verdi ve onlara eşlik etti. Onları inek kulübesinde ve ayrıca Gourdon'daki evinde aldı. William Bonald, kafirlerin iyi insanlar olduğuna inandığını ve onların vaazlarını birçok kez duyduğunu ve İncillerini sık sık romano dilinde (yani yerel dilde) okuduğunu ve onlara hayran olduğunu söyledi. . . ve çoğu zaman başkalarını da onlara götürürdü. Kafirlerle yiyip içti, onlardan küçük hediyeler aldı, onlardan tahıl aldı, Barış Öpücüğü'nü verdi, orada bir sapkınlık töreninde bulundu ve onlara iki somun verdi. Kafir görüp görmediğini beyan etmesi için yemin etmesi istendiğinde Caux'lu Kardeş Bernard'ın önünde yalan yere yemin etti. Kafirlere mektuplar taşıdı. İki kez Valdocuların yanına gitti, onların vaazlarını dinledi ve onlara kendi eşyalarını verdi. Üç yıl boyunca Konstantinopolis'te kalacak. Latorlu Bernard kafirlerin vaazlarını birçok kez ve birçok yerde duydu. Bazen onlara bayılırdı ve onlarla yemek yedi. Sapkınlık için hasta bir kadını Roques ailesinin evine getirdi ve oraya gitti. İki gün veya daha fazla süre sapkın kadınlara eşlik etti. Sık sık ve farklı yerlerde kafirlerin yanına gitti. Lascroa'lı Bertrand, kafirlerin vaazlarını sık sık ve birçok yerde duymuştu. Noel gecesi kafirleri çağırdı ve "uyuz" Goulème'li Ralph'in ve (kafirlere yüz şilin bırakan ve kendisi de alıp bu kafirlere vermek üzere En Roques'a veren) William Moulinier'in sapkınlığına yardım etti. Kafirlere de tahıl verdi. O zamanlar hala onların iyi insanlar olduğuna inanıyordu. Kafirlere birçok kez hayrandı ve onlarla yemek yiyordu, Valdocular'ı da görüyor ve bir ara onların sözlerini dinliyordu. Üç yıl boyunca Konstantinopolis'te kalacak ve yaşadığı sürece bir rahibe bakacak. O da haç takacak ve yolculuğu diğerleri gibi yapacak. Goulème'li (Ralph)'in dul eşi Petronilla, kafirleri birçok kez gördü ve onların vaazlarını duydu. Las Oleiraslı Peter kafirleri birçok kez ve çeşitli yerlerde gördü. Bir sapkınlık töreninde hazır bulundu. O Paskalya Günü1 ve başka yerlerde kafirlere eşlik etti. Onlara hayrandı ve sık sık vaazlarını dinliyordu, sık sık onlarla yemek yiyor ve onlara bir şeyler veriyordu, sapkınların iyi olduğuna inanıyordu

--- SAYFA 162 ---

KARDEŞ ER PETER SEIL A N · 139 · adam ve eğer biri onların elinde ölürse kurtarılacağını ve onlar için para tutulacağını söyledi. Ve Valdocular'ı Les Vals'lı Peter'a götürdü ve ona dört somun verdi. Sürgün edilir ve Konstantinopolis'te kalmalı, haçı alıp diğerleriyle birlikte ayrılmalıdır. Guiraud del Rieu kocasını terk etti ve kendini mükemmel bir sapkın yaptı² ve altı ay boyunca kafirlerin yanında kaldı. İki haç takacak ve Le Puy, Saint-Gilles-du-Gard ve Compostela Saint-James'e gidecek. [Tr] Roques kafirleri birçok kez ve farklı yerlerde gördü ve uzun süre kafirlerin alıcısı ve ev sahibi oldu. Onlarla ilk karşılaştığı andan itibaren onlara inandı. İhtiyaç duydukları şeylerle ilgilendi. Birçok kez onlara taptı ve onların kutsadığı ekmekleri yedi. Kafirlerle inananlar, onların vaazlarını dinlemek ve onlara tapmak için sık sık onun evinde toplanırdı. Onlarla yemek yedi. Biri evinde meydana gelen üç sapkınlık olayında hazır bulundu ve kafirleri bir araya topladı, kafirlerin vasiyetlerini aldı ve onların Tanrı tarafından gönderilen elçiler olduğuna inandı. Onları pek çok kez kabul etti ve aynı şekilde onlarla yemek yedi, onlara hayran kaldı, vaazlarını duydu. Kafirlerle birlikte o kadar çok erkek ve kadın gördü ki hepsini hatırlayamadı. Paskalya Günü kafirlerin ayrılışında ağlamış ve onlara eşlik etmişti (1229'da). Ve eğer ölseydi onların ellerinde ölmek isteyeceğini söyledi. Üç yıl boyunca Konstantinopolis'te kalacak. O da haç takacak ve yolculuğu diğerleri gibi yapacak. Gourdonlu Fortanier³ kafirlerin vaazlarını birçok kez duymuş ve hatırlayamayacağı kadar çok kez onlara tapmıştı. Onlara eşlik etti ve bunun karşılığında yedi şilin Cahor aldı. Gourdon'daki üst kalede kafirler vardı ve onlara unu ve gümüşü verdi, onlardan gömlek ve bir melek aldı.⁴ Kafirleri ne zaman görse onlara taptığını ve onların iyi insanlar olduğuna inandığını söyledi. Goulème'li William'ın dul eşi Raymonde, kendi evinde sapkınların Tutku'yu vaaz ettiğini duymuştu. Kafirlerin alıcısı ve hostesiydi ve çoğu zaman onlara tapardı ve vaazlarını dinlerdi. Kocasının sapkınlığına katıldı ve onların iyi insanlar olduğuna inanıyordu. Ayrıca Les Vals'lı Waldocular Peter'ı gördü ve hizmetçisinin hastalığıyla ilgili olarak ondan tavsiye istedi. Ayrıca kocası öldükten sonra kafirleri kendi evinde ağırladı. Le Puy, Saint-Gilles-du-Gard, Compostela'lı Saint-James, Asturias'taki Saint Savior, Saint-Martial, Saint-Léonard, Saint-Denis ve Saint Thomas'a gidecek ve Huguette gibi bir haç takacak. Bernard Bonald, Les Vals'lı Waldocular Peter'ı gördü ve onun vaaz verdiğini duydu ve o zamanlar kimsenin yemin etmemesi gerektiğine inanıyordu. Kendi evinde Noguès'li kafir Touzet'yi kabul etti ve onunla tartıştı. Kendisi Valdocular mezhebini tercih ediyordu. Haç hariç yukarıdaki gibi [Raymonde].

--- SAYFA 163 ---

INQUISITORS' REGI S T E RS · 140 · Bertrand Auriol listened once to Touzet of Noguès preaching about his sect, and many times heard Peter of Les Vals and believed he was a good man. Petronilla, wife of Raymond Dejean, led the Waldensian Peter of Les Vals to her home and hosted him for eight days and gave him food and drink, and listened to him there. She also had the Waldensian Geralda in her home for three days. She believed that she was a good woman and gave her things of hers. She saw heretics and listened to them preaching, and sent them bread, wine and nuts. As Huguette, except for the cross, and she shall support a pauper for one year. 3.1.2 Montauban and Moissac, 2 – 9 May 1241 (Doat 21, ff . 229r– 306r) Arnold of Sapiac senior had hosted the heretics Joan of Avignon and her socia for almost a year, and received many things from her. Many heretics came many times to his house whilst Joanna was there, and he was present when many believers of heretics came to his house to see the heretics. He listened to the preaching of heretics and saw other heretics twice. He received a tunic from heretics, and he and his wife sent heretics fruit and other things. He adored heretics once in his house. He received bread and fi sh sent by heretics. He will stay in Constantinople, and wear a cross and go like the others. Peter Bacou saw Waldensians many times and gave them alms and listened to Waldensian preaching, loved them and believed that they were good men, and often gave them things. He was present at the Waldensians' supper,⁵ and he consumed bread, wine and fi sh of the heretics and accepted the [Kiss of] Peace from them. He gave Waldensians food in his home. He attended a debate between heretics and Waldensians and gave them twenty pennies. Le Puy, Saint-Gilles-du-Gard, Saint-James of Compostela, Canterbury, and Saint-Denis. Cahorsin Cabatier consulted Waldensians concerning his illness, who cured him, and he often heard them preach, gave alms to them many times, saw them many times and in many places and often drank with them. He said that he had been in the company of Waldensians twice, and gave them money, bread and wine. And he believed that they were good men. He saw heretics and heard them preach and paid a heretical woman money for a place he was working and living in. He often saw heretics and often spoke with a heretical woman . . . The same (punishment) as the preceding sentence.⁶ Raymond of La Mothe went to see his mother, the heretic, at Lavaur, and there saw her and his two heretical sisters,⁷ and spent one night there with them and ate with them. He saw heretics in many places and listened

--- SAYFA 164 ---

KARDEŞ ER PETER SEIL A N · 141 · onların vaazlarına katılıyor ve onlara tapıyordu. Başka bir zaman vaazlarını duymak, onlara tapmak ve onlardan Barış Öpücüğü almak için yanlarına geldi. . . Toulouse'da kafirleri gördü. Kafirlerle para verdi, bazı kafirlerin yaşadığı evde yemek yedi ve orada kaldı ve kafirlerin çalışmalarına para katkıda bulundu. Onların iyi insanlar olduğuna ve birinin onlar aracılığıyla kurtarılabileceğine inanıyordu. Üç yıl boyunca Konstantinopolis'te kalacak ve diğerleri gibi haçı alıp gidecek. Izarn Pontonnier ve kayıkçı Bernard, üç kafiri bir tekneyle Moissac'tan Tonneins'e kadar taşıdılar, ancak onların kafir olduklarını La Point'e kadar bilmiyorlardı⁸ ama daha sonra öğrendiler. Le Puy, aint-Gilles-du-Gard ve Saint-James of Compostela'ya gidecekler. Loc'lu Raymond, bir kafiri teknesinde Villemur'a taşıdı, onun bir kafir olduğunu bilmiyordu, ancak daha sonra ücreti ne zaman aldığını anladı. Başka bir zamanda iki kafiri Montauban'a kadar taşıdı. Tekneye bindiklerinde kafir olduklarını bilmiyordu ama daha sonra tekne de anladı. Aynı şey başka bir sefer Tonneins'e götürdüğü diğer kafirlerle de yaşandı. Le Puy'a, Saint-Gilles-du-Gard'a ve Compostela'lı Saint-James'e gidecek. Raymond Fulk babasının evinde sapkınları gördü⁹ ve onlarla birlikte yiyip içti ve vaazlarını dinledi. . . Babasının evinde kafirleri defalarca gördü. İki yıl boyunca Konstantinopolis'te kalacak, haç takacak ve diğerleriyle birlikte ayrılacak. 3.1.3 Montcuq, Sauveterre, Beaucaire, Montpezat, Almont ve Castelnau-Montratier, 10 Şubat-24 Mart 1242 (Doat 21, ff. 213v- 229r, 306r- 312v) Rahip François, kafirler ve Waldocular arasındaki bir tartışmaya yardım etti. Vigouroux'yu ve sapkın socius'unu La Costa'daki malikaneden Prin hac'taki malikaneye götürdü ve Guillemassa'nın talimatıyla onlara ekmek, şarap, meyve ve yeni bir tencere gönderdi ve o malikanede aynı kafirlere kendi yemeğini verdi. Cazelles'li Bernard'ın evinde kafirleri gördü. Vigouroux'dan bir kitap ve kafirin talimatı üzerine Baussa'lı William'a götürdüğü bir miktar parayı aldı. Belli bir bayan adına Vigouroux'yu selamladı. Prin hac'taki malikanede bulunan söz konusu sapkınlar bir battaniye ve iki çarşaf¹⁰ gönderdi. Kafirin daha önce selamladığı biri yerine kafiri selamladı. Her yerde kafirleri gördü ve onlara yiyecek verdi. Waldocular'ın Montcuq'un kastrumunda halka açık vaaz verdiğini gördü. Kafirlerin iyi insanlar olduğuna inanıyordu. Lütuf Döneminde öne çıkmadı. Durand Vairet kafirleri evine kabul etti ve onlar bir gece orada kaldılar, orada yiyip içtiler ve uyudular. Onlara dört şilin borç verdi. Başka yerlerde ve kesinlikle Martel'de sapkınları gördü ve onlara

--- SAYFA 165 ---

INQUISITORS' REGI S T E RS · 142 · eight pennies. At Laure, he spent two days in the house of Bartholemew of Carcassonne, and there was a big meal for lots of heretics, about seventy he thinks, and he ate with them. He listened to their preaching and adored them; someone hired¹¹ him on their behalf. He saw heretics in other places and ate with them, accompanied them . . . kissed them . . . greeted them . . . sat down with them . . . and sent them strawberries. He attended someone's heretication. He sought advice about freeing some heretics. He will remain in Constantinople for three years, and depart with the others. William Barrère, on someone's order, led heretics from Montolieu as far as Toulouse, and made the arrangements for them en route just as afterwards in the house where they stayed for two or three days. He adored them often on that journey, and ate, drank and slept, and ate bread blessed by them . . . He received a book of the heretics sent to him by someone, and that was after he had been reconciled in common with Toulouse and the general interdict [was lifted]¹², because he was still involved with the heretics. And after his reconciliation he saw heretics in other places, heard their preaching and adored them. He says that he was uncertain at times about which was better, the Roman faith or that of the heretics, but that he never stopped believing in the Roman faith. (Punishment as Durand Vairet.) Martha, wife of En Gorses . . . was hereticated during her illness and bequeathed to her aunt Huguette her bed, in the event that she died, and gave to the heretics who made her a heretic ten shillings of Cahors, and five shillings to another heretical woman. She took an eel pie to heretics on behalf of Domergua of Cabanoles, ate and drank with heretics, received male and female heretics in her home, and gave heretics half a measure of flour. She gave her aunt Huguette, the heretic, a well-made cloak, and ate bread blessed by the heretics, and believed them to be good people. She will wear a cross as long as she lives and go to Le Puy, Saint-Gilles-du-Gard, Saint-James of Compostela, Saint-Denis and Canterbury. Peter of Bruelh said that he saw and spoke with heretics. He saw other heretics on the road to Belfort and could have arrested them, but did not, and let them go. He will go to Le Puy, Saint-Gilles-du-Gard, Santiago and Saint Saviour in Asturias. Notes 1 i.e. the flight of 1229. 2 This is unusual in that the Doat registers rarely actually use the noun 'perfect'. 3 The son of Bertrand, lord of Gourdon (above). 4 'Angelum'. I am grateful to Julia Barrow for the suggestion that this may be a reference to money.

--- SAYFA 166 ---

KARDEŞ ER PETER SEIL A N · 143 · 5 Valdocular Son Akşam Yemeği'ni kutladılar. 6 Le Puy, Saint-Gilles-du-Gard, Compostela'lı Saint-James ve Canterbury'yi ziyaret ediyordu. 7 yani La Mothe'lu Arnaude ve Petronilla. 8 Tarn ve Garonne nehirlerinin buluştuğu yer. 9 Babası Saint-Paul'lu Fulk'tu. 10 Duvernoy, katibin 'luttteamina'sını linteamina ile düzeltir: Duvernoy, L'inquisition, s. 102. 11 Duvernoy burada 'conduxit' yerine 'istihdam'ı öneriyor: Duvernoy, L'inquisition, s. 103 numara 195. 12 yani 1229'da.

--- SAYFA 167 ---

· 144 · Bölüm 3.2 CAUX'LU BERNARD TARAFINDAN SORGULANAN CASTELSARRASIN'DEKİ TANIKLARIN İfadelerinden Alıntılar, 1243 - 5 Caux'lu kardeş Bernard, Languedoc'un, özellikle Agenais'in yerlisiydi. 1252'de Agen'deki Dominik manastırına gömüldü. 1281'de inşaat işlerine yer açmak için cesedin taşınması gerektiğinde, Tarikatın kardeşleri tarafından çürümediği tespit edildi. Aşağıda Castelsarrasin kasabası ve Toulousain'deki diğer kasabalarla ilgili araştırmalarından alıntılar bulunmaktadır. Kardeşi Saint-Peter'lı John ona yardım ediyordu. Kanıtlar 30 Kasım 1243'ten 17 Mart 1245'e kadar Agen ve Cahors'ta alınmış ve Doat 22'de saklanmaktadır. Bu kanıtların arasında Pons Grimoard'ın 29 Mart 1236 tarihli af mektubu da yer almaktadır. Elyazmasında, ilkinin sonundaki materyalle ilgili olduğu için iki ifadenin arasına yerleştirilmiştir. Engizisyoncuların kaygılarından biri, William Arnold ve Saint-Thibéry'li Stephen'ın 1242'de Avignonet'te öldürülmesi hakkında bilgi edinmekti. Parmak, VII. Raymond'un Agenais'teki kâhyası ve savaş gazisi olan Avignet valisi, Alfaro'lu Hugh'un oğlu Alfaro'lu Raymond'u işaret ediyordu. 1242'den itibaren elde edilen kanıtları, kraliyet komiserlerinin cinayetleri takip eden faaliyetleriyle birlikte okumalıyız. Daha sonraki ifadelerin aynı zamanda Montségur'un kuşatılması ve düşüşü ile Cathar'ların ve onların destekçilerinin o dönemdeki aşırı savunmasızlığı bağlamında anlaşılması gerekir. Castelsarrasin'deki sapkınlığa ilişkin en eski anılar, tanıklar tarafından 1204 dolaylarına tarihleniyor. Savaş kasabanın kararlılığını sertleştirmişti. Yetkilileri açıkça sapkınları savundu ve haçlılara meydan okudu. Catharlar, 1212'den güneyliler tarafından geri alınana kadar Fransız garnizonu tarafından işgal edildiği dönemde bile kasabada korunmaya devam etti.

--- SAYFA 168 ---

CASTELSA RRA SIN'DEN ŞAHİTLER · 145 · 1228 yılında, Pons Grimoard tarafından 1226 civarında kasabada olduğu belirtilen Cazenac'lı Bernard'ın önderliğinde. La Bacone'lu Cathar piskoposu Vigouroux, haçlı seferi sırasında sık sık ziyaretçiydi ve La Mothe'li Bernard, Villemur'un Cathar papazı da Montauban'lı bir ailedendi. Ayrıca Montauban'ın hemen güneyinde, pek çok konsolamentanın gerçekleştiği Corbarieu'daki yerleşime dair kanıtlarımız da var. Katharlar, yerleri Katoliklerin yaptığı gibi kutsallıkla ilişkilendirmediler. Corbarieu belki de sadece uygun bir yerdi ama orada bir Katolik kilisesi olduğunu biliyoruz ve dolayısıyla tamamen gizli değildi. Quercy'nin kâhyası Pons Grimoard ve karısı Na Arnaude, Castelsarrasin'in en yüksek profilili vatandaşlarıydı. Pons, kontun seçtiği bir yetkili olarak şaşırtıcı bir seçim gibi görünüyor çünkü kasabanın yerlileri olan ailesi sapkınlığa gömülmüştü. Pons'un ölen babası Vital ve amcası Raymond, 1213'te Corbarieu'deki tesellilerinden bu yana mükemmel bir şekilde yaşamışlardı ve üçüncü erkek kardeş, yine Raymond, ölüm yatağında teselli edilmişti. Peter ve Raymond Bernard Grimoard en azından 1218'e kadar bu dinin taraftarlarıydı. İlişki kurdukları ve birbirleriyle evlendikleri birçok aile de credentes ve Perfecti'ye sahipti. Pons, muhtemelen çok yüksek bir profile sahip olduğu için soruşturmacılar tarafından yargılanan ilk kişilerden biriydi. Kafirlerle ilişkisi olduğunu itiraf etti ve akları ve Kardeş William Arnold tarafından kendisine kefarete cezası verildi. Hac yolculuklarında yanında götürmesi için kendisine verilen mektup, sapkınlarla olan ilişkisinin doğasını belirsiz bir şekilde özetlemektedir ve özünde bir güvenli davranış mektubudur. İkinci ifadenin sonunda en azından Santiago'ya gittiğini duyuyoruz. Diğer önemli aileler arasında Pech-Hermier Faure'si vardı; William kendi adına önemli bir ifade verdi ve diğer insanlar tarafından özellikle ateşli bir inanış olarak anıldı. Bazı tanıklar onu suçlamak için ellerinden geleni yapıyorlar gibi görünüyor. Berètges'li Othon, Raymond VII'nin Moissac'ın mübaşiri olana kadar, Berètges, Castelsarrasin'in nispeten küçük bir ailesiydi; burada senyörlük ailesi önemli güvenilen kişilerdi ve Othon, efendisinin emriyle sorgulayıcıları baltaladı. Na Berètges, Peter Grimoard'la evlendiğinden, resmi yapıların yanı sıra evlilik yoluyla da Pons Grimoard'ın ailesine bağlıydılar. Doat katibi bize John Vital'in Vital Ortola'nın oğlu olduğunu söylüyor. İfadesi bize Avignet'teki cinayetlerin nasıl karşılandığı konusunda bilgi veriyor. Yazar, John'un William Audebert'in katliamdan övgüyle söz ettiğini belirttiğini kaydediyor, ' . . . cogot es escogotatz e pesseiatz' ve ' . . . cocula carta es trecada'.1 Ayrıca John Vital aracılığıyla din karşıtlığının nasıl ifade edilebileceğini öğreniyor ve ilahi düzene dair bir inancı öğreniyoruz.

--- SAYFA 169 ---

Engizisyoncuların Kayıtları Tauriac, Rabastens, Lautrec ve Villemur lordlarının anlatımlarında soyluların kültürel yaşamına, haçlı seferinin sonraki aşamalarına ve bunun sapkınların hayatını nasıl değiştirdiğine, Cathar öğretilerinin iletilme şekline ve okuryazarlığın gücü ve okuryazar insanlara gösterilen saygıya dair büyüleyici bir bakış açısı elde ederiz. Engizisyon görevlileri ayrıca, annesi ve iki kız kardeşi mükemmel olan ve Foix kontunun kızı Orbria ile evli olan Rabastanlı Pelfort'un da aralarında bulunduğu soylular hakkında da bilgi aradılar. 3.2.1 Pons Grimoard ve Na Arnaude (Doat 22, ff. 33 – 42) Pons için Tövbenin Bağışlanması Mektubu, 29 Mart 1236. Bu mektubu okuyacak olan Mesih'e olan tüm sadıklara, Tanrı'nın lütfuyla saygıdeğer baba John tarafından kurulan yargıçlar, Minor Rahipler Tarikatı'ndan Kardeş Stephen² ve Rahipler Tarikatı Vaizi'nden Kardeş William Arnold³. Kutsal Vienne Kilisesi başpiskoposu, Apostolik Makam'ın elçisi, Toulouse piskoposluğu genelinde sapkınlarla karşı soruşturma yürütmek üzere, selamlar. Adı geçen elçinin ve diğer piskoposların yetkisiyle ve aynı şekilde asil adam Raymond'un arzusu ve rızasıyla, Toulouse'lu Tanrı Kontu'nun lütfuyla, Toulouse'da ve Toulouse piskoposluğunda soruşturmanın yapıldığını, böylece belirlenen süre içinde kendilerini sorgulayıcılara sunanların kendileri ve başkaları hakkında tam ve açık gerçeği anlatacağını, böylece ölümden, hapisten veya herhangi bir tutuklamadan veya mallarının korunmasından muaf tutulacağını hepinize bildirmek isteriz. Yakalanan mektubun taşıyıcısı Pons Grimoard, özgürce ve bağlılıkla geliyor ve bu nedenle içten içe pişmanlık dolu bir yürekle hareket etmiş gibi görünerek, kendisi ve diğerleri hakkında tam ve açık gerçeği söylediğini kendi yeminiyle belirtir ve birçok yerde kafirleri gördüğünü ve onların vaazlarını duyduğunu, onlara birçok kez taptığını ve onlara mal verdiğini ve tüm bu talepler için kendisine yararlı bir kefaret verilmesi gerektiğini kabul eder. Bunun üzerine iyice istişarede bulunduk ve onun gerçekten pişman olduğunu gördük ve onu suçladık. . . yaşadığı sürece hem kendi evinde hem de başka bir yerde desteklenecek bir yoksulu desteklediğini ve Tanrı sevgisi için şu ana kadar neredeyse ödediği on şilin Morlan'ı verdiğini. Ayrıca ona, geçen Paskalya'dan sonraki iki yıl içinde Compostela'lı Saint-James'i, Rocamadour'lu Kutsal Meryem'i, Saint-Gilles-du-Gard'ı ve Le Puy'lu Kutsal Meryem'i ziyaret etmesini emrettik. Buna göre, Pons'un affedilmesini emrettik ve onun şimdi gerçekten ve sadakatle itiraf edilmesi ve tüm sapkın ahlaksızlıklardan feragat etmesiyle birlikte, bağlı tutulmasına neden olan aforozu kaldırdık, buna inanıyoruz ve büyük bir bağlılıkla söz konusu kefareti yerine getireceğimize ve adı geçen Pons sadık olduğu sürece Rab'be yardımınızı dileyeceğimize söz veriyoruz ve

--- SAYFA 170 ---

CASTELSA RRA'DAN ŞAHİTLER SIN · 147 · Katolik, kendisini ve eşyalarını iyi korumak ve aynı şekilde başkaları tarafından da korunmasını sağlamak. Castelsarrasin'de verildi, 29 Mart 1236. Pons'un İlk İfadesi, 22 Ocak 1244. 22 Ocak'ta, lordun 1244 yılında, Castelsarrasin'li Pons Grimoard, sapkınlık konusunda kendisi ve diğerleri hakkında gerçek ifade vermeye yemin ettikten sonra, yaklaşık kırk yıl önce kafir Peter Baudoi ve arkadaşını amcası Raymond Grimoard'ın evinde gördüğünü söyledi. Castelsarrasin. Koşulları hatırlamıyordu. Aynı sıralarda Villemur'da yaşadıkları evde kafirleri de gördü. Ayrıca Raymond Grimoard'ın Castelsarrasin'deki evinde yine kafir Raymond Amalric'i ve socius'unu gördü ve onlarla birlikte Pech-Hermier'li William [Faure]'un kardeşleri olan Cavalsaut'lu Hugh ve John, Raymond ve Bertrand Faure kardeşler, Bernard ve Peter Audebert kardeşler, Raymond Grimoard'ın kendisi, Arnold Faure, Arnold Pagan ve Cavelsaut'un karısı Bertrande'yi gördü. Cavelsautlu Hugh, Cavelsautlu John'un karısı Na Proba, tanışın kardeşi Vital Grimoard, Arnold Grimoard'ın babası Castillonlu William ve Bressollu Amalric'in amcası Bressollu Raymond. Tanık ve yukarıdakilerin hepsi kafirlerin vaazlarını dinlediler ve oradaki kafirlerin çoğuna hayrandı ve diğerlerinin yaptığı gibi 'Beni kutsayın' diyerek onların önünde diz çöktüler ve sadece bir kez değil, kadınlar dışında birkaç farklı olayda. Bu da yaklaşık kırk yıl önceydi. Ayrıca kafirlere hayran olduğu John of Cavalsaut'un evinde kafir Raymond Amalric ve Arnold Arrufat'ı gördüğüne inanıyor. Bu da hemen hemen aynı zamanlardaydı. Üstelik onları bir kez daha aynı evde görmüş ve onlara hayran olduğunu düşünmüştür. Pech-Hermier'li William Faure'un kardeşi Arnold Faure'un evinde isimlerini hatırlayamadığı sapkınları gördü. Ve orada kafir John of Toulouse'u gördü. Ve aynı evde kafirleri iki veya üç kez gördü ve her seferinde onlara hayran kaldı. Bu yaklaşık otuz yıl önceydi. Ayrıca, La Mothe'li kafir Bernard'ı ve socius'unu Pech-Hermier'li William Faure'un evinde gördü. . . Orada ayrıca Bressol'lu Amalric'i ve Raymond William Berètges'i, bizzat William Faure'u, Cazenac'lı Bernard'ı ve Cavelsaut'lu Hugh'u da gördü. Ve tanık, bu sapkınların vaazlarını çok duydu ve onlara birçok kez hayran kaldı. Ama hatırlayabildiği kadarıyla diğerleri onlara tapmıyordu. Bu on sekiz yıl önceydi ya da o sıralarda. Stephen Sans'ın evinde kafir Guiraud of Gourdon'u ve socius'unu gördü. Orada Berètges'li Raymond William'ı gördü, Stephen Sans

--- SAYFA 171 ---

ENGİZİTÖR KAYITLARI · 148 · kendisi, karısı Raymonde ve Stephen'ın kuzeni Bressol'lu Amalric. Tanık dahil hepsi söz konusu kafirlere hayrandı. Bu yaklaşık otuz yıl önceydi. Saint-Vim'li William'ın evinde isimlerini hatırlayamadığı sapkınları gördü; ayrıca Berètges'li Raymond William, Cavelsaut'lu Na Proba, Cavelsaut'lu Bertrande, l'Avelle'li Causida ve Esclarmonde kardeşler, Bernard Audebert, bizzat Saint-Vim'li William ve Arnold Mazelier de vardı. Kendisi de dahil olmak üzere orada bulunan herkes, söz konusu kafirlerin vaazlarını dinlemişti ve bu otuz yıl önceydi. Kafirlerin doktoru William Raymond'un Arnold Pagan'ın evinde kaldığını gördü. Stephen Mazelier'in kafir Pons Guilabert ve socius'una liderlik ettiğini gördü. Onları kendi evinin avlusunda gördü ve orada onlarla konuştu. Bu yaklaşık yirmi yıl önceydi. Ayrıca La Serre'li Raymond'u William Faure'un evinde kafirlerle birlikte gördü. Bir kez Raymond Grimoard'ın evinde ve başka bir durumda John of Cavelsaut'un evinde kafirlerle yemek yedi. Pech-Hermier'li William Faure'un evinde herhangi bir kafirle yemek yiyip yemediğini hatırlamıyordu, ama evine kafirler için hazırlanan yemek için biraz para göndermişti ve La Mothe'lu Bernard ile socius'unun orada yemek yediğine inanıyordu. Bu yirmi yıl önceydi ya da o sıralarda. Tekrar orada kâfirlerle yemek yiyip yemediği sorulduğunda hatırlamadığını söyledi. Aslında Rainaud Rauc ve William Faure aracılığıyla kafirlere sık sık para gönderdiğini söyledi. Toplamda otuz şilin Cahor gönderdiğini sanıyor. Moissac'ta, Saint-Paul'lu Fulk'un evinde, bir keresinde La Bacone'lu sapkın Vigouroux'yu ve onun socius'unu görmüştü; onlarla birlikte tanışın kuzeni William Pelicier ve Fulk'la birlikte Pons Aiz ve Peter Auger de vardı. Kendisi kafirlere hayrandı ve onların vaazlarını dinledi. Bu yaklaşık otuz yıl önceydi. Toulouse'da, kafir La Mothe'li Bernard'ı ve onun socius'unu Rouaix'li Alaman'ın evinde gördü. Onlarla birlikte Bressollu Amalric, Berètgesli Raymond William ve Pech-Hermierli William da vardı. Tanık ve orada bulunan herkes orada vaaz veren kafirleri dinledi ve onlara hayran kaldı. Bu yaklaşık on sekiz yıl önceydi. Ve Toulouse'lu Macip'in evinde kafir William Solier'i gördü. Ama bildiği kadarıyla evde kendisi dışında hiç kimse kafiri tanıımıyordu. Tanık ve herkes yemek yerken kâfir ona fısıldadı. Cahors piskoposluğu için Toulouse lord kontunun hizmetçisiyken, kafir William of Caussade'yi ve onun socius'unu Loseler'de Belfortlu Peter'in evinde gördü. Yatakta uyurken, Peter onu uyandırdı ve ona evin kulesinde bulunan Caussade'li William'ı gösterdi. Orada Belfort'lu Peter'ı ve isimlerini bildiği iki kişiyi daha gördü.

--- SAYFA 172 ---

CASTELSA RRA'DAN ŞAHİTLER SIN · 149 · hatırlamıyorum. Caussade'li William'a nereden geldiğini sorduğunda kafir ona, tanık Peter'ın evine varmadan önce bile kulede olduğunu söyledi. Daha sonra kafirlere hayran olup olmadığı sorulduğunda hayır dedi ve bunu yapan başka birini de görmemişti. Bu yaklaşık on yıl önceydi. Kafirlere eşlik edip etmediği ya da onlara liderlik eden başka birinin olup olmadığı sorulduğunda hatırlamadığını söyledi. Evine sapkınların gelip gelmediği veya başka birisinin onları kabul edip etmediği sorulduğunda hayır dedi. Kafirlerin inancını övüp övmediği sorulduğunda, bunu Berètges'li Jordan'a, Bressol'lu Amalric'e ve Pech-Hermier'li William Faure'a yaptığını söyledi. Amcası Raymond Grimoard'ı teselli etmek için Corbarieu'ya gittiğini söyledi. Kendisi ve Pech-Hermier'den William Faure, Saint-André'den Bertrand, Hugh ve Cavelsault'dan John ve Peter Béaut, Raymond'a Corbarieu'ya kadar eşlik ettiler ve tanık teselli törenine katılmasa da hepsi onun orada teselli edilmesi gerektiğini biliyordu. Bu yaklaşık otuz yıl önceydi. Kafirlerin söylediği hataları dinlediğini söyledi: görünür şeyler hakkında, bunları Tanrı yaratmadı; kutsal ev sahibinin Mesih'in bedeni olmadığını; kişinin evlilik yoluyla kurtarılamayacağı; ölümlerin dirilişinin olmadığını söyledi. Ve bu hatalara inandığını söyledi. Kafirleri iyi insanlar ve iyi niyetli kişiler olarak gördüğünü ve kafirlere ilk kez inanmasının üzerinden kırk yıl geçtiğini, ancak en sonunda sekiz yıl kadar önce, engizisyon yargıçları Kardeş William Arnold'a, Navarre Kardeş John'a ve Campranha'lı Üstat Arnold'a sapkınlıkla ilgili itirafta bulunduğunda onlardan vazgeçtiğini ve o zamandan beri kafir görmediğini söyledi. Ayrıca ne bir teselliye ne de kafirlerin appareillamentumuna yardım ettiğini söyledi. Stephen Sans, Cavelsaut'lu Hugh ve Bressol'lu Rostahn'ın teselli edildiğinin söylendiğini duyduğunu, ancak doğru olduğuna inansa da bunu görmediğini söyledi. Aynısını Arnold Calvière hakkında da duymuştu. Daha sonra kafirlerin inancını kimseye övüp övmediği sorulduğunda ise asla cevap vermediğini söyledi. Daha sonra herhangi birinin kendisi veya başkaları hakkında soruşturmacılara gerçeği söylemesini yasaklayıp yasaklamadığı sorulduğunda hayır dedi. William ve Stephen Kardeşlerden kefareti aldığını ve bunu tamamladığını söyledi. Ayrıca, Kardeş William Arnold ve sorgulayıcı arkadaşlarına itirafta bulunurken, onlara hatırladığı her şey hakkında yalnızca ve tamamen gerçeği anlattığını da söyledi. Sapkınlığı reddetti ve Kilise'nin emirlerine bağlı kalacağına söz verdi. Tanıklar: Cahors Rahip Vaizi'nin başrahibi Pons Kardeşler, o Tarikat'tan Peter Seilan ve Ladin hac'lı Bernard.

--- SAYFA 173 ---

ENGİZİTÖR KAYITLARI · 150 · Pons'un İkinci İfadesi, 25 Ocak 1244. 25 Ocak 1244'te Pons Grimoard itirafına şunu ekledi: Yukarıda adı geçen kâfirlerin doktoru William Raymond, bir hastalık sırasında tanığın sekiz veya dokuz gün boyunca gözetiminde olduğunu söyledi. Kafir ve onun socius'u, tanığın onu ziyaret etmek için yattığı odaya geldi. Tanığın annesinin evdeki kafirleri görüp görmediği sorulduğunda ise görmediğini söyledi. Tanığın yattığı odada adı geçen kafirlerin vaazlarını dinleyen veya onlara tapan herhangi bir kişi olup olmadığı sorulduğunda, dinlemediklerini söyledi. Ayrıca söz konusu sapkın doktorundan bir lapa8 aldığını ve kafirlerin elçisine para verdiğini de söyledi. Bu yaklaşık otuz yıl önceydi. . . Kafirleri öpüp öpmediği sorulduğunda evet dedi: La Bacone'lu Vigouroux, La Mothe'lu Bernard ve Raymond Amalric. Daha sonra, Caussade'li William'ın, evindeki birinin onlardan aldığı eşeği bazı insanlara geri vermesini istediğini, bu yüzden 'Berètges'li Raymond William'da var; ondan bunu geri isteyin.' Bunu Peter of Belfort'un evinde söyledi. Ve Caussade'li William'ı yukarıda söylediği gibi Belfort'lu Peter'in evinde yalnız başına uyuduğu yerde yalnızca bir kez gördüğünü söyledi. Ve Belfort'lu Peter'in ona Caussade'li William'ı gösterene kadar kendisine kafirlerden bahsetmediğini ve kafirlere inandığını da bilmediğini söyledi. Karısına, Peter Grimoard'a ya da kendi yeğeni Stephen Grimoard'a kafirlerden hiç bahsetmediğini, kafirler hakkında konuştuklarını duymadığını ve onları sevdiklerine de inanmadığını söyledi. Ancak Raymond Grimoard'ın Castelsarrasin'deki evinde La Bacone'lu Vigouroux'yu gördüğünü söyledi. Kardeş William Arnold ve engizisyon arkadaşı tarafından kendisine verilen af mektubunda belirtildiği gibi, kafirlerin görünür dünya, evlilik ve kutsal ev sahibi hakkındaki hatalarına artık inanmadığını, kafirlerin iyi insanlar olduğuna ve iyi niyetli olduğuna inanmadığını ve şimdi yaptığı itirafı kafirlerin hatalarına inandığını anladığını, ancak bu noktada ve diğerlerinde Kilisenin emirlerine uymak istiyordu. . . (Fakat) diğer itirafında neden yukarıda söylediği gibi kafirlerin doktoru William Raymond'un kendisini gözetiminde tuttuğunu söylemediği sorulduğunda, bunu hatırlamadığını söyledi. Ve Cahors piskoposluğu adına Toulouse kontunun kâhyası olduğu sırada, kont Kilise ile barıştıktan sonra, makamı tarafından yaptığı yeminin doğası gereği sapkınları ve onlara inananları aramak zorunda kalmasıyla yanlış yaptığını kabul etti. . . (ama) kafir William of Caussade'yi ve socius'unu Belfort'lu Peter'in evinde gördü ve bu kafirleri veya yardım eden Peter'ı tutuklamadı.

--- SAYFA 174 ---

CASTELSA RRA SIN'DEN ŞAHİTLER · 151 · onları. Ve sapkınlığı reddetti ve Kilise'nin emirlerine bağlı kalacağına yemin etti. Ve aforoz edilmekten kurtuldu. Tanıklar: Cahors Rahip Vaizi'nden önce Kardeş Pons ve Kardeş Peter Seilan ve Ladin hac'lı Bernard. Ve bir sonraki Paskalya Pazar gününden önce Cahors'a gelip önümüze çıkması ve itirafına istediği her şeyi eklemesi ve Lord Toulouse Piskoposu ve Kardeşler William Arnold ile onun yoldaşı, sorgulayıcıların Compostela'lı Saint-James'e yaptığı hac yolculuğunun tamamlanmasıyla ilgili mektuplarını getirmesi talimatı verildi. Pons'un Karısı Na Arnaude'nin İfadesi, 26 Ocak 1244 (Doat 22, f. 44r). Pons Grimoard'ın karısı adı geçen Arnaude ortaya çıktı. Kendisi hakkında keşfedilenlere karşı kendisini savunmak isteyip istemediği sorulduğunda, bu konu hakkında düşünmek istediğini söyledi. 3.2.2 Na Berètges ve Berètges'li Othon Na Berètges'in Biriktirilmesi, 25 Ocak 1244 (Doat 22, f. 43). Kıdemli Peter Grimoard'ın karısı olan hanımefendi Na Berètges, La Bacone'lu kafir Vigouroux'yu ve arkadaşlarını gördüğünde, Berètges'li Othon'u ve kafirlerle birlikte daha birçok insanı gördüğünü doğruladı. Ve pek çok insanın ona taptığını gördü, ama oradaki bu kafirlere tapmıyordu; ne Berètges'li Othon'u, ne Berètges'li Raymond'un karısı Unaude'yi, ne de Pons Grimoard'ın karısı Leydi Arnaude'un kafirlere taptığını gördü. Ancak yukarıdakilerin tümü ve tanığın kendisi kafirlerin vaazlarını dinledi. La Bacone'lu kafir Vigouroux'nun tanığın kendisinin, Othon'un ve diğerlerinin ona tapmalarını isteyip istemediği konusunda daha fazla sorguya çekildiğinde, diğerlerinin ona tapmasını istediğini söyledi. Kardeş William Arnold ve arkadaşının bir soruşturma yürütmek için Castelsarrasin'e gelip gelmediğini bilip bilmediği sorulduğunda evet dedi ve sorgulayıcılara kendisi ve kafirlere taptığını ve vaazlarını dinlediğini gördüğü diğer kişiler hakkında dürüst ve tam bir itirafı bulunduğunu söyledi. İtirafının yazıya geçirilmediğini çünkü sorgulayıcıların bunu yazmak istemediklerini söyledi. Ayrıca kafirlerin bulunduğu evde kafirlerle ne yediğini ne de içtiğini söyledi. . . Tanıklar: Castelmoron rahibi William ve Ladin hac'lı Bernard. (Ertesi gün, yukarıda Na Arnaude'den sonra Na Berètges belirdi ve kendisini daha fazla savunup savunmayacağı konusunda kendisi gibi aynı şeyi söyledi. Kendisine, pozisyonunu değerlendirmesi için Shrove Sunday'den bir aylık bir süre verildi.)

--- SAYFA 175 ---

ENGİZİTÖR KAYITLARI · 152 · Na Berètges'in erkek kardeşi Othon'un ifadesi, 7 Mart 1244 (Doat 22, ff. 44 – 6). tanık Berètges'li Othon, Pech-Hermier'li William Faure'un daveti üzerine evine gittiğini ve orada La Bacone'lu kafir Vigouroux ve Noguier'li Tozet'i gördüğünü söyledi. Ve onlarla birlikte kıdemli Peter Grimoard'ı, 'katip' Stephen'ı, bizzat William Faure'u ve hatırlayamadığı birçok insanı gördü. Orada adı geçen sapkınların vaazlarını kendisi dahil herkes dinlemiş ama o onlara tapmamıştı, başka kimsenin de taptığını görmemişti. Bu yaklaşık yirmi yıl önceydi. Ayrıca kafirleri görmek niyetiyle oraya gittiğini de söyledi. . . Bressol'lu Arnold'un evinde La Bacone'lu Vigouroux'yu ve socius'unu, kafirlerini gördüğünü ve orada Pons Grimoard ve Na Berètges'in karısı Arnaude'yi, kendi kız kardeşini ve yaklaşık on kadar başka kişiyi gördüğünü söyledi, ancak onların vaazlarını duymadı ve orada onlara tapmadı ya da başka insanların onlara hayran olduğunu görmedi. Bu da hemen hemen aynı zamanlardaydı. Kafirlerin olduğu kadınlarla karşılaşmış karşılaşmadığı ya da kadınların onları bulmak için onunla birlikte gidip gitmediği sorulduğunda, hatırlamadığını söyledi. Ancak oraya kafirleri görmek için değil, Bressol'lu Arnold'dan bir at almak istediği için gittiğini söyledi. 3.2.3 John Vital'in İfadesi, 26 Ocak 1244 (Doat 22, ff. 10 –12) . . . Kardeş William Arnold ve arkadaşlarının ölümleri duyulduğunda, Pech-Hermier'den William Faure, Montmirat'tan Pons, William Audebert ve William Farguie ölümlerden büyük mutluluk duydular. Stephen Mazalier aynı gün Moissac'tan gelip Castelsarrasin'deyken William Audebert ona şunları söyledi: 'Birkaç güzel cobla veya sirventé duymak ister misiniz?'9 Stephen evet dedi ve ardından William Audebert, 'Kardeş William Arnold baltayla indirildi ve aşağılandı' dedi ve Stephen Mazalier buna 'tüzük yırtıldı' diye yanıt verdi.10 . . Ve birader William Arnold'un ölümünden bir gün sonra, Pech-Hermier'den William Faure'un şöyle dediğini duydu: 'Buraya gelin, diğer kuduz maskeli Katolikler. Biz kördük ama artık görüşümüze kavuşacağız ve bu görüşe sizden çok daha uzun süre sahip olacağız'. Quissac'lı Peter'ın, Cahors'ta söylenen tüm ayinlere hiçbir şey vermediğini ve eğer soruşturmacılar ona oraya gitmesini emrederse11 diğer tarafa gideceğini ve kilisenin otoritesinin temelsiz olması nedeniyle aforozun kimsenin zerre kadar umursamadığını söylediğini duydu. . . . William Audebert ona şöyle dedi: "Aşağıdaki ve yukarıdaki dünya hakkındaki gerçeği bilmek mi istiyorsun? Sana söylüyorum ki, bir gün Rab Cennetteki halkına vaaz verirken, Dünya'dan bir haberci geldi ve şöyle dedi:

--- SAYFA 176 ---

CASTELSA RRA SIN'DEN ŞAHİTLER · 153 · ona, eğer hemen birini göndermezse dünyayı kaybedeceğini söyledi. Bunun üzerine efendi, Lucibel'i hemen dünyaya göndermiş ve onu kardeşi olarak kabul etmiş ve bundan sonra Lucibel, yukarıdakilerin bir kısmına ve aşağıdakilerin bir kısmına miras olarak sahip olmak istemiş ancak efendi bunu istememiş. Bu nedenle uzun bir savaş oldu ve diğer düşüş nedeniyle bu güne kadar sürüyor. 3.2.4 Izarn, Tauriac Lordu ve Na Finas, Karısı Tauriac Lordu Izarn'ın İfadesi, 15 Mayıs 1244 (Doat 22, ff. 62r– 64v). . . . Tauriac lordu Izarn, En Guinhe'nin evindeki Villemur'da isimlerini bilmediği iki kafir gördüğünü ve onlarla birlikte Seilhols'lu Bernard, William Bourd, Senhoret ve tanımadığı birçok kişinin de bulunduğunu söyledi. Kendisinin ve diğerlerinin söz konusu kafirlere hayran olduğuna inanıyor. Bu yaklaşık yirmi yıl önceydi. Ayrıca, Bernard Grahl'ın evinde kafir Bernard of La Mothe ve Peter Grahl'ı gördü ve onlarla birlikte adı geçen Bernard, Paulhac'lı Maffré ve Arnold Grahl da vardı. Kendisi ve diğerleri kafirlere hayrandı. Bu yaklaşık on beş yıl önceydi. La Mothe'lu Bernard'ı ve kafir socius'unu, başka bir olayda, hemen hemen aynı sıralarda, adı geçen Peter Grahl'ın evinde gördü. Orada Bernard Grahl ve Villemur'lu Izarn onu gördü ve hepsi adı geçen kafirlere hayran kaldı. Aynı sıralarda Tauriac'ta, En Raygassa'nın evinde kafir Pons Guilabert'i ve socius'unu, kendi karısı Na Finas'ı ve oğlu Boson'u gördü. Kendisi kafirlere hayrandı; diğerlerinin bunu yaptığını inanıyor ama hatırlamıyor. . . Bu aynı zamanda yaklaşık on beş yıl önceydi. Villemur'da, Montech'li William'ın evinde kafir Pons Guilabert ve arkadaşını gördü ve Toulouse Kontu savaşında ele geçirdiği Toulouse'lu Montels'li Arnold'u serbest bırakmasını istediler, ancak o onu serbest bırakmak istemedi. . . Bu da aynı sıralardaydı. . . Bir gün avlanırken Malconselh'e giderken William Garcias onunla karşılaştı ve ona yakınlardaki iki adamın onu görmek istediğini söyledi. Böylece William'la birlikte gitti ve bir evde isimlerini bilmediği iki kafirle karşılaştı. Kafirler ona, avcılarını geri çekip ormanda avlanmayacağını ve bir şans eseri orada onlarla karşılaşsalar onlara zarar vermeyeceğini söylediler. Avcılarıyla bu konuda hiç konuşmamış olmasına rağmen bunu isteyerek yapacağını söz verdi. Oradaki kafirlere tapmadığını söylüyor. Bu yaklaşık on sekiz yıl önceydi. Ayrıca bir gün Villemur'dan ayrılırken iki kafirle tanıştı ve ona aynı şekilde avcılar hakkında sorular sordu, onlardan onlara zarar vermemelerini istedi.

--- SAYFA 177 ---

ENGİZİTÖR KAYITLARI · 154 · Chaulet çayırında yirmi kadar sapkınla karşılaştığını ve onlara güvenli davranış izni verip vermeyeceğini sorduklarını söyledi. Daha sonra kendilerine eşlik eden Montaubanlı birkaç genç adama, şans eseri kendilerine zarar vermek isteyen biriyle karşılaşılırsa, kafirlerin onun koruması altında olduğunu söylemeleri gerektiğini söyledi. Aynı gün Peter Aslan ve arkadaşları bir şekilde kafirlerden bazı mallar ve eski bir at çaldılar, ancak daha sonra onun isteği üzerine onu geri verdiler. Kafirlerin iyi, doğruyu söyleyen, iyi niyetli insanlar olduğuna inandığını söyledi. Ayrıca kafirlerin görünür şeyler, kutsanmış ev sahibi, vaftiz ve/veya evlilik hakkındaki hatalarını ifade ettiklerini duymadığını da söyledi. Kafirlerle inananlardan, kafirlerin bir kadınla birlikte olmanın diğer kadınla birlikte olmak kadar büyük bir günah olduğunu söylediğini duyduğunu ancak kendisinin bu yanlışlara inanmadığını söyledi. Kafirlerle ilk kez inandığından bu yana yirmi yıl geçmişti ve bu inancından on yıl önce vazgeçmişti. Sapkınlığı reddediyor ve Kilise'nin emirlerine bağlı kalacağına, kafirlerin peşine düşeceğine ve Roma Kilisesi'ne sıkı sıkıya bağlı kalacağına yemin ediyor. İzarn'ın Karısı Na Finas'ın ifade vermesi, 7 Eylül 1244 (Doat 22, ff. 65r-69r). Tauriac'lı İzarn'ın karısı Na Finas, sapkınlık [vb.] konusunda gerçeği söyleyeceğine yemin ederek, kızken annesi Braida ve kız kardeşi Esclarmonde'yi kafir olarak gördüğünü söyledi. Annesi kendi evinde yaşıyordu ve kendisi de orada kardeşi Rabastens'li Pelfort ile birlikte yaşıyordu. Ancak hatırlayabildiği kadarıyla, adı geçen kafirlere asla hayran olmadığını ve başka kimsenin de böyle yaptığını görmediğini söyledi: Pelfort'un kafirlere taptığını hiç görmedi. O zamanlar kafirlerin Rabastens'teki evlerinde açıkça yaşadığını söyledi. Bu yaklaşık kırk yıl önceydi. Kocasını Amalric Sicart'la birlikte Albi piskoposluğundaki Lautrec'te kalmıştı ve orada Lautrec'li En Frésoul'un kız kardeşi kafir Boeria'nın halka açık bir şekilde yaşadığını görmüştü. Boeria'yı diğer soylu hanımlarla birçok kez ziyaret ettiğini, ancak ne onların ne de Lautrec'teki kafirlerin hiçbirinin ona tapmadığını, Lautrec'te olduğu süre boyunca ne kendisinin ne de herhangi bir kafirin ona taptığını söyledi. Bu yaklaşık otuz yıl önceydi. . . . Aynı zamanda kafir William Solier ve La Mothe'lu Bernard'ı Villemur'daki kendi evinde de gördü; onlarla birlikte Saint-Michel'li İzarn ve kardeşi Vital Faure ile kafirleri getiren Peter Pague de vardı. Ayrıca İzarn'ın karısı Beatrice, Cos'lu Mathelia ve Pugnieres'li Guillemette de vardı. Kendisi de dahil olmak üzere herkes, bu kafirlerin vaaz vermesini, kendi şarkılarını övmelerini ve Roma Kilisesi ve rahipleri hakkında kötü konuşmalarını dinledi. Kutsanmış ordunun sadece ekmekten ibaret olduğunu, evlilik ve vaftizin kurtarmaya yetmediğini, Tanrı'nın yarattığı şeylerin sona ermeyeceğini ve insanların ölü bedenlerinin dirilmeyeceğini söylediler. dedi ki

--- SAYFA 178 ---

CASTELSA RRA SIN'DEN TANIKLAR · 155 · bu, ancak bu tür hataların doğru olduğuna inanmıyordu. Kendisi de dahil herkesin kâfirlere hayran olduğunu ve onların önünde üç defa diz çöktüklerini, 'Bize bereket verin iyi insanlar, bizim için Allah'a dua edin' dediklerini, onların da 'Allah'a böyle yalvarılıyor' cevabını verdiklerini söyledi. En Guinha'nın evinde kafir Pons Guilabert ve arkadaşını gördü ve orada merhum Arnold Helias'ın karısı Na Faïs'i gördü ve benzer şekilde orada yeğeni Mathalia'yı gördü ve onunla konuştu. Ve kafirlerin bulunduğu evin hanımı Na Asmus'u gördü. Hiçbiri sapkınlara tapmıyor ya da onların vaaz vermelerini dinlemiyordu; Hasta olan Na Asmus'u ziyaret etmek için eve gelmişlerdi. Pons Guilabert ve arkadaşını gördü. . . Paulhac'lı şövalye Bernard ve kafirlerin kitaplarını okumak, söylediklerini dinlemek ve iyi mi yoksa kötü mü konuştuklarını belirlemek için yanında getirdiği eğitimli Hugh Boyer de oradaydı. Kimse onlara tapmamasına veya onlarla yemek yememesine rağmen, herkes onların vaazlarını duydu. Daha sonra Hugh'dan kafirlerin yanına dönmesini istedi ama o onlara geri dönmeyeceğini çünkü onların kötü olduğunu ve kötü şeyler söylediğini söyledi. Ve aynı kafirleri aynı yerde başka bir zaman gördü. Orada bulunanlar oraya geldiler çünkü Turre'li Peter orada hastaydı. Onlar kendi kızları Arbrissa ve Guillemette Faure'du, ancak vaazlara bayılmıyorlardı veya onları dinlemiyorlardı, ancak hasta Peter'ın isteği üzerine adı geçen kâfirlere ekmek ve su gönderdi. Kafir Pons Guilabert'i ve yoldaşını belli bir ormanda gördüğünü, Paulhac'lı Bernard'ı, toprak sahibi Bos'u ve Balbec'li kıdemli Pons'u gördüğünü söyledi. Kızı Bertrande'nin de orada olduğunu sanıyor ama kâfirlere tapmıyorlar ya da vaazları dinlemiyorlardı. Kafir William Dalait'i kendi evinde gördü ve ona terasta ateş yaktırdı. Orada vaaz vermiyordu ve o da ona tapmıyordu. Ama kâfir ona, hayatta olan kişinin o sırada Provence'ta bulunan babası Toulouse Kontu'nun onu Montauban'a gönderdiğini söyledi. Bu yüzden yolun bir kısmında John Olier'in liderliğini üstlendi. Ve kafir Pons Touelle onun evine geldi ve onunla konuştu ve onu Guillemette Faure'un evine gönderdi ama onun bir kafir olduğunu bilmiyordu ya da hiç tanımıyordu. Ancak kendisine yemek göndermek istediğinde, ekmek ve soğandan başka bir şey göndermemesini istedi. Sonra onun bir kafir olduğunu anladı ama yine de ona ekmek ve soğan gönderdi. . . . Bir zamanlar sapkınlara iyi insanlar olduğuna inandığını ama yaklaşık on beş yıl boyunca onların iyi insanlar olduğuna inanmadığını, vaazlarını dinlemediğini ve onlara herhangi bir şey verip vermediğini itiraf ediyor. . . Ayrıca kafirlerin iyi insanlar olduğuna ve iyi niyetli olduğuna ilk kez inandığından bu yana otuz yıl geçtiğini, onların hatalarını dinlediğini ve söylediklerine inandığını söylüyor. Ve sapkınlığı reddediyor ve Kilise'nin emirlerine uymaya yemin ediyor.

--- SAYFA 179 ---

Engizisyoncu Kayıtları · 156 · Notlar 1 Bu cümleleri tercüme etmek kolay değildir, zekaları kısmen aliteratif yapılarında yatmaktadır, ancak bkz. C. Léglu, 'Yerel şiirler ve Languedoc ve Champagne'deki sorgulayıcılar, c.1242 -1249', Viator 33 (2002), 117-32 (119-21). Çevirisi aşağıda verilmiştir. 2 'Küçük Rahipler' Fransiskanları ifade eder. 3 'Keşiş Vaizi' Dominiklileri ifade eder. 4 Doat katibinin 'vidit' (saw) kaydı var ama muhtemelen 'adoravit' (tapılan) olması gerekir çünkü tanık zaten onları gördüğünü söylemiştir. 5 Caraman'ın lordu bir Cathar papazı, yukarıdaki Gourdon'un lordlarıyla karıştırılmamalıdır. 6 Modern Lauzerte. 7 Yazıcı burada 'socius'u kullanıyor ve bu nedenle bunun yalnızca sapkın arkadaşlar için geçerli olmadığını görebiliyoruz. 8 Yazıcı 'kendisine lapa almadığını' yazmıştır, ancak Pons başka biri tarafından yapılan bir suçlamaya yanıt vermediği sürece bu muhtemelen hatalıdır. 9 Stanza ve hiciv şarkıları. 10 Belki de ele geçirilen soruşturma kayıtlarına atıfta bulunuyor. 11 Muhtemelen sapkınlıktan yargılanacak. 12 yani Raymond VI, oğlu Raymond VII.

--- SAYFA 180 ---

· 157 · Bölüm 3.3 MONTSÉGUR'UN KUŞATILMASI VE DÜŞÜŞÜ (1243-4), 1244 SONRASI

YERLEŞTİRİLENLERDEN ALINTILAR Montségur'un 1244'teki düşüşünün hikayesi trajedi ve romantizm dolu bir hikayedir. Bu, Cathar hiyerarşisi ve Foix ilçesinin lordları tarafından Languedoc'un en zaptedilemez kalelerinden birinde yapılan son direnişti. Mirepoix'li William Roger ve Péreille'li Fournière'in oğlu olan lordu Péreille'li Raymond tarafından mükemmelliğin korunması için yaklaşık 1204 yılında yeniden inşa edilmiştir. Mirepoix-Lavelanet kafirleri 1229'da oraya kaçmıştı. 1232'de onlara kalede kapsayıcı bir başkent kurmalarına izin verdi. 1244'te iki yüz kadar sapkın yakıldığında, bunların arasında önde gelen isimler arasında Toulouse'un Cathar piskoposu Bertrand Marty de vardı. Engizisyon görevlileri daha sonra mahkumları sorgulamaya yöneldi ve bu büyük operasyon, Doat 22, 23 ve 24'te günümüze ulaşan ifadelerle sonuçlandı. Mahkemesi söz konusu inançlıların çoğunu yargılayan Ferrer Kardeş hakkında neredeyse hiçbir şey bilmiyoruz, ancak 1242'de öldürüldükten sonra Toulouse piskoposluğundaki William Arnold ve Saint-Thibéry'li Stephen'ın sorumluluklarını devralmış gibi görünüyor. Mirepoix'li Philippa, onun kızıydı. Péreille'li Raymond, kalenin efendisi ve Mirepoix'li Peter Roger'ın karısı. Onun ifadesi, kale düştükten sonra alınan ilk ifadelerden biriydi. Buradan Cathar kadınlarının yaşamları hakkında bir şeyler öğreniyoruz ve daha doğrudan Montségur kuşatmasına kadar geçen dönem, kalenin yaklaşan çatışma için hazırlıklar yaptığı dönem ve kuşatma dönemi hakkında daha çok şey öğreniyoruz. İfadeler bize, sorgulayıcıların öncelikle kafirlerin destek ağının bir parçası olarak bireyler hakkında bilgi edinmekle ilgilendiklerini söylüyor. Bu tür sosyo-politik yapılar ve bunların olanak sağladığı sapkın faaliyetler hakkında oldukça fazla bilgi ediniyoruz, ancak dini inanç ve öğreti hakkında çok az bilgi ediniyoruz. Toulouse'un Cathar piskoposluğundaki Lavelanetli Berengar vakasında, 28 yapraktan oluşan bir ifadenin ardından onun inancına dair tek referans, en sonunda şu ifadenin belirtildiği yer almaktadır: 'Kırk yıldır kafirlere inanan biri olduğumu, öyle ki onların ellerinde ve onların mezhebinde ölürse kurtulacağına inandığımı söyledim.'

--- SAYFA 181 ---

Bu sayede Fanjeaux'daki sapkın yaşam, Feste lordları ve Castres'li Guilabert'in çevresi hakkında çok şey öğreniyoruz. İfadesine son derece uzun bir isim listesi ekledik çünkü bu, bu belgelerin tipik bir örneğidir (ancak genel olarak bunları atladık). Berengar aynı zamanda 1204 dolaylarında kafirlerin en kötü şöhretli hamilerinden biri olan Foix'li Esclarmonde'un konsolamentumunu ve sürgündeki Cathar hiyerarşisine kalede sığınma hakkı verildiği zamanı anlatır. Ayrıca diğer soyluların çatışan dini yakınlıklarını da öğreniyoruz; Toulouse Kont VII. Raymond'un bazı hizmetkarları kafirlere önce tapınıyor, sonra da kalede onları tutukluyor. Montségur günümüzde bölgesel kimlik ve komplo teorilerinin odak noktasıdır (İleri Okumalar'daki ikincil literatür tartışmamıza bakınız). Kaleyi kuşatan tarafın güneydeki bir Fransız kuvveti olduğu pek sık belirtilmez; dolayısıyla olayları, haçlı seferi tarafından siyasi açıdan büyük ölçüde dönüştürülen toplumda meydana gelen olaylar olarak anlamalıyız. 3.3.1 Mirepoix'li Philippa'nın ifade vermesi, 18 Mart 1244 (Doat 24, ff. 197-203) . . . Montségur'da, [Toulouse'lu] kafirlerin piskoposu Bertrand Marty'nin evinde sık sık vaaz verdiğini gördü. Derste kendisi de vardı; annesi Péreille'li Raymond'un karısı Corba, kız kardeşi Orpaïs, Rabatlı Guiraud'nun karısı, Cecilia, Arnold Roger'ın karısı, Massabrac'lı Adalaïs, Faïs Plaigne'li William'ın karısı, Arnold Roger'ın kızı Braïda, kayınbiraderi Rabatlı Guiraud. . . Arnold Roger, babası Péreille'li Raymond, kocası Peter Roger. . . Ve oradaki herkes, kendisi de dahil, erkek ve kadın kafirlere hayrandı. . . Bu, kalenin ve kafirlerin Kral ve Kilise'nin eline geçtiği güne kadar sürdü. O ve kız kardeşi Orpaïs, Rabatlı Guiraud'nun karısı, annesi Corba ve kız kardeşi Esclarmonde, kadın kafirlerin evinde, büyükannesi Marquèse ve diğer mükemmel kadın kişilerle aynı masada, kafir kadınlarıyla sık sık yemek yiyor, kutsadıkları ekmeği yiyorlardı. . . Bertrand Marty'ye, Raymond Agulher'e (Razès'in Cathar piskoposu) ve diğer büyük sapkılara ve büyükannesi Marquèse'e sık sık ekmek, şarap, balık, sebze ve diğer yiyecekleri gönderirdi. (Bu) Queille'li Fabrisa'nın kızı hizmetkarı Raissaga ve oğlu Esquieu'nun sütannesi Camon'lu Adelaide Ferrié aracılığıyla oldu. . . Yaşlı Mas Jordan'ı ve yeğeni Mas'lı William'ın (Montségur kalesinde öldürülen Mas Jordan'ın kardeşi) kaleye geldiklerini ve Fransızların, Roquefeuil kalesinin kuşatılmasında kocası Peter Roger'ı tutuklamak istediklerini ortaya çıkardığını gördü. . . Bu dört yıl önceydi. . .

--- SAYFA 182 ---

KUŞATMA VE DÜŞÜŞTEN SONRA Pennautier'li William Fort'u, Raymond Arnold'u, Pennautier'li Raymond'u, Pelestieu'yu, William Peter Bocalop'u, Aragonlu Roger'ı¹ ve adını bilmediği William Fort'un oğlunu ve toplamda elli atlı sayan diğer şövalyelerin Montségur kalesine geldiğini gördü. Birçoğu kocasının evinde yemek yiyor ve uyuyordu. Daha sonra kaleden ayrılarak yollarına devam ettiler. . . Bu geçen yaz bir yıld. Toulouse piskoposluğunun Laroque-d'Olmes, Lavelanet, Montferrier, Massabrac, Villeneuve, Roquefère, Saint-Benoît, Balaguier ve Olmes halkı, isimlerini bilmediği Montségur'a, kocası Peter Roger'a ve Péreille'li babası Raymond'a ve kalenin diğer çavuşlarına ve kafirlere un, şarap ve diğer erzak getirdiler. Ama bunun için onlara para ödendi. . . Bu geçen yaz bir yıld. Ölümcül şekilde yaralandıkları günlerinin sonunda, Mas'lı Jordan, Bardenac'lı Bertrand, Carcassonne'lu Bernard ve Puivert'li Sicart, Montségur'daki kafirler tarafından teselli edildi ve kabul edildi. O, sapkınlık töreninde orada değildi. Bu bir buçuk ay önceydi. O, kız kardeşi Orpaïs. . . , anne Corba, Cecile. . . , Adelaide'de. . . ve Faïs, birlikte kafirlerin evine gittiler ve Bertrand Marty ile diğer kafirlerden, kendisinin ve diğer kadınların yaralanma veya başka nedenlerden dolayı ölme tehlikesiyle karşı karşıya olmaları durumunda, kafirlerin onları hayatta bulurlarsa ama konuşamaları bile onları kabul etmelerini ve teselli vermelerini istediler. Ve kafirler, onunla ve diğer kadınlarla, bir yaradan veya başka bir nedenden dolayı ölürlerse, konuşma güçleri olmasa da sadece hayatta olsalar bile, onları kabul edeceklerine söz verdiler ve anlaşma yaptılar. Bundan sonra o ve diğerleri kafirlere hayran kaldılar. Bu üç hafta önceydi. . . Ayırt etme çağına ulaştığından beri kâfirlere inanmıştı; öyle ki onların elinde ölürse kurtulacağına inanıyordu. 3.3.2 Lavelanet'li Berengar'ın ifade vermesi, 21 Nisan 1244 (Doat 24, ff. 40 – 68) . . . Gençliğinde, Fanjeaux'da, Castres'li kafir Gilbert'in evinde Gilbert'in kendisi ve diğerlerinin en az üç veya dört kez vaaz verdiğini gördü. Orada, şimdiki Izarn Bernard'ın babası Fanjeaux'lu Izarn Bernard vardı; Raymond Ferrand ve eşi Turca; Bec ve eşi Rica; Şimdiki amcası Saint-Michel'li Peter; Roger Peter, Saint-Michel'li Peter'in babası; Feste'li Bernard Hugh'un babası Feste; Raymond Durfort'un babası Bernard Durfort; Feste'li Guiraud; William Garcias'ın babası Raymond Garcias; Lahille'li Raymond'un babası Lahille'li Vital; Le Mortier'li Raymond Amiel ve eşi Saura ve oğulları Amiel

--- SAYFA 183 ---

ENGİZİTÖR KAYITLARI · 160 · Le Mortier; William Durfort; Feste'li Bernard Hugh'un annesi Esclarmonde; Feste'li Gaillard ve kocası Feste'li Roger'ın annesi Orbria; Feste'li William, Feste'li Roger'ın kardeşi; Durfortlu Hugh; Las Fratoas'lı Bertrand ve kardeşi Las Fratoas'lı Othon ve o Othon'un kardeşi Bram'lı Peter Amiel ve Bram'lı Peter Amiel'in kardeşi Gental; Hugh of Rieu; Pomas'lı Bernard; William Gout ve kardeşi Gout; Izarn Picarelle; Peter Roger Picarelle'in babası Peter Roger; Raymond Izarn'ın oğlu Fenouillet'li Augier; Prouille'li William; Laserre'den Raymond Sicart; Peter Cerdan; Roquetaillade'li Bertrand'ın kardeşi William Assalit; Fanjeaux rahibi Le Villar'lı Bertrand'ın kardeşi Le Villar'lı Raymond; Arnold Jubileu ve oğlu William Arnold Jubileu; Peter Maurel; Pujal'ın Pons'u; Arras'lı Pons, şimdiki Arras'lı Pons'un amcası; Montolieu'lu Peter Izarn; Le Carla'dan Peter Raymond. Hepsi Fanjeaux'nun kasaba halkıydı. Ayrıca Carla'lı Clavel ve Le Carla'lı kardeşi Roger; Fanjeaux şövalyeleri Brugairolles'li William ve kardeşi Navar; Peter Maurel; Raymond Fournier; Raymond Auriol. Ve tanık da dahil olmak üzere tüm bu erkek ve kadınlar, bu sapkınlara sıklıkla hayrandı ve her biri üç kez 'Beni kutsayın lordlar' diyordu. . . '2 Bu yaklaşık kırk yıl önceydi. Fanjeaux'da, Foix Kontu Raymond Roger'ın kız kardeşi³, şimdiki Foix Kontu'nun büyükbabası ve l'Isle'lı Jordan'ın karısı Esclarmonde'un sapkınlığını gördü; Aude, Fanjeaux'lu Izarn Bernard'ın annesi; Raymonde, Peter Mir'in ve Fanjeaux'lu Saint-Michel'li Peter'in annesi; Faïs, Durfortlu Sicart'ın annesi. Toulouse'daki sapkın kilisenin lideri Castres'li Guilabert'in evinde teselli buldular. Guilabert ve diğer sapkınlar bu kadınları şu şekilde teselli edip kabul ettiler. Kafirlerin isteği üzerine bu kadınlar kendilerini Tanrı'ya ve İncil'e adadılar. . . Kafirlik töreninde kendisi, şimdiki Foix kontunun büyükbabası Raymond Roger ve yukarıda adı geçen şövalyeler ve kasaba halkı da vardı. Ve Foix kontu dışında herkes, erkek ve kadın kafirlere tapardı. Tapınmanın ardından kafirlerden Barış Öpücüğü'nü aldılar, kafirler onları iki kez ağızlarından ve sonra da aynı şekilde öptüler. Bu yaklaşık kırk yıl önceydi. Mirepoix'li Peter Roger bir saldırıda yaralanınca (bu yaradan dolayı öldü) Fanjeaux'ya, Castres'li Guilabert'in evine getirildi ve sapkınlıkla itham edildi. Tanık törende yoktu ama Castres'li Izarn'ın kendisine Rab'bin Duasını öğrettiğini, vaaz ettiğini ve teşvik ettiğini ve Mirepoix'li Peter Roger'ın sapkınların yönetimini üstlenip gözlemlediğini anlamıştı. Birkaç gün sonra Peter Roger oradan götürüldü ve birkaç gün sonra da öldü ve Mirepoix'e götürüldü. Bu da hemen hemen aynı zamanlardaydı.

--- SAYFA 184 ---

Bir keresinde, kafirlerin piskoposu Castres'li Guilabert'i, filius major La Mothe'lu Bernard'ı, Agenais kafirlerinin filius majörü John Cambiare'yi, La Bacone'lu Vigouroux'yu, Agenais kafirlerinin papazı Pons Guilabert'i gördü. Villemur, Agenais kafirlerinin piskoposu Tento ve diğer birçok kafir Montségur kalesine gelir. O zamanlar kalenin lordu olan Péreille'li Raymond'a kendilerini kaleye kabul etmesi için yalvardılar, böylece orayı kendi yerleri haline getirebilecekler ve oradan vaizlerini gönderip savunabileceklerdi. Bu tartışmalara kendisinin yanı sıra Roqueville'li Raymond, Châteaueverdun'lu Arnold, Mayreville'li Arnold ve hatırlayamadığı diğer şövalyeler de katıldı. Daha sonra, birçok söz ve ricadan sonra Peréille'li Raymond bu kafirlerin isteğini kabul etti ve onlara kalede bir ev verdi ve onları oraya kabul etti. Tanık, kaleye girdikten sonra Peréille'li Raymond, Roqueville'li Raymond ve Châteaueverdun'lu Arnold kafirlere hayran kaldı. Bundan sonra adı geçen sapkınlar, törenlerini yaptılar. John Cambiare'yi filius, Bernard Bonnefous'u Toulouse diyakozu, Tento'yu Agenais piskoposu ve Raymond of Montouty'yi (Raymond Donat diyorlar) diyakoz olarak atadılar. Tanık törende bizzat yoktu. Bu yaklaşık on iki yıl önceydi. . . Fanjeaux'lu Castellan Gaillac'lı Massip'i ve onunla birlikte Peter Roger Picarelle ve Montolieu'lü Augier'in Toulouse Kontu adına defalarca Montségur kalesine geldiğini gördü. Kaleye girdiklerinde kafirlerin evine gittiler, onları ve yanlarındaki tanığı, ayrıca Le Congost'lu William'ı, Mirepoix'li Arnold-Roger'ı ve Bardenac'lı Bertrand'ı görmeye gittiler. Ve orada herkes kafirlere hayran kaldı, sonra gitti. (Bu on iki ya da daha fazla yıl önceydi.) Massip'in birçok çavuş, şövalye ve arbaletçiyle birlikte Montségur kalesine geldiğini gördü. Orada Filius John Cambiare'yi ve diğer üç kafiri tutukladılar. Kaledeki kimse onları durdurmadı ve onları tutsak olarak Toulouse kontuna götürdüler. Yakıldılar. Bu yaklaşık aynı zamanlardaydı. . . 3.3.3 Raymond of Péreille'in ifade vermesi, 30 Nisan 1244 ve 9 Mayıs 1244 (Doat 22, ff. 214 – 32) . . . O zamanın kafirlerin piskoposu olan Castres'li Guilabert'in diğer birçok kafirle birlikte kalesinde açıkça ev tuttuğunu gördü. Sık sık vaaz veriyordu ve tanıkla birlikte bu kafirin öğretilerini dinlemeye gelenler arasında William Gout, Fanjeaux'lu Gaillard, Saint-Michel'li Peter ve henüz bir çocuk olduğu için hatırlayamadığı daha birçok kişi vardı. . . ve o evde ve aynı masada sık sık Guilabert'le birlikte, Tanrı'nın kutsadığı ekmeği yerdi.

--- SAYFA 185 ---

ENGİZİTÖR KAYITLARI · 162 · sapkınlar. . . Bu yaklaşık otuz beş yıl önceydi. . . Kafirlerin kendi izniyle Lavelanet'te açıkça ev tuttuklarını gördü ve onları görmek ve onlara tapmak için sık sık oraya giderdi. Bu yaklaşık aynı zamanlardaydı. Kafir Gaucelm'i Montségur'da herkesin önünde kabul etti. Kendisinin yanı sıra karısı Corba, Peter Roger'ın karısı Philippa, Lavelanet'li Berengar, Congost'lu Gaillard ve hatırlayamadığı diğerleri de onu dinlemeye geliyordu. Vaazdan sonra o ve diğerleri kâfirlere taparlardı. Bu yaklaşık otuz yıl önceydi. . . Hiç kimsenin sapkınlığında bulunmamış, hiç kimseyle dalalet konusunda ihanet etmeme konusunda anlaşma yapmamış ve onlar için bir şey saklamamıştır. Valdocularla hiçbir ilgisi yoktu. Mirepoix'li Raymond, Raymond Blascou ve diğer kafirlerin isteği üzerine, daha önce yıkılmış olan Montségur kalesini yeniden inşa etti ve ardından bu kafirleri ve daha birçoklarını kabul edip barındırdı. . . Bu yaklaşık kırk yıl önceydi. Ayrıca Toulousain kafirlerinin piskoposu Montségur Gaucelm'i, piskopos olarak onun yerine geçen Castres'li Guilabert'i, onun yerine geçen John Cambiare ve Bertrand Marty'yi ve diğer birçok kafiri kabul etti ve orada barındırdı. Orada sık sık vaaz veriyorlardı. . . Fanjeaux'lu Saint-Michel'li Peter'ın karısı Genser'i, Fanjeaux'lu Izarn Bernard'ın karısı Vésiada'yı, Peter ve Mazerolles'li Arnold'un annesi Alice'i, Villeneuve'li Bernard'ın karısı Fauressa'yı ve Fanjeaux'lu Izarn Bernard'ın kız kardeşi Gaïa'yı Montségur kalesinde uzun süre kaldıklarını gördü. Ve orada bu kadınlar birçok kez Castres'li Guilabert'e ve diğer sapkınlara tapıyorlardı. Kendisi de oradaydı ve adı geçen sapkınlara hayran olan Bernard del Pech, Peter Aribert, En William Assalit'ten Cathala, Mirepoix'li şövalye Peter Guiraud Babot. Ve Arzens'li William Cat'i, Saint-Michel'li Peter'ı, Routier'li Peter Guiraud'u, Le Villarou d'Aucelle'li Peter'ı, Arzens'li Raymond Aribert'i ve Raymond Ferrand'ın oğlu Sicart Pelapol'un Montségur kalesine geldiğini gördü ve orada, kafirlerin evinde Castres'li Guilabert'e ve diğer kafirlere tapılar. Kendisi de oradaydı, Pech'li Bernard, Peter Aribert, En William Assalit'ten Cathala ve orada adı geçen kafirlere hayran olan Mirepoix'li Peter Guiraud Babot. Adı geçen William Cat, Saint-Michel'li Peter, Sicart Pelapol, Routier'li Peter Guiraud, Le Villarou d'Aucelle'li Peter ve Arzens'li Raymond Aribert, Montségur kalesinden çıktılar ve hanımlar Genser, Véiada ve diğerleri kesinlikle onlarla birlikte gittiler. Bu (yaklaşık otuz yıl önce) idi. . . Kafirlerin piskoposu Castres'li Guilhabert'in Montségur'da törenler yaptığını gördü ve Tonto'yu Agen kafirlerinin piskoposu, La Bacone'lu Vigouroux'yu Agen kafirlerinin filius major'u ve John Cambiare filius major'u Toulouse kafirleri ve diğer kafirlerin piskoposu olarak atadı. Ve törende bizzat Châteauverdunlu Ath Arnold da vardı.

--- SAYFA 186 ---

KUŞATMA VE DÜŞÜŞTEN SONRA MONTS É GUR · 163 · Roqueville'li Raymond, Roqueville'li Estolt, Mayreville'li Bernard ve tanığın icra memuru Bernard Marty ve hatırlayamadığı diğerleri kafirlere tapıyorlardı. Bu yaklaşık on beş yıl önceydi. La Garrigue'den William Pons ve Queille'den Arnold Baudouy'un Montségur kalesinde kaldıklarını gördü ve orada çoğu zaman sapkınlara tapıyorlardı. Bu üç yıl önceydi. . . . Montségur kalesi sonunda Fransızlar tarafından kuşatıldığında, onu Fransız ordusundan korumak için Moissac-Queille'li William Raymond'un, William Delpech'e yeleğini ve miğferini ödünç verdiğini gördü. Bu bir yıl önceydi. . . Moissac-Queille'li William Raymond, Las Coumbes'lu Raymond John, William Mir ve kafir Matthew aracılığıyla Montségur kalesindeki Mirepoix'li Peter Roger'a iki tatar yayı gönderdi. Lent'teydi. . . Notlar 1 Aragon Krallığı yerine Alzonne Kantonu, Aude. 2 Consolementum'un sözcüklerinin biçimi için Engizisyoncu Kayıtlarına Giriş'e bakınız. 3 Doat katibi yanlışlıkla uxor (karısı) verir. 4 Yazıcı 'Hugh' diyor.

--- SAYFA 187 ---

· 164 · Bölüm 3.4 PETER GARCİAS'A KARŞI SÜREÇTE İfadelerden Alıntılar, 22 AĞUSTOS – 10 ARALIK 1247
 Bir süreç, daha sonra soruşturmacının bir şüpheliyi sorgulama yaklaşımı hakkında bilgi verecek olan bir dizi tanığın delillerinin toplanmasını temsil eder. Peter Garcias, Toulouse'un, özellikle de şehrin yeni mahallesi olan Bourguet-Nau'nun hemşehrisiydi. Bu süreç, Peter Garcias'ın Fransisken Kardeş William Garcias ile yaptığı konuşmaya ilişkin tanıkların anlatımlarını hatırlatan, 1247'de Toulouse'da kendisine karşı alınan ifadelerin bir koleksiyonudur. İlk ikisi, sanığın muhtemelen yalnızca Kardeş William'a söylediğine inandığı şeyler aracılığıyla kendisini kınamasını dinleyen kulak misafirlerden geliyor. Eğer gerçekten bir ifade gerçekleşmiş olsaydı, ifadeler Peter'ın kendi röportajından önce alınmış olacaktı. Bunlarda Peter'ın inandığını söylediği şeyin biraz farklı versiyonlarını duyuyoruz. Rahipler Kutsal Yazılara birçok göndermede bulunurlar. Ayrıca Montségur'a karşı olanlar da dahil olmak üzere güneyde daha sonra yapılan haçlı seferlerine ve bölgedeki diğer sapkınlara dair referanslarımız var; bunlar arasında dönek Raymond Gros'un aslında ölmeden önce Katharizm'e döndüğü iddiası da var. 3.4.1 Kardeş William Cougot'nun ifade vermesi, 22 Ağustos 1247. . . Küçük Rahipler Tarikatı'ndan Kardeş William Cougot, sapkınlık meselesiyle ilgili tanık hakkındaki tüm ve basit gerçeği söylemesi istendiğinde, Toulouse'da, Küçük Rahipler Tarikatı'ndan William Garcias tarafından iki tanrı olup olmadığı konusunda sorguya çekilirken Bourguet-Nau'lu Peter Garcias'ı duyduğuna yemin etti ve bunu altı ay boyunca tartıştıktan sonra hala emin olamadığını söyledi. Adı geçen Peter Garcias ve Kardeş William'ın Toulouse'daki Friars Minor okulunda olduklarını ve tanığın üst katta, onlarla çatı arasında,

--- SAYFA 188 ---

PETE R G ARCİAS'A KARŞI SÜREÇ · 165 · onları görmek ve duymak mümkündü. Yanında Rouergue'li Kardeş Doat ve Toulouse'lu Arslı Kardeş Arnold vardı. Bu yıl Lent'teydi. Kardeş William Garcias, Havarilerin şu meşhur pasajını okuduğunda şunu söyledi: Sünneti kutsayan Tanrı. . . Peter Garcias'ın, Musa'nın yasasının gölge ve boşluktan başka bir şey olmadığını ve bu yasayı veren tanrının kötü bir düzenbaz olduğunu söylediğini duydu. Adı geçen Kardeş William Garcias, Peter Garcias'la şu pasaj hakkında konuştuğunda: Onsuz hiçbir şey yapılmaz, "hiçbir şey"ın görünür şeyler anlamına geldiğini ve bunların hiçbir şey olmadığını söyledi. Ve Petrus ayrıca insanın günah olduğunu ve 'hiçbir şey' olduğunu söyledi. Kardeş William, çarmıha gerilen kişinin görünür şeyler yapıp yapmadığını sorduğunda Peter hayır cevabını verdi, çünkü O en iyisiydi ve görünen hiçbir şey iyi değildi, bu nedenle O hiçbir şey yapmadı. . . Kardeş William Garcias ona bu pasajdan bahsettiğinde - Yeryüzünde ve Cennette görünen ve görünmeyen her şey O'nda yaratıldı - Peter şu yorumu yaptı: kalp tarafından görülebilir, ancak bedensel gözler için görünmez. . . Kardeş William Peter'a bu pasaj hakkında konuştuğunda: Size bu kibirlerden dönmeniz gerektiğini vaaz ediyoruz. . . - Rouaix'li Bertrand'ın denizde, yani hapisanede olduğunu ve birader William'dan daha iyi bir anlayışa sahip olduğunu söyledi ve birçok kişi Bertrand'ı övdü. . . Peter Garcias'ın gökten inen tüm meleklerin kurtarılacağını söylediğini duydu. . . (ve o) İsa, Kutsal Bakire ve kutsal Evangelist Yuhanna gökten geldiler ve bu bedenden değillerdi. . . (ama bu) Vaftizci Yahya gelmiş geçmiş en büyük şeytanlardan biriydi. . . Peter'ın, Kardeş William ona elini göstererek etin tekrar yükselip yükselmediğini sorduğunda, etin bir kapı pervazının eliyle bir direğe çarptığında daha fazla yükselmediğini söylediğini duydu. . . Petrus'un, Rab İsa'nın kimseyi cehennemden kurtaramayacağını söylediğini duydu. . . Evliliğin fuhuş olduğunu ve hiç kimsenin karısıyla ve kendisinin de kendi karısıyla kurtarılamayacağını, ayrıca ilk ebeveynlere yasaklanan meyvenin cinsel birlikteliğin zevkinden başka bir şey olmadığını ve Adem'in bu meyveyi karısına verdiğini. . . Peter'ın, kimseyi ölüme mahkûm etmenin hiçbir şekilde haklı görülemeyeceğini söylediğini duydu. . . (ve) eğer yetkililer herhangi bir kafiri yargılayacaksa ve bu kafir kafir olarak öldürülürse, o yetkili bir katildi. Kilisede hiç kimsenin St Sylvester'dan önce ayini kutlamadığını ve o zamana kadar Kilisenin mülkünün olmadığını söylediğini duydu; Kilisenin yirmi yıldan önce sona ereceğini; Kitlemizin değersiz olduğunu; Haçlı seferinin tüm vaizlerinin katil olduğu ve haçın

--- SAYFA 189 ---

Onların verdikleri, hayvan kılının bağlandığı türden bir ip gibi omuza yapıştırılan bir parça banttı başka bir şey değildi. . . Peter Garcias, Kardeş William tarafından az önce söylediklerine inanıp inanmadığını yanıtlamakla suçlandığında, söylediğine inandığına dair inancı üzerine yemin ederek yanıt verdi. . . Peter Garcias'a, annesi Willelma Garcias'ın kafir olup olmadığı sorulduğunda hayır dedi, ancak Kutsal Meryem La Daurade'nin papazı Nicholas bunu engellemeseydi annesi de öyle olacaktı.1 Bu, bu yıl Paskalya'dan önceydi. Peter Garcias hakkında neye inandığı sorulduğunda tanık, duyduklarına göre Peter'in kafirlere inanan biri olduğuna inandığını söyledi. Bu ifade, Toulouse'da, birader William Cougot tarafından, engizisyon yargıçları Caux'lu Bernard ve Saint-Peter'lı John kardeşlerin huzurunda verildi. Tanıklar: Toulouse Minor Rahipleri'nin müdürü Kardeş Guiraud ve aynı Tarikattan Lunel Kardeş Stephen ve bunu yazan noter Peter Aribert. 3.4.2 Rodez'li Kardeş Doat'ın İfadesi, 22 Ağustos 1247 Sapkınlık meselesiyle ilgili tam ve basit gerçeği söylemesi talimatı verilen Küçük Rahipler Tarikatı'ndan Rodez'li Kardeş Doat, Toulouse'lu Bourguet-Nau'lu Peter Garcias'ı Toulouse kardeşlerinin okulunda Küçük Rahipler Tarikatı'ndan Kardeş William Garcias ile konuşurken gördüğünü ve duyduğunu söyledi ve William Garcias, Peter'dan kendisinin olup olmadığını söylemesini istediğinde Kutsal Yazılarda söylendiği gibi, her şeyi yaratan iyi huylu bir Tanrı'nın olduğuna olan inancına inanan Petrus, buna inanmadığını ve inanamayacağını söyledi; fakat bozulmaz ve kalıcı şeyleri yaratan iyi bir tanrı ile bozulabilir ve geçici şeyleri yaratan kötü bir tanrı vardı. (Birader William daha sonra William Cougot'nun Musa'nın kanunu hakkında söylediklerini doğruluyor; Yuhanna 1:3 hakkında çarmıhta ölen kişinin bir şeyler yapmadığı hakkında; Kol. 1 hakkında, Mesih ve diğerlerinin cennetten indiği ve etten olmadıkları; İsa'nın kimseyi cehennemden kurtarmadığı, evliliğin fuhuş olduğu ve bunun kurtarmadığı hakkında. Sonra Peter Garcias'ın Adem ve Havva hakkında söyledikleri hakkında, Peter Garcias'ın Adem ve Havva hakkında söyledikleri konusunda aynı fikirde olduğunu söylüyor. ölüm, St Sylvester, Kilise ve Kilise'nin 20 yıl içinde sona ermesi ve haçlılar ve haçlı seferleri hakkında.) Birader William Peter'a sık sık yalvarıp söylediklerine inanıp inanmadığını söylemesi için çağrıda bulunurken, Peter inandığına inanarak karşılık verdi. İki tanrının olup olmadığı konusunda altı ay boyunca tartışılan Doat, William Cougot ile aynı şeyi söyledi. . .

--- SAYFA 190 ---

Başka bir zamanda, aynı yerde, Peter'in, Kutsal Cuma günü haçı kaldırıp, onu açığa çıkarırken feryat eden ve 'İşte, haçın ağacı!' diyen kişinin bunun yerine 'İşte, tahta!' demesi gerektiğini, çünkü orada haçtan hiçbir şey olmadığını söylediğini duydu.² (Ve) Peter, kilisede anlaşılmaz bir sesle şarkı söyleyerek feryat edenlerin basit insanları kandırdıklarını söyledi. İnsanlar; ve Çile'nin gerçekte olduğu gibi evde yerel dilde yazıldığını söyledi.³ Petrus ayrıca kendisi ve karısı Ayma gibi Kilise'nin karı-koca olarak katıldığı kişilerin de fuhuş içinde yaşadıklarını söyledi; ruh ile Tanrı arasında evlilik dışında evlilik yoktur; ve Roma Kilisesi'ne, kendisine inanan herkese uyuşturucu ve uyuşturucu verme gücü veren bir fahişe dedi. Ve kendisine işaret edilen belli bir kilisenin bir kilise değil, yalanların ve aldatmacanın konuşulduğu bir ev olduğunu söyledi. Petrus ayrıca Pentikost geldiğinde karısıyla cinsel ilişkiye girmesinin üzerinden iki yıl geçeceğini söyledi. Kardeş William ona kendisiyle aynı inanca sahip olup olmadığını sorduğunda hayır dedi; o da birader William gibi aptaldı. Peter mucizeler hakkında, gözle görülebilen hiçbir mucizenin önemli olmadığını ve ne Kutsal Aziz Francis'in ne de başka birinin [gerçekten] mucizeler yaratmadığını söyledi. Ayrıca Tanrı, kimsenin ölüm cezasına çarptırılmasına yol açacak türden bir cezayı da istemedi. Bunun için Auvillar'da yedi yüz kadar haçlıyı toplayan bir haçlı vaizini kınadı ve bunun Frederick'e⁴ veya Sarazenlere karşı veya Montsegur gibi bir kaleye karşı Kilise'ye karşı veya ölümle sonuçlanabilecek herhangi bir yere karşı yapılan iyi bir haçlı seferi olmadığını söyledi. Peter ayrıca Raymond Peter Desplas'ı dürüst, bilge ve sağduyulu biri olarak övdü, ancak yine de gözlerden uzak bir yerde kilitlendi.⁵ Kardeş William Garcias'a, bir sandalet giyen kişi dışında Raymond Desplas hakkında konuşmamasını söyledi.⁶ Küçük Rahipler dışındaki tüm manastır Tarikatlarını kınadı, ancak bu Tarikatın değersiz olduğunu çünkü haçlı seferini vaaz ettiğini söyledi. Ayrıca, eğer bin insanı yaratan, birini kurtaran ve diğerlerini lanetleyen tanrıyı yakalayabilirse, onu ezeceğini ve sahte ve hain olduğunu düşünerek kendi tırnakları ve dişleriyle keseceğini ve 'Guttan öl!' diyerek yüzüne tüküreceğini söyledi. Petrus ayrıca düşen meleklerin de kurtarılacağını, ancak hepsinin değil - örneğin resmi görevlilerin ve ileri gelenlerin değil - yalnızca basit türlerin kurtulacağını söyledi. Bu şekilde bin kişiden yalnızca biri lanetlenenecekti. Ayrıca Araf'ın olmadığını, yaşayanların yaptığı hayır işlerinin ölümlere fayda sağlamadığını, ölmenden önce kusursuz bir şekilde kefaret etmedikçe kimsenin kurtulamayacağını⁷ ve bir bedende kefaret edemeyen ruhun, eğer kurtarılmak isteniyorsa, kefareti tamamlamak için başka bir bedene göç ettiğini de söyledi. .

--- SAYFA 191 ---

INQUISITORS' REGI S T E RS · 168 · 3.4.3 Deposition of Brother William Garcias, 22 August 1247 Brother William Garcias of the Order of Friars Minor, required to speak fully and plainly on the crime of heresy, said that when he himself was in the school of the Friars at Toulouse with Peter Garcias, the husband of Ayma, daughter of Bernard of Cauzit, he asked him whether there were two gods. He responded yes, one good and one evil. He said also that the Law of Moses was shadow and vanity, and that the god who gave it was a trickster and evil . . . (here confirms what William Cougot says above on Romans 3:30). When the witness raised 'Without him, nothing is made' (John 1:3) he said that visible things were the 'nothing', and that man is sin and nothing. He said also that the god who was put on the cross had not made visible things, asserting that that one was the good god and the other, of visible things, was not good, and He hadn't made them. On the authority, 'In him are all things created . . . visible and invisible (Col. 1:16) the witness said as Brother William Cougot had. Likewise on 'We preach unto you that you should turn from these vanities' he said the same as William Cougot had. Peter Garcias also said that angels who fell would be saved, and that all those who were not heretics, the Devil had made them, body and soul; that Christ, the Holy Virgin and John the Evangelist descended from heaven and were not of this flesh; that John the Baptist was one of the biggest devils that ever was. On the resurrection, the witness reported the same as William Cougot had. And Peter said that the Lord Jesus had not drawn anyone into hell . . . (He then says as William Cougot on the forbidden fruit, justice, and officials who judged heretics.) Peter said that he had asked William of Rouaix, when he was a consul, to not consent at any price to condemn others to death, and considered that the said William believed what he said to him. (The witness reports as William Cougot had on the mass, the possessions of the Church, its disappearance, the preaching of the crusade and the Cross.) Item the witness said that he had many times asked the said Peter Garcias many times to abjure what he had said, and Peter swore by his faith that he believed what he had said. All this, the witness had heard said by Peter Garcias in the school of the Friars Minor of Toulouse that year in Lent. Questioned about those present, he said that there had only been the two of them in the school, but that

--- SAYFA 192 ---

Üstlerinde, onlarla çatı arasında Rahiplerin Kardeşleri Küçük William Cougot, Toulouse'lu Ars'lı Arnold ve Rodez'li Doat vardı. Tanık, onları görmese de orada olduklarını biliyordu. Geçen sefer okulda Peter Garcias'ın Kutsal Cuma günü haçı kaldıran kişi ve kilisede anlaşılmaz bir sesle şarkı söyleyenler, yerel Tutku, karı-koca arasındaki evlilik, fahişe Roma Kilisesi hakkında şarkı söyleyenler hakkında konuştuğunu duyduğunda Doat ile aynı şeyi söyledi; bir süredir karısıyla yatmadığını, St Francis ve diğerlerinin mucizelerini, Tanrı'nın adalet isteyip istemediğini, Auvillar'daki haçlıları, Raymond Peter Desplas'a övgüleri, tüm dini tarikatların kınanmasını, bin ruhtan birini kurtaran tanrıyı, düşen meleklerin kurtuluşunu, Araf'ı ve ölmeden önce kefareti tamamlamamış olsalardı kimsenin kurtulamayacağını, ruhların göçünü ve öğretenleri anlatıyordu. onu bunu. . . Ve Peter Garcias'ın, yeni yaratılan ruhların Tanrı tarafından yaratıldığına inananlara 'Düşün!' dediğini duymuştu. Peter'in, Kardeş Raymond Gros'un kafirin inancıyla öldüğünü ve Berber Andrew'u Raymond Peter Desplas'a haberci olarak gönderdiğini söylediğini duydu, ancak gelemediği için Raymond'u görmeye kendisi gitti. Ve, Petrus'un defalarca kafirlerin inancını tavsiye ettiğini ve Roma Kilisesi'ni kınadığını ve kafirlerin inancı dışında ne yaşamak ne de ölmek istediğini söylediğini duydu. Peter onu, hukuk konusunda kendisiyle tartışan Raymond Peter Desplas'a götürdü. . . Tanrı tarafından olmayan görünür şeylerin yaratılması üzerine Evanjelistlerin yetkisini ortaya koyuyor: 'iyi ağaç kötü meyve veremez'; ve benzer şekilde 'kaynak' hakkında da, bu fikri, bunu söyleyerek onu büyük ölçüde rahatsız eden kafir La Mothe'li Bernard'dan aldığını söyledi. . . Notlar 1 Bu, ölüm döşegindeki bir konsolamentum anlamına gelir. 2 Duvernoy, Bourguet-Nau yakınlarındaki La Daurade kilisesinin Gerçek Haç'ın bir kalıntısına sahip olabileceğini öne sürüyor, bkz. Duvernoy, Bernard of Caux, s. 157 numara 1. 3 Duvernoy, bunun Waldoculara ait bir kopya olduğunu ileri sürmektedir (Duvernoy, Bernard of Caux, s. 157 n. 2). Catharlar, Bogomiller tarafından kullanılan Yeni Ahit'in bir versiyonunun Oksitanca çevirisine sahipti. 4 1239'da İmparator II. Frederick'e karşı bir haçlı seferi vaaz edildi. 5 25 Ağustos 1247'de hapse gönderildi: Duvernoy, Bernard of Caux, s. 157 numara 5. 6 Duvernoy kendisinin bir Valdoci olduğunu öne sürüyor ve mezhebin adli infazı reddettiğini belirtiyor: Duvernoy, Bernard of Caux, s. 157 numara 6. 7 yani teselliyi almak.

--- SAYFA 193 ---

· 170 · Bölüm 3.5 LANTA'DAKİ RAYMOND UNAUD ÇEVİRİMİ, 1 AĞUSTOS 1245 VE 8 EKİM 1247 İLE İLGİLİ DÖKÜMANLARDAN ALINTILAR L anta, Toulouse'un güneybatısında ve Toulouse'un hem Cathar hem de Katolik piskoposluğu içinde yer alıyordu. Son derece önemli bir merkezdi. Yönetici ailesi Unaud, Toulouse'un Cathar piskoposu olmadan önce Lauragais'in mükemmel üyesi olan Castres'li Guilabert'i koruyordu. Haçlı seferinden önce kendi Cathar papazları vardı. Jean Duvernoy bizim dönemimizde dört tane tespit etti. 1215'ten 1239'a kadar, 1229'da Saint-Paul'dan Lanta'ya mükemmel göçünde yer alan kişi Bernard Bonnefous'tu; o zamanki eş lordları Lanta'lı Jordan ve Raymond Unaud onları kabul etti. Bernard Bonnefous'un halefi Bernard Engilbert (1239-42) ve ardından Saint-Foy'lu Pons (1242-56) idi. Lombardiya, Bernard Dejean'ın (1243 - 4) diyakonluğuyla kesişiyor. Lanta'nın Unaud ailesi, Katolikliğe geçen mükemmel William Solier'in koruyucusuydu. 1237'de Toulouse'un savunmasında savaşan Lanta'nın baş lordu William Bernard sapkınlık suçundan tutuklandı ve yakıldı. Oğulları Jordan ve Guiraud Unaud, Montségur'un savunmasında yer aldı. Soylu kadınlarından biri olan Corba, Montségur'un lordu Péreille'li Raymond ve annesi Marquèse'nin karısıydı; her ikisi de orada mükemmel bir insan olarak ölmüştü.¹ Raymond Unaud, Lanta lordu ile Cambon'lu Raymond Berenguer arasındaki bir anlaşmazlıkta hakemlik yaptığı için La Mothe'li Bernard'ı tanıyordu. Aşağıdaki ifadelerin her ikisinde de Villemur papazının ve diğer yüksek rütbeli mükemmellerin başka bir olayda hakemliğe dahil olduğunu görüyoruz. Raymond Unaud'un ifadesi, 8 Ekim 1247'de Bernard of Caux'nun mahkemesinde verildi. Bununla birlikte, Duvernoy'un Doat 22'yi yayınlarlarken dahil edeceği MS 609'dan bir alıntı da tercüme edilmiştir.

--- SAYFA 194 ---

L A N T A'DAN RAYMOND UNAUD · 171 · Raymond Adhemar, Lanta'daki kale şövalyesi (Toulouse MS 609, ff. 200v-1r). 3.5.1 Raymond Unaud'un İfadesi, 8 Ekim 1247 (Doat 22, ff. 85v- 88r) Efendimiz 1247 yılında, 8 Ekim'de, Lanta ve Varennes şövalyesi ve lordu Raymond Unaud, sapkınlık veya Valdoculuk konusunda kendisi ve yaşayan ve ölü başkaları hakkındaki gerçeği söylemek zorunda kaldı, yeminli tanık şunları söyledi: Taissonières'li William'ın annesi Brulhes, Beaumont'ta hastaydı. Kendisine kafirleri getirmesi için ona bir mesaj gönderdi. Bunu duyunca kendisine isimlerini bilmediği iki kafiri veren Roqueville'li Bec ile konuştu. Ve tanık, Raymond Adhemar ile birlikte bu kafirleri hasta kadına götürdü ve onları adı geçen Taissonières'li William'a teslim etti. Ama kendisi ve Roqueville'li Bec, sapkınlarla birlikte hasta kadının yanına gitmediler. Ancak hasta kadının kâfir olmadığını, çünkü bir rahibin onu gözetlediğini duymuştu. Ertesi gece, o ve Raymond Adhemar aynı kafirleri Toulouse'a, tanığın kaldığı pansiyona götürdüler ve orada bir gün kaldılar ve tanık onlara yiyecek verdi. O ve Raymond Adhemar, gelip giden kafirlere tapıyorlardı ve 'Beni kutsayın, iyi adamlar' diyorlardı. Benim için Tanrı'ya dua edin.' Orada kafirlerle, şövalye Bernard William'la, Hugh Agenaud'la, Le Fauga'lı Raymond'la ve kendi ailesinden başkalarıyla da görüştüğünü ama bunların hiçbirinin kafirlere tapmadığını söyledi. Bu yaklaşık on altı yıl önceydi. Yaveri Garnes'lı William, Toulouse Capitole'de yakalanıp gözaltına alındığında², yukarıda adı geçen Le Fauga'lı Raymond'un, William adına tanıktan, kendisine sapkınlık yapması için kendisine kafirler göndermesini istediğini söyledi. Ve böylece o ve Rouaix'li Alaman, William Solier ve Raymond d'Aigremont'u William'a, Château Narbonnais'in dışındaki darağacına gönderdiler. Asılmadan önce onu orada tek başına sapkınlaştırdılar. Tanık oradaydı, Alaman ve Raymond Adhemar da öyle olduğuna inanıyor. Bu bittiğinde, o ve Alaman kafirleri, her birinin atının arkasında olacak şekilde oradan götürdüler ve kasabanın içindeki Château Narbonnais'in yanında onlarla ayrıldılar. Ve bu hemen hemen aynı zamanlardaydı. Toulouse'da, Lanta'daki Ürdün'ün pansiyonuna vardığında, Montgaillard'ın lordu Gardouch ölümcül bir şekilde yaralandığında, orada yukarıda adı geçen kafirlerin Gardouch'u sapkınlık ettiğini gördü. Ama orada (başka) kimin olduğunu hatırlamıyor. Ancak iyileştikten sonra Gardouch et yedi ve kafir mezhebinden vazgeçti. Bu da hemen hemen aynı zamanlardaydı. Ayrıca Toulouse'da, Rouaix'li Alaman'ın evinde, Servian'lı Navarre, Camaran'lı Guiraude ve Enfante kadın kafirlerini gördü. Onlarla

--- SAYFA 195 ---

ENGİZİTÖR KAYITLARI · 172 · Alaman'ın karısı Lombarda'yı gördü. Ama onlara tapmadı ya da kimsenin onlara taptığını görmedi. Bu da hemen hemen aynı zamanlardaydı. Toulouse'da, Roqueville'li Bec'in pansiyonunda Castres'li Guilbert'i, La Mothe'li Bernard'ı, Gourdon'lu Guiraud'yu ve kendisi ile Raymond Unaud³ arasında barışı sağlamaya çalışan diğer sapkınları gördü; bunlar artık aralarındaki bir tartışma yüzünden ölmüştü. Ve orada sapkın Raymond Adhemar'ı, Gailhard ve Arnold Estève kardeşleri, Roqueville'li Bec'i, Sègreville'li Gaillard'ı, Bernard William'ı, Deyme'li William'ı, tüm şövalyeleri ve hatırlamadığı diğerlerini gördü. Kendisi dahil herkes kafirlere hayrandı. Kafirlere birçok kez hayran olduğunu, onların vaazlarını duyduğunu ve onlardan Barış Öpücüğü aldığını söyledi. Ve onların iyi insanlar, doğru sözlüler, Tanrı'nın dostları ve iyi niyetli olduklarına ve Kilise'nin onları takip ettiğini bilmesine rağmen onlar aracılığıyla kurtulmanın mümkün olduğuna inanıyordu. Buna ilk kez onlara hayran kaldığında inanmıştı ama Toulouse'da barıştığından beri buna inanmamıştı. Kafirlerin yanlış konuştuğunu duyduğunu hatırlamıyordu. Bunu Birader William Arnold'a ve Toulouse'daki sorgucu meslektaşına itiraf etti. Daha fazlasını söylediğine inandığı itirafın doğru olduğunu kabul ediyor. Bu, Toulouse'da sorgulayıcı Bernard ve John kardeşlerin huzurunda sunuldu. Ve sapkınlığı reddeder ve kendisini ve mallarını vb. bağlar. . . yukarıdaki gibi. Tanıklar Belcastel rahibi Arnold, Varennes rahibi Raymond Guilhem ve resmi belgeyi garanti eden noter Peter Aribert'tir. 3.5.2 Lanta'lı Raymond Adhemar'ın İfadesi, 1 Ağustos 1245 (MS 609, ff. 200r– 201v) Efendimizin 1245 yılında, 1 Ağustos'ta Lanta'lı şövalye Raymond Adhemar. . . Toulouse'daki Roqueville evinde Castres'li Guilbert'i, La Mothe'li Bernard'ı ve William Solier'i, kafirleri gördüğünü ve orada kuzenler Lanta'lı Raymond Unaud'u ve William Unaud'un oğlu Raymond Unaud'u ve Rocqueville'li Estolt'u, Tresémines'i, Roqueville'li Bernard ve Raymond kardeşler, Sègreville'li Gailard, Adhemar Saquet, Deyme'li William ve hatırlamadığı birçok insanı gördüğünü söyledi. . . ve adı geçen kafirler, Raimund Unaud ile birbirlerinden nefret eden kuzeni Raymond Unaud arasında barışı sağlıyorlardı. Bu yaklaşık on beş yıl önceydi. Lanta'lı Garnes'li William Toulouse'da esir tutulduğunda ve daha sonra onu asmak üzere çatala götürüldüğünde, tanık ve genç Raymond Unaud ile Rouaix'li Alaman'ın William Solier ve Aigremont'lu Raymond'u çatala götürdüklerini ve William asılmadan önce,

--- SAYFA 196 ---

RAYMOND UNAUD OF LANTA · 173 · sapkınlar ona sapkınlık yaptı. Bu, Aigremont'lu Raymond ve Rouaix'li Alaman'ın tanıkları tarafından görüldü ve orada bulunan tüm kalabalık, tüm bunları gördü, ancak orada kafirlerin olduğunu bilmiyordu. Bu yaklaşık on altı yıl önceydi. Taissonnières'li William'ın karısı Beaumont'lu Na Brulhes hastalanınca kendisinin ve genç Raymond Unaud'un Toulouse'a, Roqueville'deki malikaneye geldiklerini ve oradan adlarını bilmediği iki kafiri aldıklarını ve kendisinin ve Raymond Unaud'un kâfirleri Beaumont'a götürüp onları Arlens'li Pons'un evine gönderdiklerini söyledi. Ancak Pons onları görmek istemedi. Ve daha sonra söz konusu kafirleri hasta kadına götürdüğünde, kadın onlara kafir olmak istemediğini, rahibe olmayı istediğini emretti ve böylece rahibe yapıldı. Tanık ve Raymond Unaud kafirleri Toulouse'a geri götürdüler ve onlardan ayrıldılar. . . Narbonnais Kalesi yakınında. Ve bu da hemen hemen aynı zamanlardaydı (on beş yıl kadar önce). Notlar 1 Marquèse, başka bir Lanta'lı Raymond Unaud'un karısıydı. 2 'Toulouse Başkenti' onun idari merkezi ve Toulouse'un seçmeli sivil konsolosluğunun merkeziydi. 3 Duvernoy, bu yaşlı Raymond Unaud'un Fourquevaux lordu William Unaud'un oğlu olduğunu belirtiyor. 1223'te teselli edilmeden öldü: Duvernoy, Bernard of Caux, s. 148 numara 11.

--- SAYFA 197 ---

· 174 · Bölüm 3.6 TEMATİK ÖZETLER 3.6.1 Çocukluk Birkaç belgede çocukların sapkınlığı yetişkinlerden nasıl farklı deneyimlediğine dair bir izlenim ediniyoruz. Haçlı seferi döneminde büyüyen çocuklar, mükemmel ayak işleri yapmaktan, yetişkinler tarafından hizmete zorlanmaya ve genç yaşta kendilerini teselli etmeye kadar pek çok şekilde sapkınlığa bulaşmışlardı. Örneğin La Mothe'li Arnaude, amcaları La Mothe'li Bernard (daha sonra Villemur'un Cathar papazı olacak) tarafından 1206 dolaylarında kız kardeşi Petronilla ile birlikte yaklaşık 10 yaşındayken mükemmel bir yaşam sürmek üzere götürüldü. Kız kardeşler, haçlı seferi döneminin büyük bölümünde, ormandaki bir yer altı sığınağında kalmak da dahil olmak üzere, avlanmış bir hayat yaşadılar. Petronilla orada öldü ve Arnaude bazı kreditlerin yardımıyla onu gömdü. Arnaude, Puylaroque'taki ifadesini Ferrer Kardeş'e verdi. Ailesinin Peter Seilan'a verdiği kanıtlar yüzünden zaten lanetlenmişti (bkz. 3.1.2). Aşağıdaki alıntı onun sapkın kariyerinin ilk aşamasını özetlemektedir. La Mothe'li Arnaude'un ilk ifadesi, 13 Ağustos 1243 (Doat 23, ff. 2-49). Bir gün Villemur papazı Raymond Amalric ve La Mothe'li kafir Bernard Montauban'a annesinin yanına geldiler. Austorgue'un evinde vaaz verdiler ve hepsi oradaydı - kız kardeşi Petronilla, annesi Austorgue ve kendisi. Bundan sonra kızları Montauban'dan alıp, orada açıkça yaşayan kafir Poncia ve sosyetesine götürdüler ve o da orada kafirlerle birlikte kaldı. Birlikte yaşadıkları Poncia ve grubu, onları açık bir şekilde Villemur'da yaşayan Raymond Amalric'e götürdüler ve orada onları teselli ettiler. Daha sonra Poncia ve diğerleri, orada kaldıktan sonra korkuyla ülkeye geri döndüler.

--- SAYFA 198 ---

EMATİK ÖZETLER · 175 · Amalric, tüm sapkınlarla birlikte Villemur kalesinden ayrıldı. İlk geceyi geçirdiler. . . Roquemaure'da, adını hatırlamadığı kafirlerin evinde ve orada uyudu. Ertesi gün aceleyle yola çıktılar ve Giroussens'teki kafirlerin evinin yanına geldiler. Oradan Lavaur'a, Adelaide ve sosyetesinin evine gittiler ve orada yaklaşık bir yıl kaldılar. . . [Sonra] Rabastens'e, kafir Orbria'ya geldiler. Yaklaşık bir yıl boyunca diğerleriyle birlikte orada kaldılar. . . [Sonra] o ve kız kardeşi, büyük bir zulüm korkusuyla Montauban'a döndüler ve kafirlerin mezhebini terk edip et yediler ve Cahors piskoposu tarafından barıştırıldılar. Condrast'lı L'Auque'lu Peter'in ifade vermesi, 26 Eylül 1247 (Doat 22, ff. 76r-78r). Yeminli tanık L'Auque'lu Peter, sekiz yaşındayken Pechberlande adlı düzlükte Condrast'ta kafirlerin halka açık vaaz vermesine yardım ettiğini söyledi. Fakat o, onlara tapmadı ve hayranlık görmedi. Bu otuz iki yıl önceydi. Puylaurens'te, o dönemde bizzat hizmet ettiği Sicart Bou'nun kiraladığı Hugh of Blan'ın evinde isimlerini unuttuğu üç kafir gördü. Orada Bernard Engilbert'i, Vileta'lı Bernard'ı ve tanımadığı daha birçok kişiyi gördü. Ve kendisi dışında herkes kafirlere diz çökerek tapıyordu. Tanık bu kâfirlere tapınmak istemediği için Sicart Bou kulaklarını sertçe tıkadı. Böylece Sicart'ın ısrarı üzerine kâfirlerin önünde diz çöktü ama 'Beni koru' demedi. Ertesi gün Sicart'tan kaçtı çünkü bundan sonra onunla kalmak istemiyordu. Bu otuz yıl önceydi. Montaubanlı Sapiac'lı Guillemette'in ifade vermesi, 2-9 Mayıs 1241 (Doat 21, ff. 240r-1v). Sapiac'lı Guillemette birkaç yıl boyunca kendisini yetiştiren kafir teyzesinin yanında yaşadı ve kafirleri gördü ve hatırlayamayacağı kadar çok kez onlara taptı. Cahors piskoposu tarafından barıştırıldıktan sonra kafirleri gördü, onlara hayran kaldı ve onların vaazlarını duydu. Daha sonra kâfir Peter Abit'i ve socius'unu gördü. O ve kocası, kafir Joan of Avignon'u ve kadın kafir ortaklarını evlerinde kabul ettiler ve onlara sık sık taptılar ve başka kafirleri de evlerine kabul ettiler. . . Kafirler, ev halkından istedikleri zaman bir şeyler alıyorlardı. Kafirlerin iyi insanlar olduğuna inanıyordu ve inançlarına inanıyordu ve birçok kez kadın kafirlerden Barış Öpücüğü'nü kabul ediyordu. Sık sık kâfirlerin kutsadığı ekmeği yedi. Ve küçük bir kızken, iki yıl veya daha uzun bir süre kafir gibi giyinmişti. Le Puy'a, Saint-Gilles-du-Gard'a, Santiago'ya, Asturias'taki Saint Savior'a, Saint-Denis'e, Canterbury'ye ve son olarak da Roma'ya gidecek ve yedi yıl boyunca haç takacak.

--- SAYFA 199 ---

ENGİZİTÖR KAYITLARI · 176 · 3.6.2 İnanç Yukarıda, özellikle de Peter Garcias'ın durumunda, ifadeler, Cathar inançlarının açıklanması açısından neyle karşılaşmayı bekleyeceğimizi oldukça açık bir şekilde özetlemektedir. Ancak tüm tanıklar ilahi olanın ve yaratılışın doğası hakkında aynı hikayeleri anlatmadı. Yukarıdaki Castelsarrasin'li John Vital'in anlatımı farklı bir başlangıç hikayesini yansıtıyor ama aynı zamanda başka yerlerde kaydedilen Cathar hikayelerini de anımsatıyor. Bu alıntılar bize sapkın doktrinin İznik İncancındaki Hristiyanlıktan daha fazla anlaşılabilir popüler düzeyde açıklanmadığını hatırlatması açısından önemlidir. Öte yandan, sadece Batının düalist hikâyelerine değil, aynı zamanda Batı'ya sapkınlığın tohumlarını eken Bogomillerin anlattıklarına da çok benziyorlar. Peter of Penne'nin ifade vermesi, 10 Şubat- 24 Mart 1242 (Doat 21 f. 217r-v). Penne'li Peter kafirleri birçok kez ve birçok yerde gördü, kafirlerle birçok kez yiyip içti ve onlara ekmek, meyve ve başka şeyler gönderdi. Onların iyi insanlar olduğuna ve mezheplerinde kurtulmanın mümkün olduğuna inanıyordu. Kafirlerin kutsadığı ekmeği yedi. Paralı asker Loubaix'in cennette Tours'lu St Martin¹ kadar değerli olduğunu ve aynı şeyin kutsal Martin onuruna balmumu² satın alan rahipler için de geçerli olduğunu söyledi. Günah olmadan yemin etmenin veya öldürmenin mümkün olmadığına inanıyordu. Kilisenin ayinlerinin hiçbirine inanmıyordu ve sapkın kilisenin tek kilise olduğuna, Roma Kilisesi'nde kimsenin kurtarılamayacağına, ancak herkesin sapkın Kilise'de kurtarıldığına inanıyordu. Allah'ın yarattığını yok etmeyeceğini, bitmeyeceğini söyledi. Ayrıca kafirleri sevdiğini ve daha önce bunu söylemesi istendiğinde yemin ederek bunu inkar ettiğini söyledi. Kendisinin bu sapkınlıkları birçok kez başkalarına vaaz ettiğini söyledi. Yedi yıl boyunca Konstantinopolis'te kalacak, haç takacak ve diğerleriyle birlikte ayrılacak. William Féraut'un ifade vermesi, 25 Ocak 1244 (Doat 22, f. 26r-v). William Féraut, Pech-Hermier'den William Faure'un şunu söylediğini duyduğunu söyledi. . . tanışın yeğeni William Audebert hastalandığında. . . Tanrı, düşüşü nedeniyle krallığının tükendiğini görünce etrafındakilere şunu sordu: 'Kimse benim Oğlum, benim de onun Babası olmak ister mi?' Kimse yanıt vermeyince, Tanrı'nın kâhyası olan Mesih, Tanrı'ya şöyle yanıt verdi: 'Senin Oğlun olmak ve beni nereye gönderirsen oraya gitmek istiyorum.' Ve sonra Tanrı, Tanrı adına vaaz vermesi için Oğlunu Dünyaya gönderdi ve Mesih bu şekilde geldi. William Faure bunu on yıl önce söylemişti ama tanık ve hasta yeğeni dışında kimse duymamıştı.

--- SAYFA 200 ---

EMATİK ÖZET S · 177 · Rodoloslu Raymond'un ifade vermesi, 22 Şubat 1244 (Doat 22, f. 31r-v). Rodoloslu Raymond. . . Na Regina'lı Amalric'in, Tanrı'nın Kutsal Bakire'den doğmadığını, kendisini bu şekilde gizlediğini ve Tanrı'nın Ayin'de bulunmadığını, cömert sunulara olan sevgiden dolayı sadece kardinaller ve din adamlarının bulunduğunu söylediğini duyduğunu söyledi. Raymonda of Mazerac'ın ifade vermesi, 10 Şubat - 24 Mart 1242 (Doat 21, f. 307r). La Lécune'un başrahibesi Mazerac'lı Raymonda, dört ya da beş yıl boyunca kafirlik alışkanlığını sürdürdü. Rahibelerine Kutsal Bakire'nin gerçekten İsa'yı fiziksel olarak emzirip emzirmediğini ve diğer kadınlar gibi doğum yaparken acı çekip çekmediğini sordu. Mahkeme, kendisine karşı ifade veren diğer kişilerle ilgili kayıtlara baktı. Burayı terk edecek ve daha sıkı bir manastıra girecek. Notlar 1 Hristiyanlaştırılmış Romalı bir asker. 2 yani mumlar.

--- SAYFA 201 ---

Bu sayfa kasıtlı olarak boş bırakılmıştır

--- SAYFA 202 ---

Bölüm 4 Kronikler ve Anlatılar

--- SAYFA 203 ---

Bu sayfa kasıtlı olarak boş bırakılmıştır

--- SAYFA 204 ---

· 181 · Bölüm 4.1 TUDELA'LI WILLIAM VE ANONİM DEVAM EDEN ALBİJENLİ HAÇLI ŞARKISI'NDAN ÖZETLER

Giriş Tudela'lı William (Navarre'da), Birinci Haçlı Seferi Canso hakkındaki bir Oksitan destansı şiirinin ölçüsünü ve muhtemelen melodisini kullanarak, 1212-13'teki haçlı seferini desteklemek için destansı şiirini yazdı. d'Antiocha. Tüm Eski Fransız ve Oksitanca epik şiirlerinde olduğu gibi şiir de laisses adı verilen 'bölümlere' bölünmüştür. William bir propagandacıydı: Toulouse'lu Baldwin'in evinde çalıştığını ve daha sonra papalık elçisi tarafından Montauban kilisesinde bir ön bükülme ile ödüllendirildiğini söylüyor. William'ın vakayinamesi Muret savaşından hemen önce durur. İsimsiz bir ozan hikayeyi birkaç yıl sonra (yaklaşık 1218) ele aldı ve şiiri 6.000'den fazla satırda genişletti. Muhtemelen Baldwin'in yeğeni Toulouse'lu Kont Raymond VII'nin ailesinin bir üyesiydi. Toulouse'luları ve Aragonluları, hem 'asil rütbe' hem de 'soy' anlamına gelen ve Toulouse Kontlarının (hepsi değil) bazı destekçileri tarafından özel olarak kullanıldığı görülen bir erdem olan Paratge'nin şampiyonları olarak tanıtıyor. Bu Anonim Devamcı bazen kararsız olabiliyor: Peter II'nin Muret'te ölümüne yol açan olayları bulanıklaştırıyor ve Simon of Montfort'u zeki ama potansiyel olarak intihara meyilli bir taktikçi olarak tasvir ediyor. Bu şiirin iki ayrı bölüm halinde dağıtıldığına dair hiçbir kanıt yoktur. On üçüncü yüzyılın sonunda üretilmiş yalnızca bir tam el yazması hayatta kaldı (Paris BnF MS Français 25425). İki bölüm arasında bir kesinti yok ama ilk folyodaki resimde çalışan bir katip ve onunla konuşan iki adam tasvir ediliyor. İki yazarın olduğuna ve şiirin iki bakış açısı sunduğuna dair örtülü bir mesaj var mı? On beşinci ve on altıncı yüzyıllarda Toulouse bölgesinin varlıklı aileleri için üç düzyazı uyarlaması üretildi ve bunlar Şarkının iyi bilindiğini gösteriyor.

--- SAYFA 205 ---

ZİNALLER VE ANLATIMLAR · 182 · 4.1.1 Tudela'lı William'ın Béziers'in Düşüşü Versiyonu, 1209 William, okuyucusunu Béziers katliamının Truva Savaşı ile eşleştirilmesi konusunda cesaretlendiriyor. Ayrıca Kont VI. Raymond'un dördüncü eşi ve Aragonlu II. Peter'in kız kardeşi Eleanor'u "dünyanın en güzel kadını" Truvalı Helen'e benzetiyor. Bu nedenle çatışma, Helen'in kocası Menelaus'u bırakıp Truvalı genç Paris'e gitmesinin neden olduğu 10 yıllık savaşla özdeşleştirilir. Ancak Béziers'i yakan paralı askerler, bir chanson de geste'nin anti-kahramanı, Cambrai'li asi baron Raoul'a benzetiliyor. Bu şiirin günümüze ulaşan versiyonunda, Raoul'un annesi Aalais, oğlu Fransız kralı olan erkek kardeşinden haksız bir hediye olarak tımar almayı kabul ettiğinde oğluna lanet okur. Öfkelenen Raoul bir manastırı ateşe verir. Raoul'un arkadaşı Bernier, kendi annesinin alevler içinde ölümüne tanık olur. Raoul birkaç gün sonra savaşta ölse de Bernier'in ailesiyle olan husumet onlarca yıl sürer. Haçlı seferini bir aile kan davası olarak görmek için gerekçeler vardı: Tudelalı William'ın hamisi, Toulouselu Kont Raymond VI'nin sevilmeyen kardeşi ve Fransa kralının yeğeni olan Toulouselu Baldwin'di. Baldwin, bazıları tarafından kardeş katliamı olarak kınanan bir jest olan Aragon kralının ölümünün intikamını almak için 1214'te asılacaktı. Laisse 15 Béziers'in vikontu, çok iyi kalpli olduğundan savunmasını güçlendirmek için gece gündüz çalıştı. Dünya var olduğu sürece bundan daha iyi bir şövalye, daha değerli, daha cömert, daha kibar ve daha yakışıklı bir şövalye olmayacaktı. Kont Raymond'un yeğeni ve kız kardeşinin oğluydu. Bu adam Katolikti; birçok katip ve yemekhanelerde oturan din adamlarının çoğu, kilise babalarına atıfta bulunarak bu kadarını kanıtladı. Ama çok gençti ve herkesi seviyordu, beyi olduğu topraklarının insanları ise ona ne saygı duyuyor ne de ondan korkuyordu. Bunun yerine onunla sanki silah arkadaşlarıymış gibi oynadılar. Ve tüm şövalyeleri ve diğer vavasörleri kafirleri korudu, bazıları bir kalede, bazıları bir kulede, bu yüzden mahvoldular ve onursuz bir şekilde öldürüldüler. Kendisi de büyük hatası nedeniyle büyük bir üzüntü içinde öldü (ve bu bir günah ve suçtu). Ancak onu yalnızca bir kez, uzun zaman önce, Toulouse Kontu, tüm Hristiyan aleminde ve İspanya'ya kadar pagan diyarlarında kraliçelerin en iyisi, dünya tarihinin en güzel kadını olan Aragonlu Leydi Eleanor ile evlendiğinde gördüm. Onun hakkında o kadar çok iyi konuşabilirdim ve o kadar çok övgüde bulunabilirdim ki, yine de onun Değerini ve Cesaretini tam olarak açıklayamadım. Konumuza dönelim! Béziers'in vikontu ordunun Montpellier'i geçtiği söylentisini duyunca pahalı atına atladı ve bir sabah şafak vakti çok erkenden Béziers'e geldi.

--- SAYFA 206 ---

ALBİJENLİ HAÇLI SEFERİNİN ŞARKISI · 183 · Laisse 16 Kasabanın burjuvaları, gençler ve kır sakallılar, alçakgönüllüler ve güçlüler onun geldiğini biliyorlardı. Onu görmek için hızla yola çıktılar. Onlara kendilerini güç ve gayretle savunmaları gerektiğini, çünkü yakında yardım alacaklarını söyledi. 'Ben Carcassonne'a doğru açık yola çıkacağım çünkü beni çok uzun süredir bekliyorlar' dedi. Bu sözlerle dönüp gitti. Kasabadaki Yahudiler onu takip etti. Geri kalanlar üzgün ve kızgın hissederek geride kaldı. Değerli bir adam olan kasabanın piskoposu, Béziers'e geldi ve ana kiliseye (ki burası bir kale idi) vardığında herkesi topladı ve yerleştiklerinde onlara haçlıları ve ne kadar ateşli olduklarını anlattı. Esir alınmamak, öldürülmemek, mağlup edilmemek veya paralarını veya mallarını kaybetmemek için teslim olmaları gerektiğini [onlara söyledi. Sonra kaybettikleri kendilerine iade edilecekti. Eğer bunu yapmak istemezlerse, soyulacak ve daha fazla gecikmeden cıvalı çelikten bıçaklarla kesilecekti. Laisse 17 Piskopos sözlerini söylediğinde, onlardan din adamları ve haçlılarla kılıcın kesici ucuna girmeden önce bir anlaşma yapmalarını istedi. Ancak bunun halkın hoşuna gitmediğini, bunun yerine tuzlu denizde boğulmayı tercih ettiklerini, onun sözlerinin başkalarının iyiliği için söylendiğini duymuş olmalısınız. Haçlılar onlardan bir kuruş bile hiçbir şey alamayacaklardı ve şehrin hükümdarlarını değiştirmeyeceklerdi. Ordunun uzun süre dayanacağını düşünmüyorlardı; iki haftadan kısa bir sürede her şeyin biteceğini düşünüyorlardı, çünkü yollara, patikalara dökülmeden bir fersah bile idare edemezdi. Piskoposluk mahallesinde bulunanlar onun çok güçlü, duvarlarla çevrili ve kilitli olduğuna ve içeri girmelerinin bir ay süreceğine inanıyorlardı. Süleyman'ın bilge Kraliçe'ye söylediği gibi: 'Aptalın inandığı şey yakında parçalanacaktır.'¹ Piskopos, haçlı seferine karşı çıkıldığını ve vaazı için soyulmuş bir elma vermeyeceklerini anlayınca katırına tırmadı (çünkü onu yanında getirmişti) ve yaklaşan orduya doğru yola çıktı. Onunla birlikte gidenler hayatta kaldı, geride kalanlar ise bedelini ağır ödedi. Her şeyi mümkün olan en kısa sürede Cîteaux başrahibine ve dikkatle dinleyen diğer baronlara anlattı. Bu insanların aptal ve deli olduğuna karar verdiler. Acı ve kederle birlikte ölümün de kendilerine ait olacağını biliyorlardı. Laisse 18 Cîteaux başrahibi büyük ordusunu Magdalene adı verilen bayram gününde Béziers'i kuşatmaya ve orada kamp kurmaya yönlendirdi.

--- SAYFA 207 ---

KRONİKLER VE ANLATIMLAR · 184 · nehir kıyısı. Bu, içeride bulunanların acılarını ve sıkıntılarını daha da kötüleştirdi, çünkü Menelaus'un ordusu (Paris, Helen'i aldı) Mycenae'nin kapılarına çok fazla çadır kurmadı ve Fransızlar gibi gece ve alacakaranlıkta bu kadar zengin köşkler kurmadı. Brienne kontu dışında Fransa'da kırk günlük hizmetini burada yapmayan tek bir baron yoktu. (Laisses 19-20, 'kralları' tarafından yönetilen bir arlotz (aşağı doğumlu paralı askerler) alayının, haçlılar ve kasaba halkı arasında nasıl kafa karışıklığı yarattığını anlatıyor. Halk paniğe kapıldı ve sanki ölümlerin cenazesi için bir ayın söyleyecekmiş gibi çanları çalarak ana kiliseye sığındı.) Laisse 21 Fransa'nın ve Paris bölgesindeki alay, din adamları ve halk, prensler ve markizlerin hepsi aynı fikirdeydi. Ordu zorla ele geçirene kadar teslim olmayan ordunun ulaştığı her kalede halkın kılıçtan geçirilip öldürülmesi gerektiği. O zaman hissedecekleri korku ve görecekları yüzünden kendilerine karşı koyacak kimseyi bulamayacaklardı. Montréal, Fanjeaux ve bölgesini aldılar. Size söz veriyorum, eğer öyle olmasaydı buralar asla zorla ele geçirilmezdi. Bu yüzden Béziers'i yok ettiler, mahvettiler, çünkü herkesi öldürdüler. Daha kötüsünü yapamazlardı. Kiliseye giren herkesi öldürdüler; haç, sunak ve çarmıh onları koruyamadı. Kâtipler, kadınlar ve çocuklarla birlikte çılgın, gaddar ribautzlar tarafından öldürüldü. Kimsenin kaçmadığını düşünüyorum. Tanrı, eğer dilerse, onların ruhlarını Cennette kabul etsin! Sarazenlerin zamanından bu yana hiçbir zaman böyle bir katliamın işlenmediğine ve buna izin verilmediğine inanıyorum. Hırsızlar, aldıkları evlerin içine girdiklerinde, evlerin para dolu ve eşya dolu olduğunu gördüler. Ancak Fransızlar bunu görünce öfkeye kapıldılar. Onları büyük sopalarla sanki köpekmiş gibi kovalıyorlar, atlarını ve dırdırlarını evlerin içinde ahırlaştırıyorlardı. Çayırı biçen elbette kuvvettir! Laisse 22 "Kral" ve haydutları, aldıkları paranın tadını çıkaracaklarını, sonsuza kadar zengin olacaklarını sanmışlardı! Fransızlar her şeyi el koyduğunda hepsi 'Ateş, ateş!' diye bağırıyorlar; o iğrenç, pis kokulu zavallılar! Bu yüzden odun yığını kadar büyük meşaleler getirdiler. Şehir alev aldı ve büyük bir kargaşa başladı. Kasaba baştan aşağı ve bir uçtan diğer uca tamamen yandı. Böylece Cambrai'li Raoul, Douai yakınlarındaki büyük bir şehri yakıp yıktı ve annesi Aalais bunun için onu azarladı ve bu yüzden neredeyse onun yüzüne vuracaktı. Ne zaman

--- SAYFA 208 ---

Albigen Haçlı Seferi Şarkısı · 185 · ateşi hissettiler, herkes geri çekildi, böylece evleri ve sarayları yaktılar. Orada pek çok zırh parçası yandı, pek çok miğfer ve Chartres, Blaye ya da Edessa'da yapılmış pek çok dolgulu ceket ve korunması gereken pek çok güzel kıyafet vardı. Gervase Usta'nın yaptırdığı kilisenin tamamı alevler içindeydi. Sıcaklık onu ikiye böldü ve her iki taraf da çöktü. Laisse 23 Lordlarım, Fransızlar ve Normanlar'ın Béziers'ten elde edebileceği ganimet inanılmazdı! Eğer 'kral' ribaut'u ve kasabayı yakan hırsız zavallılar, eşleri, çocukları, gençleri ve yaşlıları ve o kilisenin içinde cüppeleriyle şarkı söyleyen din adamları olmasaydı, her zamankinden daha zengin olabilirdiler. 4.1.2 Tudela'lı William'ın Lavaur'un Düşüşü Versiyonu, 1211 Lavaur, haçlı seferinden kaçan Catharlar için bir sığınaktı, ancak 1211 kuşatması aynı zamanda Montfortlu Simon'un Montréal'li Amalric'in ihaneti ve kısa bir süre önce Montgey'de haçlılara yönelik katliamın intikamıydı. Siyah ve Beyaz dernekleri (halkın dini örgütleri) dahil olmak üzere Toulouse'daki çeşitli partilerin katılımı nedeniyle, askeri taktikler açısından ve siyasi olarak büyüleyici bir seyir izliyor. Sonucunun vahşeti (şövalyelerin asılarak idam edilmesi ve darağacı çöktüğünde bıçaklanması, yüzlerce kafirin yakılması ve soylu kardeşler Montréal'li Amalric ve Laurac'lı Guiraudé'nin halktan insanlar gibi idam edilmesi), diri diri gömmek ve taşlayarak öldürmek güneyde duyulmamış infaz biçimleri olmasına rağmen, stratejik olduğu kadar sembolik önemiyle de açıklanabilir. Tudela'lı William, yazın başlangıcına işaret eden Haç'ın İcadı bayramı olan 3 Mayıs 1211'de Lavaur'daki katliamı anlatıyor. Dinleyicilerine, Lavaur'da ölen erkek ve kadınların, ruhlarının Cehenneme atılacağı için Kıyamet Günü'nde ikinci bir ölüme maruz kalacaklarına dair güvence veriyor. Laisse 68 Lavaur, herhangi bir krallıkta var olan en güçlü kasabaydı. Hiç kimse düz bir bölgede bundan daha iyi tahkim edilmiş, daha güçlü surları ya da daha derin hendekleri olan bir yer görmemişti. İçinde çok sayıda iyi silahlanmış şövalye vardı. Guiraudé'un kardeşi Sir Amalric oradaydı. O kasabanın hanımıydı. Montfort Kontu'ndan veda etmeden ayrılmıştı. Haçlılar Montréal'i, Laurac'ı ve diğer tüm topraklarını elinden almıştı, bu yüzden öfkelenmişti. Onun parasını iki yüz şövalye azaltmışlardı.

--- SAYFA 209 ---

Tarihler ve Anlatılar · 186 · Toulouse'da ya da o bölgede bundan daha zengin bir şövalye yoktu; ne de para konusunda ondan daha cömert olan ya da iş başında daha iyi bir şövalye olan kimse yoktu. Kafirleri ve Waldocular'ı görmüş olması çok yazık, çünkü tüm Hristiyan aleminin kendisinden daha büyük bir baronunun, yanında bu kadar çok şövalye asılmışken asıldığına inanmıyorum. Çünkü bir din adamı bana o gün sadece seksenden fazla şövalye saydığını söyledi. Kasaba halkı bir çayırılığa götürüldü. Yaklaşık dört yüz kişi yanarak öldü. Üstelik Leydi Guiraudé bir kuyuya atıldı ve üzerini taşlarla örttüler. Bu hem üzücü hem de bir günahı, çünkü seküler dünyadan hiçbir erkek (bunu kesin olarak bilin) yiyecek bir şeyler yemeden onun arkadaşlığından asla ayrılmazdı. Size söylediğim gibi, Lavaur Mayıs ayındaki Kutsal Haç bayram gününde (yaz zamanı) yok edildi. Kuşatanlar kediye duvarların yakınındaki bir boşluğa, hendeğin dibine yerleştirdiler ve bu şekilde, kuşatılanların teslim olduğu noktaya kadar kediye kazdılar çünkü kendilerini kapana kısılmış ve hapsedilmiş halde buldular. Bunun üzerine çok büyük bir katliam yapıldı, o kadar büyük ki, sanırım kıyamet kopsa da bu konuşulmaya devam edecek. Lordlarım, bence cezalandırılmayı hak ettiler çünkü (gördüğüm ve duyduğum gibi) hepsi çok ihmalkardı, çünkü din adamlarının ve haçlıların onlara yapmalarını söylediklerini yapmadılar. Sonunda hak ettikleri cezayı alacaklar, çünkü malları ellerinden alınacak ve ne Tanrı ne de bu dünya onları bağışlayacak. Laisse 71 Courtenay Kontu Auxerre'li Peter ve Montfort Kontu, daha fazlasını yapamadıkları ve Foix Kontu'nun kaçıp gittiğini gördükleri için ordularının bulunduğu Lavaur'a döndüler. Kitabın bize anlattığına göre kasaba ele geçirilmişti. Bir fahişe soyundan gelen yaklaşık dört yüz kafiri ateşte yaktılar ve onlardan büyük bir fırın yaptılar. Amalric asıldı ve orada bulunan pek çok şövalyeden seksen tanesini astılar, onlara hırsız gibi davrandılar ve onları orada burada darağacına attılar. Na Guiraudé çığlıklar atarak, ağlayarak ve bağırarak götürüldü; onu çok iyi bildiğim bir kuyuya dümdüz yatarak attılar. Onu taşlarla yağırdılar ve üzerini örttüler, bu birçok insanı dehşete düşürdü. Diğer hanımlara gelince, kibar ve neşeli bir Fransız hepsini serbest bıraktı; ne kadar takdire şayan ve doğru. Kasabada, çok sayıda boz ve doru savaş atını, ellerine düşen pek çok demir zırh parçasını, ayrıca bol miktarda mısır, şarap, kumaş ve kaliteli giysileri aldılar. Bu onları mutlu etti. Laisse 72 Cahors'lu zengin bir tüccar, zengin ve asil bir burjuva olan Salvanhac'lı Raymond'a Montfort'un büyük miktarda borcu vardı. Finanse etti

--- SAYFA 210 ---

Albigensian Haçlı Seferi'nin Şarkısı · 187 · ona borç vererek haçlı seferine çıktı ve ardından kumaş, şarap ve mısırla geri ödeme almayı kabul etti. Lavaur'un tüm zenginliği ona verildi. Kasabayı ele geçirdikten sonra bir yıl içinde Montferrand'a kadar olan bölgeyi ele geçirdiler. Cesur ve yiğit Kont Baldwin oradaydı; savaşta kalbi Oliver ya da Roland'inkiyle eşitti ve eğer daha fazla toprağı olsaydı (diğer prenslerin sahip olduğu kadar), yaşamı boyunca yeterince fethederdi. Kardeşi Kont Raymond onu Montferrand'a senyör olarak atadı. Eğer bu kale adı kadar sağlam olsaydı ne Fransızlar ne de Almanlar canlarına değer verirdi. Kibirli Fransızların kuşatmasını beklerken Kont Baldwin'in yanında on dört şövalye ve bilmem kaç kişi daha vardı. 4.1.3 Muret Muharebesi'nin Anonim Devam Versiyonu, 1213 Laisse 137 Hiçbir zaman tüm Dünya bu kadar değersiz olmamıştı (bunu kesin olarak bilin), çünkü Paratge yok edildi ve mahvoldu ve tüm Hristiyan âlemi utandırıldı ve küçültüldü. Şimdi lordlarım, olanları duyun ve dinleyin. Aragon'un iyi Kralı, Saint-Gilles Kontu ve tüm ordusu, kasabalılar ve Toulouse komünüyle birlikte Muret'te kamp kurmuştu. Mancınıkları yapıp yerleştirdiler, sonra Muret'i her taraftan darp ettiler, öyle ki oradaki herkes yeni kasabaya sığındı. Orada bulunan Fransızlar da tedirgin oldular çünkü kaleye tırmandılar. Sonra bir haberci krala gitti ve şöyle dedi: 'Efendim Aragon Kralı, gerçekten bilin ki Toulouse'un adamları o kadar avantajlı ki, kasabayı ele geçirdiler (eğer onlara bu fırsatı verirsiniz), evlerini yıktılar ve binaları yıktılar. Fransızları kalede toplanana kadar takip ettiler.' Kral bunu duyunca kararsız kaldı. Doğrudan Toulouse konsoloslarına gitti ve onları uyardı; Muret'in adamlarını rahat bırakmalarını emretti, "Çünkü onları yakalamak aptallık olur, çünkü Montfortlu Simon'un yarın tamamen silahlı olarak geleceğini söyleyen mektuplar ve mühürlü mesajlar aldım." Onlar gelip kendilerini oraya kilitledikleri zaman, kuzenim Nuno çıktığı zaman, şehri her taraftan kuşatacağız, Fransızları ve Haçlıları ele geçireceğiz, böylece onlara verdiğimiz zarar asla onarılmayacak. O zaman Paratge her şeyin üzerinde parlayacak. Şu anda etrafı sarılmış olanları yakalarsak Simon başka ilçelere kaçacak; peşinden gidersek yorgunluğumuz iki katına çıkar. Bu yüzden onların bir an önce içeri girmelerine izin verme konusunda hepimiz anlaşsak daha iyi olur. Daha sonra zarları elimizde tutacağız ve oyun bitene kadar onları bırakmayacağız. Söyle."

--- SAYFA 211 ---

Tarihler ve Anlatılar · 188 · (Konsüller Toulousain birliklerine kamplarına çekilmelerini ve akşam yemeklerini orada yemelerini söylerler. Montfortlu Simon ve birliklerinin şehre girip erzak elde etmelerini izlerler. Ertesi gün Peter konseyini toplar ve kasabaya saldırmak istediğini söyler. Toulouse Kontu bir alternatif önerir: kuşatmacıların kampını bir çitle çevrelemek ve sonra da onları cezbetmek. Fransızlar kuşatma altındaki kasabadan çıkar ve bu tuzağa düşer. Aragonlu bir baron ona korkak diyor ve hepsini saldırmaya çağırıyor.) Laisse 139 . . . Bunun üzerine 'Silahlara!' diye bağırıldılar ve zırhlarını giymeye gittiler. Atlarını Fransızların zaten kilitlemiş olduğu kapılara doğru mahmuzladılar. Kapıların arasına mızraklar sapladılar, böylece kapıların hem içinde hem de dışında çatışmalar yaşandı. Mızraklar, mızraklar atıldı, büyük darbeler vuruldu. Tüm kapı kırmızıya dönene kadar her iki taraftan da kan aktı. Dışarıdan gelen adamlar içeri giremeyince çadırlarına döndüler ve yemek yemek için oturdular. Ama Montfortlu Simon, Muret'in evlerine atları eyerlemeleri, atların sırtına eyer yastıkları atmaları, böylece adamları dışarıdan yenebileceklerini görmeleri için emir yağdırmıştı. Hepsini Salles kapısına götürdü ve dışarı çıktıklarında bir konuşma yaptı: 'Lordlarım, Fransa'nın baronları, hepimizin buraya hayatlarımızı riske atmak için geldiğimizi söylemek dışında size hiçbir tavsiyede bulunamam. Dün gecenin tamamını bunu düşünerek geçirdim. Gözlerimi ne kapatabiliyordum, ne de dinlendirebiliyordum. Sanki onlarla savaştığımız gibi doğrudan çadırlarına giden bu yolu takip etmemiz gerektiğini buldum ve tespit ettim. Bize saldırmaya gelirlse ve onları çadırlarından yeterince uzağa çekemezsek, o zaman yapabileceğimiz tek şey doğrudan Auvillar'a koşmak olacaktır.' Kont Baldwin, 'Haydi deneyelim' dedi. Eğer dışarı çıkarlarsa, o zaman katliam düşüncesinin tadını çıkaralım, çünkü onurlu bir ölüm dilenciler olarak yaşamaktan daha iyidir.' Sonra Piskopos Fulk üzerlerine haç işareti yaptı ve Barres'li William komutayı devraldı ve tüm sancaklar ön saflarda olacak şekilde ordunun üç bölük halinde ilerlemesini sağladı. Ve doğrudan çadırlara doğru yola çıktılar. Laisse 140 Hepsi bataklıkların yakınındaki çadırlara gittiler, sancakları açtı ve flamaları uzanmıştı. Her yer dövülmüş altınla süslenmiş kalkanları ve miğferlerinin yanı sıra zırhları ve kılıçlarıyla parlıyordu. Aragon Kralı onları fark ettiğinde onlara karşı toplanacak çok az arkadaşı vardı. Toulouse'un adamları ona doğru koştu; ne kont ne de kral kendilerini anlatamadılar. Fransızlar yanlarına ulaşıp doğruca kralın olduğu bilinen yere gidene kadar hiçbir şey anlamadılar. 'Kral benim!' diye bağırıldı ama kimse çıkmadı

--- SAYFA 212 ---

Onu duydu, vuruldu ve acımasızca yaralandı, öyle ki kanı toprağı ıslattı ve orada uzuvları uzanmış ölü bir şekilde yere düştü. Bunu gördüklerinde diğerleri aldatıldıklarını hissettiler. Biri buraya, biri oraya koştu. Hiçbiri kendini savunmadı. Fransızlar peşlerine düştüler ve onları tamamen yok ettiler; canını kurtaran adam kendini şanslı sayacak kadar onları rahatsız ettiler. Katliam nehrin kıyısına kadar götürüldü ve çadırlarda kalan Toulouse'lu erkeklerin hepsi terk edildiklerini anladı. Creixell'li En Dalmas suda mücadele ediyordu ve 'Tanrı yardımcımız olsun! Başımıza kötülük geldi çünkü Aragon'un iyi kralı öldü ve terk edildi ve diğer birçok baron da öldü ve mağlup oldu. Böylesine korkunç bir hasar asla geri alınamayacak!' Sonunda Garonne'un sularından dışarı çıktı. Toulouse'un hem büyük hem de alçakgönüllü halkı suyun kenarına koştu ve bunu başarabilenler karşıya geçti ama çoğu geride kaldı. O soyguncu su onları boğdu ve kaybettirdi. Kampta geriye kalan tek şey bagaj treniydi. Yıkım dünyanın her yerinde konuşuldu çünkü birçok insan orada ölü yatıyordu. Ne kadar büyük bir yıkım! 4.1.4 Kuşatılmış Toulouse kasabası için Takviye Kuvvetler ve Montfortlu Simon'un Ölümü, 1218'in Anonim Devam Edici Versiyonları Anonim Devam Edici, takviye kuvvetlerinin kuşatmaya gelişyle ilgili bu açıklamada Raymondinlerin propaganda imajını "dünyanın ışığı" (rai-mon) olarak kullanır. Paratge hem şehri hem de Toulouse kontlarının çevresini temsil ediyor gibi görünüyor. Anonim Devamcı daha sonra Simon of Montfort'un ölümünün ayrıntılı bir açıklamasını veriyor. Bu bölüm, şehrin iki bölgesi olan Bourg ve Cité'yi birlikte çalışmaya teşvik etmeye çalışan Usta Bernard adlı Toulousain katibinin uzun bir konuşmasının sonuyla açılıyor. Bernard, Toulouse'un kuşatılmış soylularının durumunu 1189-91'de Akka'daki haçlıların durumuyla karşılaştırır. Laisse 205 açılırken onları kuşatma ordusunun kuşatma makinesi olan kediye ateşe vermeye teşvik eder (ayrıca bkz. Raimon Escrivan'ın şiiri, 2.1.11). Bu pasaj Paratge'yi Toulouse şehrine özgü bir nitelik olarak ele alıyor. Laisse 199 (özet) . . . O zaman bak! Şehrin her tarafında göz kamaştıran bir ışık parlıyor, çünkü onu koruyor, gücünü yeniden kazanıyor, rengine kavuşturuyor. Cazenac'lı En Bernard, kasabaya yardım etmek ve onu savunmak için iyi silah arkadaşlarıyla ve cesur bir yürekle kutsal yere geri döndü. Daha yetenekli, işlerde daha başarılı bir şövalye görmedim (ve asilliği nedeniyle haklı olarak).

--- SAYFA 213 ---

KRONİKLER VE ANLATIMLAR · 190 · övgüyü hak ediyor; çünkü onda sağduyu, cömertlik ve imparator yüreği var. Paratge'yi yönetiyor ve Valour'a liderlik ediyor. Sevgisinden dolayı Hakkı yeniden tesis etmek ve Acıyı ortadan kaldırmak için Toulouse'un ve kontunun yardımına geldi. Yanında akrabası Vaux'lu Raymond ve cesur bir vavassour olan Lomagne'li Vezian da var. Brabantlı adamlarıyla birlikte büyük bir sevinçle şehre geldiler. Capitoulat'ın baronları (yönetenler), Toulouse'un baronları ve mütevazı halk, onları sevinç ve neşeyle karşılamaya geldi. Bağirmalar, pankartlar, kornalar ve trompet çalmalar kasabanın her yerinde çınladı ve kasveti aydınlattı. Gürültüyü duyduğunda, Montfort Kontu küçük bir grup adamla birlikte nehri o yöne doğru geçti, onları hastanede ve kulede nöbetçi olarak bıraktı, sonra kuşatma bölgesine geri döndü ve adamlarıyla konuştu: "Lordlarım," dedi kont. 'En büyük düşmanlarınız nehri, kasabayı, köprüyü ve cesaretlerini kaybediyor. Aralarında öyle bir karanlık duydum ki, onların gitmek istediklerini ya da bir dostlarının yardıma gelmesini istediklerini bilmeniz gerekir.' Sonra ona gerçeği söyleyen bir haberci geldi: 'Efendim Kont, Toulouse'a bir birlik geldi; Cazenac'lı En Bernard ile birlikte şehri savunacak ve size karşı savaştacak beş yüz şövalye.' 'Dostum,' diye yanıtladı kont, 'aptalca bir şey yaptılar, çünkü ben içeri girer girmez o hainler dışarı çıkacak ve Yaşadığım sürece mülksüzleştirilmiş başıboş adamlar ne beni ne de Kilise'yi asla korkutamayacak.' Laisse 205 . . . 'Kediyle başlayacağız, çünkü bunu yapmalıyız ve birlikte sen ve biz onu yan yana ele geçireceğiz ve Toulouse ile Paratge sonsuza dek birleşecek.' Onların şevkleri gece boyunca arttı ve gün doğarken Villemur'lu Arnold evlerin etrafında dolaştı, çünkü o kaba ve savaşçıydı ve iyi şövalyeler ve cesur paralı askerlerin yanı sıra en iyi şövalyeleri donatıp askere aldı. Hendekleri, çukurları ve terasları tatar yayları ve güvenilir yaylarla, cıvatarla, oklarla ve kumaş işçisi taraklarıyla kurdular. Sabırlı ve çalışkan olan Linars'lı En Estolt, sol tarafın bir ucundan diğer ucuna merdivenler yerleştirdi ve orada geçitler, şeritler ve kavşaklarla birlikte yollar koruma altına aldı. Hepsi bir araya toplandığında, Bourg baronları ile Capitoulat arasında kediyi birlikte yakalamak için bir anlaşmaya varıldı. İyi ve güzel konuşan bir adam olan Cazenac'lı En Bernard, onlara ne yapmaları gerektiğini anlattı ve açıkça şöyle dedi: 'Siz Toulouse baronları, karşınızdaki, oğullarınızı ve kardeşlerinizi öldüren ve size bu kadar acı veren adamlara bakın. Eğer onları öldürebilseydin, ne kadar iyi olurdu! O kibirli Fransızların geleneklerini biliyorum; üst bedenlerini çift kat kumaşla özenle kaplamışlar ama onun altında, bacaklarının hemen altında sadece çorap giyiyorlar. Eğer vurursan

--- SAYFA 214 ---

Albigensian Crusade'nin Şarkısı · 191 · baldır kaslarına zarar verir ve onları tekrar tekrar yaralarsanız, dövüşün sonunda sadece et kalacak.' Hepsi ona cevap verdi: 'Bunun için ödüllendirileceksin!' Sonra biri diğerine şöyle dedi: 'Değerli dostlarımız var!' La Mothe'li Hugh, 'Sayımız çok değil, ama darbe alma ve verme konusunda onlara eşit olacağız.' dedi. merdivenlerden aşağı indiklerini, açıklığa çıktıklarını, düz zemini işgal ettiklerini ve 'Toulouse! Ateşinizi yakın, onlara ölüm! Onlara ölüm! Hiçbiri bütün olarak kalmamalı.' Ve orada Fransızlar ve Berrichonlar, 'Montfort!' diye bağırarak onları karşıladılar. Montfort! Şimdi yalancı olduğunuz gösterilecek!' Ve tanıştıkları yer tam bir katliamdı. Birbirlerine saldırdılar ve Bavyera miğferlerine çarpan kılıçlar, mızraklar ve çelik bıçaklarla savaştılar. Ama Lomagne'li En Arnold onlara hatırlamaları gereken iki atasözü verdi: 'Grev yapın, tatlı adam grubu, kurtuluşunuzu hatırlayın, çünkü bugün Paratge düşmanlarının gücünü sarsacak.' Onlar ona şöyle cevap verdiler: 'Doğruyu söylemiş olabilirsin.' Saldırı, Bourg ve Capitouls kasabalıları tarafından bağırışlar ve katliamlarla yeniden başladı. Yiğit ve enerjik Lasbordes'lu En Raymond, gaddar ve hızlı Saint-Martin'li Bernard, savaştan bir savaşçı olan Montlaur'lu William Peter, azimli ve enerjik L'Isle'li En Peter, cesur ve iyi huylu Comminges'li En Bernard vardı. Luzenac'lı korkusuz William Bernard vardı ve her ikisi de cesur ve hızlı olan En Gaudin ve En Ferrand'ın yanı sıra, hepsi de şiddetle saldıran Godfrey, En Arbois, En Henri Campanier ve kasabanın baronları vardı. En Raymond Izarn bağırdı, 'Hadi bunları hancılara atalım! Şövalyeler silahlara! Bu tavsiye sözlerini unutmayın!' Kılıçlar, mızraklar ve kalın arbalet oklarıyla savaşlarına, işkencelerine ve katliamlarına devam ettiler. Ancak kasabalılar o kadar ilerledi ki kendilerini çitlerin içinde çarpışırken buldular ve miğferlerindeki cam eşyaları ve süsleri düşürdüler. Çitlerin dışında kalan Haçlılar o kadar sinirlendiler ki, tehlikeye daha fazla dayanamadılar ve sığınaklarından kaçtılar. Ama ata bindiklerinde eziyetleri yeniden başladı; öyle bir katliam ki, ayaklar, yumruklar, kollar parça parça uçtu, yerler beyin ve kandan kıpkırmızı oldu. (... Montfortlu Simon ya savaşı kazanmak ya da ölmek için dua eder. Adamlarını savaşa yönlendirir.) . . . Ancak sol korkuluktan bir okçu ateş edip Kont Guy'ın savaş atının başına vurdu. Cıvatanın yarısı atın beynine girdi. At döndüğünde, başka bir arbaletçi iyi sarılmış bir yayla onu yandan vurdu ve Guy'ın kasıklarının sol tarafından vurdu, böylece çelik çıplak etin içinde kaldı ve böğründen ve pantolonundan kan aktı. Kont, sevdiği kardeşinin yanına gitti; yere düştü ve konuştu

--- SAYFA 215 ---

Tarihler ve Anlatılar Korkunç sözler, 'Adil kardeşim,' dedi kont, 'Tanrı, arkadaşlarımı ve beni yere düşürdü ve bozgunculara yardım etti. Bu yaralanma beni bir Misafirperver yapacak!' En Guy demek istediğini söyleyip şikayet etmeye başladığında, duvarların arasında bir marangoz tarafından yapılmış bir mangonel vardı. Mangonel ve platformu hanımlar, kızlar ve eşler tarafından Saint-Sernin'den sürüklendi. Taş olması gereken yere doğru gitti ve çelik miğferindeki sayıya çarptı; öyle ki gözleri, beyni, arka dişleri, alnı ve çenesi paramparça oldu. Kont kanlar içinde ve yüzü kararmış halde yere düştü. Gosselin ve En Amalric atlarını ona doğru mahmuzladılar ve onu mavi bir pelerinle nazikçe örtmek için acele ettiler ama panik büyüdü. Pek çok şövalye baronunun miğferlerinin altında ağıt yaktığını, ağladığını ve bu unutulmaz sözleri yüksek sesle söylediğini, 'Tanrım! Adil değilsin çünkü Kont'un ölümüne ve bu yenilgiye izin veriyorsun. Pazar günleri size hizmet eden veya size dua eden herkes gerçekten aptaldır, çünkü yardımsever ve maceracı olan Kont sanki bir suçlu gibi taşla öldürülmüştür. Eğer kendinize bu öldürücü, zalimce davranırsanız, bu topraklarda artık işimiz kalmaz!' Bu sözlerle kontun cesedini ilahi okuyan din adamlarına taşıdılar. Kardinal, Başrahip ve Piskopos Fulk bunu üzüntüyle, Haçla ve buhurla karşıladılar. Toulouse'un içine bir haberci girdi ve onlara haberi anlattı. Öyle bir sevinç vardı ki, insanlar kasabanın öbür ucundan kiliselere koşup şamdanlardaki mumları yakıp 'Neşe! Tanrı merhametlidir ve Paratge alevler içindedir ve sonsuza dek galip gelecektir, çünkü kötü niyetli ve cani olan Kont, pek çok kişiyi katlettiği için sabıkasız öldü.' Borular, trompetler, toplumsal sevinçler, çanlar, çınlamalar ve çan kulelerindeki çan sesleri, taborlar, davullar ve küçük flütler kasabayı ve meydanlarını çınlatıyordu. Bunun üzerine kuşatma kaldırıldı ve adamlar nehrin ötesindeki ve kıyı kenarlarındaki tüm yolları terk ettiler. Çok fazla serveti, yük atlarını, çadırları, çadırları, teçhizatı ve parayı terk ettiler ve kasabalılar pek çok esir aldılar ama çok ihtiyaç duydukları bir adamı kaybetmişlerdi: genç, kibar ve sevimli En Amalric. Bu, kasabadaki herkes için bir kayıp, bir acı ve üzücü bir olaydı. Not 1 Atasözleri Kitabının Kral Süleyman tarafından yazıldığına inanılıyordu, ancak bu satır Matta 7:26'nın bir yankısı olabilir: 'Fakat bu sözlerimi duyup uygulamayan herkes, evini kum üzerine kuran aptal bir adama benzer.'

--- SAYFA 216 ---

· 193 · Bölüm 4.2 LES-VAUX-DE-CERNAY PETER'İN KRONİKLİSİNDEN ÖZETLER Giriş Les-Vaux-de-Cernay manastırından Peter tarafından yazılanlar gibi çağdaş kronikler, papalığın Orta Ortaçağ'da kafirlere karşı haçlı seferleri düzenleme yetkisini anlamak için çok önemlidir. Peter'in eseri Historia Albigensis, bu eserin kökenleri ve ilk yıllarına ilişkin başlıca kaynaklardan biridir. Peter, amcası ve aynı evin başrahibi olan Guy'ın haçlı seferine katılımı sayesinde Simon of Montfort'un yakın çevresine erişebildi. Büyük çatışmalarda orduyla birlikteydi ve kuşatma makineleri gibi savaş teknolojilerinden etkilenmişti. Peter, haçlı seferinin başlangıcında 19 yaşındaydı ve 1212 ile 1218 arasında aşamalar halinde yazdı; anlatısı Montfortlu Simon'un ölümüyle sona erdi. Bu, 1216'ya kadar olan Haçlı Seferi'nin elimizdeki en ayrıntılı çağdaş kroniğidir. Béziers, Carcassonne gibi önemli güney Fransa kasabalarına yapılan saldırıların ve Toulouse'un çeşitli kuşatmalarının ayrıntılı açıklamalarını içerir. 1216 yazı ve sonraki yıllardaki olaylara ilişkin anlatım hem daha az etkileyici hem de nitelik ve nicelik açısından daha az kullanışlıdır. Olayları doğru bir şekilde tasvir etme açısından diğer kaynaklar, örneğin Beaucaire kuşatması ve ardından gelen askeri hareket gibi. Muhtemelen bunun nedeni Peter'in işin son üçte birini tamamlayamadan ölmesiydi. Montfortlu Simon'un Haziran 1218'deki ölümünün anlatılmasının ardından, 1218-19 kışında yaşanan olayların kısa bir anlatımıyla sona eriyor. Chronicle 1220'de veya öncesinde tamamlandı. Peter, Les-Vaux-de-Cernay başrahibi ve daha sonra Carcassonne piskoposu olan amcası Guy'a Fransa'nın güneyine yaptığı seyahatlerde eşlik eden bir Sistersiyen keşişiydi ve eseri yirmili yaşlarında yazmış gibi görünüyor. Bu çalışma paha biçilmezdir çünkü Peter, hakkında yazdığı tüm dönem boyunca Fransa'nın güneyinde olmasa da, yalnızca Haçlı Seferi sırasında meydana gelen önemli olayların görgü tanığı olmakla kalmayıp, aynı zamanda Haçlı Seferi'nin çoğunu da biliyordu.

--- SAYFA 217 ---

CHRONİKLLER VE ANLATIMLAR · 194 · baş kahramanlar, bunlar arasında her fırsatı değerlendirerek göklere övdüğü haçlı seferi lideri Simon of Montfort da var. Peter, Katolik Kilisesi'nin gerçek ve sadık bir oğlu olduğunu göstermekle çok ilgileniyor. Çalışması, Papa III. Masum'a ithafla başlıyor ve bu papanın Albigensian Haçlı Seferi'ne izin verilmesinde oynadığı önemli rolü takdir ettiğini gösteriyor. Nitekim anlatı boyunca, Güney Fransa'nın din adamları Innocent III, Aragonlu II. Peter ve Toulouselu VI. Raymond gibi haçlı seferinin önemli aktörleri arasındaki diplomatik ilişkiler ve genellikle papanın talimatıyla gerçekleşen Kilise konseylerinin kararları hakkında ayrıntılı bilgi veriyor. Aynı zamanda, haçlı seferleri çağrılarını çevreleyen siyasetle her zaman ayrılmaz bir şekilde ilgilenen, atandıkları belirli papanın direktiflerini yerine getirmekle görevlendirilen ve bu beyanların onaylanmasında ve bunların yürürlüğe girmesini sağlamada merkezi bir rol oynayan papalık elçilerinin faaliyetlerini de titizlikle kaydediyor.

4.2.1 Catharlar Üzerine Haçlı seferi çağrısında bulunan Papa III. Innocentius'a adak töreninin ardından Peter, okuyucularına, Fransa'nın güneyinde yaşarken bulunduğunu iddia ettiği ve haçlıların hedefi haline gelecek kafirler hakkında önemli gördüğü bilgileri veriyor. Bize sadece Petrus'un Cathar sapkınlığının doğası hakkındaki anlayışı hakkında değil, aynı zamanda onu benimseyenlerin inançları, uygulamaları ve alışkanlıkları hakkında da ayrıntılar veriliyor. Aşağıdaki pasajda Petrus sapkınlık içinde önemli bir hiyerarşi olduğunu vurguluyor ve kafirleri 'mükemmel' (perfecti) ve 'inananlar' (credentes) olarak adlandırdığı iki gruba ayırıyor. İlkinin büyük bir çileci yaşam sürdürdüğünü, ancak ikincisinin bu katı yaşam tarzını benimsemesinin beklenmediğini, bunun yerine sıradan, laik yaşamlar sürdürmeye devam ettiğini iddia ediyor. Gerçekten de Petrus'a göre 'inananlar' dünyevi ve rastgele yaşamının tadını çıkarmak için kendi yollarının dışına çıktılar. Bu pasajda Petrus aynı zamanda 'ellerin baş üzerine konulması'ndan veya 'consolamentum'dan da söz eder.¹ Kafirlerin, yaşamın sonunda doğru bir şekilde uygulandığı takdirde bu törenin kurtuluşun tek gerçek yolunu sağlayacağına inandıklarını belirtir. Görünüşe göre bu törenin soru-cevap biçimi ve ritüelin içeriği, muhtemelen türetilmiş ve ilham aldığı Hristiyan vaftiz töreninin kasıtlı bir parodisiydi. Burada Peter, 'mükemmel' Cathar tarafından sorulacağını iddia ettiği resmi soruları ve din değiştiren kişinin dine inisiye olmadan önce yanıt olarak vermesi gereken cevapları ayrıntılarıyla anlatıyor. İnisiyasyon töreni, Hristiyan vaftizinin ve dolayısıyla Katolik Kilisesinin kutsallığının açık ve kesin bir şekilde reddedilmesi ve bunun yerine Cathar inancının ilkelerinin kabul edilmesi idi.²

--- SAYFA 218 ---

PETER OF L ES-VAUX-DE -CE RNAY · 195 · Kafirlerin Mezhepleri Üzerine Ancak, bazı kafirlerin 'mükemmel' veya 'iyi adamlar', diğerlerinin ise 'kafirlerle inananlar' olarak adlandırıldığı anlaşılmaktadır. 'Mükemmel' olarak adlandırılanlar siyah kıyafetler giyiyor, yalan yere iffetli olduklarını iddia ediyor ve et, yumurta ve peynir yemekten tamamen nefret ediyorlardı. Her ne kadar özellikle Tanrı hakkında neredeyse sürekli yalan söylese de, yalancı gibi görünmemek istiyorlardı! Hatta hiçbir sebeple hiçbir zaman yemin etmemeleri gerektiğini bile söylediler. Öte yandan kafirler arasındaki "inananlar"ın, "mükemmel"lerin hayatını taklit etmemelerine izin verilen, laik hayatlar yaşayan kişiler olduğu söyleniyordu. Ancak bu adamların imanı sayesinde kurtulacaklarını umuyorlardı; çünkü yaşam tarzları farklıydı ama inanç (ya da daha doğrusu inançsızlık!) açısından birdiler. Sapkınlardan mümin denilenler, tefeciliğe, soyguna, cinayete, haram nefslere, yalancı şahitliğe ve her türlü sapkınlığa yönelmişlerdi. Gerçekten de daha güvenli ve sınırsız bir şekilde günah işliyorlardı çünkü çaldıkları şeyleri geri vermeden, itiraf etmeden ve tövbe etmeden kurtarılabileceklerine inanıyorlardı; yeter ki ölümün son anında 'Babamız' diyebilinler ve efendilerinin 'ellerini uzatmasını' garanti edebilsinler.3 Din Değiştirme Tarzı, Gerçekten Kafirlerin Sapkınlığı. Birisi kendini sapkınların eline teslim ettiğinde, onu kabul eden adam ona şöyle der: 'Dostum, eğer bizden biri olmak istiyorsan, Roma Kilisesi'nin sahip olduğu tüm inançlardan vazgeçmen uygun olur.' O da şöyle yanıt verir: 'Ben bundan vazgeçiyorum.' 'Bu nedenle Ruh'u iyi adamlardan al' ve sonra ağzından yedi kez onun üzerine üfler. Yine ona şöyle der: 'Rahibin senin için göğsüne, omuzlarına ve başına yağ ve krisle yaptığı haç işaretinden vazgeçiyor musun?' Cevap veriyor: 'Bundan vazgeçiyorum.' 'Vaftiz suyunun senin kurtuluşun için işe yaradığına inanıyor musun?' Cevap veriyor: 'Buna inanmıyorum.' 'Rahibin sen vaftiz edildiğinde başına koyduğu peçeyi reddediyor musun?' Cevap veriyor: 'Ben vazgeç.' Böylece adam kafirlerin vaftizini alır ve Kilise'nin vaftizini reddeder. Sonra hepsi ellerini onun başına koyup onu öptüler ve ona siyah bir elbise giydirdiler; ve o saatten itibaren onlardan biri sayılır. 4.2.2 Lavour'un Kuşatılması ve Düşüşü, 1211 Bölüm 215 Lavour, Toulouse'dan beş fersah uzakta, Agout nehrinde çok dikkat çekici ve geniş bir alana yayılan bir kaleydi. Savunucuları arasında daha önce Montreal'in lordu olan Amalric ve haç düşmanı seksen şövalye vardı. Gelmişlerdi

--- SAYFA 219 ---

Tarihler ve Anlatılar · 196 · bize direnmek için kasabaya orada. Kasabanın hanımı dul bir kadındı, tam bir kafir olan Guiraud ve Amalric'in kız kardeşi. Bölüm 216 Castrum'a vardıklarında ordumuz sadece bir tarafı kuşattı çünkü her tarafını kuşatacak kadar güçlü değildi. Birkaç gün sonra kuşatma makineleri yapıldı ve her zamanki gibi oraya saldırmaya başladık. Düşman tüm gücüyle kendini savundu. Kasabada büyük, iyi silahlanmış bir kuvvet vardı, öyle ki savunucuların sayısı kuşatanlardan daha fazlaydı. . . Sadece bir tarafı kuşatmamıza rağmen kuvvetlerimiz iki kampa bölünmüştü ve bu kamplar diğerine zorluk çekmeden güvenli bir şekilde yardım edemiyordu. Ancak çok geçmeden Lisieux ve Bayeux piskoposları ve Auxerre kontu diğer birçok haçlıyla birlikte Fransa'nın kuzeyinden geldi. Kasaba daha sonra kasabayı başka bir taraftan kuşatmak için genişletildi. Daha sonra Agout'un üzerine ahşap bir köprü yaptık ve nehri geçerek kaleyi tamamen çevreledik. Bölüm 222. . . Düşmanlar kibirle kendilerini savundular. Şunu söylemeliyim ki, bir gün bizimle alay etmek ve duvarlarının gücünü ve sağlamlığını göstermek için atlı ve tam zırhlarla surların boyunca at sürdüler. Ah şu kibirlilik! Bölüm 223 Dikkate değer bir olay: Bizim tarafımız, surların yakınına ahşap bir kule yapmıştı; tepesine İsa'nın şövalyeleri haç koydu. Düşmanlar makinelerini çarmıhın kollarından birini kırıncaya kadar hedef aldılar. Sonra bu köpekler, sanki bu büyük bir zafermiş gibi, utanmadan tezahürat yaptı ve yüksek sesle kahkaha attılar. Ancak çarmıhı kutsayan, bu hakaretin intikamını gözle görülür ve muhteşem bir şekilde aldı; öyle ki, kısa bir süre sonra, Haç bayramında (3 Mayıs), çarmıhı parçalayanların esir alındığını söylemek sevinç verici; böylece Haç aldığı yaraların intikamını aldı. Bölüm 224 Bu sırada ordumuz halk dilinde 'kedi' adı verilen bir makine yaptı. Hazır olduğunda onu kasabanın hendeklerine sürüklediler. Daha sonra büyük bir çabıyla, demet haline getirdikleri tahta parçalarını ve dalları taşıyıp hendeği doldurmak için hendeğe attılar. Ama düşman ustalıklı makinemizin yakınına çıkan bir tünel kazdı. Gece tünelden çıkıp hendeğe attığımız bohçaları alıp kasabaya götürdüler. Üstelik bazıları kediye o kadar yaklaştı ki, barınak altında durmaksızın hendeği dolduran adamlarımızı demir kancalarla sinsice ve haince zipkınlamaya çalıştılar.

--- SAYFA 220 ---

PETER OF L ES-VAUX-DE -CE RN AY · 197 · makine. Dahası, bir gece tünelden çıkan düşmanlar hendeğe girdiler ve makinemizi ateşe vermeye çalıştılar; ona sürekli olarak dart, çeki, yağ ve diğer yanıcı şeyler fırlattılar. Orduda bulunan iki Alman kontu o gece makinenin yakınına bir nöbetçi yerleştirdi. Kampta hemen alarm çaldı, insanlar silaha sarıldı ve motorumuz kurtarıldı. Bölüm 225. . . Bu arada bazılarımız kasabayı ele geçirmekten ümidini kesmeye başladı, çünkü gündüzleri hendeğe atılanlar geceleri düşmanlar tarafından kaldırılıp surların içine götürülüyordu. Bizim tarafımızdan bazıları endişelenirken, daha incelikli hayal gücüne sahip birkaçı, düşmanın faaliyetlerine bir çözüm buldu. Kuşatılanların çıktığı tünelin önünde yeşil odunları ve küçük dalları ateşe verdiler. Daha sonra çıkışta kuru dalları, yağları, kırık ve diğer yanıcı maddeleri yaktılar. Bunun üzerine odun, yeşil mısır ve bol miktarda ot attılar. Yangın o kadar çok duman çıkardı ki tüneli doldurdu ve düşmanlarımızın tünelden geçmesini engelledi. Bu duman, tahta ve mısırın onu kapatması nedeniyle yukarıya çıkamıyordu ve söylediğimiz gibi, koridorun tamamını kaplıyordu. Bu sonucu fark eden adamlarımız hendeği eskisinden daha rahat doldurmayı başardılar. Hendek dolduğunda şövalyelerimiz ve çavuşlarımız büyük bir çabayla kediye surlara doğru yuvarladılar ve istihkamlar çalışmaya başladı. . . Bölüm 226 (William bize, duvarlar baltalanarak aşılırken din adamlarının 'Veni Creator Spiritus' şarkısını o kadar hararetle söylediğini ve bunun kuşatma altındakilerin kalplerine korku saldıgını anlatır.) . . . böylece şehre girdik. Direnemeyen düşmanlar teslim oldu. Bize merhametle yardım eden Tanrı'nın iradesiyle, Kutsal Haç'ın İcadının yapıldığı bayram gününde Lavaur bu şekilde alındı. Bölüm 227 Çok geçmeden, daha önce sözünü ettiğimiz Montréal'in aslen lordu olan Amalric ve seksen şövalyesi ortaya çıktı. Asil Kont Montfortlu Simon o sıralarda Toulouse kontuydu] onların asılması gerektiğine karar verdi. Diğerlerinden biraz daha uzun olan Amalric ile başladılar ama darağacı devrildi. Yere yeterince sıkı sabitlenmemişti. Sonuçta ortaya çıkan engellemeyi gören kontumuz, geri kalanların idam edilmesini emretti. Haçlılar onları coşkuyla yakaladılar ve gerekenden daha kısa sürede oracıkta öldürdüler.

--- SAYFA 221 ---

Tarihler ve Anlatılar · 198 · bunu söylemek için [örn. bıçaklı]. Kasabanın hanımı, tam bir sapkın ve Amalric'in kız kardeşi Guirauda bir kuyuya atıldı ve kontumuz onun vücudunun taşlarla kaplanmasını emretti. Sonunda haçlılarımız sayısız kafiri büyük bir sevinçle yaktılar. 4.2.3 Muret Muharebesi, 1213 Bu pasajlarda Peter, 1213 yılında Aragonlu II. Peter ile güney Fransızlar ve Haçlılar arasında meydana gelen ünlü Muret savaşını anlatır. Güney Fransızların şampiyonu Aragonlu Peter'in savaş sırasındaki ölümüne ilişkin çok kısa açıklamasıyla karşılaştırıldığında Peter, haçlı seferinin lideri Montfortlu Simon'un cesareti ve cesaretinin uzun bir tanımını veriyor. Toulouse piskoposunun, sapkınlıktan ve kafirleri desteklediğinden şüphelenilen Toulouse vatandaşlarını kendilerini Tanrı'ya ve haçlılara teslim olmaya nasıl ikna etmeye çalıştığını, ancak bunun işe yaramadığını ayrıntılarıyla anlatıyor. Peter daha sonra Muret'in haçlı ordusu için nasıl büyük bir zafer olduğunu ve güney Fransızların nasıl tamamen mağlup edildiğini anlatıyor ve ardından Montfort'lu Simon'un, ölen düşmanın bedenine saygı duruşunda bulunurkenki gerçek asalet ruhunu gösteriyor. Burada Petrus, Eski Ahit'te (2 Samuel) düşmanı Saul'un ölümüne yas tutan Davut'la kasıtlı bir karşılaştırma yapıyor.4 Ayrıca Virgil'in Aeneid'inde düşmanı Lausus'un cesedi için yas tutan Aeneas'ın öyküsünü de aklında tutmuş olabilir.5 Bir anda ilk savaş hattımız cesurca düşmanın üzerine atladı ve kendisini onların birliklerinin ortasına attı; Çok geçmeden bir ikincisi, tıpkı ilki gibi, düşmanı delip geçti. Bu çatışmada Aragon kralı ve onunla birlikte birçok Aragonlu düştü. Çünkü bu adam, son derece kibirli olduğu için, krallar her zaman arkada durmaya alışık olmasına rağmen, kendisini ikinci savaş hattında konumlandırmıştı. Üstelik zırhını değiştirmiş ve başkasının zırhını giymişti. Kontumuz, iki muharebe hattının düşmanın ortasında battığını ve neredeyse görünmez olduğunu görünce, karşı tarafta sayısız sayıda bulunan düşmanın üzerine soldan koştu. Gerçekten de kendileriyle kontumuz arasındaki belli bir hendeğin yanında savaş için hazırlanmış durumda duruyorlardı. Kont, yukarıda adı geçen düşmanın üzerine atıldı ve onlara ulaşabilecek başka bir yol göremeyince, yine de hendekte çok küçük bir yol buldu (o zamanlar, inandığımız gibi, İlahi Takdir tarafından hazırlanmıştı) ve bu yolu geçerek düşmanın üzerine atıldı ve İsa'nın en cesur askeri olarak, en cesurca onların hatlarını deldi.6 Kont onlara saldırmak istediğinde, sağ taraftan öyle bir darbe ile kendilerinin kılıçlarıyla ona vurduklarını kimse atlamamalı, onun solu

--- SAYFA 222 ---

PETER OF L ES-VAUX-DE -CE RN AY · 199 · Aşırı darbelerden dolayı üzengi kırıldı. Aslında asil kont sol ayağının mahmuzunu atının battaniyesine sabitlemek istedi ama mahmuz kırıldığı için ayağından kaydı. Ancak o en cesur asker yere düşmedi ve düşmanlarına en yiğitçe karşılık verdi. Gerçekten de sayımızın düşmanlarından biri onun kafasına şiddetli bir darbe indirdi, ama asil adam sözü geçen askerin çenesinin altına yumruğunu vurarak onu atından düşürdü. Bunu gören söz konusu askerin büyük bir kalabalıktan oluşan müttefikleri ve ayrıca diğer tüm düşmanlarımız, hızla mağlup olup kafaları karışarak, kaçarken güvenli bir yer aradılar. Bunu gören adamlarımız, yani birinci ve ikinci saflarda bulunanlar, hemen kaçakların peşine düştüler ve onları şiddetle rahatsız ettiler. Çünkü en arkaya düşerek binlercesini öldürdüler. Gerçekten de kontumuz ve onunla birlikte olanlar, düşmanın şans eseri yeniden toplanıp direnme ruhunu toparlaması durumunda, birbirinden ayrılan ve kaçan düşmanı takip eden adamlarımızın konta geri çekilebilmesi için, takip eden kuvvetlerimizi kasıtlı olarak yavaş bir tempoyla takip ediyorlardı. En asil kontun, savaşta kaçtığını ve kendisine sırtını döndüğünü gördüğü birine saldırmayı uygun bulmadığı gerçeğini de gözden kaçırmamak gerekir. Bunlar yasalaştırılırken, kalabalıklar halinde bekleyen ve savaşa hazırlanan Toulouse vatandaşları, tüm güçleriyle şehre saldırmak için çabaladılar. Bunu gören, kasabadaki iyi ve nazik bir adam olan Toulouse piskoposu, sefaletlerinde onlara merhamet etti ve onları uyarmak ve öğüt vermek için onlara bir rahip gönderdi; artık nihayet Rab Tanrılarına dönmeleri ve silahlarını bırakmaları, böylece onları yakın ölümden kendisi kurtarabilirdi. Verdiği sözün kanıtı olarak onlara keşiş kukuletasını gönderdi; gerçekten o bir keşişti. Ancak bu adamlar, inatçı oldukları ve İlahi İrade tarafından kör oldukları için, Aragon kralının tüm ordumuzu fethettiğini, ancak piskoposun onları kurtarmak değil, ölüme teslim etmek istediğini söyledi. Bu nedenle de adı geçen habercinin kukuletasını alıp mızraklarıyla ona ağır bir darbe indirdiler. Bu arada katliamdan şanlı bir zaferle dönen ve adı geçen Toulouseluların yanına gelen askerlerimiz binlercesini katletti. Bu olaylardan sonra kont, adamlarından bazılarına onu Aragon kralının öldürüldüğü yere götürmelerini emretti. Aslında o adamın ölüm yeri ve saati konusunda tamamen bilgisizdi. Bu nedenle oraya gelen kont, Aragon kralının cesedini tarlanın ortasında çırılçıplak, çırılçıplak buldu, çünkü bizim piyadelerimiz onu soydular. Zaferi gördükten sonra şehirden çıkmışlar ve hâlâ hayatta olanları öldürmüşlerdi. Ama

--- SAYFA 223 ---

Tarihler ve Anlatılar · 200 En dindar kont, kralın secdeye kapandığını görünce atından indi ve ölenin cesedi üzerinde, ikinci bir Davut'un ikinci bir Saul için ağladığı gibi ağladı. Notlar 1 Les-Vaux-de-Cernay'lı Peter, Albigensian Haçlı Seferinin Tarihi, çev. W. A. ve M. D. Sible (Woodbridge: Boydell, 1998), s. xxxiii-xxxiv. 2 Consolamentum'un ayrıntıları için örneğin bkz. M. Barber, The Cathars: Dualist Heretics in Languedoc in the High Middle Ages (Harlow: Longman, 2000), s. 76 – 81. 3 'Babamız' Rabbin Duasıydı. 4 2 Samuel: 11-12, Biblia sacra iuxta Vulgatam versionem'de, 2 cilt, 2. baskı, ed. R. Weber (Stuttgart, 1975). 5 Virgil'in Aeneid'i, ed. R. D. Williams (Basingstoke ve Londra: St Martin's Press, 1973), Kitap 10, satır 821-32, s. 101-2. 6 'Miles Christi', bir haçlı için örtmeceli bir terimdir.

--- SAYFA 224 ---

· 201 · Bölüm 4.3 PUYLAURENS'İN KRONİKLİSİNDEN ÖZETLER Giriş Puylaurens'li William, haçlı seferinin sona ermesinden çok sonra, muhtemelen 1273 civarında yazmıştı, ancak haçlı seferinin görgü tanıklarıyla pek çok bağlantısı vardı. Toulouse'da eğitim gördü ve gençliğinin bir kısmını Piskopos Fulk'un maiyetinde geçirdi. Lauragais'teki Puylaurens kilisesinin rektörü (1237-40), Toulouse'un bir sonraki piskoposu Falgarlı Raymond'un (1240-2) noteri ve kontun 1249'daki ölümüne kadar VII. Raymond'un papazıydı. Daha sonraki yıllarda Toulouse engizisyon mahkemesinde noter olarak çalışmış olması mümkündür. 4.3.1 Muret Savaşı, 1213 (Bölüm 20'den alıntı) William'ın Muret savaşı versiyonu kısmen Raymond VII'nin kişisel anılarına dayanmaktadır. Burada William, savaştan kısa bir süre önce haçlılar arasında neler olup bittiğine dair bir fikir vermek için başka bir kaynaktan alıntı yapıyor (2.1.5'i karşılaştıran). Şimdi aynı zamanda Sarazenlere karşı şanslı olan Aragon kralı da şansını Hristiyanlara karşı denemek istiyordu. Yaz sonunda Toulouse'a geldi, Toulouse'un kontlarından, soylularından ve kasabalılarından tavsiyeler aldı, büyük bir orduyla yola çıktı ve Kont Simon'un Toulouse'a büyük zarar veren bir garnizon yerleştirdiği Muret kalesini kuşattı. Çevre bölgelerden çok sayıda kişi orduya katıldı. Montfort Kontu bunu duyunca adamlarına yardıma koştu. Yıllar sonra, güvenilir ve çok saygıdeğer bir adam olan Pamiers'in başrahibi lordum Maury'den, kendisinin Pamiers kilisesinin kutsal görevlisi olarak görevlendirildiğini ve oraya [Muret'e] gitmekte olan kontu görmek için Boulbonne'a gittiğini ben de duydum. Kuşatma altındaki adamlarına yardım etmek için seyahat ettiğini ve

--- SAYFA 225 ---

Eğer açık kırlarda bekliyorlarsa, kutsal adam ona şöyle dedi: 'Düşmanlarınla karşılaştırıldığında çok az arkadaşın var; aralarında cesaretini kanıtlamış deneyimli bir savaşçı olan Aragon kralı da var. Yanında kontlar ve büyük bir ordu var. Bu kadar az adamla bir kralın ve bu kadar kalabalığın karşısına çıkmak adil değil.' Kont bu sözleri duyunca çantasından bir mektup çıkardı ve 'Bu mektubu okuyun' dedi. Kutsal din görevlisi bunu okuduğunda, Aragon kralının Toulouse piskoposluğundan bir asilzadenin karısı olan bir hanıma selam gönderdiğini ve ona olan sevgisinden dolayı Fransızları bölgeden kovmaya geldiğini söylediğini ve başka iltifatlar ettiğini keşfetti. Kutsal adam bunu okuduktan sonra şöyle cevapladı: 'Bununla ne söylemeye çalışıyorsun?' O da şöyle cevap verdi: 'Ne söylemeye çalışıyorum? Tanrım bana yardım et! Bir fahişe uğruna "Tanrı'nın işine" saldırmaya kalkışan bir adamdan korkmuyorum!' Sonra mektubu dikkatle çantasına koydu. O hanımın ya bir hizmetçisi ya da sekreteri, dikkate alınmaya değer olduğu varsayımıyla mektubun bir kopyasını yapmış olabilirdi ve Kont bunu, Tanrı'nın gözüne girecek olan krala karşı bir delil olarak taşıyordu, çünkü Tanrı'ya güvenirken, kadınsı olduğunu düşündüğü bir adamın kendisine karşı çıkabileceğinden korkmuyordu. 4.3.2 Avignet'teki Cinayetler (1242) (43. Bölümden Alıntı) Avignet'te üst düzey soruşturma personelinin öldürülmesi, bazıları tarafından Raymond VII ile ilişkilendirilmiştir ve Puylaurens'li William'ın, kontun hizmetinde olmasına rağmen bunu yansıtmaması ilginçtir. Skandal bölgeyi yeniden kutuplaştırdı. Bu sırada, engizisyon yargıçları Vaizler ve Küçükler'in emrinden Kardeş William Arnold ve Kardeş Stephen ve onların maiyetindeki kardeşler ve Lézat'ın başdiyakozu ve Avignet'in başrahibi, sapkınlara karşı inanç işini üstlenerek, Tanrı'nın Göğe Yükselişi bayramı gecesi bizzat Toulouse kontunun sarayında Tanrı ve inanç düşmanları tarafından vahşice öldürüldüler. Ve bu vahşet yüzünden krala savaş açmak isteyenlerin bir kısmı bundan geri çekildi. 4.3.3 Montségur'un Kuşatılması ve Düşüşü (1243 - 4) (44. Bölümden Alıntı) William'ın Montségur'un uzun kuşatmasına ilişkin kısa açıklaması, onun olaya olan mesafesini yansıtır ve bu nedenle, Mirepoix'li Philippa gibi katılımcıların hemen anılarıyla çarpıcı bir tezat oluşturur.

--- SAYFA 226 ---

Bu süre zarfında, saygıdeğer baba lord Peter Amiel, Narbonne başpiskoposu ve Albi piskoposu lord Durand ve Carcassonne'un seneschali, Toulouse piskoposluğundaki, Mirepoix'li Peter-Roger ve Péreille'li Raymond adlı iki kodanın elinde bulunan Montségur kalesini kuşattı. En yüksek kayanın üzerinde yer alan ve yıkılmaz görünen kalenin sağlamlığı nedeniyle, şeytanın bir sinagogu gibi, bazı kötülük yapanların ve sapkınların halka açık bir sığınağıydı. Uzun bir süre oradaydılar ve çok az ilerleme kaydettiler, ancak olaya karşı, yeri bilen yerel halkla birlikte geceleyin bazı hafif silahlı adamlar gönderildi ve korkunç derecede dik bir tırmanış ayarlamayı başardılar; bu onları dağın bir köşesindeki bir kaleye götürdü ve Rab'bin onlara rehberliğiyle oraya ulaştılar. Nöbetçileri şaşırtarak muhafızları kılıçlarla öldürdüler ve cesurca surları izole ettiler. Gün ağarırken ana kaledeki savunucularla hemen hemen aynı boyda oldukları için saldırmaya başladılar. Gece kat ettikleri korkunç yolu şaşkınlıkla gördüklerinde, gündüzleri bu yola başlamaya asla cesaret edemezlerdi. Ancak üst kısmı emniyete aldıkları için ordunun geri kalanı için daha kolay bir çıkış bulunabildi. Ve böylece içerideki fethedilen halkın gece gündüz rahatı yoktu. Kâfirler de müminlerin saldırısına dayanamadılar. Böylece canlarının bağışlanacağına karar verdiler ve kaleyi ve içeride buldukları yaklaşık iki yüz erkek ve kadından oluşan cüppeli kafirleri kendilerine saldıranların eline bıraktılar. İçeridekiler arasında piskopos yaptıkları Bertrand Marty de vardı. Davet edildikleri dönüşüm onlar tarafından reddedildi. Kazıklardan ve kütüklerden oluşan bir kapalı alana kilitlendiler, ateşe verildi ve yakıldılar ve Tartarus ateşine doğru geçtiler. Ve kale, daha önce bulunduğu Mirepoix mareşaline restore edildi.¹ Not 1 Guy of Lévis, aynı adı taşıyan orijinal haçlılardan birinin oğlu.

--- SAYFA 227 ---

• 204 • Bölüm 4.4 WILLIAM PELHISSON'UN KRONİKLİSİNDEN ÖZETLER Giriş William Pelhisson, engizisyonun ilk aşamalarında Languedoc'ta görev alan bir engizisyoncuydu. Onun çok kısa kroniği 1229-44 dönemine ait olayları ele alır. Çalışmalarında kronoloji açısından birkaç yanlışlık olduğu biliniyor - bazı olayların ne zaman gerçekleştiği konusunda oldukça belirsiz - ama onun kanıtı önemli çünkü bu dönemin büyük bir kısmına ait soruşturmacı kayıtları yok, bunların yapıldığını bilmemize rağmen; William, çeşitli yerlerde yapılan birçok itirafın kitaplara kaydedildiğini anlatıyor. William 1268'de öldü.

4.4.1 Paris Barışından Sonra Efendimizin 1229 yılında Kutsal Hafta'da, bir yanda Fransa'nın lord kralı ve Kilise, diğer yanda asil lord Kont Raymond ve takipçileri arasında Paris'te yapılan barıştan sonra, olup bitenlerin bir kısmını sadakatle anlatacağım. Kilisenin bu topraklarda barış olduğuna inanmasıyla, kafirler ve onların inananları, Toulouse'da ve bu topraklarda savaş zamanında yaptıklarından daha fazla kötülük yaparak, Ona ve Katoliklere karşı giderek daha fazla girişim ve hile yapmaya hazırlandılar. Vaiz Tarikatı'nın kardeşleri ve Katolikler bunu görünce ağıt yaktılar. Paris'in pek çok üstad ve âlimi ve öğrencileri, dinin ve liberal bilimlerin öğretilmesi için bir üniversite kurmaya gönderildi. Ancak bu, sapkınlığın ortadan kaldırılmasında etkili olmadı; tam tersine o sapkın adamlar onlarla alay ediyor ve zorluklara karşı direniyorlardı. Rahip Vaiz, Toulouse'daki, iyi anılara sahip Piskopos Fulk'un onlara verdiği Kutsal Roma Kilisesi'nde kaldı. Ancak bu kilise küçük olduğundan genişletilmesi mümkün değildi. . . 1229'da Bernard Raymond'dan bir bahçe satın alındı. 23 Aralık 1230'da

--- SAYFA 228 ---

WIL L IAM PEL H ISSON · 205 · kardeşler buraya taşındı. Cité1'in yanındaki bu bahçe ve kasabanın yakınındaki bir başka bahçe Capdenier'li Lord Pons tarafından satın alındı ve onlara verildi. La Johannie'li Kardeş John'un manastırın başrahibi olduğu ve kısa bir süre sonra Toulouse piskoposu olan ve o yerin başışını alan Miremont'lu Le Fauga'lı Kardeş Raymond'un eyalet başrahibi olduğu dönemde, kardeşler çok az alana sahip olmaları ve neredeyse hiç paraları olmaması nedeniyle küçük ve mütevazı bir papaz evi inşa ettiler. Ve Kardeşlerimiz orada kaldılar, yiyecek ve giyecek bakımından yoksulluk dolu bir hayata uzun süre kararlılıkla tutunarak, neşe ve bağlılıkla, Mesih adına ve imanı tesis ederek hareket ettiler. . . . Fakat bir gün Kardeşlerimizden biri vaaz verirken, kafirlerin kasabada kaldığını ve sapkınlığı yaymak için toplantılar yaptıklarını söyledi. Bunu duyan kasaba halkı büyük bir tedirginlik ve tedirginlik yaşadı, bunun üzerine şehir konsolosları başrahibi belediye binasına çağırdı ve ona nihayet kardeşlere kafirlerin bu şekilde vaaz vermesine izin vermemeleri gerektiğini ve eğer aralarından hiçbiri bunu kanıtlamazsa, orada kafirlerin olduğunu söylemenin çok kötü olduğunu düşündüklerini söylemesini emretti. Bu ve buna benzer tehditkar şeyler söylediler. Sonra Usta Roland2 bunu başrahipten duyunca cevap verdi ve şöyle dedi: 'Kafirlerle ve onların inananlarına karşı giderek daha fazla vaaz vermemiz kesinlikle gerekli.' Bunu kendisi ve diğerleri de cesaret ve kudretle yaptı. O sırada Saint-Sernin-de-Toulouse'lu Arnold Peyre, Toulouse kasabasında öldü ve papaz ilan edildi ve manastıra defnedildi. Öldüğünde kanunlar tarafından bilinmeyen bir kafirdi; Kardeşlere ve rahiplere gidip cesedi mezardan çıkarmalarını, ateşe vermelerini ve yakmalarını sağlayan Usta Roland'ın sesini duydu. . . . [1232'de] lord elçisi, Toulouse'lu Peter Seilan'ı ve William Arnold'u Toulouse ve Cahors piskoposluklarındaki kafirlere karşı soruşturmacı yaptı. Ayrıca Toulouse manastırından olan erkek kardeşi Arnold Cathala'yı, kafirlere karşı cesurca ve yılmadan vaaz verdiği Albi piskoposluğundaki kafirlere karşı soruşturmacı yaptı ve böylece soruşturmayı daha iyi üstlenebildi. Bununla birlikte, kafirlere inananlar o zamanlar neredeyse hiçbir şey söylemek istemiyorlardı ve her zaman hiçbir şeyi kabul etmemek için komplo kuruyorlardı. Arnold Cathala yine de yaşayan iki kafiri kınadı: Pech-Perdu'lu Peter ve Bomassip'li Peter. Her ikisi de farklı zamanlarda yandı. Daha sonra ölenleri kınadı ve onları sürükleyip yaktırdı. Bunun üzerine Albi halkı ayağa kalktı ve onu Tarn Nehri'nde boğmak istedi ama bazılarının ısrarı üzerine serbest bırakıldı, dövüldü, elbiseleri yırtıldı ve yüzü kana bulandı. Ama onu yakaladıklarında, 'İsa Mesih'e övgüler olsun' dedi. Daha sonra, bu talihsiz zamanda, engizisyoncu Kardeş Ferrer geldi ve çoğunu yakalayıp hapse attı ve ayrıca yaktırdı. . .

--- SAYFA 229 ---

KRONİKLER VE ANLATIMLAR · 206 · . . . Ama o sıralarda bölgede Katolikler baskı altındaydı ve kafirlere zulmedenler pek çok yerde öldürülüyordu; oysa Lord Raymond, Barış'ta, erkek ya da kadın bir kafiri yakalayan herkese beş yıl boyunca iki gümüş mark, beş yıl sonra ise sadece bir mark vereceğini vaat etmişti. Bu birçok kez oldu, ancak ülkenin büyük lordları, önde gelen şövalyeler, kasaba halkı ve diğerleri kafirleri korudu ve onları gizledi ve onlara zulmedenleri vurdu, yaraladı ve öldürdü, çünkü kontun inanç meselelerinde tavsiyesi belirgin şekilde yozlaşmıştı ve Kilise'ye ve bölgenin sadıklarına karşı çok fazla kötülük yapıldı. . . . Engizisyon görevlileri soruşturmalarını Toulouse'da üstlendiler ve pek çok kişiyi çağırdılar. . . . aralarında John Weaver adında banliyöden biri var. Onu savunacak en önemli kasaba halkının ve sapkın destekçilerin çoğu vardı. Bu kötü Yahya hepsine şöyle dedi: 'Rabler, beni dinleyin. Ben kafir değilim çünkü bir karım var ve onunla seks yapıyorum, oğullarım var ve et yiyorum. Ve yalan söylüyorum ve yemin ediyorum. Ben iyi bir Hristiyanım! . . . '. . . O zamanlar kasaba kardeşlere karşı çok fazlaydı ve onlara karşı çok fazla konuşma ve tehdit vardı ve birçok sapkın destekçisi, insanları onlara taş atmaya ve evlerini yıkmaya kışkırtıyordu çünkü onların deyimiyle iyi, evli insanlar haksız yere sapkınlıkla suçlanıyordu. Engizisyoncu Kardeş Peter Seilan ve Kardeş William Arnold, Cahors'ta sapkınlara karşı soruşturmalarını yürüttüler ve orada kasabada kazıp yakılan bazı ölüleri kınadılar. Merhum Castelnau Humbert'i de kınadılar ama oğlu onun cesedini mezarlıktan çaldı ve bulunamadı. Credens'in önemli bir üyesi olan Brouelles'li Raymond, Roma'ya kaçtı ve Tiber'de kendini boğdu. Daha sonra kardeşler Moissac'ta bir soruşturma başlattılar ve John of La Garde'ı kınadılar. Montsegur'a kaçtı ve kafir ilan edildi ve daha sonra diğer iki yüz on kafirle birlikte yakıldı.³ Korku nedeniyle Belleperche manastırında keşiş olan Moissac'lı Fulk'u⁴ da çağırdılar.⁵ Yine de ona karşı harekete geçtiler. Bunu duyunca Lombardiya'ya kaçtı. Moissac'ta avukat olan John Cristofals da aynı şekilde çağırdığında Lombardiya'ya kaçtı. Zaten engizisyoncular onları kafir olarak mahkum etti ve bu durum bölgedeki kafirler ve inançlılar arasında büyük korkuya neden oldu. . . . Efendimiz'in yılında 1236. . . Bir sabah Toulouse'daki evimize, yaklaşık yirmi iki yıldır bu bölgede sapkın bir mükemmel olan Toulouse'lu Raymond Gros geldi. Ne çağırılmış ne de çağırılmış, kendiliğinden sapkınlıktan din değiştirmiş olarak kendini dindar ve alçakgönüllü bir şekilde kardeşlere teslim etti. Ve engizisyon yargıçları Birader William Arnold ve Birader Stephen'in emriyle, [mevcut din adamları] onun sapkınlık itirafını aldılar ve birçok kafirin mahvolmasına yönelik günlerce yazdılar; çoğu daha sonra itiraf etti

--- SAYFA 230 ---

WIL L IAM PEL H ISS O N · 207 · gerçek ve engizisyon resme açıkça ortaya konmuştu. Toulouse'da ölen güçlü insanlar ve şu anda ölen diğer kişiler ve başka yerlerde meydana gelen sapkınlıkların çoğu Raymond Gros tarafından ortaya çıkarıldı ve kafirlerin soruşturması, Tanrı'nın yardımıyla ve iradesiyle tamamen onun tarafından yürütüldü. Böylece büyük kasaba halkı, asil lordlar ve diğerleri cezalarla mahkum edildi. Şehir valisinin ve halkın huzurunda, kardeşler tarafından kasabanın mezarlıklarından çıkarıldılar ve alçakça kovuldular; kemikleri ve bedenleri, çürüyen cesetleri kasabanın her yerine götürüldü, isimleri verildi ve yüksek sesle ilan edildiler; bağırان kişi şöyle diyordu: 'Qui aytal fara, aytal perira'.⁶ Ve sonra Pré du Comte'da yakıldılar. (William daha sonra bu şekilde mezardan çıkarılan ve yakılan birçok insanı ve ayrıca Montségur'a sığınan bazılarının yaşayanlarının yakılmasını ve kınanmasını aşağıdaki gibi alıntılarla listeliyor) . . . Montségur'un lordu Peréille'li Raymond'u ve karısı Corba'yı da kınadılar; Söz konusu Raymond'un kardeşi Arnold-Roger; ve Montségur'un lordları Mirepoix'li Peter-Roger. . . ve Lanta'nın lordu Raymond Unaud. Mükemmel bir kafir olan Ürdün'ün babası William-Bernard Unaud, Toulouse'da yakıldı. . . Pek çoğu da bu kardeş sorgulayıcılar ve onların halefleri tarafından kınandı. İsimleri Hayat Kitabında yazmıyor, bedenleri yanıyor, ruhları cehennemde azap görüyor. Notlar 1 Toulouse'daki müstahkem kale. Cité, Aziz Stephen Katedrali'nin merkezinde bulunan kontların ve piskoposun merkeziydi. Duvarları onu, Saint-Sernin bazilikası merkezli Bourg'dan ayırıyordu. 2 Paris'in ilahiyatçılarından Cremona'lı Usta Roland şöyle bahsetmiştir: Bkz. Duvernoy, Guillaume Pelhisson, s. 40 ve n. 11. 3 yani kale 1244'te düştüğünde. 4 Saint-Paul'lu Fulk. 5 Bu Sistersiyen manastırı, Garonne nehri üzerinde Quercy ile Toulouse arasında yer alır. 6 'Böyle davranan böyle yok olacaktır'.

--- SAYFA 231 ---

· 208 · Bölüm 4.5 HERETİK'İN HİKAYESİNDEN (LAS NOVAS DEL HERETJE) ÖZETLER (Paul Meyer, 'Le débat d'Izarn et de Sicart de Figueiras', Annuaire- bülteni de la Société de l'Histoire de France, 16 (1879) 233 - 85; P. T. Ricketts, Contributions à l'étude de l'ancien occitan: Textes lyriques et non-lyriques en vers (Birmingham: University of Birmingham ve Publications de l'AIEO, 2000)) Giriş Bu, Dominikli soruşturmacıların himayesi altında üretilmiş, Oksitanca bir propaganda şiiridir. Daha önce 'Izarn ve Sicart Tartışması' başlığı altında düzenlenmiş ve çalışılmıştı, ancak onu bir tartışma olarak okumak için hiçbir gerekçe yok ve açıkça bir kurgu çalışması. Senaryo dramatik: Bazı kafirler yakılmaya mahkum edildi ve sorgulayıcılarla birlikte çalışan Izarn adlı bir adam, Figueiras'lı Cathar piskoposu Sicart'ı son dakikada din değiştirmeyi başardı. Izarn, Katarizmi çürütmek için dokuz argüman veya soru sunuyor. Sicart sadece sonunda konuşarak din değiştireceğini ve sorgulayıcılarla işbirliği yapmaya başlayacağını söylüyor. Izarn, 1240'larda aktif olan Toulouse mahkemesindeki Dominikli soruşturmacıları övüyor. Caux'lu Bernard ve meslektaşı Saint-Peter'lı John, 1245 ile 1248 yılları arasında Lauragais kırsalını araştırdı; onların yerine Katalan engizisyoncu Ferrer Kardeş geçti (burada Laisse 10'da adı verilmiştir). Izarn ayrıca 1242'de Avignet'te katledilen William Arnold ve subaylarının anısını da anıyor (Laisse 7). Bu adamlar yalnızca kilisenin temsilcileri değildi, çünkü Caux'lu Bernard ve onun "laik kolunu" oluşturan subaylar 1242'den sonra Toulouse Kontu VII. Raymond tarafından istihdam edilmişlerdi. Izarn açıkça kurgusal bir karakter ama Sicart, Figueiras'lı Sicart olarak tanımlanabilir. Sicart, Lagarde'lı Bertrand ve Peter Capella (bu şiirde üçünün de adı verilmiştir) 1245'te yapılan bir soruşturma ifadesinde alıntılanmıştır.

--- SAYFA 232 ---

KAFİRİN HİKAYESİ · 209 · (Doat, 23, ff. 209-17). Tanık daha sonra 1244 ile 1246 yılları arasında Bernard of Caux tarafından defalarca sorguya çekildi. Başka bir tanık, Peter Capella'nın (Hautpoul'un Cathar papazı) 1239'da Lunel'li bir Sicart ile birlikte "kafirlerin papazları" olarak aktif olduğunu söylüyor. Lunel'li Sicart sonunda sapkınlığı reddetti (1255'te), kendi ifadesini verdi ve bu ifadede en azından suçladığını ifade etti. 550 kişi ve 1280'lere kadar sorgulayıcılarla çalıştı. Onun ve Figueiras'lı Sicart'ın aynı adam olduğu düşünülüyor. Laisse 9'da Izarn, asi meleklerin düşüşünün popüler ve ortodoks hikayesini anlatıyor. Burada anlatılan versiyon, ılımlı düalistlerin inançlarıyla uyumludur. Ancak Izarn, Sicart'ın Laisses 1-3'e olan inancını mutlak düalizm olarak sunar. 4.5.1 Kafirin Hikayesi Laisse 3 (alıntı) Izarn konuşuyor. . . . Şimdi, daha önce de söylediğiniz gibi, sizi baştan ayağa Şeytan'ın yarattığını öne sürelim: etinizi, kemiklerinizi, uzuvlarınızı, her tarafınızı. Yalan söyledin ve sana nasıl olduğunu anlatacağım. Bunun Süleyman'ın eserlerinde yazılı olduğunu görmüyoruz ve peygamberler ve havariler hiçbir yerde Şeytan'ın işinin kurtuluş sağladığını söylemezler. Kutsal Ruh da Şeytan'ın gemisine evini kuracak kadar bayağı değildi. Bir hamboneden daha iyi bir kap değilsin ve sonra ellerini onun üzerine koyarak arkadaşını kurtarıyorsun! Vaaz etme yeteneğinizi bir kilisede ya da kasaba meydanında sergilemek istemiyorsunuz ya da İnciller hakkında yorum yaparken değneklerini döndüren Na Domergua, Rainald ya da Bernardon, Garson ya da [Na] Peironela ile birlikte çalışanlar, ormanlar ve ormanlar dışında herhangi bir yerde vaaz vermek istemiyorsunuz: 'Öyle oldu, öyleydi...' . Biri dokuyor, diğeri eğiriyor, diğeri ise yaratılan her şeyi Şeytan'ın nasıl yarattığını vaaz ediyor. Dil bilgisi ve Latince konusunda bu kadar cahil olan ve bunun Tanrı'yı mülklerinden mahrum bırakabileceğini hayal eden hiçbir aile bulunamadı. Burada Şan İmparatoru'nun, haklı iddiası nedeniyle bir düşmanın bedelini kaybetmekten korkmasına gerek yok. Gökleri ve yeri her yerde yarattığını, içindeki güneşi, ayı ve yıldızları kendi yaratılışına göre oğulları ve kardeşleri olarak adlandırdığını ispatlayan, bize faydalı olan güzel şahitlerimiz vardır. Kutsal peygamber Davut haklı olarak bu başarıdan vaaz niteliğinde söz eder (Mezmurlar 128/127:3): 'Karın evinde verimli bir asma gibi olacak. Oğulların sofranın etrafındaki zeytin filizleri gibi olacak.' Şimdi kafir, anla ki ihanet ediyorsun, çünkü Tanrı'nın Oğlu olan adama piç diyorsun ve O'na başka bir baba veriyorsun;

--- SAYFA 233 ---

ZİNALLER VE ANLATIMLAR · 210 · O'na ait değildi. Bir hırsız gibi aldatmak için yalan söyledin, çünkü sen bir ruh hırsızısın ve bu Tanrı'nın hoşuna gitmez. Şimdi sizi başka bir soruyla yeneceğim: Eğer şeytan, sizin sahte vaazınıza göre insanı yarattıysa, o zaman çarmıhta olan Tanrı'yı da yarattı, çünkü kendisini Çilede bir adam olarak adlandırdı. Laisse 7 (alıntılar) Size veda etmeden ve sizi ateşe atmadan önce, sizinle diriliş hakkında bir tartışma yapmak istiyorum, çünkü inançlarınıza, endişeli düşüncelerinize ve sizi kurtaracak her şeyi reddetmenize yol açan sahte Düzeninize göre, bir erkeğin veya bir kadının, yaratıldıkları topraktan veya topraktan diriltilebileceğine veya hepimizin ortaya çıkması gereken Kıyamete yalvarmaya gelebileceğine inanmıyorsunuz. Hiç kimse Tanrı'nın sözünün tersine çevrilebileceğine, yerine getirilmemesi gerektiğine inanmamalıdır. Eğer bir adamın başı orada, Kutsal Topraklarda olsaydı, ayaklarından biri İskenderiye'de, diğeri Golgota Dağı'nda olsaydı, ellerinden biri Fransa'da, diğeri Auvillar'da1 olsaydı ve bedeni İspanya'da olsaydı ve şiddetli bir rüzgar onu uçuracak kadar yakılıp küle çevrildikten sonra, Kıyamet Günü'nde, öldüğü günkü şekliyle bir araya getirilmesi gerekecekti. vaftiz edildi. Bunu Kutsal Yazılarda bulabilirsiniz: (Eyüp 19:26) 'Ve bedenimde Tanrı'yı göreceğim. Ben de O'nu kendi gözlerimle göreceğim'; [Nicene Creed:] 'Bedenin dirilişine [inanıyorum.' . . . Ve sapkın, gerçekleştiremeyecek, gelecekte ortaya çıkamayacak ve gerçekleştirilemeyecek bir şey söylüyorsun. Kurtarılması gereken insanların ruhlarını yenilemek için yeni bir bedenin geleceğini söylüyorsunuz. Bu kimsenin dinlememesi gereken büyük bir yalandır. Eğer Peter Capella, ya da Colet'li John ya da sizin inancınıza sahip bir adam bana başka türden bir et alabileceğini ya da Tanrı'nın bize inşa etmemizi ya da vermemizi emrettiği iyiliği yakalayabileceğini gösterebilirse, eğer herhangi bir Kutsal Yazı ya da herhangi bir tanıklık aracılığıyla bunu bana kanıtlayabilerseniz, o zaman size katılmaya karar vereceğim. Eğer iddialarını kanıtlayabilersen kafir olacağım! Yatırımını, sevap alması gereken bir anda kaybetmiş olsaydı, kim bedenine azap etmeye, salih amel işlemeye, sadaka vermeye, cuma orucu tutmaya çalışırdı? Cennet sevincini sonsuza kadar kazanma umuduyla (Allah'ın ona vaad ettiği ve vermesi gerektiği gibi) sebat eden adil insan, hiçbir zaman iyi bir şey söylememiş veya yapmamış yeni, yabancı bir varlık onu dışarı itip onun yerine ölse ne yapardı? Bu olamaz. Allah'ın vaad ettiği şey geri çevrilemez. . . .

--- SAYFA 234 ---

T HE T ALE OF T HE HE R E T I C · 211 · All the worldly sins that can be spoken or committed by the mouth or the hand must march against the deed of heresy and present themselves for judgement, which is why the Preachers do not want to stop. Nor did the learned [William] Arnold ever want to spare himself. That is why the heretics had him decapitated. Brother Bernard of Caux wants to emulate him.² Whoever is not afraid of justice should do the same. They [the inquisitor friars] have agreed that whoever wishes to confess, to return to the faith and to be reconciled shall be kept safe by all men from being burned or immured, for there will be nothing that can be proved against him, and they will give him a penance that he will bear lightly, without losing his wealth. . . . The Lord Pope who appoints them, and who does not ever want to change them from that position, will not let them be if he sees them handling the negotium Christi badly. Instead, he will move them on, and put others in their place. . . .

Laisse 8 (extracts) . . . Even if the Catholics were fi ve times or one third more [numerous] than the heretics, everything would have been ruined had God had not sent these Preachers here, because of a lack of wise men. Because no matter who spoke and no matter who preached, the faith was corrupted, and all the things we have been hearing about took root. There would never have been a credens, a heretic or a Waldensian if a good pastor had been there to contradict them. People with weak hearts who do not know about Latin, Scripture or the Commandments fi nd it easy to change when no one is at their side. For if someone had been nearby then, as they are now, they would have set aside evil and learned about good. And because of this, my lords, we need the mercy and mercifulness of the Universal Lord, that He might make them come down to the place where they are needed. If anyone does not believe that he is a heretic, and is not a heretic, may he be set a penance that seems appropriate, matching the sin to the punishment. Whoever has committed a crime or an action once should not be punished for two or three, because he can easily lose whatever he has easily gained. Whoever repents and weeps well should be shown mercy. That is the medi- cine that ensures a good welcome from the love of God, when a sincere heart is involved. . . .

Laisse 9 . . . Where do you fi nd it written, and from where have you learned that this spirit of yours, which you received, could be one of those that rained down here from the skies? . . . Heretic, you would indeed have deceived me wickedly if this spirit of mine, which has sustained my heart, were among the fi rst to be cast down. This happened a good fi ve thousand years ago.

--- SAYFA 235 ---

Tarihler ve Anlatılar · Henüz yetmiş yaşında değilim (ve bu bir bedel karşılığında başarılı) ve yalnızca hayatım boyunca yaşadıklarımı hatırlayabiliyorum. Eğer [ruhum] o zamandan beri Tanrı'yı bilseydi ve akla gelebilecek her günahı işleyseydi ve ben bu konuda hiçbir şey hatırlamıyorum ve her şey unutulmuş olsaydı, onun takdirini kaybettiğim için nasıl onun farkına varabilirdim? Allah'ın beni hasat mı ettiğini yoksa iskartaya mı çıkardığını bilmiyorum, Cehennemi mi yoksa izzeti mi hak ettiğimi de bilmiyorum. Çünkü dünyada gördüğüm ve bildiğim binlerce şeyi, bunların iyi mi yoksa kötü mü olduğunu hatırlıyorum. Eğer ruhum ya da ruhum gerçekten o andan bu ana kadar bu kadar çok şey yaşamış olsaydı, bu kadar samimi olmanın, burada anılmanın benim için hiçbir değeri olmazdı, çünkü yaşadıklarımı ne azı ne de fazlası hatırlayabiliyordum. . . . Söyleyin bana, bir insanın ruhunun, bedenini kaybettiğinde, bir öküz, eşek veya boynuzlu koyuna, bir domuza veya tavuğa (gördüğü ilk hayvan) yerleştiğini ve bir erkek veya kadın bedeninde doğana kadar bir bedenden diğerine geçtiğini hangi okulda öğrendiniz? Laisse 10. Izarn vaazını bitiriyor ve Sicart ona cevap veriyor. . . . 'Eğer şimdi itiraf etmezsen, ateş yakıldı ve kasabanın her yerinde korna çalındı, halk adaletin yerini bulması için toplandı, çünkü şimdi yakılacaksınız.' 'Izarn' dedi kafir, 'Bana söz verebilirsen ve başkaları tarafından yakılmayacağıma, duvarlarla çevrilmeyeceğime veya yok edilmeyeceğime dair güvence verirsen, sen beni bunlardan uzak tuttuğun sürece diğer tüm işkencelere huzur içinde katlanırım. . . . Size anlatacağım çünkü bu ellerle beş yüz kişiyi kurtardığının ve onları Cennete koyduğumun bilinmesini istiyorum. Piskopos oldum. Eğer onlardan ayrılıp onları terk etmiş olsaydım, bu beş yüz kişinin her birini "kurtarırdım" ve onları, istediklerini yapmaları için düşmüş ve lanetlenmiş olarak şeytanlara teslim ederdim, çünkü hiçbirisi asla kurtarılmayacak. . . . Sevgili dostlarımız, en sadık kullarımız, geçmişte bizi ne kadar selamlamışlarsa da, bizi yakalayıp karakollara bağladıkları için bizi terk etmişler, hasımlarımız ve düşmanlarımız haline gelmişlerdir. Yani kendilerinin beraat ettiğini, bizi ise lanetlendiğini sanıyorlar. Yani bizim aracılığımızla kendi günahlarını affedebileceklerini sanıyorlar. . . . 'Çok sayıda zengin, güçlü arkadaşım var ve bana verene kadar parası ya da gümüşü varsa karşılığını aldığını düşünen tek bir kişi bile yok. Param ve dükkânlarım iyi durumda, çünkü tüm kredilerimizi iyi donanımlı tutuyorum; fakir ya da mali açıdan zor durumda olan bir kredi bulmanız pek mümkün değil. Kişisel ihtiyaçlarım için bol miktarda giysi, gömlek, hortum ve ayrıca yıkanmış çarşaf, battaniye ve örtülerle donatılmışım.

--- SAYFA 236 ---

KURBANLARIN HİKAYESİ · 213 · arkadaşlarımı ziyarete davet ettiğimde. Sık sık oruç tutuyorsam lütfen bana acımayın, çünkü çoğu zaman karnımı iyi hazırlanmış yemeklerden, karanfil soslu veya güzel turtalardan yerim. Balık, kalitesiz etten daha iyidir ve karanfilli iyi bir içecek, fıçıdan çıkan şarapla eşdeğerdir. Elenmiş undan yapılan ekmek, manastırdaki ekmeklere tercih edilir. Ve bazen hava ıslakken dışarı çıkmak iyi değildir, çünkü siz geceyi rüzgarda ve yağmurda geçirirken ve siz çamurla kaplı olarak gelirken, ben battaniyemin altında arkadaşlarımla hoş ve huzur içinde kalıyorum. Ben hazırım, çünkü kendimi bitlerden arındırıyorum ve canım ne zaman isterse kaşıyım. Bazen de öyle bir istek duyduğumda, etrafta erkek ya da kadın kuzen varsa, günahın hiçbir maliyeti olmuyor çünkü biraz düştüğümde kendimi affediyorum. Burada, kim söylerse söylesin ya da yaparsa yapsın, biri bize (anlıyor musunuz?) bana ya da yanımda olacak diyakoza giderse kurtarılamayacak hiçbir kötü inanç ya da ölümcül bir günah yoktur. İçinde bulunduğum hoş durumu görüyor musun? Artık bunu bırakmak istiyorum, çünkü bunun günah olduğunu biliyorum ve Roma'nın inancını kabul ediyorum, bunun için bana teşekkür etmenizi ve beni onurlu bir adam olarak kabul etmenizi istiyorum. . . . 'Sözleriniz sayesinde, vaftiz edilmeyi ve bana vaaz ettiğiniz inanca geri dönmeyi diliyorum, siz ve bir kafirin, Waldenslinin veya takunya giyenin günahı ne olursa olsun, bağlama ve çözme yetkisinin verildiği Kardeş Ferrer.'3 Notlar 1 Auvillar kasabası, 1243 ile 1247 yılları arasında Caux'lu Bernard'ın incelemesi altına girdi. 2 Caux'lu Bernard'ın arzusu 1242'de Avignonet'te öldürülen William Arnold gibi inanç uğruna şehit olmak. Şiir, 1253'te engizisyoncu Aziz Peter Şehit'i (Veronalı Peter) öldürmesinden sonraki 12 ay içinde kanonlaştırıldıktan sonra yazılmış olabilir. Avignet'in 'şehitleri' hiçbir zaman kanonlaştırılmamıştır. Bkz. C. Caldwell, 'Peter Martyr: The Inquisitor as Saint', Comitatus 31.1 (2000) 137-4. 3 'Bağlama ve çözme gücü', anahtarların papalık gücüyle ilişkilendirildi (Matta 16: 19).

--- SAYFA 237 ---

Bu sayfa kasıtlı olarak boş bırakılmıştır

--- SAYFA 238 ---

· 215 · EK OKUMA Burada verilen anket, çalışmalardan bir seçkidir ve aynı zamanda akademisyenlere ve genel okuyuculara faydalı olması amaçlanmıştır. Tarihsel Girişimizi bilgilendirir. Hiçbir şekilde kapsamlı olması amaçlanmamıştır; okuyucuya bilimin durumu ve yalnızca olmasa da çoğunlukla İngilizce olan bazı önemli çalışmalar hakkında bir fikir vermektir. Genellikle orijinal baskıya atıf yapılır, ancak bazı eserlerin popülerliği, sıklıkla daha sonraki baskıların ve yeniden basımların olduğu anlamına gelir. Sapkınlık, Kültür ve Toplum Albigensian Haçlı Seferi'nin düzenlendiği on üçüncü yüzyıl Kathar sapkınlığının farklı yönleriyle ilgili ikincil literatür oldukça geniştir. Bölgedeki ufuk açıcı çalışmalar arasında Arno Borst, *Die Katharer* (Stuttgart: Hiersemann, 1952), Christopher Brooke, 'Heresy and Religious Sentiment: 1000 -1250', *Bulletin of the Institute of Historical Research* 41 (1968), 115-31, Milan Loos, *Dualist Heresy in the Middle Ages*, çev. I. Levitová (Prag: Academia; Lahey: dağıtan: Nijhoff, 1974), Malcolm Lambert, *Medieval Heresy: Popular Movements from Bogomil to Hus* (Londra: Edward Arnold, 1977).¹ Frankofon klasikleri arasında Jean Duvernoy'un *Le Catharisme*, 2 cilt (Toulouse: Privat, 1976 - 9), Cathares, Vaudois et Béguins, muhalifler du pays d'Oc (Toulouse: Privat, 1994) ve Albigéisme ou catharisme? (Toulouse: Cahiers du Sud, 53, 1966). Michel Roquebert'in *L'Épopée cathare*, 4 cilt (Toulouse: Privat, 1970 - 89) ve *Les Cathares: de la chute de Montségur aux derniers buchers, 1244 -1329* (Paris: Perrin, 1998) önemli eserleridir. R. I. Moore, *The Origins of European Dissent* (Londra: Allen Lane, 1977), *The Formation of a Persecuting Society. Power and Deviance in Western Europe, 950 -1250* (Oxford: Basil Blackwell, 1987),² *Christian Dualist Heresies in the Bizans World, c.650 -c.1450*, ed. ve trans. Janet ve Bernard Hamilton (New York: Manchester University Press, 1998) ve Bernard Hamilton'un 'The Cathar Council of Saint Félix Reconsidered', *Monastic Reform, Catharism and the Crusades (900 -1300)* adlı eserinde (Londra: Variorum, 1979), s. 23 - 53.

--- SAYFA 239 ---

DAHA FAZLA OKUMA · 216 · Daha yakın zamanlarda, önemli kitaplar arasında Malcolm Lambert, *The Cathars* (Malden, MA; Oxford: Blackwell Publishers, 1998), Michael Costen, *The Cathars and the Albigensian Crusade* (Manchester, UK; New York: Manchester University Press, 1997) ve Malcolm Barber, *The Cathars: Dualist Heretics in the High Middle* yer alıyor. Çağlar (Harlow: Longman, 2000). John H. Arnold'un *Belief and Unbelief in Medieval Europe* (London: Hodder Arnold, 2005), *Heresy and Literacy, 1000 –1530*, eds P. Biller ve A. Hudson (Cambridge; New York, NY: Cambridge University Press, 1994), *The Medieval Church: Universities, Heresy and the Religious Life*, eds P. Biller ve B. Dobson (Woodbridge: Boydell, 1999), *Heresy and Society; Ortaçağ Dünyasında Sapkınlığın Siyasi İşlevi üzerine*, editörler C. Bruschi ve P. Biller (Woodbridge: York Medieval Press, 2003), Andrew Roach, *The Devil's World: Heresy and Society 1100 –1320* (Harlow: Pearson Longman, 2005), Caterina Bruschi, *The Wandering Heretics of Languedoc* (Cambridge: Cambridge University Press, 2009) ve Lucy Sackville, *On Üçüncü Yüzyılda Sapkınlık ve Kafirler: Metinsel Temsiller* (Woodbridge: York Medieval, 2011). Catharism olarak adlandırılan olguya şüpheli ve meydan okuyan bir yaklaşım için bkz. Monique Zerner ve diğerleri, *L'histoire du Catharisme en Discussion: Le 'concile' de Saint-Félix (1167)* (Nice: Center d'Études Médiévales; Diff usion Libr. Archéologique, 2001), Mark G. Pegg, *The Corruption of Angels: The Great 1245-1246 Engizisyonu* (Princeton, NJ; Oxford: Princeton University Press, 2001), Jean-Louis Biget, *Hérésie et inquisition dans le midi de la France* (Paris: Picard, 2007) ve son olarak R. I. Moore, *The War Against Heresy* (Cambridge, MA: Harvard University Press/London: Profile Books, 2012). Catharism'in büyüme döneminde güney Fransız toplumu üzerine yapılan çalışmalar arasında John Hine Mundy, *Society and Government at Toulouse in the Age of the Cathars* (Toronto: Pontifical Institute of Medieval Studies, 1997), *Men and Women at Toulouse in the Age of the Cathars* (Toronto: Pontifical Institute of Medieval Studies, 1990), *Liberty and Political Power in Toulouse 1050 –1250* (New York: Pontifical Institute of Medieval Studies, 1954), *Studies in the Ecclesiastical and Social History of Toulouse in the Age of the Cathars* (Aldershot: Ashgate, 2006), Malcolm Barber, 'Women and Catharism', *Reading Medieval Studies* 3 (1977), 45-62 ve 'Catharism and the Occitan Nobility: The Lordships of Cabaret, Minerve ve Termes', *The Ideals and Practice of Medieval Knighthood*, iii, eds C. Harper-Bill ve Ruth Harvey (Woodbridge: The Boydell Press, 1990), s. 1-18, Elaine Graham-Leigh, *The Southern French Nobility and the Albigensian Crusade* (Woodbridge: Boydell Press, 2005), Laurent Macé, *Les Comtes de Toulouse ve leur entourage, XIIe – XIIIe siècles: Rakipler, ittifaklar, et jeux de pouvoir* (Toulouse:

--- SAYFA 240 ---

İLAVE OKUMA · 217 · Privat, 2000), Claire Taylor, *Heresy in Medieval France: Dualism in Aquitaine and the Agenais, c.1000 – c.1250* (London/Woodbridge: Royal Historical Society/Boydell and Brewer, 2005) ve *Heresy, Crusade and Inquisition in Medieval Quercy* (York/Woodbridge: York Medieval Press/Boydell ve Brewer, 1211); Anne Brenon, 'On Üçüncü ve On Dördüncü Yüzyıllarda Languedoc'ta Ailede Katharizm: Engizisyon Kaynaklarına Dayalı Bir Araştırma', *Ortaçağ Fransa'sındaki Kentsel ve Kırsal Topluluklar'da*, eds. K. Reyerson ve J. Drendel (Leiden, 1998), s. 291-304. 1960'lardan beri Cahiers de serisi Fanjeaux (Toulouse: Privat), orta çağ Languedoc'unda - ortodoks ve sapkın - dini yaşamın tüm yönleriyle ilgili makaleler yayınladı. Daha popülist bir düzeyde, René Weis'in *The Yellow Cross: The Story of the Last Cathars, 1290 –1329* (Londra: Viking, 2000) adlı eseri, Emmanuel Le Roy Ladurie'nin Montailou'daki ünlü, çığır açan eserinin yeni bir versiyonuydu. İkincisi, B. Bray'in çevirisi de dahil olmak üzere birçok kez yeniden basıldı (London: Penguin Books, 1978). Stephen O' Shea'nın *The Perfect Heresy: The Life and Death of the Cathars* (Londra: Profil, 2000) adlı kitabı da geniş bir okur kitlesi buldu. Kafirler düşünülerek yazılan romanlar arasında Kate Mosse'un *Labirenti* (Londra: Orion, 2005) yer alır. Ancak, Cathar sapkınlığının uzun zamandır komplo teorilerinin ve "kötü" tarihin malzemesi olduğunu ve en son Michael Baigent, Richard Leigh ve Henry Lincoln'ün tarih dışı tencere kazanı *Holy Blood and Holy Grail*'de (Londra: Corgi, 1982) ortaya konulan ve ana temaları Dan Brown'un çok satan "tarihi" romanı *The Da Vinci Code*'da geliştirilen sözde bastırılmış tarihi sırların anlatısına dahil edilmesinden bu yana belirtilmelidir. (Londra: Corgi, 2003). Ayrıca, Orta Orta Çağ'da Güney Fransa'daki diğer büyük sapkın grup olan Valdocular hakkında da çok sayıda materyal bulunmaktadır. İlk eserler arasında Emilio Comba, *Waldo ve Reformdan Önce Valdocular* yer alır, çev. E. Comba (New York: Robert Carter and Brothers: Dodd, Mead and Company, 1880), Enrico Sartorio, *A Brief History of the Waldensians* (New York: Publishing by the American Waldensian Aid Society, 1921) ve Isabel Whittier, *The Waldensians* (Brunswick, ME, 1957). Daha yeni çalışmalar şunlardır: Gabriel Audisio, *The Waldensian Dissent: Persecution and Survival c.1170 –c.1570*, çev. C. Davison (Cambridge: Cambridge University Press, 1999), Euan Cameron, *The Waldenses: Rejections of Holy Church in Medieval Europe* (Oxford: Blackwell, 2000), Shulamith Shahar, *Women in a Medieval Heretical Sect: Agnes ve Huguette the Waldensians*, çev. Y. Lotan (Woodbridge, Suff olk, İngiltere; Rochester, NY: Boydell Press, 2001) ve Peter Biller, *The Waldenses, 1170 –1530: Among a Religious Order and a Church* (Aldershot: Ashgate, 2001) ve 'Goodbye to Waldensianism?', *Past and Present* 192 (2006), 3 – 33.

--- SAYFA 241 ---

DİĞER OKUMALAR · 218 · Albigensian Haçlı Seferi Bu alana önemli katkı sağlayan ilk çalışmalar arasında Achille Luchaire'in, Innocent III: cilt. 3: La Croisade des Albigeois (Paris: Hachette ve Cie, 1905). Zoe Oldenbourg, Montségur Katliamı: Albigensian Haçlı Seferinin Tarihi, ed. P. Green (Londra: Weidenfeld ve Nicolson, 1961) hâlâ akademik açıdan en çok satan kitaplardan biridir. Önemli tanıtımlar arasında Joseph Strayer, The Albigensian Crusades (New York: Dial Press, 1971), Walter Wakefield, Heresy, Crusade and Inquisition in Southern France, 1100 -1250 (London: George Allen and Unwin, 1974), Jonathan Sumption, The Albigensian Crusade (London/Boston: Faber, 1978), Michael Costen, The Cathars and the Albigensian Crusade (Manchester, Birleşik Krallık; New York: Manchester University Press, 1997) ve Bernard Hamilton, The Albigensian Crusade (London: Historical Association, 1974), 'The Albigensian Crusade', Monastic Reform, Catharism and the Crusades (900 -1300) (London, 1979), s. 1-40, ve Haçlılar, Catharlar ve Kutsal Yerler'i görün (Aldershot/Brookfield, VT: Ashgate, 1999). Son zamanlardaki başlıca çalışmalar şunlardır: Malcolm Barber, Crusaders and Heretics, Onikinci ila On Dördüncü Yüzyıllar (Aldershot/Brookfield, VT: Variorum, 1995), Laurence Marvin, The Occitan War: A Military and Political History of the Albigensian Crusade, 1209-1218 (Cambridge: Cambridge University Press, 2008) ve Bernard Hamilton, 'The Albigensian Haçlı Seferi ve Sapkınlık', The New Cambridge Medieval History, cilt. 5, c.1198 -c.1300, ed. D. Abulafi a (Cambridge: Cambridge University Press, 2009), s. 164 - 81. Ayrıca bkz. Martin Alvira Cabrer, El Jueves de Muret: 12 de Septiembre de 1213 (Barcelona, Universitat de Barcelona, 2002) ve önemli koleksiyon La Croisade Albigeoise, eds M. Roquebert ve ark. (Carcassonne: Centre d'études cathares, 2004). Haçlı seferi tarihine ilişkin daha genel kitaplar da Albigensian Haçlı Seferi hakkında çok değerli materyaller içerir, özellikle The Atlas of the Crusades, ed. J. Riley-Smith (Londra: Times Books, 1991), Jonathan Riley-Smith, Haçlı Seferleri. Kısa Bir Tarih (New Haven, CT: Yale University Press, 1987), The Oxford Illustrated History of the Crusades, ed. J. Riley-Smith (Oxford: Oxford University Press, 1995) ve Christopher Tyerman's, God's War: A New History of the Crusades (Cambridge, MA: Belknap Press of Harvard University Press, 2006). Sapkınlıkla ilgili Papalık Faaliyetleri Fransa'nın güneyinde sapkınlıkla ilgili papalık faaliyetleriyle ilgili zengin bir ikincil literatür bulunmaktadır ve burada bunların yalnızca bir kısmından söz edilebilir. Papalık üzerine tartışma içeren ufuk açıcı kitaplar

--- SAYFA 242 ---

DİĞER OKUMALAR Sapkınlık ve Albigensian Haçlı Seferi hakkında Geoff rey Barraclough, *The Medieval Papacy* (London: Thames and Hudson, 1968), Walter Ullmann, *A Short History of the Papacy in the Middle Ages* (Londra: Methuen, 1972), Colin Morris, *The Papal Monarchy* yer alıyor. *The Western Church from 1050 –1250* (Oxford: Oxford Clarendon University Press, 1989), Ian Stuart Robinson, *The Papacy 1073 –1198: Continuity and Innovation* (Cambridge: Cambridge University Press, 1990) ve Eamon Duff y, *Saints and Sinners: A History of the Popes* (New Haven, Londra: Yale University Press, 54C ile birlikte, 1997). Özellikle Papa III. Innocentius hakkında papalığın sapkınlığa tepkisine dair değerli bilgiler içeren monografiler arasında Helene Tillmann, *Pope Innocent III*, çev. W. Sax (Amsterdam; New York: North-Holland; New York, NY: dağıtan: Elsevier North-Holland, 1980) ve Jane Sayers, *Innocent III: Leader of Europe, 1198 –1216* (London: Longman, 1994), ayrıca Pope Innocent III and his World, editörler J. C. Moore, B. Bolton gibi daha yeni kitaplar da bulunmaktadır. ve ark. (Brookfield, VT: Ashgate, 1999) ve John Moore, *Pope Innocent III (1160/61–1216): Köklenmek ve Dikmek* (Leiden/Boston: Brill, 2003). Werner Malezcek, *Papst und Kardinalskolleg von 1191 bis 1216: die Kardinale unter Coelestin III* gibi eserlerde papalık kanhanesi işleyişinin üretimi ve papalık mektuplarının papalık sarayında üretimi hakkında mükemmel bir tartışma vardır. ve Innocenz III. (Viyana: Verlag der Österreichischen Akademie der Wissenschaften, 1984), Patrick Zutshi'nin makalelerinde, 'Innocent III and the Reform of the Papal Chancery', *Innocenzo III: Urbs et Orbis*, ed. A. Sommerlechner (Roma: Società romana di storia patria: istituto storia fi co italiano per il Medio Evo, 2003), s. 84-111 ve 'On Üçüncü ve On Dördüncü Yüzyıllarda Papalık Mektuplarının Üretiminde Papaların Kişisel Rolü', *Vom Nutzen des Schreibens: Soziales Gedächtnis, Herrschaft und Besitz im Mittelalter*, eds W. Pohl ve P. Herold (Viyana: Verlag der Österreichischen Akademie der Wissenschaften, 2002), s. 225–36 ve yakın zamanda Rebecca Rist, *The Papacy and Crusading in Europe, 1198 –1216* (London: Continuum, 2009). Albigensian Haçlı Seferi ile ilgili materyal zenginliğinin aksine, Avrupa'nın diğer bölgelerindeki kafirlere karşı haçlı seferlerinin başlatılması yönünde papalık çağrıları hakkında yakın zamanda daha az çalışma yapıldı. Özellikle on üçüncü yüzyıldaki sapkınlık karşıtı haçlı seferlerine odaklanan bir kitap, Christoph Maier'in *Preaching the Crusades: Mendicant Friars and the Cross in the Thirteenth Century* (Cambridge; New York: Cambridge University Press, 1994) adlı kitabıdır. Norman Housley'nin çok iyi bilinen bir makalesi de var: 'İtalya'da Politika ve Heresy: Anti-heretical Crusades, Orders and Confraternities, 1200 –1500', *Journal of Ecclesiastical History* 33

--- SAYFA 243 ---

DAHA FAZLA OKUMA · 220 · (1982), 193 – 208 ve yine bkz. Rist, *The Papacy and Crusading in Europe*, yukarıda alıntılanan. Sapkınlık ve Haçlı Seferi Hakkında Ozan Şiiri Siyasi ozan şiirinin bağlam içindeki en önemli kitap uzunluğundaki çalışmaları Martin Aurell, *La vielle et l'épée: troubadours et politique en France au XIIIe siècle* (Paris: Aubier, 1989), Eliza Miruna Ghil, *L'Age de Parage: Essai sur le poétique et le politique en Occitanie au treizième siècle* (New York: Peter Lang, 1989) ve Sergio Vatteroni, *Falsa clercia: la poesia anticlericale dei trovatori* (Alessandria: Edizioni dell' Orso, 1999). Vatteroni'nin Peire Cardenal'ın şiirlerinin yeni baskısı (Brepols ile birlikte çıkacak), René Lavaud'un *Les poésies complètes du troubadour Peire Cardenal* (Toulouse: Privat, 1957) baskısını tamamlıyor ve onun yerine geçiyor. Lavaud ve Vatteroni'nin baskılarına ilişkin notları paha biçilmez kaynaklardır. Piskopos Fulk'un iki kariyeri N. M. Schulman tarafından analiz edilmiştir: *Where Troubadours was Bishops: The Occitania of Folc de Marseilles (1150 –1231)* (New York ve Londra: Routledge, 2001). On ikinci yüzyılın sonlarındaki bu kadar çok şairin neden Sistersiyen Tarikatı'na katıldığına dair ilgi çekici soru için bkz. William D. Paden Jr, 'De monachis rithmos facientibus: Hélinant de Froidmont, Bertran de Born, and the Sistercian General Chapter of 1199', *Speculum* 55 (1980), 669-85. Toulouse, bkz. Laurent Macé, *Les Comtes de Toulouse et leur entourage, Xlle-XIIIe siècles: Rivalités, Alliances, et jeux de pouvoir* (Toulouse: Privat, 2000) ve *Les Troubadours et l'état toulousain avant la croisade (1209): Actes du colloque de Toulouse, 9 et 10'daki makaleler aralık 1988*, ed. Arno Krispin (Bordo: CELO, 1994). Haçlı seferi ve şiir için bkz. Jaye Puckett, '"Reconmenciez romane estoire": The Troubadours and the Retoric of the Later Crusades', *Modern Language Notes* 116 (2001), 844 – 89. Las Novas del heretje şiiri ilk olarak Paul Meyer tarafından düzenlenmiş ve çevrilmiştir, 'Le débat d'Izarn et de Sicart de Figueiras', *Annuaire-bulletin de la Société de l'Histoire de France* 16 (1879), 233 – 85. Yakın zamanda Catherine Léglu, 'Yerel Şiirler ve Languedoc ve Şampanyadaki Engizisyoncular, c.1242 –1249', *Viator* (UCLA Ortaçağ ve Rönesans Araştırmaları Merkezi Dergisi) tarafından incelenmiştir. 33 (2002), 117-32 ve Karen Sullivan, 'Disputations, Literary and Inquisitorial: The Conversion of the Heretic Sicart de Figueiras', *Medium Ævum* 78 (2009), 58 – 79. Son olarak, Albigensian Haçlı Seferi'nin ozan şiiri ve onun himaye ağları üzerinde yalnızca ihmal edilebilir bir etkisi olduğu iddia edilmiştir, bkz. Maria Luisa Meneghetti, *Il pubblico dei trovatori* (Modena: STEM Mucchi, 1989) ve William D.

--- SAYFA 244 ---

EK OKUMA · 221 · Paden, 'The Troubadours and the Albigensian Crusade: A Long View', *Romance Philology* 49 (1995), 168 – 91. Engizisyon Engizisyonla ilgili ilk çalışmalar arasında G. G. Coulton, *The Inquisition* (New York: E. Benn, 1929); J. Guiraud, *The Mediaeval Inquisition* (Londra: Burns Oates and Washbourne Ltd, 1929), Fransız L'Inquisition médiévale'den E. C. Messenger tarafından yapılan bir çeviri (Paris: Librairie Jules Tallandier 1928, 1978'de yeniden basılmıştır); A. S. Turberville, *Medieval Heresy and the Inquisition* (Londra: Crosby Lockwood, 1920); E. Vacandard, *Engizisyon: Kilisenin Zorlayıcı Gücünün Eleştirel Bir Tarihsel İncelemesi*, çev. B. L. Conway (Londra: Longmans Green, 1908). Hâlâ çok etkili olanlar arasında Henry Charles Lea, *A History of the Inquisition of the Middle Ages*, Richard Emery, *Heresy and Inquisition in Narbonne* (New York: AMS Press, 1967), Jörg Feuchter, *Ketzer, Konsuln und Büsser: die städtischen Eliten von Montauban vor dem Inquisitor Petrus Cellani (1236 –1241)* (Tübingen: Mohr Siebeck, 2007), Rosalind Brooke, *The Coming of the Friars* (Londra: G. Allen ve Unwin/New York: Barnes and Noble, 1975) ve Richard Kieckhefer, *The Repression of Heresy in Medieval Almanya* (Philadelphia: University of Pennsylvania Press, 1979). Ayrıca bkz. Kieckhefer'in 'Engizisyon Bürosu ve Ortaçağ Sapkınlığı: Kişisel Yargıdan Kurumsal Yargıya Geçiş', *Ecclesiastical History Dergisi* 46 (1995), 1–16. Birkaç önemli frankofon eseri, papalık engizisyonunun ifadeleri hakkında değerli bilgiler veriyor. Özellikle yukarıda Jean Duvernoy ve Michel Roquebert'in yazdıklarına bakın. Caux'lu engizisyoncu Bernard hakkında bkz. Yves Dossat, 'L'inquisiteur Bernard de Caux et l'Agenais', *Église et hérésie en France au xiii siècle* (Londra, 1982), s. 75-79 ve 'Une figure d'inquisiteur: Bernard de Caux', aynı eserde, s. 47- 52. 1980'li ve 90'lı yıllarda İngilizce konuşulan dünyaya büyük ilgi vardı. Bkz. Bernard Hamilton, *The Medieval Inquisition* (Londra: Edward Arnold, 1981), Albert Shannon, *The Popes and Heresy in the Thirteenth Century* (New York: AMS Press, 1980) ve *The Medieval Inquisition* (Washington, DC: Augustinian College Press, 1983), Edward Peters, *The Inquisition* (Berkeley: University of California Press, 1988), Cliff Ord Hugh Lawrence, *Rahipler. Erken Dilenci Hareketinin Batı Toplumu Üzerindeki Etkisi* (Londra: Longman, 1994) ve James Given, *Inquisition and Medieval Society: Power, Discipline and Resistance in Languedoc* (Ithaca, NY/London: Cornell University Press, 1997). Languedoc'ta papalık engizisyonu ile ilgili İngilizce olarak yapılan en son çalışmalar arasında John Arnold'un *Engizisyon ve Güç: Catharism and the the*

--- SAYFA 245 ---

EK OKUMA · 222 · *Medieval Languedoc'ta Konuyu İtiraf Etmek* (Philadelphia: University of Pennsylvania Press, 2001), Mark Pegg, *The Corruption of Angels: The Great Inquisition of 1245–1246* (Princeton, NJ/Oxford: Princeton University Press, 2001), Christine Caldwell Ames, *Righteous Persecution: Inquisition, Dominikliler ve Orta Çağ'da Hristiyanlık* (Philadelphia: University of Pennsylvania Press, 2009), Caterina Bruschi, "'Magna diligentia est habenda per inquisitorem': Precautions before Reading Doat 21-26", eds C. Bruschi ve P. Biller, *Texts and the Repression of Medieval Heresy* (Woodbridge: Boydell ve Brewer, 2003), s. 81–111 ve *The Wandering Heretics of Languedoc* (Cambridge: Cambridge University Press, 2009), Andrew Roach, 'Penance and the Making of the Inquisition in Languedoc', *Journal of Ecclesiastical History* 52 (2001), 409–33, R. I. Moore, *The Formation of a Persecuting Society: Authority and Deviance in Western Avrupa, 950 –1250*, 2. baskı (Malden, MA: Blackwell, 2007). Notlar 1 Gözden geçirilmiş başlıkla 3. baskı, Malcolm Lambert, *Medieval Heresy. Gregoryen Reformundan Reformasyona Popüler Hareketler* (Oxford: Blackwell, 2002). 2 2. baskı, gözden geçirilmiş başlıkla, R. I. Moore, *The Formation of a Persecuting Society. Batı Avrupa'da Otorite ve Sapkınlık, 950 –1250* (Malden, MA: Blackwell, 2007).

--- SAYFA 246 ---

· 223 · KİŞİ DİZİNİ Aalais, Cambrai'li Raoul'un annesi 182, 184 Adelaide, kafir 175 Camon'lu Adelaide Ferrié 158 Laquièbre'li Adelaide 137, 175 Massabrac'lı Adelaide 158 Poitiers'li Adhemar, Valentinois kontu 13, 99 Adhemar Saquet 172 Aimeric de Pegulhan 76, 80 Rouaix'li Alaman 148, 171, 172, 173 Albertet 76 IV. Alexander, papa (1254 -1261) 68, 72 II. Alfonso, Provence kontu (1174 -1209) 2, 10, 96 Kastilya kralı VIII. Alfonso (hükümdarlık yaptı) 1155-1214) 80 Mazerolles'li Alice 162 Poitiers'li Alphonse 14, 15 Bressols'lu Amalric 147, 148, 149 Montfort'lu Amalric 13, 14, 57 Montréal-Lavaur'lu Amalric 9, 10, 15, 185, 195, 197 Amicie of Montfort 11 Le Mortier'li Amiel 159, 160 'Berber' Andrew 169 Anonim Devam xv, xvi, 11, 96, 181, 187, 189 Arbois 191 Tauriac'lı Arbrissa 155 Arnaude, Pons Grimoard'ın karısı 145, 146, 151, 152 La Mothe'li Arnaude, kafir 3, 132, 137, 143, 145, 146, 151, 152 Arnaut Romieu 76 Arnold, Belcastel rahibi 172 Arnold Amalric, papalık elçisi 9, 10, 12, 41, 42, 47, 85, 108 Arnold Arrufat, kafir 147 Queille'li Arnold Baudouy 163 Arnold Katalanca 17 Arnold Calvière 149 Arnold Cathala 16, 162, 205 Arnold Estève 172 Arnold Faure 147 Arnold Grahl 153 Arnold Grimoard 147 Arnold Helias 155 Arnaud Jubileu 160 Ars'lı Arnold 165, 169 Bressol'lu Arnold 152 Campranha'lı Arnold 149 Châteaueverdun'lu Arnold 161, 162 Lomagne'li Arnold 191 Mayreville'li Arnold 161 Mazerolles'li Arnold 162 Montel'li Arnold 153 Sapiac'lı Arnold snr. 140 Villemur'lu Arnold 190 Arnold Pagan 147, 148 Arnold Peyre 205 Arnold Roger 158, 207 Mirepoix'li Arnold Roger 161 Asmus, En Guinha'nın karısı 155 Châteaueverdun'lu Ath Arnold 162 Aude, Fanjeaux'lu Isarn Bernard'ın annesi 160 Audiart 83, 90, 92 Augier of Fenouillet 160 Augier of Montolieu 161 Austorgue of La Mothe 174 Ayma, Peter Garcias'ın karısı 167, 168 Baldwin of Toulouse 9, 12, 92, 135, 181, 182 Bartholemew of Carcassonne, sapkın 6, 137, 142 Beatrice, Saint-Michel'li Isarn'ın karısı 154 Bec 159, 171 Roqueville'li Bec 172 Lavelanet'li Berengar 157, 158, 159, 162 Berètges, Na 145, 151 Bernard, Usta 189 Bernard Audebert, 148 Bernard Bonald 139 Bernard Bonnefous 161, 170 Bernard Dejean 170 Bernard del Pech 162

--- SAYFA 247 ---

KİŞİ DİZİNİ · 224 · Bernard Durfort 159 Bernard Engilbert 174 Bernard Grahl 153 Bernard Guilabert 46, 49 Bernard Hugh of Feste 159, 160 Bernard Itier 109, 127 Bernard Itier, Saint-Martial of Limoges 136, 137, 139 Bernard Marty 163 Bernard of Cazelles 141 Caux'lu Bernard, soruşturmacı xx, xxi, 18, 132, 138, 144, 166, 169, 170, 173, 208, 209, 211, 213, 221 Cauzit'li Bernard 168 Cazenac'lı Bernard 12, 13, 135, 145, 147, 189, 190 Comminges'li Bernard 191 La Mothe'li Bernard 3, 6, 145, 147, 148, 150, 153, 154, 161, 169, 170, 172, 174 Ladin hac'lı Bernard 149, 151 Lator'lu Bernard 138 Paulhac'lı Bernard 155 Pomas'lı Bernard 160 Roqueville'li Bernard 161, 163 Saint-Martin'li Bernard 191 Seilhols'lu Bernard 153 Taïx'li Bertrand 112 Vileta'lı Bernard 175 Villeneuve'li Bernard 162 Bernard Raymond 204 Bernard Raymond, Carcassonne piskoposu (1209-1231) 3 Bernard 'kayıkçı' 159, 160, 162 Bernard William 171 Bernardon 209 Bernart de la Barta 102 Bernart Falcon 97 Bernart Sicart de Marvéjols 103 Bernier 182 Cardaillac'lı Bertrand II 135 Bertrand Auriol 140 Bertrand Faure 147 Bardenac'lı Bertrand 159, 161 Bertrand of Gourdon 135, 137, 142 Las Fratoas'lı Bertrand 160 Lascroa'lı Bertrand 138 Lagarde'li Bertrand 208 Le Villar'lı Bertrande 160 Roquetaillade'li Bertrande 160 Bertrand Marty, Cathar piskoposu 15, 157, 158, 159, 162, 203 Bertrand Saint-André 149 Bertrand d'Avignon 97 Cavelsaut'lu Bertrande 147, 148 Haumtone'lu Beuve 108 Boeria, Lautrec'li En Frésoul'un kız kardeşi 154 Bos, bey 155 Boson, En Raygassa'nın oğlu 153 Braida, Tauriac'lı Na Finas'ın annesi 154 Braïda, Arnold Roger'ın kızı 158 Brulhes, William of Taissonières'in annesi 171 Brulhes of Beaumont 173 Cahorsin Cabatier 140 Cathala of En William Assalit, 162 Causida of L'Avelle 148 Cecila, Arnold Roger'ın karısı 158, 159 Clavel of Carla 160 Colombus 44, 49 Urach'lı Conrad, papalık mirasçı 61, 101 Constance, Raymond VI'nın annesi 2 Corba, Péreille'li Raymond'un karısı 158, 159, 162, 170, 207 Auvergne'li Dalfin (1150-1234) 81, 82 Creixell'li Dalmas 189 Osma'lı Diego 8 Rodez'li Doat 165, 166 Domergua 209 Cabanoles'li Domergua, kafirlerin destekçisi 142 Dominic Guzmán (Aziz Dominic, Vaizler Tarikatı'nın kurucusu) 8 Durand, soruşturmacı 16 Durand, Albi piskoposu 203 Durand Vairet 141, 142 Duvernoy, Jean (tarihçi) xv, xix, xx, xxi, 127, 132, 143, 169, 170, 173, 207, 215, 221 Aragonlu Eleanor 89, 90, 182 Elias Fonsalada 76 Enfante 171 Esclarmonde, Feste'li Bernard Hugh'un annesi 160 Esclarmonde, Tauric'li Na Finas'ın kız kardeşi 154 Foix'li Esclarmonde 3, 158, 160 L'Avelle'li Esclarmonde 148 Mirepoix'li Philippa'nın oğlu Esquieu 158 Roqueville'li Estolt 163 Linars'lı Estolt 190

--- SAYFA 248 ---

KİŞİ DİZİNİ S · 225 · Queille'li Fabrisa 158 Faïs, Durfort'lu Sicard'ın annesi 160 Faïs, Arnold Helias'ın karısı 155 Faïs, Plaigne'li William'ın karısı 158, 159 Falquet de Romans 122 Fauressa, Villeneuve'lü Bernard'ın karısı 162 Ferrand 191 Ferrer, Engizisyoncu xx, 16, 17, 132, 157, 174, 205, 208, 213 Feste, Fest'li Bernard Hugh'un babası 159, 160 Finas, Tauric'li Isarn'ın karısı 153, 154 Folquet de Marseille (ozan) xiv, 75, 81, 122 Fulk Toulouse (piskopos) xiv, 10, 17, 44, 85, 122, 188, 192, 201, 204, 220 Fonsalada 76 Gourdon'lu Fortanier 139 Fournière 157 François 'rahip' 141 Frederick II Hohenstaufen (hükümdarlığı 1220-1250) 13, 14, 25, 80, 87, 99, 101, 112, 113, 119, 167, 169 Lautrec'li Frésoul 154 Saint-Paul'lu Fulk (Moissac) 135, 148, 206 Gaïa, Fanjeaux'lu Isarn Bernard'ın kız kardeşi 162 Gailhard Estève 172 Sègreville'li Gaillard 172 Congost'lu Gaillard 162 Fanjeaux'lu Gaillard 161 Feste'li Gaillard 160 Montgaillard'lı Gardouch 171 Garson 209 Gaucelm, kafir 162 Gaudin, En 191 Gavaudan 85, 124, 125 Genser, Peter of Peter'ın karısı Fanjeaux'lu Saint-Michel 162 Gentel, Bram'lı Peter Amiel'in kardeşi 160 Geralda, Waldensian 140 Gervase, Usta 185 Godfrey, Toulouse'un savunucusu 191 Gormonda de Montpellier 119 Gosselin 192 Gregory IX, papa (1227-1241) xi, xvii, xx, 1, 14, 15, 16, 19, 24, 25, 27, 30, 64 - 67, 113, 131 Gualaubet 76 Gui de Cavaillon 13, 75, 96, 97 Gui de Nanteuil 108, 127 Castres'li Guilabert, Cathar piskoposu 15, 158, 160, 161, 162, 170, 172 Guilhem Augier Novella 83 Guillaume le Clerc de Normandie 104 Guillem de Berguedan 80 Guilhem Figueira 107, 115, 119 Guilhem Rainol d'Apt 94 Guillemassa, kafirlerin destekçisi 137 Guillemette Faure 155 Guillemette of Pugnieres 154 Guillemette of Sapiac 175 Guinhe, En 153 Guiot de Provins 107, 108, 127 Guiraud, gardiyan 166 Guiraud of Feste 159 Guiraud of Gourdon 147, 172 Guiraud of Pépieux 9, 10, 15 Guiraud of Rabat 158 Guiraud del Rieu 139 Camaran'lı Guirade 171 Laurac'lı Guirade, bkz. Lavour'lu Guirade Lavour'lu Guirade 10, 185 Guy, Les Vaux-de-Cernay başrahibi 9, 193 Guy, Kardeş 32, 33 Guy, Auvergne kontu 109, 110, 191, 192 Dampierre'li Guy 37, 109 Guy of Levis 203 Guy of Montfort 14 Hamilton, Bernard (tarihçi) 16, 131, 215, 218, 221 Truvalı Helen 182, 184 Henry III, İngiltere kralı (1216 -1272 yılları arasında hüküm sürdü) 60, 101 Henry Campanier 191 Marcy'li Henry, papalık elçisi ve başrahibi Cîteaux 8 Honorius III, papa (1216 -1227) xvii, xx, 1, 12, 13, 24, 25, 27, 28, 30, 48, 50- 63, 64, 66 Hugh, Riez piskoposu 41 Hugh Agenaud 171 Hugh of Alfaro 10, 13, 144 Hugh Boyer 155 Blan'lı Hugh 175 Cavalsaut'lu Hugh 147, 149 Durfort'lu Hugh 160 La Mothe'li Hugh 13, 191 Payens'li Hugh 58 Rieu'lu Hugh 160

--- SAYFA 249 ---

KİŞİ DİZİNİ · 226 · Huguette, kafirlerin destekçisi 137, 139, 140, 217 Huguette, Martha'nın teyzesi 142 Castelnau'lu Humbert 206 Masum III, papa (1198-1216) xi, xii, xvi, xvii, xx, 1, 3, 8, 11, 12, 23, 24, 25, 27, 28, 29, 30, 32- 49, 50, 57, 58, 62, 64, 105, 194, 218, 219 Masum IV, papa (1243-1254) 17, 18, 19, 27, 68-72 Masum VI, papa (1352-1362) 29 Izarn 208, 209, 212, 220 Castres'li Izarn 160 Saint-Michel'li Izarn 154 Tauriac'lı Izarn 153, 154 Villemur'lu Izarn 153 Fanjeaux'lu Izarn Bernard jnr 159, 160, 162 Fanjeaux'lu Izarn Bernard snr. 159 Izarn Picarelle 160 Izarn Pontonnier 141 I. James, Aragon kralı (1238-1276 yılları arasında hüküm sürdü) 11, 13, 14, 80, 103 James Fournier, soruşturmacı 20, 127 Jean de Doat (arşivci) xix Joan, Toulouse'lu Raymond VII'nin kızı 14 Joan, Raymond VI'nin annesi 15 Avignon'lu Joan, kafir 140, 175 John, Viyana piskoposu 146 John Cambiare, kafir 161, 162 Cavalsaut'lu John 147 La Garde'li John 206 La Johannie'li John 205 Saint-Peter'li John xxi, 18, 132, 144, 208 Colet'li John 210 Toulouse'lu John 147 Navarre'li Yahya 149 John Olier 155 Vaftizci Yahya 53, 88, 125-27, 165 Evangelist Yahya 34, 35, 124, 125, 165, 166, 168 John Weaver 206 John Vital 145, 152, 176 Berètges'li Ürdün 149 Ürdün Lanta 170, 171 Jordan of L'Isle 160 Jordan of Mas 158, 159 Jordan Unaud 207 Lambert of Monteil 81, 82 Laure 142 Lea, Henry Charles (tarihçi) xix, 19, 131, 221 Lothar of Segni, bkz. Innocent III 23, 104, 105 Loubaix, paralı asker 176 Louis VIII, Fransa prensi ve kralı (1223-1226 yılları arasında hüküm sürdü) 1226 -1270) 14, 66, 103 Louis XIV, Fransa kralı (hükümdarlık dönemi 1643-1715) xix Lucius III, papa (1181-1185) 16 Toulouse'lu Macip 148 Paulhac'lı Maff ré 153 Montpellier'li Marie 96 Marquèse, Lanta'lı Philippa'nın büyükannesi 158, 170, 173 Mary Magdalene 183, 122 Martha, kafirlerin destekçisi 142 Massip of Gaillac 161 Mathelia of Cos 154 Matthew, kafir 163 Maury, Pamiers başrahibi 201 Menelaus 182, 184 Merlin 120 Migne, L'Abbé (tarihçi) xvi, 28, 30 Milo, papalık elçisi 9 Miquel de la Tor 80 Moore, R. I. (tarihçi) xii, xx, 16, 215, 216, 222 Navar of Brugairolles 160 Navarre of Servian 171 Nicholas, La Daurade papazı 166 Nuno of Aragon 187 Oliver 187 Orbria, Gaillard of Gaillard'ın annesi Feste 160 Orbria, sapkın 175 Foix'li Orbria 146 Mirepoix'li Orpaïs 158, 159 Berètges'li Othon, bailli 17, 18, 19, 136, 145, 151, 152 Las Fratoas'lı Othon 160 Brunswick'li Otto IV, imparator (hükümdar) 1209-1218) 13, 25, 87

--- SAYFA 250 ---

KİŞİ DİZİNİ S · 227 · Palaizi, ayrıca Palaizinus 75, 94, 95, 101 Papa Nicetas, Bogomil 6 Paris 182, 184 Pelestieu 159 Perdigon 76, 81, 82 Pelfort of Rabastens 146, 154 Peire Cardenal xiv, 75, 77, 79, 80, 82, 92, 93, 99, 107, 108, 109, 111, 112, 113, 125, 127, 220 Peir Vidal 76 Peironela 209 Pelardit 76 Peter II, Aragon kralı (hükümdarlığı 1196 -1213) 2, 10, 11, 14, 42, 43, 81, 87, 88, 89, 96, 103, 181, 182, 187, 188, 194, 198 Peter Abit 175 Bram'dan Peter Amiel 160, 203 Peter Aribert 162, 166, 172 Peter Aslan 154 Peter Audebert 147 Peter Auger 148 Peter Autier 19, 20 Peter Bacou 140 Peter Baudoi 147 Peter Bérault 149 Peter Capella 208, 209, 210 Peter Cerdan 160 Peter Garcias xix, xx, 4, 19, 132, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 176 Peter Grahl 153 Peter Grimoard snr. 145, 150, 151, 152 Peter Guilard 46 Mirepoix'li Peter Guiraud Babot 162 Routier'li Peter Guiraud 162 Montolieu'lu Peter Isarn 160 Peter Maurel 160 Peter Mir 160 Auxerre'li Peter 186 Belfort'lu Peter 148, 149, 150 Benevento'lu Peter, papalık elçisi 12, 46, 48 Bomassip'li Peter 205 Bruehl'li Peter 142 Castelnau'lu Peter, papalık elçisi 8, 23, 24, 34, 37, 38, 39 Las Oleiras'lı Peter 138 L'Isle'lı Peter 191 Condrast'lı L'Auque Peter 175 Pech-Perdu'lu Peter 205 Peter Penne 176 Turre'li Peter 155 Le Villarou d'Aucelle'li Peter 162 Les Vals'lı Peter, Waldensian 7, 136, 137, 139, 140 Les Vaux-de-Cernay'li Peter, tarihçi xiii, xv, xvii, xx, 7, 9, 75, 106, 108, 193-200 Peter Mazerolles 162 Saint-Michel'li Peter, yeğen 159, 160, 161, 162 Saint-Michel'li Peter, amca 159 Quissac'lı Peter 152 Peter Pague 154 Mirepoix'li Peter Roger 14, 157, 158, 159, 160, 162, 163, 203, 207 Peter Roger Picarelle jnr. 160 Picarelle snr'li Peter Roger. 160, 161 Le Carla'lı Peter Raymond 160 'Hacı' Peter 138 Balaguier'li Peter Vinol 133 Petronilla, kafirlerin destekçisi 138 Petronilla, Raymond Dejean'ın karısı 140 La Mothe'li Petronilla, kâfir 143, 174 Philip II Augustus, Fransa kralı (hükümdarlık dönemi 1180-1223) 2, 23, 34, 36, 50, 51, 52, 60, 61, 93, 109 Mirepoix'li Philippa 157, 158, 162, 202 Peter Seilan, soruşturmacı 16, 17, 19, 135, 136, 137, 149, 151, 174, 205, 206 Poncia, kafir 174 Pons, Saint-Gilles başrahibi 49 Pons, Cahors'un başrahibi 149, 151 Pons Aiz 148 Pons de Capduelh 87 Pons Guilabert 148, 153, 155, 161 Pons Grimoard, seneschal xx, 132, 136, 144, 145, 146, 147, 150, 151, 152, 156 Pons of Arlens 173 Pons of Arras jnr. 160 Pons of Arras snr. 160 Pons Balbec 155 Pons Capdenier 205 Pons Montmirat 152 Pons Pujal 160 Pons Saint-Foy 170 Pons Touelle 155 Pontius de Capitolio 87 Proba of Cavelsaut 147, 148 Ralph, papalık elçisi 34, 35 Ralph of Goulème 'uyuz', kafir 138 Rainald 209 Rainald Rauc 148 Rainier, Kardeşim 32, 33, 34

--- SAYFA 251 ---

KİŞİ DİZİNİ · 228 · Raissaga, Queille'li Fabrisa'nın kızı, 158 Raimon de Miraval 75, 88- 92 Raimon Escrivan 98, 189 Cambrai'li Raoul 182, 184 Castelnau Montratier'li Ratier 135 Raygassa En 153 Raymond III, Turenne Vikontu 135 Raymond V, Toulouse Sayısı (1148-1194) 2 Raymond VI, Toulouse Sayısı (1194-1222) 1-2, 8-10, 12-14, 23, 37, 43, 50, 85, 89- 90, 92- 94, 96, 156, 182, 194 Raymond VII, Sayım Toulouse (1222-49) 12-15, 17, 66, 90, 94, 96, 97, 99, 100, 131, 132, 136, 144 -5, 158, 156, 181, 201, 202, 208 Raymond Adhemar xxi, 132, 171, 172 Raymond Agulher, Cathar piskoposu 158 Raymond Amalric, Cathar papazı 147, 150, 174 -5 Le Mortier'den Raymond Amiel 159 Arzens'den Raymond Aribert 162 Raymond Arpe 137 Raymond Arnold 159 Raymond Auriol 160 Cambon'dan Raymond Berenguer 170 Raymond Berenguer V, Provence Kontu 11, 13 Raymond Bernard Grimoard 145 Raymond Blascou 162 Raymond Dejean 140 Raymond Donat 161 Raymond Durfort 159 Raymond Faure 147 Raymond Ferrand 159, 162 Raymond Fournier 160 Raymond Fulk 141 Raymond Garcias 159 Raymond Grimoard, kafir 147, 148, 149, 150 Raymond Gros 164, 169, 206 -7 Raymond Guilhem, rahip 172 Raymond Guiraud 137 Raymond John of Las Coumbes 163 Raymond Izarn 159 Raymond of Alfaro, bailli 14, 144 Raymond of Aigremont 171, 172, 173 Brouelles'li Raymond 206 Bressol'lu Raymond 147 Falgar'lı Raymond, Toulouse piskoposu (1232-70) 17, 201 La Mothe'li Raymond 140 La Serre'li Raymond 148 Lahille'li Raymond 159 Lasbordes'li Raymond 191 Miremont'lu Le Fauga'lı Raymond 171, 205 Le Villar'lı Raymond 160 Loc'lu Raymond 141 Montouty'li Raymond, bkz. Penafort'lu Raymond Donat Raymond xx Pennautier'li Raymond 159 Péreille'li Raymond 14, 157, 158, 159, 161, 170, 203, 207 Rodolos'lu Raymond 177 Roqueville'li Raymond 161, 163, 172 Salvanhac'lı Raymond 186 Vaux'lu Raymond 190 Raymond Peter Desplas 167, 169 Raymond Roger, Foix kontu (1188-1223) 2, 160, 186 Raymond Roger Trencavel, Béziers vikontu (1194 -1209) 2, 8, 9, 84 Lanta'lı Raymond Unaud xxi, 133, 170, 171-2, 172, 173, 207 Lanta'lı Raymond Unaud, Lanta'lı Raymond Unaud'un kuzeni, 172, 173 Berètges'li Raymond William 147, 148, 150 Raymonde, Peter Mir'in annesi 160 Raymonde, Goulème'li William'ın dul eşi 139 Mazerac'lı Raymonde 177 Reforzat 98 Richard III, İngiltere kralı (1189-99'da hüküm sürdü) 2 Sorbon'lu Robert 122 IV. Roger, Foix Kontu (1241-1265) 3, 160 Aragonlu Roger 159 Feste'li Roger 156, 160 Le Carla'lı Roger 160 Roger Peter 159 Roland 86, 106, 187 Cremona'lı Roland 205, 207 Aziz Angelo'lu Romanus, papalık elçisi 12, 58, 62, 64, 66 Roques, En 138, 139 Bressols'lu Rostahn 149 Sancia (Sanchia), Aragon Kralı James'in kız kardeşi 14 Sancho, Aragon Kralı James'in naibi 13 Saura, Raymond Amiel'in karısı 159 Senhoret, kâfirlerin destekçisi 153 Sicart Bou, 175

--- SAYFA 252 ---

KİŞİ DİZİNİ S · 229 · Durfort'lu Sicart 160 Figueiras'lı Sicart 208, 209 Sicart Pelapol 162 Lunel'li Sicart 209 Montfort'lu Simon, haçlı seferi lideri 9, 10, 11, 12, 13, 30, 40, 44, 45, 46, 47, 50, 51, 52, 57, 81, 92, 93, 94, 95, 98, 108, 181, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 197, 198, 201. Süleyman 183, 192, 209 St Dominic, bkz. Dominic Guzman St John, Bkz. Vaftizci Yahya ve Evangelist John St Martin of Tours 114, 176 St Matthew 34, 55, 192, 213 St Paul 113 St Theofred 109 Stephen Galtier 137 Stephen Grimoard 150 Stephen of Lunel 166 Stephen of Saint-Thibéry 132, 144, 157 Stephen Mazalier 152 Stephen Palmier 137 Stephen Sans 147 'katip' Stephen 152 Tendo, Cathar piskoposu 161, 162 Tomier ve Palaizi, 75, 95, 101 Noguès'li Touzet, kafir 139, 140 Tresémines, kâfirlerin destekçisi 172 Turca, Raymond'un karısı Ferrand 159 Uc de Lescura 76 Unaude, Berètges'li Raymond'un karısı, 151 Lyon'lu Valdes 7 Véiada, şüpheli 162 Vésiada, Izarn Bernard'ın karısı 162 Lomagne'li Vezian 190 Vigouroux de la Bacone, Kathar piskoposu 6, 136, 137, 141, 145, 148, 150, 151, 152, 161, 162 Vital Faure 154 Vital Grimoard, kafir 145, 147 Lahille Vital 159 Vital Ortola 145 Meryem Ana 4, 115, 123, 126, 165, 168, 177 William, Châlons piskoposu 49, 55, 56 William II, Agen piskoposu 18 William Arnold Jubileu 160 William Audebert 145, 152, 176 William Arnold, soruşturmacı xx, 16, 17, 132, 136, 144, 145, 146, 149, 150, 151, 152, 157, 172, 202, 205, 206, 208, 211, 213 William Assalit 160 William Autier 19 William Barrère 142 Luzenac'lı William Bernard 191 William Bernard Unaud 207 William Bonald 138 William Bourd 153 William Cougot 164, 166, 168, 169 William Dalait 155 William Durfort 160 William Farguie 152 Pech-Hermier'den William Faure 147, 148, 149, 152, 176 William Féraut 176 Pennautier'den William Fort 159 William Garcias 159, 164, 165, 166, 167, 168- 9 William Gout 160, 161 William Ichier 137 William Mir 163 William Moulinier, kafir 138 Baux'lu William 81, 82 Barres'li William 188 Baussa'lı William 141 Brugairolles'li William 160 Castillon'lu William 147 Caussade'li William 148-9, 150 Deyme'li William 172 Feste'li William 160 Garnes'lı William Lanta 171, 172 Le Congost'lu William 161 Mas'lı William 158 Montech'li William 153 Pech-Hermier'li William, bkz. Pech-Hermier'li William Faure Plaigne'li William 158 Prouille'li William 160 Puylaurens'li William (kronik yazarı) xv, xix, 15, 89, 92, 201, 202 William of Saint-Vim 148 William of Taissonières 171 William of Tudela xiii, xiv, xv, xvi, 9, 11, 75, 181, 182, 185 William Pelhisson, sorgulayıcı ve tarihçi xix, xx, 7, 131-2, 132, 204 William Pelicier 148

--- SAYFA 253 ---

KİŞİ DİZİNİ · 230 · Bocalop'lu William Peter 159 Montlaur'lu William Peter 191 La Garrigue'li William Pons 163 William Raymond 148, 150 Moissac-Quielle'li William Raymond 163 Mirepoix'li William Roger 157 William Saisset 112 William Solier, kâfir 16, 148, 154, 170, 171, 172 'Hacı' William 138 William Unaud veya Fourquevaux 172 Wilma Garcias Ysengrin 112

--- SAYFA 254 ---

· 231 · GENEL DİZİN yer adları modern bölümleriyle verilmektedir. absolution 54, 144, 146, 150 Ad abolendam (1184) 7, 16 Ad extirpanda (1252) 17, 19, 30, 68 Acre 189 Agen (Lot-et-Garonne) xx, 2, 6, 10, 15, 17, 18, 132, 144, 162 Agenais, ilçe (Lot-et-Garonne bölümünün bir parçası) 9, 10, 104, 135, 136, 144, 161 Agout, nehir 195, 196 Aix-en-Provence (Bouces-du-Rhône) 81 Aix-en-Provence, başpiskoposluk ve başpiskopos 32, 38, 52, 54, 64 Al-Mansour 113 Albertet 76 Albi (Tarn) 17, 57, 84; 16, 154, 203, 205 piskoposluğu; 6 Albigenslinin Kathar piskoposu 56, 61, 64, 66, 106 Albigeois 90, 132 İskenderiye 210 Ancona 69 Anduze, 103 lordları, 106 Yıllıklar 28, 29 Deccal 40, 111, 112 Kıyamet 112 Aquitaine 77; 1, 2, 135 Aragon dükleri, 13, 15, 42, 75, 79, 89, 94, 96, 101, 163, 181 krallığı; 1, 2, 11, 13, 14, 90, 182, 187, 188, 189, 189, 199, 201-2'nin kralları. Ayrıca bkz. Peter II, James I Argence (şimdi Sainte Geneviève-sur-Argence, Aveyron) 90, 102 Arles (Bouches-du-Rhône) 49, 54, 63, 64, 100 Arles, 13 Krallığı; 34, 38, 52, 64, 94 Auch başpiskoposları, 52, 53 Auch (Gers) 54 başpiskoposluğu; 34, 41, 64 Auvergne başpiskoposları, 9, 10, 109, 110 sayıları; ilçe 10, 77, 109 Auvergne, Dalfin 81, 82, 87 Auvillar (Tarn-et-Garonne) 167, 169, 188, 210, 213 Auxerre, sayımlar 186, 196 Avignon (Vaucluse) 13, 14, 61, 97, 100, 101, 102, 116, 120, 175 Avignet (Isère) 14, 144, 145, 202, 208, 213; 202 Balaguiet (Aveyron) 159 Balear Adaları 11 Barselona 2'nin sabıkaları; 2, 13 Baux (Bouches-du-Rhône/Les Baux-de-Provence) lordları 13, 81 Bayeux (Calvados) 196 Beaucaire (Gard) 13, 90, 92, 94, 95, 101, 102, 103; kuşatması 95 Beaucaire (Tarn-et-Garonne) 141 Beaumont-du-Périgord (Dordogne) 171, 173 Béarn, ilçe (Pyrénées-Atlantiques) xix, 11 Beguines 115 İnanç 1, 3- 4, 5, 6, 7, 16, 17, 20, 24, 28, 41, 85, 108, 119, 120, 145, 154, 157, 176 -7, 194, 195, 209, 210, 213 Belleperche, manastır (Tarn-et-Garonne) 206 Belfort (Tarn-et-Garonne) 142 Berrichons, Berry'nin adamları (şu anda Cher, Indre, Vienne'nin département'larında) 191 Besançon, 63 başpiskoposluğu, 64 Berètges, aile 145 Béziers (Hérault) 9, 11, 16, 40, 57, 90, 104, 118, 182-5, 193; 8 piskopos; 81, 84, 89, 90 vikontları Bible Guiot 107 Bibliothèque Nationale de France xviii, xix Bibliothèque budgète de Toulouse MS 609 xxi, 132 biyografiler xviii, 28, 77, 219 Biron (Dordogne) 10, 92 Biterrois, bölge, şimdi Hérault'un bölümünde 81

--- SAYFA 255 ---

GENEL INDE X · 232 · Blaye (Gironde) 185 Bogomilizm 5 Bogomils 6, 169, 176 Book of Revelation 122, 126 Bordeaux, 9, 52, 64 başpiskoposları Boulbonne (Haute-Garonne) manastırı 201 Bourbonnais 109 bourg 189, 190, 191, 207 Bourges, 52 başpiskopos, 64 Bourget-Nau (Toulouse) 164, 166, 169 Bouvines, savaş (1214) 13 Brabant 190 Bram (Aude) 9, 160 Brienne, 184 Brittany 101 Bulgaristan 5 bullatores 26 Burgundy, 37 Burgonya askerinin dükü 98 yanan 10, 15, 19, 56, 185, 207 Bizans İmparatorluğu 5 Cabrières (Hérault) 48 Cahors (Lot) xix, xx, 2, 16, 132, 135, 139, 142, 144, 148, 149, 151, 152, 175, 186, 206; 3, 135, 175'in piskoposları; 132, 135, 136, 148, 150, 205 Piskoposluk Bölgesi Canon Law 23, 24, 25 Canso d'Antiocha 181 cansos 77, 80, 90 Canterbury 136, 137, 140, 142, 143, 175 Canzo de la Crotzada, bkz. Albigensian Haçlı Seferi Fransa'nın Capetian kralları 14, 136 Capitole, (Toulouse) 171, 173 Carcassès, bölge, Aude'nin modern département'ına karşılık gelir 88, 90, 104 Carcassonne (Aude) xiii, 2, 9, 17, 20, 40, 48, 90, 92, 183, 193; 6, 193 piskoposları; 203'ün seneschalleri; 84 vizitleri Cardillac (Lot), 135 Carpentras (Vaucluse) lordları 100 Carthusian Order 60 Casseneuve (Lot-et-Garonne) 11 Castelnau-Montratier (Lot) 141 Castelnaudary (Aude) 10, 13, 97, 98 Castelsarrasin (Tarn-et-Garonne) 10, 144 -55, 176 Kastilya 75, 76; 80 Kastilya dilinin kralları 1 castrum (çoğul: kastro) 3, 6, 10, 11, 16 Katalanlar xx, 76, 96, 101, 208 Katalonya xvii, 75, 76, 80 Katharlar 1, 3, 4, 5- 6, 7, 8, 79, 124, 134, 136, 144, 145, 169, 185, 194 -5; inançlar 176; inananlar 124 (ayrıca bkz. inanışlar); piskoposlar 6, 15, 136, 145, 157, 158, 170, 208; kilise 6, 14, 19, 136; konseyler 6; diyakozlar 3, 145, 156, 170, 174, 208, 209; piskoposluklar 136, 157, 170; 7'yi seç; inanç 6; aileler 3; sapkınlık xv, 32, 215, 217; hiyerarşi 157, 158; hikayeler 176; öğretiler 146; kadınlar 3, 157 Katarizm 1, 8, 10, 16, 19, 20, 80, 131, 132, 134, 164, 208, 216 Cavaillon (Vaucluse) 100; 96 Châlons-en-Champagne 'viscount'u, 49, 55, 56 piskoposları Chamalières-sur-Loire (Haute-Loire) 110 chanson de geste 106, 127, 182 Chansonniers xvii, xviii, 77, 79 Chartres (Eure-et-Loir) 185 Château-Narbonnais, (Toulouse) 13, 171 çocukluk 174 -5 Mesih 176, 196, 198, 205, 211 Hristiyanlık 176 Hristiyan vaftizi 194 Hristiyan ayinleri 194 Hristiyanlar 177, 201, 206 kronikler xv, 28, 29, 76, 193 din adamları 3, 4, 5, 7, 8, 11, 16, 24, 27, 43, 48, 59, 62, 64, 88, 95, 97, 100, 104, 106, 107, 108, 110, 132, 184, 185, 186, 194, 197, 206 din adamı 68, 80 Sistersiyen, manastır 49, 81, 82, 207; başrahipler 35, 41, 53, 54; Sipariş 11, 12, 85, 122, 220; keşişler xv, 8, 23, 32, 34, 37, 47, 49, 108, 122, 191; elbiseler 85, 108 Cîteaux, manastır (Côte-d'Or) 118; 8, 9, 81, 85, 108, 183 başrahipleri Clermont (şimdi Clermont-Ferrand, Puy-de-Dôme bölgesi) 109 Comminges, 12, 191 sayısı; ilçe (şimdi Haute-Garonne ilinin güney kısmı) 11 'ortak harfler' 25, 26 komün 13, 68, 69, 71, 187 Compilatio quinta 24 Condrast (tanımlanmadı) 175 Konstantinopolis 5, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 176

--- SAYFA 256 ---

GENEL DİZİN · 233 · Corbarieu (Tarn-et-Garonne) 145, 149 düzelticiler 26, 27 yazışmalar, papalık xvi, xvii, 26, 27, 28, 29, 30, 58, 62 Courtenay, 186 credens sayısı (Çoğul: credentes) 6, 18, 124, 133, 145, 157, 174, 194, 206, 211, 212. Ayrıca bkz. Cathar inananlarının haçlı seferi, endüljans 11, 36, 61; liderler 30, 40, 50, 57, 76, 194, 198; politikalar 25; vaizler 165, 167; şarkılar 87, 107, 122; 50 haçlı yemini xvi, 9, 10, 11, 15, 25, 40, 42, 43, 45, 46, 47, 53, 55, 57, 64, 65, 66, 83, 88, 89, 94, 105, 106, 110, 144, 166, 167, 169, 174, 183, 184, 185, 186, 187, 189, 191, 194, 196, 197, 198, 200, 201, 203; vergilendirme 30, 52, 59 haçlı seferleri xx, 8, 12, 23, 24, 25, 38, 41, 42, 112, 164, 167, 169, 193, 219 Louis VIII haçlı seferi (1226) 14, 24, 30, 35, 52, 54, 55, 60-1, 61, 63, 99-100, 101, 105, 115, 116, 119 'curial mektuplar' 25 cursus Honorum 24 Kıbrıs 76 Damietta 59, 115, 116, 120 De miseria condicionis humane 105 'Izarn ve Sicart Tartışması' 208 tanık xiii, 18, 134, 136, 137, 176, 209 ifade xix, xx, xxi, 107, 112, 132, 134, 144, 145, 157, 158, 166, 170, 176, 209, 221 Şeytan, the 38, 98, 116, 118, 123, 148, 168, 209, 210, Die (Drôme) 100 Doat el yazmaları xix, xx, xxi, 132, 133, 134, 136, 142, 144, 145, 156, 157, 163, 170, 209. Ayrıca bkz. Bibliothèque Nationale de France Dominicans, manastırlar 136, 144; sorgulayıcılar xx, 17, 18, 208; Sipariş 11, 15, 16, 17, 18, 25, 69, 71, 72, 113, 131, 132, 134, 146, 149, 151, 156, 204 Donatist sapkınlık 7 Douai, Célestin (tarihçi) xix Douai (Nord-Pas-de-Calais) 184 Drôme, bölüm 100 dualizm 5, 6, 7, 107, 124, 174, 209 dualistler 4, 5, 6, 20, 209 Paskalya (1210) 40-1; (1229) 14, 138, 139; (1235) 146; (1244) 151; (1247) 166 Edessa 185 Embrun, 34, 38, 64 başpiskoposları; 52, 54, 63 En xiv, 76, 80, 97, 98 İngiltere 8, 15, 52, 54, 55, 60, 104 başpiskoposlukları; 1, 2, 60, 61, 101, 115 kralları İngilizce, xiii, xiv, 30, 119, 131, 215'e çevriliyor engrossment 26, 29 Évreux, 9'un sayısı Excommunicamus (1229) 19 aforoz 10, 33, 34, 43, 52, 54, 69, 101, 146, 151, 152 Fanjeaux (Aude) 132, 158, 159, 160, 161, 162, 184 Feste, 158 Faure ailesinin lordları, Pech-Hermier lordları (Tarn-et-Garonne) 145, 147 fi lius major 6, 161, 162 fi lius minör 6 Beşinci Haçlı Seferi 11, 24, 25, 41, 50, 52, 55, 59, 63, 115 Birinci Haçlı Seferi 12 Foix, ilçe (şu anda çoğunlukla Ariège bölgesinde) xix, 14, 19, 157; 2, 9, 10, 12, 14, 146, 160, 186 Fontfroide, manastır (Aude) 34, 35 Fontrevault, manastır 15 Forcalquier, ilçe (Alpes-de-Haute-Provence'ta) 2 Dördüncü Haçlı Seferi 12, 181 Dördüncü Lateran Konseyi (1215) 7, 12, 16, 36, 40, 47, 50, 57, 82 tilki 33, 36, 38, 42 Fransa xvii, xx, 1, 2, 5, 10, 15, 19, 23, 36, 37, 52, 53, 54, 55, 59, 61, 62, 66, 78, 95, 105, 116, 120, 121, 196, 210; 50 başpiskopos; 184, 188 baron; 2, 8, 10, 12, 23, 24, 34, 60, 108, 109, 112, 182, 204'ün kralları; 101 kişilik insanlar. Ayrıca bkz. Fransa, Fransa'nın güneyi, xii'nin güneyi, xviii, xix, 1, 4, 8, 11, 12, 19, 24, 25, 27, 32, 34, 36, 37, 38, 41, 42, 43, 46, 48, 50, 52, 54, 55, 57, 58, 59, 60, 63, 66, 68, 131, 193, 194, 217, 218 Fransiskanlar, 15, 25, 70, 71, 146, 164 - 69 Düzeni

--- SAYFA 257 ---

GENEL INDE X · 234 · Friars 70, 211. Ayrıca bkz. Friars Preacher, Friars Minor Friars Minor, ayrıca bkz. 106 Giroussens (Tarn) 175 'iyi erkek ve kadın' 3, 5, 7, 35, 78, 79, 80, 106, 119, 137- 41, 149-50, 154 -55, 171, 176, 195 Gourdon (Lot) 136, 137-39, 142, 156 Guyenne, dukes of xix, 1 Hautpoul (Tarn) 209 Heresy, 3-7, 124, 194 - 95 tanımları; xv-xvi, xx, 215-22 ile ilgili çalışmalar; ve çocuklar 174 -75; 23-25'e karşı mevzuat; ve din karşıtlığı 107-08; 132, 146, 149, 151, 154, 155, 168, 172, 209, 213 Kutsal Topraklardan feragat 12, 34, 35, 36, 37, 41, 42, 50, 51, 52-59, 63, 87, 100, 122, 136, 185, 210 Kutsal Kabir 12, 101, 102, 136 Kutsal Roma İmparatorluğu 1, 12, 13, 14, 25, 87, 99-100, 101, 112, 117, 118, 119, 121, 122, 169 Macaristan 76 Humiliati 23 Incipit, bir mektubun özeti olarak xvii Incipit, bir şiirin ilk satırı olarak 107, 113 Indulgences, papalık xi, 11, 23, 25, 32, 34, 35, 36, 37, 38, 40, 42, 43, 45, 46, 47, 50, 51, 54, 59, 60, 61, 64 - 65, 67 engizisyon, tanım ve tarih 15-19, 25, 30, 66, 131-33, 221-22 engizisyoncular, koital 17, 136 engizisyoncuların kayıtları xiii, xix-xxi, 17, 112, 132, 136, 142, 145, n.1, 163, 204 interdict 32, 33, 43, 69, 142 İsrail 50 Kudüs 12, 122, 136 Yahudiler 4, 48, 64 - 66, 183 joglar (ozan) 75, 79, 80, 81, 83, 88, 122 Saint John Şövalyeleri, 12 Nişanı, ayrıca bkz. Hospitaller Şövalyeleri Hospitaller, 12 Nişanı, 59, 192 Tapınak Şövalyeleri, 12 Nişanı, 58-59 La Rochelle (Charente-Maritime) 14 La Costa (ev veya malikane) 141 La Daurade, Toulouse'daki manastır 166, 169 Lai (şarkı sözü türü) 92 Languedoc, bölge xxii, xix, 1-3, 5, 6, 7, 8, 10, 12, 14, 15-17, 19-20, 77, 131, 134, 135, 144, 157, 204 Lanta (Haute-Garonne) 19, 132-33, 170-73, 207 Laroque-d'Olmès (Ariège) 159 Son Karar 87, 105- 06, 125-27, 185 Lateran Konseyi 7, 8, 12, 16, 36, 47, 50, 57, 82 Lateran Sarayı 40, 41, 42, 45, 47, 49, 52, 54, 55, 56, 58, 59, 60, 61, 63, 66 Lauragais (Haute-Garonne, Ariège ve Tarn bölgelerine karşılık gelir) xxi, 18, 132, 170, 201, 208 Lautrec (Tarn) 146, 154 Lavaur (Tarn) 8, 10, 11, 140, 175, 185-87, 195-98; 43 Konseyi Lavelanet (Ariège) 157, 159, 162 Le Monastier-sur-Gazeille (Haute-Loire) 109 Le Puy-en-Velay (Haute-Loire) 16, 80, 109, 136, 137, 139, 140, 141, 142, 143, 146, 175 elçi, papalık 8, 9, 11, 12, 23-25, 32, 34, 35, 37- 40, 41- 42, 44, 45, 46 - 49, 51, 54 -55, 57, 58, 59, 62, 63, 64, 66, 85, 101, 146, 181, 194, 205 Lérida (Lleida), Katalonya 89 Lespéron (Ardèche) 81 harf, papalık xiii, xvi-xvii, xx, 8, 23-72; seküler lordlar tarafından gönderildi 96, 99, 187; kafirlere gönderildi 138; 89, 201-02'de ele geçirildi; günahların bağışlanması 144, 146 - 47, 150; pişmanlık xx, 132, 145, 151 Lézat-sur-Lèze (Ariège) 202 Liber ekstra decretalium 25 Lisieux, piskoposlar 196 Loire, nehir 79 Lombardiya 19-20, 69, 75, 76, 77, 80- 81, 100, 115, 170, 171-72, 206 Lucibel 153. Ayrıca bkz. Devil Lyons, başpiskoposluk 34, 52, 64; Zavallı Adamlar 7 lirik şiir 75-78, 83, 115, 181

--- SAYFA 258 ---

GENEL DİZİN · 235 · Malconselh (Mauconseil'deki Templar bölgesi, Kabare yakınında, Vaucluse bölgesi) 153 El Yazmaları xiv, xvii-xviii, 30, 77-78, 127, 132-33, 134 Marmande (Lot-et-Garonne) 13 Marsilya (Bouches-du-Rhône) 13, 100, 114 Martel 141 Mass 4, 5, 12, 39, 112, 152, 165, 168, 177, 184, 185 Massabrac (Haute-Garonne) 159 Mauguio (Hérault) 2 Maurand ailesi 3 Meaux (Seine-et-Marne), (1229) 14 anlaşması; 53 piskoposu, 54 Mende, (Lozère) piskoposluğu 16, 103, 106 paralı asker 2, 182, 184, 190 İsa Mesih Milisleri 12, 58-59. Ayrıca bkz. haçlılar Millau (Aveyron) 2, 15 Minerve (Hérault) 10, 216 Miraval (Var) 89- 90, 92 Mirepoix (Ariège) 157, 160; 203 Moissac (Tarn-et-Garonne) 3, 17, 75, 108, 135-36, 140 - 42, 145, 148, 152, 206 polis şefleri; Saint-Pierre-de-Moissac başrahibi 3, 108 Monastier-sur-Gazeilles (Haute-Loire) 109 Montauban (Tarn-et-Garonne) 9, 57, 136 -37, 140- 41, 145, 154, 155, 174, 175, 181, 221 Montégut (Tarn-et-Garonne) 48, 91 Montferrand (Aude) 187 Montferrier (Ariège) 159 Montolieu (Aude) 6, 142, 160 Montpellier (Hérault) 1, 12, 182; 11, 13, 96 lordları Montpensier (Puy-de-Dôme) 119 Montcuq (Lot) 17, 141- 42 Montréal (Aude), 9, 10, 15 Montségur (Ariège) xix, 14, 19, 132, 133, 144, 157, 158, 159, 161, 162, 163, 164, 167, 170, 202, 203, 206, 207 Golgota Dağı 210 Mozac, Saint-Pierre-de-Mozac (Puy-de-Dôme) manastırı 109-10 Muret, (Haute-Garonne) savaşı 11, 12, 81, 87- 92, 181, 187- 92, 198-200, 201- 02, 218 Müslümanlar (ayrıca bakınız: Sarazenler) 4, 42, 55, 58, 87, 92 Mycenae 184 Narbonne (Aude), 2 Dükaliği, 47- 49, 85, 221; 2, 10, 12, 16, 17, 34, 38, 41, 42, 45, 47, 52, 53, 54, 58, 62, 64, 108- 09, 203 başpiskoposluğu; 19 Anlatı şiiri Konseyi, bkz.: novas Navarre xiii, xix, 181 Nicene Creed 4, 176 Nîmes (Gard) 2, 49, 80, 95 Normandiya 94, 104 - 05, 185 Noyon (Oise), 53 piskoposu, 54 Noterler xiii, 18, 26 -28, 70, 71, 79, 166, 201 novas 83, 208-13, 220 Oksitan dili 15, 75-78, 124, 134, 169, 181 Calatrava Düzeni 12 Villers-Cotterêts Yönetmeliği (1539), 15 Pamiers (Ariège) 10, 20, 112, 132, 201 Papalık, kurum olarak xvi, 12, 13, 19, 24, 25, 28, 34, 57, 68, 105, 112, 193, 218-20 Papalık kançılıryası 23, 25-28, 29, 219 Paratge 80, 83, 89, 104, 181, 187, 189, 190, 191, 192 Paris, şehir ve çevre bölge 110, 184, 204; okullar 15, 24, 25, 113, 122, 204, 207; Fransa kralının koltuğu 116, 136 Paris, Truva kahramanı 182, 184 Patrologia Latina xvi, 28, 30 yoksullar, destek 19, 136, 137, 140, 146 Paris Barışı 1, 14, 16, 24, 25, 66, 96, 102- 06, 204 pech, toponim 3 Pechberlande (veya Pugberlanda, Tarn ilinde Dourgne yakınlarında kaybolmuş bir köy) 175 Pech-Hermier (Tarn-et-Garonne) 145, 147-49, 152, 176, 205 Pech Merle (Lot) 3 Penne-d'Agenais (Lot-et-Garonne) 10 mükemmel (Cathar seçilmiş) 5- 6, 7, 10, 14, 15, 16, 18, 20, 79, 124, 132, 133, 135-36, 137, 139, 145, 146, 157-58, 194 - 95, 206 - 07 Sıfat veya isim olarak 'mükemmel' 94, 123, 124, 142, 167, 170, 174, 194, 195 'Merhamet dönemi' 18, 136, 138, 141 Perugia (İtalya) 67, 71 hac 32, 49; haçlı seferi olarak, 65, 116; ceza olarak 19, 132, 136 - 43, 145, 151 Pipet (şimdi Saint-Baudille-et-Pipet, Isère) 100

--- SAYFA 259 ---

GENEL INDE X · 236 · Plantagenets 15, 92 Podestà 68-72 Poitiers, counts of 1, 14, 15 Popelicans 5, 105 Poor Men of Lyon, bkz. Waldocular yoksulluğu, apostolik 7, 113, 114, 205 Anahtarların gücü 213 publicani 5 Puy, toponim 3 Pré du Comte (Toulouse) 207 Prinhac, hamlet (Quercy) 141 Provence, ilçe (ünvanı Aragon hanedanına aittir) 10, 11, 12-13, 14, 77, 95, 96, 104; markiz (unvan Toulouse Kontları'na aittir) 2, 9, 12-13, 77, 85, 95, 104; Güneydoğu Fransa bölgelerinin adı 11, 115, 155 Puylaroque (Tarn-et-Garonne) 174 Puylaurens (Tarn) 3, 175 Pyrenees, bölge 2, 10, 11 Quercy, ilçe (Lot, Lot-et-Garonne ve Tarn-et-Garonne) xii, xix, 2, 9, 10, 12, 15, 81, 135, 136, 145, 207, 217 Quia maior (1213) 11 Rabastens (Tarn) 146, 154, 175 razo 77, 78, 80, 89, 92 rektörler 68-72 Rheims (Champagne-Ardenne) 50, 59- 60, 64 Rhineland 5 Rhône, nehir 9, 12, 14, 17, 39, 94 ribautz 184 Rocamadour (Lot) Konfederasyonu 16, 136; hac yeri 146 Rodez, (Aveyron) piskoposluğu 16 Roquefeuil, castrum (Aude) 158 Roquemaure (Gard) 175 Roqueville, aile 161, 163, 171-73 Romagna, İtalya 69 Roma hukuku 79 Roma, eleştirisi 105- 06, 107- 08, 115- 22, 213; Hristiyanlığın metonimi olarak 213; papalık koltuğu olarak xx, 8, 16, 17, 24, 27, 29, 34, 37, 47, 81, 105-06, 107; hac varış noktası olarak 32, 49, 175, 206 Rouaix, aile 170-73 Rouen, 52, 60, 64 başpiskoposluk Routiers, bkz. paralı askerler Roquefère (Aude) 159 Roques, aile 138-39 Aziz Benedict Kuralı 110 Kafirlerin 'Kuralları' 160 kutsal törenler 5, 7, 70, 103, 176, 194 Saint Austremoine, kutsal emanetler (Haute-Loire) 109 Saint-Benoît (Aude) 159 Saint Calminius 109 Saint-Chaff re, manastır 109, 110 Saint-Denis, bazilika (Seine-Saint-Denis) 136, 137, 139, 140, 142, 175 Saint-Gilles-du-Gard, manastır (Gard) 110, 175, 111, 136, 137, 139, 140, 141, 142, 143, 146, 175; sayımları (Toulouse sayımlarının başlığı) 2, 39, 90, 110, 111, 187; kasaba 39, 49, 90, 110, 111 Saint-James of Compostela, İspanya 32, 49, 136, 139, 140, 141, 142, 143 Saint Julien-Chapteuil (Haute-Loire) 87 Saint Léonard-de-Noblat (Haute-Vienne) 136, 137, 139 Saint-Marcel, castrum 48 Limoges Saint-Martial, manastır (Haute-Vienne) 109, 127 Saint-Martin-Lalande (Aude) 10 Saint Martin (aziz) 114 Saint-Paul, Tarn nehrinde castrum 135, 143, 170 Toulouse Saint-Sernin, bazilika 192, 205, 207 Asturias, İspanya'daki Aziz Kurtarıcı 136, 137, 139 Orange'lı Aziz Theofred 109, 110 Canterbury'li Aziz Thomas (Aziz Thomas Becket'in tapınağı) 136, 137, 139 Santiago de Compostelle, bkz. Compostela'lı Saint-James'in kurtuluşu xi, 5, 33, 65, 93, 116, 117, 119, 120, 121, 169, 194, 195, 209 Sapiac (Tarn-et-Garonne) 137, 140, 175 Sant' Agata de' Goti, (İtalya) piskoposu 54 Sarazenler 42, 68, 88, 116, 120, 167, 184, 201 Sardunya 75 Şeytan 33, 38, 39, 72, 98, 116, 118, 123, 126, 165, 168, 203, 209, 210, 212. Ayrıca bkz. Şeytan okulu 15, 38, 122, 164 - 69, 204, 212 yazıcılar 26 -27, 29, 75, 79, 80, 98, 133, 137, 145, 152, 156, 163, 181 Kutsal Yazılar 7, 30, 88, 103, 112, 164, 166, 210, 211; sapkın 7, 210 'laik kol' 16, 18, 35, 208

--- SAYFA 260 ---

GENEL DİZİN · 237 · Segorbe, Valensiya piskoposu 44 Sens (Yonne), 36, 52, 64 cümleden oluşan başpiskoposluk, gramer açısından 30 cümle, sorgulayıcılar tarafından kabul edildi xix-xx, 17-19, 132, 133, 135- 43, 207; 33-34 arası papanın yanından geçti; laik bir subay tarafından geçti 71 Sermo generalis 18 vaazlar, din karşıtı ve haçlı seferleri (ayrıca bakınız: vaaz vermek) 11, 23, 24 -25, 32, 33, 54, 79, 80, 85, 86, 111, 113-14, 116, 118, 122, 168, 205, 219; Kathar 137-42, 146, 147-51, 155, 158, 159, 162, 168, 172, 175, 183, 205, 209-10, 212; Waldensian 7 Sicilya, 13 Krallığı, 87 Silvabela (tanımlanamayan toponim, bkz. Silvacane) 81- 82 Silvacane (La Roque d'Anthéron, Bouches-du-Rhône'daki Sistersiyen manastırı) 81 Simony, 88, 104, 115 sirventés 77, 79, 80, 83 (definition) 88, 92, 101, 103, 107- 08, 109, 111, 112, 115, 119, 125, 126, 152 koyun 35, 103, 112-113, 115 socius/socia 6, 141, 147, 148-50, 152, 153, 156 Albigensian Haçlı Seferi Şarkısı xv-xvi, 9, 11, 75, 181- 92 Roland'ın Şarkısı 86, 106 stilus curiae Romanae 26 'Şeytan Sinagogu' 33, 48, 56, 203 Suriye 100 Tarascon (şimdi de biliniyor) Tarascon-sur-Rhone, Bouches-du-Rhône) 13, 94 - 96, 101- 02 Tarn, nehir 135, 143 Tarragona, (Katalonya) başpiskoposluğu 34 Tauriac (Lot) 146, 153-54 vergi 24, 26, 30, 52, 55, 59 tenso 77 Tiber, nehir 206 Tonneins (Lot-et-Garonne) 141 işkence 19, 62, 68, 121, 207 Toulouse ve Paratge 83 Toulouse(Haute-Garonne), Cathar piskoposu ve piskoposluğu 6, 15, 157-59, 160, 161, 162, 170, 205; xiii şehri, 4, 10, 13, 14, 15, 36, 43- 44, 46, 53, 76, 80, 96, 107- 08, 115, 116, 119, 120, 164 - 69, 170, 181, 185, 186, 187, 195; konsolosluk 49, 171, 187 xvi, 1-2, 3, 8, 9, 11-12, 13, 15, 23, 37-38, 43, 50, 54, 57, 66, 76, 79, 81, 85- 87, 88, 89, 90, 93, 96 - 97, 100- 01, 103- 04, 110, 119, 120, 131-32, 135, 136, 146, 153, 155, 158, 161, 181- 82, 194, 197, 202, 220. Ayrıca bakınız: Raymond VI, Raymond VII, Montfortlu Simon, Montfortlu Amalric; xvi, 10, 14, 15, 186, 188 ilçesi; xiv piskoposluğu ve piskoposu, 14, 44, 46, 75, 81, 108, 122, 151, 170, 198-200, 201; 141-42, 147, 148-49, 153, 164 - 69, 170-73'te sapkınlık; 15, 164 - 69'daki Fransisken evi; 43- 45, 51, 52, 53, 90, 108, 119, 120, 153, 186 - 90, 198-200, 201- 02, 204 - 07 yaş aralığındaki kişiler; xix-xxi, 16 -17, 20, 43-44 (yasak), 46 - 47, 51-53, 80, 120, 131-32, 146 -51, 158, 161, 164 - 69, 170-73, 185, 204 - 07'de sapkınlığın bastırılması, 208, 216; 10, 57, 98-99, 189-92, 193 kuşatmaları; 15 Tours Üniversitesi, 52, 64, 176 kasabanın başpiskoposluğu (bkz: Saint-Martin-of-Tours) kasabaları 76, 80, 97-98, 101, 135-37, 144, 183-85, 189, 192, 193, 206 - 07 kasaba halkı 160, 184, 186, 206 -7 Tarentaise, 63 başpiskoposluğu, 64 Trobairitz xi, 75, 119-22 Ozanlar, biyografiler bkz.: vidas; el yazmaları xvii-xviii, 77, 79; ve sapkınlık 80-81; ve müzik 76, 83, 115, 181 Troyes, ilçe 37 Troy 184 Türkiye 94, 100 Ut negotium (1256) 68, 72 Usson (castrum, Rouze komünü, Ariège) 97- 98 Valence (Drôme) 100 Varennes-sur-Allier (Allier) 171, 172 vavassors 182 Venaissin, ilçe, aynı zamanda Comtat Venaissin olarak da bilinir 96 Ventignac, kale (Dordogne) 48 Vermandois, 37 ilçe Vergentis in senium (1199) 23 Vers 77

--- SAYFA 261 ---

GENELİNDE X · 238 · vidas (ozanların kısa biyografileri) 75- 81, 87, 89, 95 Vienne (Isère), 34, 38, 52, 54, 63, 64, 146 başpiskoposluğu; şehir 100 Villemur (Haute-Garonne) 3, 141, 145- 47, 153-54, 161, 170, 174 -75, 190 Villeneuve 159, 162 üzüm bağları 33, 35, 36, 38, 42 Vivarais, (Ardèche) ilçesi 99, 100 Waldocular 7, 8, 79, 114, 133, 136 -141, 143, 162, 169, 171, 186, 211, 213, 217 Beyaz kardeşlik 10, 85, 185 tanık, mahkemede 9, 18, 53, 71, 84, 96; evlenmeye 133-34, 144 -56, 160- 63, 164 - 69, 171-73, 175-76, 182, 209 kurtlar 34, 35, 93, 112, 118 sarı haçlar 18-19, 217